ข้อมูลพื้นฐาน ภาคการเกษตร จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๔

เล่มที่ ๔/๒๕๖๔

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล

https://www.opsmoac.go.th/satun-home

๐๗๔-๗๒๓๑๑๒-๓

คำนำ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล เป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีบทบาทภารกิจในการเผยแพร่การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้เป็นศูนย์ข้อมูลและศูนย์แม่ข่ายด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนและประกอบการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย แผนงาน/โครงการ ตลอดจนการวิเคราะห์แนวโน้มและสถานการณ์สินค้าเกษตร การผลิต การตลาดและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในจังหวัดสตูล ให้เกิดประสิทธิภาพ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล โดยกลุ่มสารสนเทศการเกษตร จึงได้รวบรวมและจัดทำ “ฐานข้อมูลภาคการเกษตร จังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔” เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ของข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับทุกท่าน

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล
มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
ข้อมูลทั่วไป จังหวัดสตูล	
- ที่ตั้งและอาณาเขต	๑
- ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดสตูล	๔
- โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๙
- ทรัพยากรดินจังหวัดสตูล	๑๓
- ทรัพยากรน้ำ/แหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบชลประทานของจังหวัดสตูล	๓๖
- ลักษณะภูมิอากาศ ฤดูกาล ของจังหวัดสตูล	๔๒
- ข้อมูลสถิติปริมาณน้ำฝน และจำนวนวันที่มีฝนตก ระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๖๓	๔๓
- ทรัพยากรธรรมชาติ/ทรัพยากรธรณี ที่สำคัญของจังหวัดสตูล	๔๕
- ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	๕๗
- ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม	๖๒
- การพาณิชย์และการค้าชายแดน	๖๔
- การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๖๖
- สถานการณ์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	๖๗
- ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	๗๒
ข้อมูลพื้นฐานภาคการเกษตร จังหวัดสตูล	
- ด้านพืช จังหวัดสตูล	๘๐
- ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสตูล	๑๔๔
- ด้านประมง จังหวัดสตูล	๑๕๔
- สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	๑๖๓
- ปราชญ์ชาวบ้าน	๑๖๓
- Smart Farmer จังหวัดสตูล	๑๖๔
- Young Smart Farmer จังหวัดสตูล	๑๖๔
- แหล่งแปรรูป จังหวัดสตูล	๑๖๕
- แหล่งกระจายสินค้าของจังหวัดสตูล	๑๖๕
- ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับอำเภอ	๑๖๖
- ข้อมูลระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ จังหวัดสตูล	๑๖๗
- ข้อมูลผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ จังหวัดสตูล	๑๖๘
- ข้อมูลมาตรฐาน GAP จังหวัดสตูล ด้านพืช ด้านปศุสัตว์ ด้านประมง	๑๖๙

บทสรุป สำหรับผู้บริหาร

๑. สภาพทั่วไป

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ ติดฝั่งทะเลอันดามัน มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง สงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๓๒๔,๐๙๘ คน ชาย ๑๖๑,๓๐๓ คน หญิง ๑๖๒,๗๙๕ คน จำนวนครัวเรือน ๑๐๕,๙๐๓ ครัวเรือน ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๗๖.๕๐ ศาสนาพุทธ ร้อยละ ๒๒.๙๘ และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ ๐.๕๒ มีวัด ๔๓ วัด ที่พักสงฆ์ ๒๙ แห่ง มัสยิด ๒๓๘ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๓ แห่ง ศาลเจ้า ๓ แห่ง ศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๓ ศูนย์ ศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (ศูนย์ตาดีกา) ๒๐๘ ศูนย์

๒. การเมืองการปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๒๘๐ หมู่บ้าน มีหน่วยงานส่วนภูมิภาค ๓๓ หน่วยงาน ส่วนกลาง ๕๓ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ ๑๓ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง ๗๗ ชุมชน

๓. เศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง เป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๓๖.๔ สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๔ สาขาอุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วนร้อยละ ๙.๔ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้ามีสัดส่วนร้อยละ ๘.๒ และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๓๓.๖ ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล (GPP AT CURRENT MARGET PRICES) ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๐,๙๕๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๒.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) ประชากร มีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ ๑๐๕,๘๒๗ บาท เป็นลำดับที่ ๘ ของภาคใต้และลำดับที่ ๔๑ ของประเทศ

หากพิจารณาในภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลในอดีตขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรเป็นหลัก แต่ในปี ๒๕๕๘ โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตร เป็นภาคบริการ ซึ่งในปี ๒๕๖๒ มีสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจภาคบริการสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๕๒.๑ ภาคเกษตรมีสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๓๖.๔ และภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๕ โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ของเกษตรกรรมมาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน เป็นต้น อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าแนวโน้มภาคการเกษตรตั้งแต่ปี ๒๕๕๔–๒๕๖๒ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

๔. การเกษตรกรรม

ด้านพืช

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ทั้งสิ้น ๗๓๓,๘๑๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกร ทั้งสิ้น ๔๓,๐๘๕ ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล อันดับ ๑ ได้แก่ ยางพารา มีเนื้อที่ปลูก ๕๕๘,๙๓๖ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๔,๕๕๖ ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ปลูก ๑๓๒,๘๔๖ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๑,๒๐๘ ล้านบาท ข้าวมีเนื้อที่ปลูก ๑๘,๙๙๘ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๑๓๓.๓๖ ล้านบาท และไม้ผลซึ่งลักษณะสวนจะเป็นสวนไม้ผลแบบผสมผสาน มีการปลูกไม้ผลในสวนหลายชนิด เช่น ลองกอง เนื้อที่ปลูก ๓,๒๔๒ ไร่ , ทุเรียน เนื้อที่ปลูก ๒,๙๗๗ ไร่ , มังคุด เนื้อที่ปลูก ๑,๙๗๒ ไร่, เงาะ เนื้อที่ปลูก ๑,๔๓๖ ไร่ และจำปาดะ เนื้อที่ปลูก ๑,๓๗๒ ไร่ เป็นต้น

ตารางข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ปีการผลิต ๒๕๖๓

ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น/เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ยางพารา	๓๖,๑๔๐	๕๕๘,๙๓๖	๔๔๒,๑๕๗	๑๑๓,๙๐๒	๒๕๘	๔๐
ปาล์มน้ำมัน	๑๑,๙๒๔	๑๓๒,๘๔๖	๑๒๓,๘๑๒	๓๐๒,๑๖๗	๒,๔๔๑	๔
ข้าวนาปี	๕,๐๘๗	๑๘,๙๙๘	๑๘,๙๙๘	๗,๔๐๙	๓๙๐	๑๓
ข้าวนาปรัง	๑๕	๕๖	๕๖	๒๒	๓๙๐	๑๑
ทุเรียน	๔,๐๑๑	๒,๙๗๗	๑,๒๕๐	๖๔๒	๕๑๔	๘๓
เงาะ	๓,๘๘๔	๑,๔๓๖	๑,๓๑๕	๘๐๑	๖๐๙	๒๒
มังคุด	๓,๕๒๒	๑,๙๗๒	๑,๗๘๑	๘๒๑	๔๖๑	๒๕
ลองกอง	๕,๓๖๘	๓,๒๔๒	๒,๙๘๗	๑,๑๖๑	๓๘๙	๒๑
จำปาดะ	๒,๙๙๙	๑,๓๗๒	๑,๑๒๘	๑,๕๗๗	๑,๓๙๘	๓๑

ด้านปศุสัตว์

จังหวัดสตูล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๓,๗๙๒ ครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมควบคู่กับการทำการเกษตรอย่างอื่น เช่น สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ นาข้าว เป็นต้น

จังหวัดสตูลได้มีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยจัดให้มีหน่วยผสมเทียม ของกรมปศุสัตว์ จำนวน ๗ หน่วย สำหรับบริการผสมเทียมโคเนื้อ แพะเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ (โค) จำนวน ๑ แห่ง โรงฆ่าสัตว์เล็ก (สุกร) จำนวน ๑ แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก จำนวน ๒ แห่ง และสถานที่กักกันสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจและมูลค่าผลผลิต ปี ๒๕๖๓

ชนิดปศุสัตว์	จำนวน (ตัว)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	ผลผลิต/ปี (ตัว) / (ฟอง)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	หมายเหตุ
โค	๓๗,๐๘๗	๖,๗๗๖	๙,๓๘๑	๒๓๔,๒๕๒,๐๐๐	
แพะ	๓๒,๑๕๐	๔,๖๙๕	๑๙,๐๙๐	๔๗,๗๒๕,๐๐๐	
สุกร	๑๓,๗๑๓	๘๐	๒๗,๔๕๐	๒๑๑,๓๖๕,๐๐๐	(สุกรขุน)
ไก่เนื้อ	๑,๑๕๒,๘๙๙	๔๒	๓,๙๕๕,๑๐๐	๑๑๘,๖๕๓,๐๐๐	ฟาร์ม GAP
ไก่ไข่ (ไข่ไก่)	๒๙๕,๘๒๑	๑	๘,๘๘๐,๐๐๐	๒๔,๘๖๔,๐๐๐	ฟาร์ม GAP

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายครัวเรือน กรมปศุสัตว์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓
โปรแกรมมาตรฐานฟาร์ม Livestock GAP กรมปศุสัตว์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ด้านประมง

จังหวัดสตูล มีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๖๓ มูลค่าทั้งสิ้น ๔,๒๗๘.๕๕ ล้านบาท โดยสาขาที่มูลค่าสูงสุด ๓ อันดับแรก คือการประมงพาณิชย์ ๒,๓๙๔.๙๕ ล้านบาท รองลงมาคือ การประมงพื้นบ้าน ๑,๐๔๘.๖๐ ล้านบาท และการเลี้ยงกุ้งทะเล ๘๓๕ ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากผลผลิตจากการประมงทะเลพาณิชย์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่การประมงพื้นบ้านและการเลี้ยงกุ้งทะเลมีมูลค่าลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๖๖

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

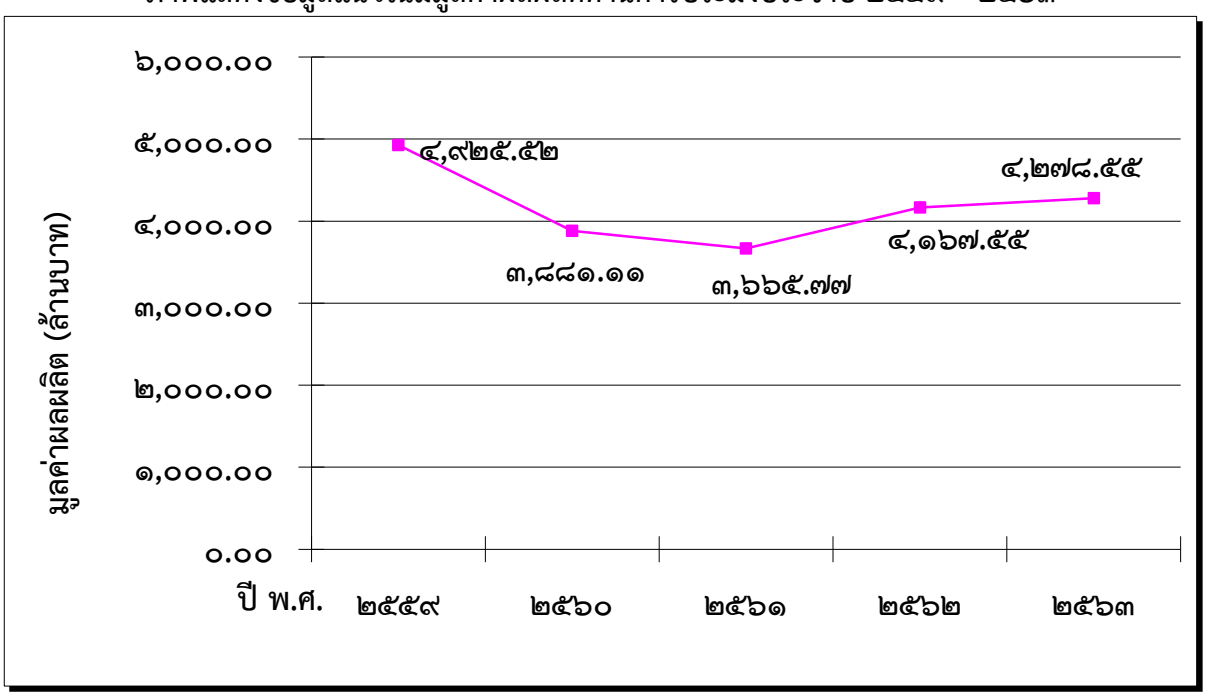

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ข้อมูลทั่วไป
จังหวัดสตูล

ข้อมูลทั่วไป จังหวัดสตูล

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี และจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๖ องศา ๔ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๒ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๕ ลิปดาตะวนออก ถึง ๑๐๐ องศา ๓ ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามัน มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๔๔.๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

โดยพื้นที่บนบกมีเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่นๆ และประเทศมาเลเซีย

ภาพแสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูล

ภาพแสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูลในภูมิภาคอาเซียน

ขนาดพื้นที่

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดอยู่เขตแดนใต้ของประเทศไทยด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานีและจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามัน มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๔๔.๘ กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสตูล มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขา พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ ๆ คือ ภูเขาสันกาลาคีรี พื้นที่ค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตกและทิศใต้มีที่ราบแคบ ๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึงมีป่าแสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นจังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีลำน้ำสายสั้น ๆ ไหลผ่านซึ่งเกิดจากภูเขาโดยรอบ พื้นที่ทางตอนเหนือและทิศตะวันออกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อน โดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชแบ่งเขตจังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย นอกจากนั้น ยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจัดกระจายในตอนล่างและชายฝั่งตะวันตก ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขาจีน เขาบารัง เขาหัวกาหมิง เขาใหญ่ เขาทะนาน เขาควนกาหลงและเขาโต๊ะพญาวัง

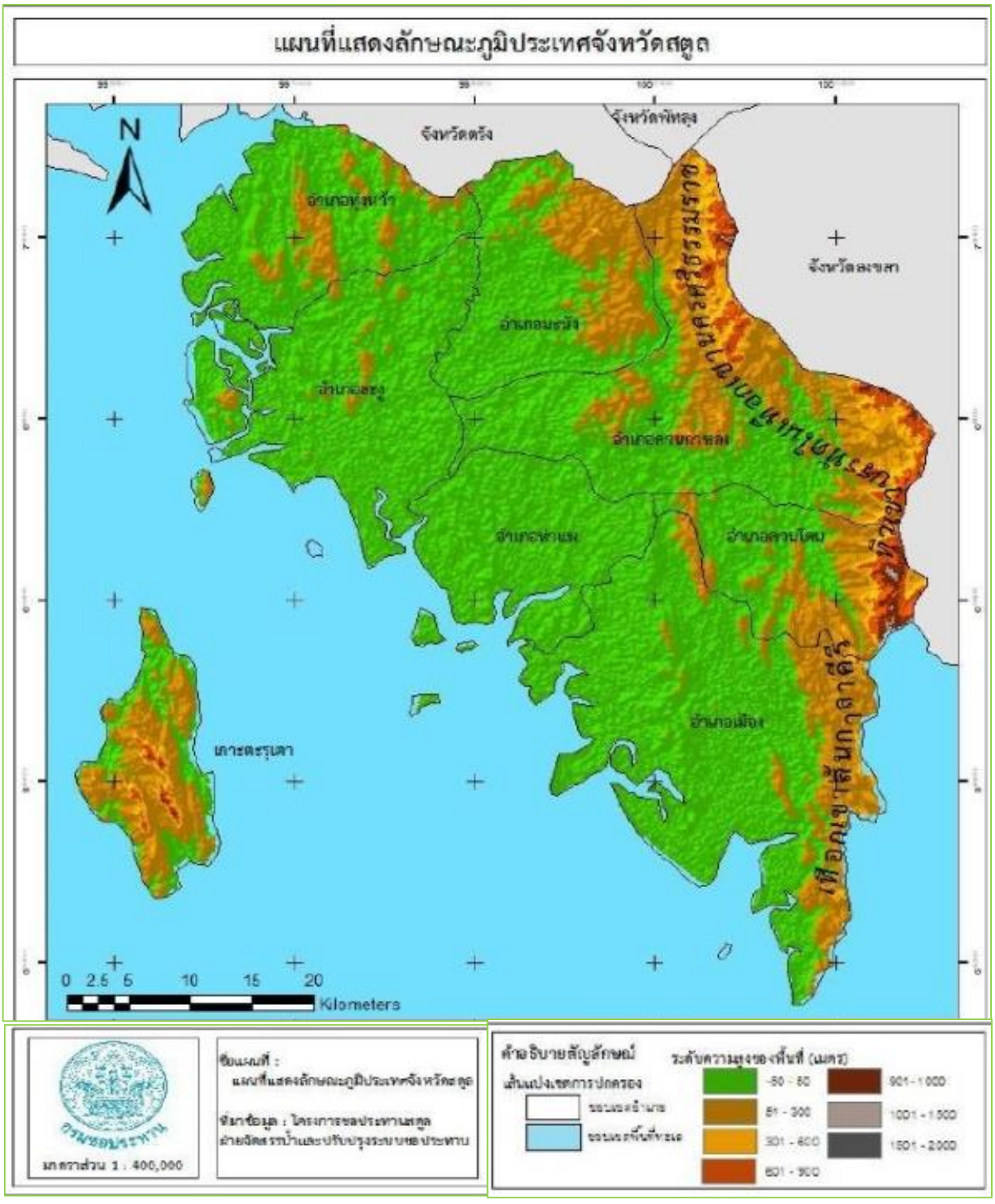

ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสตูล

ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น ๗ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๒๘๐ หมู่บ้าน และมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๗ แห่ง (๑ เทศบาลเมือง ๖ เทศบาลตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง ๗๗ ชุมชน

ลำดับ	อำเภอ	เขตการปกครอง				ระยะห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	พื้นที่ (ตร.กม.)	สัดส่วนประชากร/พื้นที่
		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.			
๑	อำเภอเมืองสตูล	๑๒	๗๑	๔	๑๐	๕.๒	๘๘๑.๐๑	๑๓๑.๓๑
๒	อำเภอละงู	๖	๖๑	๑	๖	๕๐	๓๒๔	๒๒๖.๘๐
๓	อำเภอทุ่งหว้า	๕	๓๕	๑	๕	๗๖	๒๗๒.๖๓	๘๙.๓๐
๔	อำเภอควนกาหลง	๓	๓๒	-	๓	๓๒	๓๙๖	๘๙.๓๓
๕	อำเภอควนโดน	๔	๓๑	๑	๔	๒๑	๑๙๙.๐๓	๑๓๕.๘๖
๖	อำเภอท่าแพ	๔	๓๑	-	๔	๒๘	๑๙๗.๒๕	๑๕๐.๓๓
๗	อำเภอมะนัง	๒	๑๙	-	๒	๕๐	๓๑๒	๕๙.๓๒
รวม		๓๖	๒๘๐	๗	๓๔		๒,๕๘๑.๙๒	**๑๒๕.๕๓**

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓

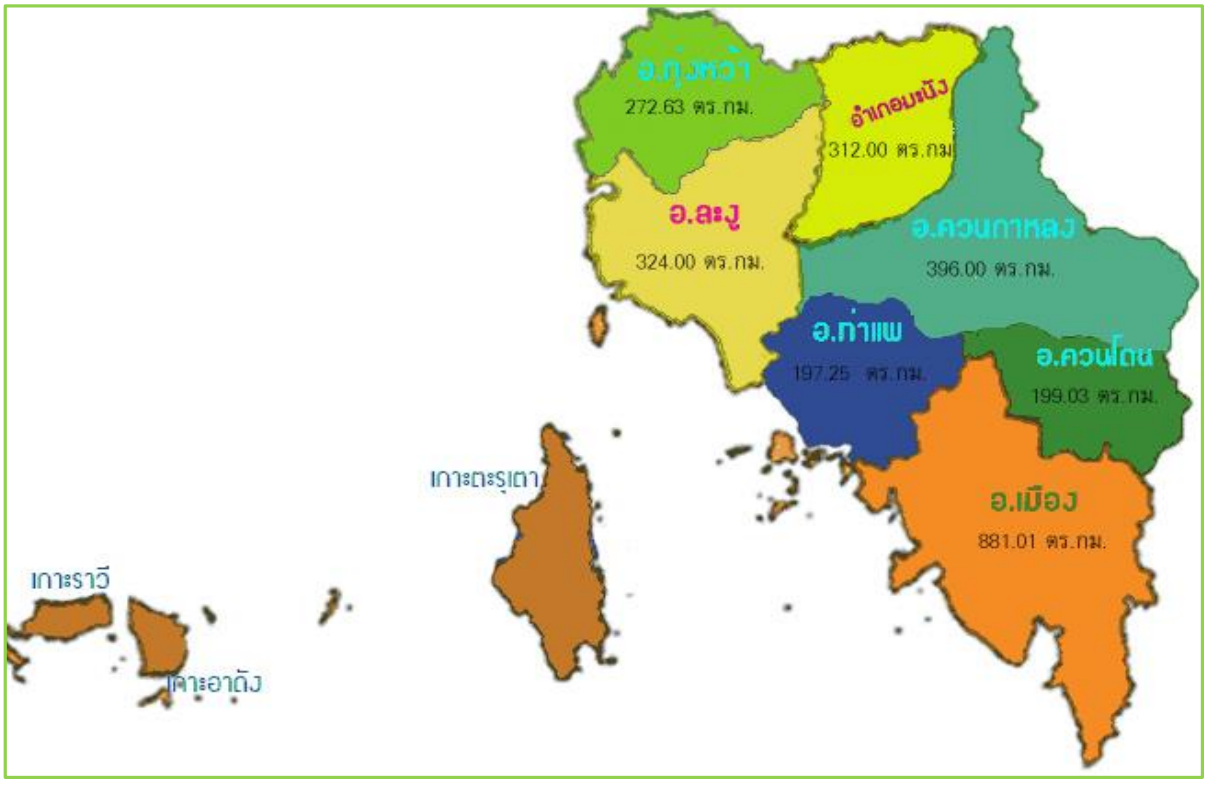

ภาพแสดงการแบ่งเขตการปกครองจังหวัดสตูล

ประชากร ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๓๒๔,๐๙๘ คน แยกเป็น

- **ประชากรเพศชาย** จำนวน ๑๖๑,๓๐๓ คน
- **ประชากรเพศหญิง** จำนวน ๑๖๒,๗๙๕ คน
- **จำนวนครัวเรือน** จำนวน ๑๐๕,๙๐๓ หลัง

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	**อำเภอเมืองสตูล**	๕๗,๒๙๙	๕๘,๓๘๘	๑๑๕,๖๘๗	๓๙,๔๖๖
	- อำเภอเมืองสตูล	๓๒,๔๔๗	๓๓,๓๓๐	๖๕,๗๗๗	๑๘,๓๖๔
	- เทศบาลเมืองสตูล	๑๑,๑๔๖	๑๑,๙๙๘	๒๓,๑๔๔	๑๐,๐๒๓
	- เทศบาลตำบลคลองขุด	๑๐,๕๕๔	๙,๘๑๕	๒๐,๓๖๙	๙,๐๘๖
	- เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	๒,๐๑๖	๒,๐๒๓	๔,๐๓๙	๙๙๗
	- เทศบาลตำบลฉลุง	๑,๑๓๖	๑,๒๒๒	๒,๓๕๘	๙๙๖
๒	**อำเภอละงู**	๓๖,๔๖๗	๓๗,๐๑๗	๗๓,๔๘๔	๒๓,๗๐๓
	- อำเภอละงู	๓๔,๐๘๗	๓๔,๓๘๘	๖๘,๔๗๕	๒๐,๘๖๙
	- เทศบาลตำบลกำแพง	๒,๓๘๐	๒,๖๒๙	๕,๐๐๙	๒,๘๓๔
๓	**อำเภอทุ่งหว้า**	๑๒,๑๘๐	๑๒,๑๖๗	๒๔,๓๔๗	๗,๘๘๐
	- อำเภอทุ่งหว้า	๑๐,๕๙๔	๑๐,๕๑๔	๒๑,๑๐๘	๖,๖๔๙
	- เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	๑,๕๘๖	๑,๖๕๓	๓,๒๓๙	๑,๒๓๑
๔	**อำเภอควนกาหลง**	๑๗,๗๕๔	๑๗,๖๒๒	๓๕,๓๗๖	๑๑,๙๑๗
๕	**อำเภอควนโดน**	๑๓,๔๒๗	๑๓,๖๑๔	๒๗,๐๔๑	๗,๙๐๒
	- อำเภอควนโดน	๑๐,๗๒๐	๑๐,๘๙๕	๒๑,๖๑๕	๕,๙๗๗
	- เทศบาลตำบลควนโดน	๒,๗๐๗	๒,๗๑๙	๕,๔๒๖	๑,๙๒๕
๖	**อำเภอท่าแพ**	๑๔,๗๐๓	๑๔,๙๕๑	๒๙,๖๕๔	๘,๗๑๖
๗	**อำเภอมะนัง**	๙,๔๗๓	๙,๐๓๖	๑๘,๕๐๙	๖,๓๑๙
รวม		**๑๖๑,๓๐๓**	**๑๖๒,๗๙๕**	**๓๒๔,๐๙๘**	**๑๐๕,๙๐๓**

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓

โครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในจังหวัด

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน่วยราชการที่อยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ ส่วนราชการต่างๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัดเป็นหน่วยงาน ๒ ลักษณะ คือ หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด (ที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง) และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน ๙๘ หน่วย ประกอบด้วย

- หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของจังหวัดสตูล มีทั้งสิ้น ๓๓ หน่วยงาน
- หน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๕๓ หน่วย
- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๑๓ หน่วย

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง
- เทศบาล ๗ แห่ง (แยกเป็น เทศบาลเมือง ๑ แห่ง และเทศบาลตำบล ๖ แห่ง)
- องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล

ลำดับที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ลำดับที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล	๒๒	องค์การบริหารส่วนตำบลวังประจัน
๒	เทศบาลเมืองสตูล	๒๓	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแพ
๓	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	๒๔	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
๔	เทศบาลตำบลฉลุง	๒๕	องค์การบริหารส่วนตำบลแป-ระ
๕	เทศบาลตำบลคลองขุด	๒๖	องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร
๖	เทศบาลตำบลควนโดน	๒๗	องค์การบริหารส่วนตำบลควนกาหลง
๗	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	๒๘	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนุ้ย
๘	เทศบาลตำบลกำแพง	๒๙	องค์การบริหารส่วนตำบลอุใดเจริญ
๙	องค์การบริหารส่วนตำบลเกตรี	๓๐	องค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง
๑๐	องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย	๓๑	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาขาว
๑๑	องค์การบริหารส่วนตำบลควนขัน	๓๒	องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด
๑๒	องค์การบริหารส่วนตำบลควนโพธิ์	๓๓	องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ
๑๓	องค์การบริหารส่วนตำบลเจ๊ะบิลัง	๓๔	องค์การบริหารส่วนตำบลละงู
๑๔	องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง	๓๕	องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสน
๑๕	องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงโป	๓๖	องค์การบริหารส่วนตำบลขอนคลาน
๑๖	องค์การบริหารส่วนตำบลตำมะลัง	๓๗	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง
๑๗	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน	๓๘	องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหว้า
๑๘	องค์การบริหารส่วนตำบลปูยู	๓๙	องค์การบริหารส่วนตำบลนาทอน
๑๙	องค์การบริหารส่วนตำบลควนโดน	๔๐	องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแก่บ่อหิน
๒๐	องค์การบริหารส่วนตำบลควนสตอ	๔๑	องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
๒๑	องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ	๔๒	องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

ศาสนา

จังหวัดสตูล มีวัดในพระพุทธศาสนา ๔๓ วัด มัสยิด ๒๓๘ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๓ แห่ง ศาลเจ้า ๓ แห่ง ศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๓ ศูนย์ ศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (ศูนย์ตาดีกา) ๒๐๘ ศูนย์ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาเป็นศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ ของจังหวัดสตูล

ศาสนา	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ
พุทธ	๓๗,๐๙๐	๓๗,๓๘๘	๗๔,๔๗๘	๒๒.๙๘
อิสลาม	๑๒๓,๔๗๑	๑๒๔,๔๖๒	๒๔๗,๙๓๓	๗๖.๕๐
อื่นๆ	๘๓๙	๘๔๖	๑,๖๘๕	๐.๕๒
รวม	**๑๖๑,๔๐๐**	**๑๖๒,๖๙๖**	**๓๒๔,๐๙๖**	**๑๐๐**

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสตูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓

ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ

๑) การเข้าสุนัต เป็นหลักการของศาสนาอิสลาม อันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องความสะอาด คือ การขลิบผิวหนังหุ้มส่วนปลายอวัยวะเพศชาย หรือเรียกตามภาษาท้องถิ่นว่า “เข้าแขก” หรือ “คิตาน” ซึ่งจะกระทำแก่เด็กชายที่มีอายุระหว่าง ๒-๑๐ ปี ส่วนการจัดเลี้ยงอาหารในวันเข้าสุหนัต ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง

๒) พิธีกินเหนียวประเพณีการกินเหนียว จะใช้ในหลายโอกาส เช่น แต่งงาน และเข้าสุนัต คำว่า “กินเหนียว” มิใช่ว่าเจ้าของจะบริการอาหารเฉพาะข้าวเหนียวเท่านั้น แต่เป็นการเลี้ยงอาหารธรรมดาทั่วไป

๓) งานแข่งขันว่าวประเพณีจังหวัดสตูลเป็นการแข่งว่าว เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้านหลังจากเสร็จสิ้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว การแข่งขันว่าวจะจัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม ของทุกปี มีการจัดแข่งขัน ๓ ประเภท คือ ว่าวเสียงดัง ว่าวขึ้นสูง ว่าวสวยงาม

๔) งานเทศกาลถือศีลกินเจ จะจัดในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ณ ศาลเจ้าโป้เจ้เก้ง อำเภอเมืองจังหวัดสตูล เทศกาลกินเจเป็นความเชื่อของชาวจีนที่ถือเอาวันที่ ๑ เดือน ๙ ของทุกปี เป็นการเริ่มต้นของการไม่กินเนื้อสัตว์ ภายในช่วงเวลา ๙-๑๐ วัน ซึ่งในระหว่างนี้ก็ควรจะถือศีลทำบุญทำทาน เพื่อเป็นการชำระทั้งร่างกายและจิตใจให้บริสุทธิ์

๕) งานประเพณีลอยเรือของชาวเลเกาะหลีเป๊ะ งานประเพณีลอยเรือของชาวเลทำกันปีละ ๒ ครั้ง คือในเดือน ๖ (พฤษภาคม) และเดือน ๑๒ (พฤศจิกายน) ผู้ริเริ่ม คือ "โต๊ะฮีหลี" ซึ่งชาวเลถือว่าเป็นบรรพบุรุษคนสำคัญ เพราะเป็นผู้บุกเบิกเกาะนี้เป็นคนแรกและเป็นที่เคารพนับถือของชาวเลเป็นอย่างยิ่ง ในขณะมีชีวิตอยู่ เมื่อโต๊ะฮีหลีตายไปแล้ว ชาวเลได้สร้างศาลาหรือศาลเป็นที่สิงสถิตดวงวิญญาณไว้ในบริเวณหมู่บ้าน เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีและเคารพบูชา ถือกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งชาวเลจะมาบนบานเพื่อขอพรเป็นประจำก่อนจะออกไปทะเลเพื่อจับปลา เพราะมีความเชื่อว่าดวงวิญญาณจะบันดาลให้เกิดความเป็นสิริมงคลและอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพ

๖) วันฮารีรายอเป็นวันรื่นเริงประจำปีของชาวมุสลิม วันฮารีรายอมีปีละ ๒ ครั้ง คือวันฮารีรายออิฏิลฟิตรี เป็นวันรื่นเริงเนื่องจากการสิ้นสุดการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน วันอิฏิลฟิตรี ตรงกับวันที่หนึ่งของเดือนเชาวาล ซึ่งเป็นเดือนที่ ๑๐ ทางจันทรคติ และวันฮารีรายออิฏิลอัฎฮา หรือที่เรียกว่า วันฮารีรายอหัจญี หมายถึงวันรื่นเริงเนื่องในวันเชือดสัตว์พลีชีพเป็นทานบริจาคอาหารแก่คนยากจนและประชาชนทั่วไป ตรงกับวันที่ ๑๐ ของเดือนซุลอิจญะ เป็นเวลาเดียวกับการประกอบพิธีฮัจย์ ณ นครเมกกะของมุสลิมทั่วโลก ดังนั้น ชาวไทยมุสลิมจึงนิยมเรียกวันตรานี้ว่า วันอีดใหญ่

๗) เดือนเราะมะฎอน (อาหรับ: رمضان) หรือสะกดรอมะฎอนหรือรอมฎอนคือเดือนที่ ๙ ของปฏิทินฮิจญ์เราะฮ์หรือปฏิทินอิสลามเป็นเดือนที่มุสลิมถือศีลอดทั้งเดือน ด้วยเหตุนี้จึงเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่าเดือนบวชและถือว่าเป็นเดือนที่สำคัญที่สุดเดือนหนึ่งมุสลิมจะต้องอดอาหารเพื่อที่จะได้มีความรู้สึกถึงคนที่ไม่ได้รับการดูแลจากสังคม เช่น คนยากจน เป็นต้นและเดือนนี้ยังเป็นเดือนที่อัลกรุอานได้ถูกประทานลงมาเป็นทางนำให้กับมนุษย์มุสลิมจึงต้องอ่านอัลกุรอานเพื่อศึกษาถึงสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์รู้ว่าการเป็นอยู่ในโลกนี้และโลกหน้าจะเป็นอย่างไร และจะต้องทำตัวอย่างไรบ้าง กิจกรรมพิเศษของมุสลิมนิกายซุนนะหฺ คือการละหมาดตะรอเวียะฮ์ ในยามค่ำของเดือนนี้เมื่อสิ้นเดือนเราะมะฎอนแล้วจะมีการเฉลิมฉลองในวันที่ ๑ เดือนเชาวาลเรียกว่าอีดิลฟิตรี

๘) งานวันเมาลิดกลางจังหวัดสตูล เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงหลักคำสอนและผลงานของท่านศาสดามูฮัมหมัด เพื่อเป็นการส่งเสริมสถานบันศาสนาอิสลามและพื่อผนึกกำลังของพี่น้องมุสลิมในการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัด จัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี

๙) หนังตะลุงคน “หนังตะลุงคน” ตำบลอุใดเจริญ เป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตในท้องถิ่นสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และได้สัมผัสกับวัฒนธรรมประเพณีที่มีมาเมื่อครั้งอดีต

๑๐) ประเพณี ไหว้ผีโบ๋ (ผีหมู่ หรือ พวกผีทั้งหมด) นิยามศัพท์ภาษาถิ่นใต้ คำว่า “โบ๋” แปลว่าหมู่ พวก ประเพณีไหว้ผีโบ๋ เป็นงานประเพณีที่มีความสำคัญ โดยได้สืบทอดกันมาคู่กับอำเภอทุ่งหว้าตั้งแต่อดีตในยุคแรก ๆ การไหว้ผีโบ๋ได้แยกกระทำเป็นตระกูลแต่ละตระกูลไป ต่อมาเมื่อแต่ละตระกูลมีลูกหลานมากขึ้นจึงได้มาทำพิธีไหว้ร่วมกันเป็นพิธีใหญ่เพียงครั้งเดียว การไหว้ผีโบ๋ (ผีหมู่) หมายถึง การไหว้ผีหัวหลาด (บริเวณตลาดหน้าโรงภาพยนตร์ทุ่งหว้าเก่า) ไหว้หน้าตลาด ไหว้กลางเมือง เพื่อทำบุญอุทิศให้แก่ผู้ที่ตายไปแล้วไม่มีญาติคอยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้นั้นเอง

๑๑) ดาระ ดาระเป็นศิลปะการแสดงที่นิยมกันเฉพาะหมู่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดสตูล ปัจจุบันดาระในจังหวัดสตูล มีเพียงคณะเดียวคือที่ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน สืบทอดต่อมาจากนายทอง มาลินี ซึ่งเคยเล่นดาระมาตั้งแต่สมัยหนุ่ม ๆ และมีคณะดาระเป็นของตนเอง ต่อมาเมื่อชราภาพลง ผู้ร่วมคณะได้แยกย้ายกันไป บ้างก็ตายจากกันไป เหลือเพียงนายทอง มาลินี เพียงคนเดียว เมื่อหลายสิบปีมาแล้วนายทอง มาลินี ได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรถ่ายทอดให้นักเรียนโรงเรียนควนโดนวิทยา ซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษาในสมัยนั้น ในการถ่ายทอดการแสดงดาระที่โรงเรียนแห่งนี้ ผู้เรียนมีทั้งนักเรียนและครู จนนางสมศรี ชอบกิจครูโรงเรียนควนโดนวิทยา สามารถแสดงได้ นายทอง มาลินี เป็นวิทยากรโรงเรียนนี้อยู่ประมาณ ๖-๗ ปีจนอายุมากขึ้น นางสมศรี ชอบกิจ จึงรับช่วงเป็นวิทยากรแทนและได้นำศิลปะการแสดงดาระนี้ไปเป็นหลักสูตรวิชาเลือก ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นอกจากนั้นยังถ่ายทอดให้กับชาวบ้านในละแวกนั้นที่สนใจจนสามารถรับงานแสดงได้ ทั้งประเภทประชาชนทั่วไปและนักเรียน

โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

การเดินทาง

๑. ทางบก

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ระหว่างอำเภอ และระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทางหลวงที่อยู่พื้นที่จังหวัดสตูล มีโดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ สายยนตรการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทางไปยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษมที่สี่แยกคูหา เขตอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตร

๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔ สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ ๑๔๐ กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

ภาพแสดงเส้นทางในความควบคุมแขวงทางหลวงสตูล สำนักงานทางหลวงที่ ๑๘

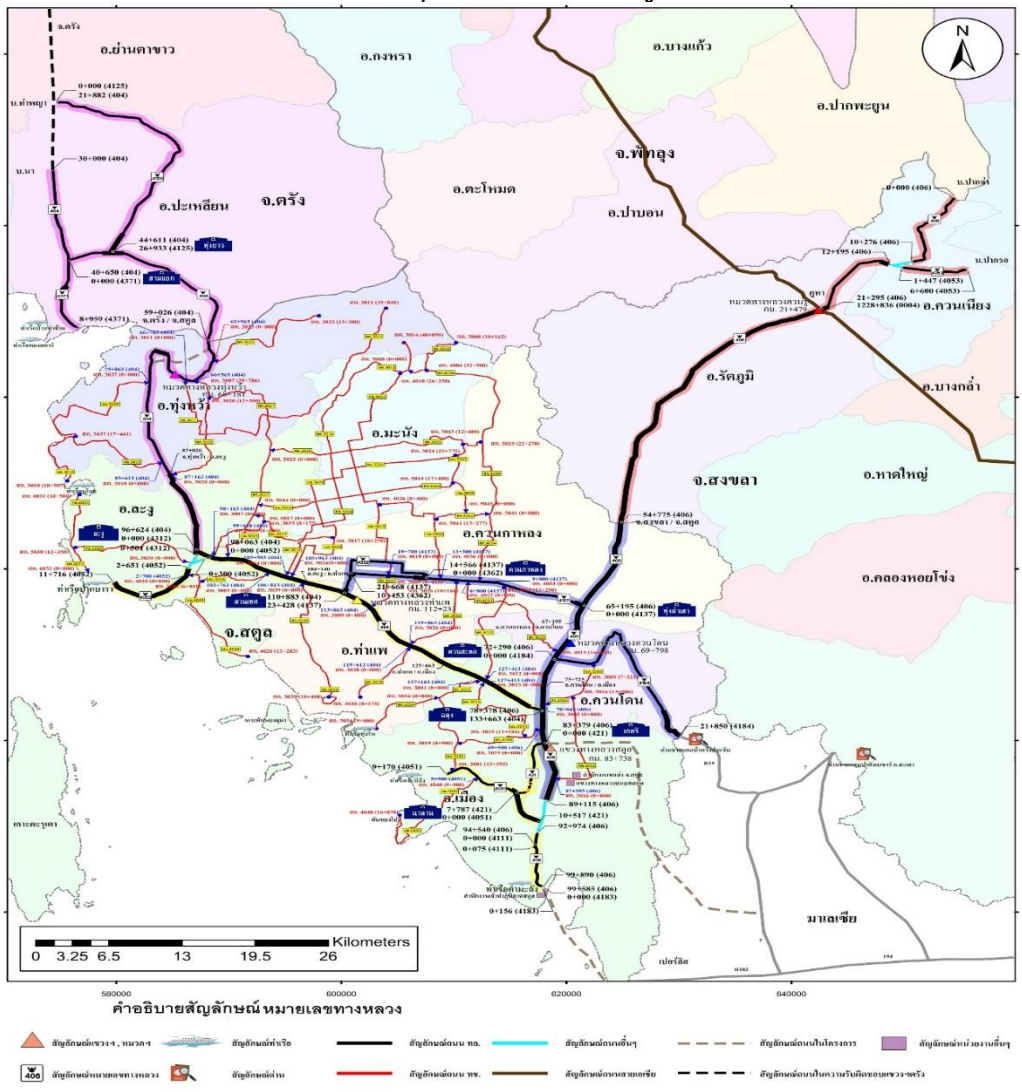

ที่มา : แขวงทางหลวงสตูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เส้นทางเดินรถโดยสารประจำทางของจังหวัดสตูล แบ่งออกเป็น ๔ หมวด ทั้งหมด ๑๕ เส้นทาง ได้แก่

รถโดยสารประจำทางหมวด ๑ : รถโดยสารภายในเขตเทศบาล

สายที่ ๑ เส้นทางรอบเมือง

สายที่ ๒ เส้นทางวิทยาลัยเทคนิคสตูล - บ้านนาแค

สายที่ ๓ เส้นทางสตูล - ตำมะลัง

รถโดยสารประจำทางหมวด ๒ : รถโดยสารระหว่างกรุงเทพมหานครและจังหวัดสตูล

สายที่ ๙๘๔ เส้นทางกรุงเทพฯ - สตูล (ข) (กรุงเทพฯ - ตรัง - สตูล)

สายที่ ๙๘๘ เส้นทางกรุงเทพฯ - สตูล (กรุงเทพฯ - พัทลุง - สตูล)

รถโดยสารประจำทางหมวด ๓ : รถโดยสารระหว่างจังหวัดสตูลและจังหวัดอื่นๆ

สายที่ ๔๕๒ เส้นทางหาดใหญ่ - สตูล (ก)

สายที่ ๔๖๖ เส้นทางตรัง - สตูล

สายที่ ๔๙๔ เส้นทางหาดใหญ่ - สตูล - ตำมะลัง

สายที่ ๗๓๒ เส้นทางหาดใหญ่ - บ้านปากบารา, และเส้นทางแยกช่วง หาดใหญ่ - ทุ่งหว้า

สายที่ ๗๓๔ เส้นทางสตูล - ภูเก็ต, และเส้นทางแยกช่วง สตูล - กระบี่

รถโดยสารประจำทางหมวด ๔ : รถโดยสารภายในเขตอำเภอและระหว่างอำเภอของจังหวัดสตูล

สายที่ ๑๘๙๑ เส้นทางสตูล - บ้านเจ๊ะบิลัง, และเส้นทางแยกช่วง สตูล - บ้านตันหยงโป

สายที่ ๑๘๙๒ เส้นทางสตูล - ท่าแพ - ละงู

สายที่ ๑๘๙๓ เส้นทางสตูล - ควนกาหลง - มะนัง, และเส้นทางแยกช่วง สตูล - บ้านโตน

สายที่ ๘๔๗๖ เส้นทางบ้านปากบารา - โรงพยาบาลละงู

สายที่ ๘๔๗๗ เส้นทางสตูล – บ้านวังประจัน

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดสตูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๒. ทางราง

จังหวัดสตูลไม่มีสถานีรถไฟ แต่สามารถเดินทางไปกับขบวนรถกรุงเทพฯ-ยะลา, กรุงเทพฯ-หาดใหญ่หรือกรุงเทพฯ-สุไหงโก-ลก ลงที่สถานีรถไฟหาดใหญ่ จากนั้นต่อรถตู้โดยสารหรือรถโดยสารประจำทางเข้าจังหวัดสตูล ระยะทาง ๙๘ กิโลเมตร หรือเดินทางกับขบวนรถกรุงเทพฯ – ตรัง, กรุงเทพฯ – กันตังลงที่สถานีรถไฟตรัง นั่งรถประจำทางรถตู้ หรือแท็กซี่ เข้าสู่จังหวัดสตูล

๓. ทางน้ำ

ความยาวชายฝั่งทะเลจังหวัดสตูล ๑๔๔.๘ กิโลเมตร มีคลองสายหลัก ๖ สาย ความยาวรวม ๒๗๗.๕๕ กิโลเมตร มีเกาะในทะเลจำนวน ๑๐๕ เกาะ เกาะที่มีผู้คนมาถิ่นฐานอาศัยอยู่ จำนวน ๙ เกาะ การคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ เป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการเดินทางระหว่างประเทศไปยังประเทศมาเลเซียทางทะเล

จังหวัดสตูลมีท่าเรือจำนวน ๒ ท่าเรือ ดังนี้

๑) ท่าเรือตำมะลัง เป็นท่าเทียบเรือ ตั้งอยู่ใน ต. ตำมะลัง อ.เมือง จ. สตูล เป็นท่าที่สามารถเดินทางไปเกาะลังกาวี ประเทศมาเลเซีย โดยเรือเฟอรี่ มีเรือออกจากท่าเรือทุกวัน ปัจจุบันมีการปิดท่าเรือ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙

๒) ท่าเรือปากบาราอยู่ห่างจากอำเภอละงูประมาณ ๘ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่ปากคลองละงู ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู เป็นท่าเรือที่อยู่ใกล้เกาะตะรุเตามากที่สุด ระยะทางประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และใกล้ท่าเรือเป็นที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตะรุเตา บริเวณท่าเรือปากบารา ยังมีบริษัทเอกชนนำเที่ยวและบริการเรือของบริษัทเอกชนไปยังเกาะตะรุเตา และเกาะหลีเป๊ะ

๔. ทางอากาศ

ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ แต่สามารถเดินทางจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หรือจังหวัดตรัง ดังนี้

เส้นทางที่ ๑ กรุงเทพฯ-หาดใหญ่ แล้วต่อรถแท็กซี่หรือรถโดยสารประจำทางจากตัวอำเภอหาดใหญ่เข้าจังหวัดสตูลอีกประมาณ ๙๘ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๒ กรุงเทพฯ – ตรัง แล้วต่อด้วยรถประจำทาง รถตู้ หรือรถแท็กซี่จากในเมืองสู่จังหวัดสตูล ประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

ระบบน้ำประปา

จังหวัดสตูล มีที่ทำการประปา ๒ แห่ง คืออำเภอเมืองและอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา จำนวน ๔ แห่งคือ อำเภอควนโดน ตำบลวังประจัน อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า

กำลังการผลิตและปริมาณน้ำจ่าย จังหวัดสตูล

สถานที่ผลิตน้ำ	กำลังการผลิต (ลบ.ม/ช.ม.)	ปริมาณน้ำจ่าย (ล้าน ลบ.ม.)	จำนวนผู้ใช้ แยกตามประเภท (ราย)					
			ที่อยู่อาศัย	ส่วนราชการ	ธุรกิจขนาดเล็ก	รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจขนาดใหญ่	รวม
สาขาสตูล								
๑. ควนโดน	๑,๒๐๐	๓๔๖,๗๙๒	๑๕,๕๐๙	๒๕๐	๒,๓๙๘	๒๕	๓๓๐	๑๘,๔๑๒
๒. วังระจัน	๔๐	๘๐	๑๔	๓	-	-	-	๑๗
สาขาละงู								
๓. ละงู	๖๐๐	๑๔๑,๐๓๕	๖,๐๘๓	๑๐๒	๑,๑๗๑	๘	๒๑๗	๗,๕๘๑
๔. ทุ่งหว้า	๕๐	๑๖,๒๖๐	๙๑๔	๒๒	๑๑๐	๓	๒๐	๑,๐๖๙

การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล มีสำนักงานให้บริการ จำนวน ๖ แห่ง มี PEA SHOP จำนวน ๒ แห่ง

๑. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล
๒. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอละงู
๓. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอควนกาหลง
๔. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอท่าแพ สังกัด การไฟฟ้าฯ จังหวัดสตูล
๕. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอทุ่งหว้าสังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอละงู
๖. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอมะนัง สังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอควนกาหลง
๗. PEA SHOP สาขา Big C สาขาสตูล สังกัดการไฟฟ้าฯ จังหวัดสตูล
๘. PEA SHOP สาขา Lotus สาขาควนโดน สังกัด การไฟฟ้าฯ อำเภอควนกาหลง

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า หน่วยจำหน่ายไฟฟ้าและจำนวนการไฟฟ้า/ครัวเรือนในพื้นที่ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ จำแนกตามอำเภอ

ที่	อำเภอ	ครัวเรือนทั้งหมด (ครัวเรือน)	มีไฟฟ้าใช้แล้ว (ครัวเรือน)				ยังไม่มีไฟฟ้าใช้			
			ปักเสาพาดสาย	โซลาร์โฮม (SHS)	อื่น ๆ	รวม	อยู่ในพื้นที่ปกติ (ครัวเรือน)	อยู่ในเขตหวงห้าม (ครัวเรือน)	ไม่เข้าหลักเกณฑ์ (ครัวเรือน)	รวม (ครัวเรือน)
๑	เมืองสตูล	๓๙,๐๖๖	๓๙,๐๖๖	๐	๐	๓๙,๐๖๖	๐	๐	๐	๐
๒	ละงู	๒๓,๕๓๔	๒๓,๕๓๔	๑๓๔	๐	๒๓,๖๖๘	๐	๐	๐	๐
๓	ทุ่งหว้า	๗,๘๗๐	๗,๗๕๖	๑๐๙	๐	๗,๘๖๕	๐	๕	๐	๕
๔	ควนกาหลง	๑๑,๙๑๐	๑๑,๘๔๗	๖๓	๐	๑๑,๙๑๐	๐	๐	๐	๐
๕	ท่าแพ	๘,๖๙๘	๘,๖๙๗	๑	๐	๘,๖๙๘	๐	๐	๐	๐
๖	ควนโดน	๗,๘๙๒	๗,๘๘๙	๓	๐	๗,๘๙๒	๐	๐	๐	๐
๗	มะนัง	๖,๓๑๕	๖,๒๔๒	๗๓	๐	๖,๓๑๕	๐	๐	๐	๐
รวม		**๑๐๕,๗๗๕**	**๑๐๕,๓๐๑**	**๓๘๓**	**๐**	**๑๐๕,๗๗๐**	**๐**	**๕**	**๐**	**๕**

ที่มา : สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อมูลด่านการกักกันของจังหวัด (โปรดทำเครื่องหมาย ☑)

☑ **ศุลกากร**

๑. ด่านศุลกากรสตูล ที่ตั้ง ตรงบริเวณหัวแหลมปากอ่าวตำมะลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
ประเภท ด่านชายแดนท่าเรือ

๒. ด่านศุลกากรวังประจัน ที่ตั้ง หลักกิโลเมตรที่ ๒๒ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๑๘๔
ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล
ประเภท ด่านชายแดนคนเดินเท้า

☑ **ตรวจพืช**

๑. ด่านตรวจพืชท่าเรือสตูล ที่ตั้ง ตำบลตำมะลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☐ ไม่มี ☑ มี
ที่ตั้งสถานกักพืช ☐ ไม่มี ☑ มี

๒. ด่านตรวจพืชวังประจัน ที่ตั้ง ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☐ ไม่มี ☑ มี
ที่ตั้งสถานกักพืช ☐ ไม่มี ☑ มี

☑ **ตรวจประมง**

ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสตูล ที่ตั้ง ๔๙๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลตำมะลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☐ ไม่มี ☑ มี
ที่ตั้งสถานกักสัตว์น้ำ ☐ ไม่มี ☑ มี

☑ **ปศุสัตว์**

ด่านกักสัตว์สตูล ที่ตั้ง ถนนยนตรการกำธร ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล
มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☑ ไม่มี ☐ มี
ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์ ☐ ไม่มี ☑ มี

ทรัพยากรดินจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ คือ เทือกเขาบรรทัดและสันการาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย พื้นที่ค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตกและทิศใต้ มีที่ราบแคบ ๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล มีพื้นที่ราบอยู่บริเวณอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูลและบางพื้นที่ของอำเภอละงู นอกจากนี้ยังพบเขาหินปูนเป็นเขาโดดในพื้นที่ราบ ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลนต่อลงไปถึงทะเลอันดามัน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกข้าวและยกร่องปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันพบทางตะวันตกของจังหวัด เป็นที่สูงสลับกับพื้นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอควนกาหลง อำเภอมะนัง และอำเภอทุ่งหว้า โดยมีแนวเขาดันขึ้นในแนวเหนือใต้ จากอำเภอควนกาหลงมายังอำเภอเมือง ทอดแนวลดหลั่นลงไปจนถึงป่าชายเลน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน พื้นที่สูงและภูเขาพบด้านตะวันออกของสตูล ทอดตัวในแนวเหนือใต้จนถึงเทือกเขาบรรทัด ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและเป็นป่าแหล่งต้นน้ำ เช่น คลองละงู คลองบาราเกต คลองท่าจีน เป็นต้น

จังหวัดสตูลมีดินอยู่ทั้งหมด ๒๑ ชุดดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๘๖,๙๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๗๓.๓๔ ของเนื้อที่ทั้งหมด และเป็นหน่วยพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๘ หน่วย ได้แก่สนามบิน (AP) , พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ (AQ), ดินตะกอนชะวากทะเลปะปนกัน (EC) , เกาะ (I) , ที่ดินดัดแปลง (ML) , บ่อขุด (P) , พื้นที่ชุมชน (U) , พื้นที่น้ำ (W) มีเนื้อที่ประมาณ ๔๖๗,๗๕๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๖๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด

ภาพแสดงแผนที่ชุดดินจังหวัดสตูล

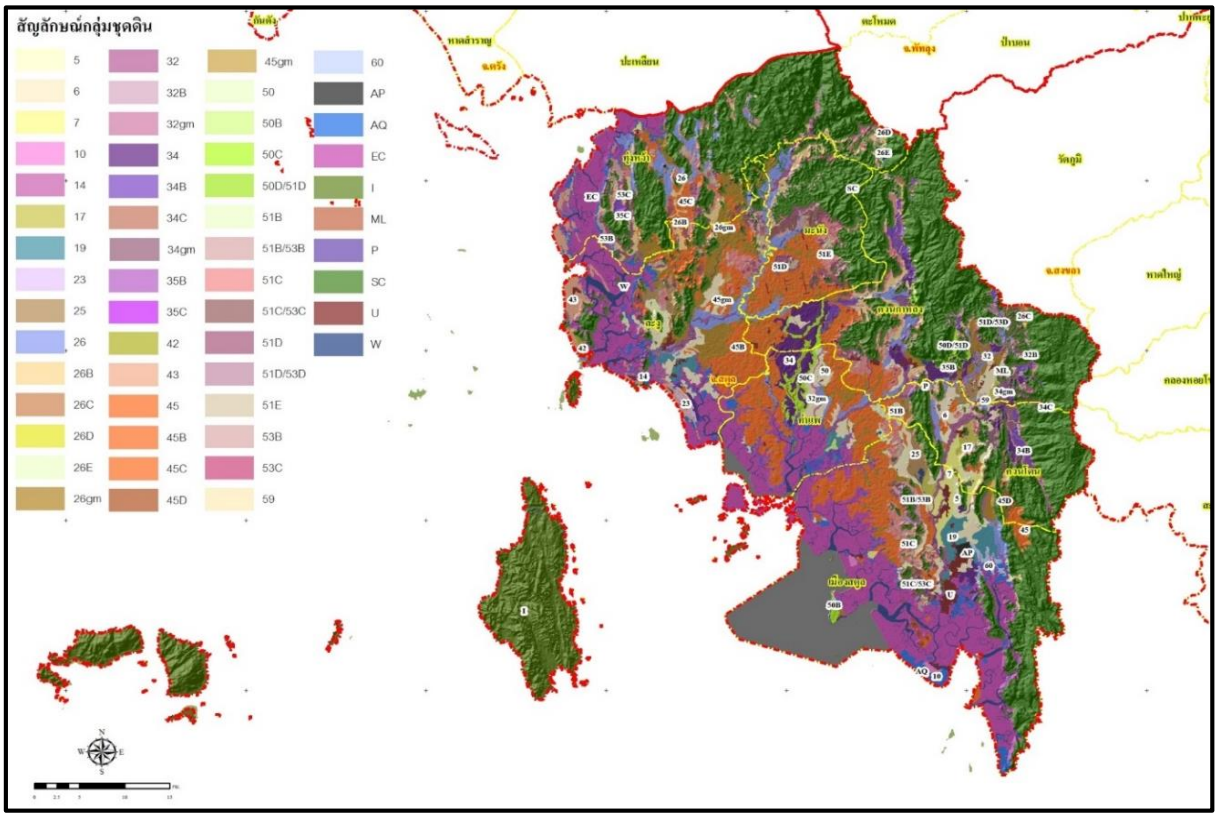

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสตูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

กลุ่มชุดดินที่ ๕

กลุ่มดินเหนียวลึกมาก ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานาน พบในพื้นที่ราบลุ่มต่ำ

ดินบนมีเนื้อดินเป็นร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลสีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๖-๗.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทรายแป้ง มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๗.๐-๘.๐ อาจพบก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำของดินเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติปานกลาง

ปัญหา : บางพื้นที่ขาดแคลนน้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ไถกลบตอซัง ปล่อยไว้ ๓-๔ สัปดาห์หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยทิ้งไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๒๐-๐ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๐ วันพัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือทำนาครั้งที่ ๒ หรือใช้ปลูกพืชไร่หรือพืชผักหลังเก็บเกี่ยวข้าวโดย ทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชผักหรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร ร่องแปลงปลูกอยู่สูงจากระดับน้ำที่เคยท่วม ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑๕-๒๕ กิโลกรัม/หลุมในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๖

กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานาน พบในพื้นที่ราบลุ่มต่ำ

ดินบนมีเนื้อดินเป็นร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง มีสีดินเป็นน้ำตาล สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๑-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทรายแป้ง มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลและสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ การระบายน้ำของดินเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บางพื้นที่ดินเป็นกรดจัดมาก ขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ไถกลบตอซัง ปล่อยไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยทิ้งไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๒๐-๐ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๐ วัน ในพื้นที่ที่เป็นกรดจัดมาก ใช้วัสดุปูน ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่ เพื่อเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารในดิน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือทำนาครั้งที่ ๒ หรือใช้ปลูกพืชไร่หรือพืชผักหลังเก็บเกี่ยวข้าว โดยทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชผักหรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร ร่องแปลงปลูกอยู่สูงจากระดับน้ำที่เคยท่วม ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑๕-๒๕ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก ในพื้นที่ที่ดินเป็นกรดจัดมาก ใช้วัสดุปูน ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือ ๐.๕-๑.๐ กิโลกรัม/หลุม เพื่อเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารในดิน พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๗

กลุ่มดินเป็นดินเหนียว สีน้ำตาลปนเทาหรือสีน้ำตาล พบจุดประสีสีน้ำตาลเข้ม สีเหลืองหรือสีแดงปะปนอยู่ตลอดหน้าตัดดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงด่างเล็กน้อย (pH ๖.๕-๗.๕) มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหา : โครงสร้างแน่นทึบ ดินแห้งแข็ง ทำให้ไถพรวนยาก ขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถพรวนขณะที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ไถกลบตอซัง ปล่อยไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยทิ้งไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๒๐-๐ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๐ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือทำนาครั้งที่ ๒ หรือใช้ปลูกพืชไร่หรือพืชผักหลังเก็บเกี่ยวข้าวโดยทำร่องแบบเตี้ยปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชผักหรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร ร่องแปลงปลูกอยู่สูงจากระดับน้ำที่เคยท่วม ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑๕-๒๕ กิโลกรัม/หลุมในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๑๐

กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลที่มีการพัฒนาการของดินยังไม่มากนักและเป็นดินเปรี้ยวจัดในระดับตื้นถึงตื้นมาก มีปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน พบในพื้นที่ลุ่มต่ำชายฝั่งทะเลหรือน้ำทะเลเคยท่วมถึง

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว มีสีดินเป็นสีน้ำตาลปนเทาเข้มมากหรือสีดำ มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากที่สุดถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๐-๔.๕ ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลและสีแดง พบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถัน (jarosite) และแท่งแข็งของเหล็กที่มีจุดประสีเหลืองฟางข้าว เกิดขึ้นในบริเวณรูรากพืชเน่า หรือมีปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากถึงรุนแรงมากที่สุด ภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๓.๕-๔.๐

ดินล่างถัดไปอาจพบชั้นดินเลนเหนียวของตะกอนน้ำทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถัน มีสีดินเป็นสีเทาปนน้ำเงินหรือสีเทาปนเขียว ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๗.๐ ซึ่งส่วนใหญ่จะพบภายในความลึก ๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การระบายน้ำของดินเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติปานกลาง

ปัญหา : ดินเป็นกรดรุนแรงมากหรือเป็นดินเปรี้ยวจัดตื้นภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน เกิดการตรึงของธาตุอาหารและมีสารที่เป็นพิษต่อพืชที่ปลูก มีโครงสร้างดินแน่นทึบ ดินแห้งแข็งและแตกระแหง ทำให้ไถพรวนยาก คุณภาพน้ำเป็นกรดรุนแรงมาก ขาดแคลนแหล่งน้ำจืด และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถพรวนดินในขณะที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ลดและควบคุมความเป็นกรดรุนแรงมากของดินด้วยวัสดุปูน ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ โดยหว่านให้ทั่วแปลงปลูก ไถกลบตอซัง ปล่อยไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด โสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๒๐-๐ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖ - ๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตรหรือถึงชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเล มีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ ก่อนยกร่อง ควรแยกหน้าดินมาทับบนดินที่ขุดมาจากร่องคูน้ำ หว่านวัสดุปูนบนสันร่องและร่องคูน้ำ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ร่วมกับวัสดุปูน ๗ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก เมื่อดินเกิดกรดเพิ่มขึ้น หว่านด้วยวัสดุปูน ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบการให้น้ำในแปลงปลูก เพื่อใช้ล้างความเป็นกรดของดิน และควบคุมไม่ให้ดินกรดเพิ่มขึ้น

กลุ่มชุดดินที่ ๑๔

กลุ่มดินร่วนละเอียดหรือดินเหนียวลึกมากที่มีศักยภาพก่อให้เกิดดินกรดกำมะถันหรือดินเปรี้ยวจัดที่มีการพัฒนาชั้นดินยังไม่มากนักและเป็นดินเปรี้ยวจัดลึกปานกลาง พบในพื้นที่ลุ่มต่ำชายฝั่งทะเลหรือน้ำทะเลเคยท่วมถึง มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว มีสีดินเป็นสีน้ำตาลปนเทาเข้มมากหรือสีดำ มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรด เป็นด่างของดิน ๔.๐-๕.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินเหนียว มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลืองและสีน้ำตาล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากที่สุดถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๐-๔.๕ และชั้นดินล่างถัดไปในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนปนทรายแป้ง ที่เป็นดินเลนและของตะกอนน้ำทะเลที่มีสารประกอบกำมะถันสูง (sulfidic material) มีสีดินเป็นสีเทาปนน้ำเงินหรือสีเทาปนเขียว ไม่มีจุดประสี มีกลิ่นเหม็นเหมือนก๊าซไข่เน่า (H_2S) ชั้นดินนี้เมื่อดินแห้งจะแปรสภาพเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรงมากถึงเป็นกรดจัดมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๐-๔.๕ การระบายน้ำของดินเลว

ปัญหา : ดินเป็นกรดจัดมากหรือเป็นดินเปรี้ยวจัดลึกปานกลาง ดินชั้นล่างเป็นดินเลนที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน เกิดการตรึงของธาตุอาหารและมีสารที่เป็นพิษต่อพืชที่ปลูก คุณภาพน้ำเป็นกรดจัดมาก ขาดแคลนแหล่งน้ำจืด และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถพรวนดินในขณะที่ดินมีความชื้นที่เหมาะสม ลดและควบคุมความเป็นกรดรุนแรงมากของดินด้วยวัสดุปูน ๕๐๐-๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ โดยหว่านให้ทั่วแปลงปลูก ไถกลบตอซังปล่อยไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด โสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๒๐-๐ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่ ๒

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตรหรือถึงชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเล มีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ ก่อนยกร่อง ควรแยกหน้าดินมาทับบนดินที่ขุดมาจากร่องคูน้ำ หว่านวัสดุปูนบนสันร่องและร่องคูน้ำ ๕๐๐-๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ร่วมกับวัสดุปูน ๖ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโตก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก เมื่อดินเกิดกรดเพิ่มขึ้น หว่านด้วยวัสดุปูน ๕๐๐-๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก เพื่อใช้ล้างและควบคุมไม่ให้ดินกรดเพิ่มขึ้น

กลุ่มชุดดินที่ ๑๗

กลุ่มดินร่วนเหนียวปนทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าที่มีพัฒนาการของดินมานาน (กลุ่มดินร่วนละเอียด) พบในพื้นที่ลุ่มและสองฝั่งริมแม่น้ำ

ดินบนมีเนื้อดินเป็นร่วนปนทราย มีสีดินเป็นน้ำตาล สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายและชั้นดินถัดไปอาจพบเนื้อดินที่เป็นดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทรายหรือดินเหนียว มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลและสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ การระบายน้ำของดินเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ปัญหา : ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บางพื้นที่ดินเป็นกรดจัดมาก ขาดแคลนน้ำนาน และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ในพื้นที่ที่เป็นกรดจัดมาก หว่านวัสดุปูน ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่ เพื่อเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารในดิน ไถกลบตอซัง ปล่อยทิ้งไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (โสนอัฟริกัน หรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๑๖-๘ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่ ๒ หรือปลูกพืชไร่ พืชผักหรือพืชตระกูลถั่วหลังเก็บเกี่ยวข้าว โดยทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร และมีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต มีการใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ เพื่อเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารในดิน ควรมีการใช้วัสดุปูน ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัม/ไร่ พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๑๙

กลุ่มดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือทรายร่วนสีน้ำตาลเข้มปนเทาหรือน้ำตาลเข้ม ส่วนดินชั้นล่างเป็นดินร่วนปนทรายและจะเปลี่ยนเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินเหนียวปนทรายสีน้ำตาลซีด สีเทาปนชมพู พบจุดประสีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลปนเหลือง หรือแดงปนเหลืองในดินชั้นล่าง บางแห่งพบศิลาแลงอ่อน (plinthite) ปะปนในเนื้อดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดรุนแรงมาก (pH ๔.๕-๕.๕)

ปัญหา : เนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายที่มีชั้นดานภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำนาน และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถกลบตอซัง ปล่อยทิ้งไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกัน หรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๑๖-๘ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่ ๒ หรือปลูกพืชไร่ พืชผักหรือพืชตระกูลถั่วหลังเก็บเกี่ยวข้าว ทำร่องแบบเตี้ยปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตรหรือถึงชั้นดานแข็ง มีคันดินอันแน่นล้อมรอบ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๒๓

กลุ่มดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าที่ยังไม่มีการพัฒนาการของดิน พบในพื้นที่ลุ่มต่ำที่ลุ่มระหว่างสันทรายหรือเนินทรายชายทะเล มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย มีสีดินเป็นน้ำตาล สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลืองหรือสีน้ำตาล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๖.๐-๘.๐ ในบางพื้นที่อาจพบเปลือกหอยปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำของดินเลวถึงเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : เนื้อดินเป็นดินทรายหนา ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำ บางพื้นที่ดินอาจมีน้ำท่วมขังและน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถกลบตอซัง หรือหว่านพืชปุ๋ยสด หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๑๖-๘ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ปลูกพืชไร่ พืชผักหรือพืชตระกูลถั่วหลังเก็บเกี่ยวข้าว โดยทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ในพื้นที่ที่ดินเป็นกรดจัดมาก ควรมีการใช้วัสดุปูน ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร และมีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. พร้อมปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมี ๒๕-๕๐ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก ในพื้นที่ที่ดินเป็นกรดจัดมาก ควรมีการใช้วัสดุปูน ๕๐๐-๑,๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือ ๕ กิโลกรัม/หลุม

กลุ่มชุดดินที่ ๒๕

กลุ่มดินตื้นถึงตื้นมากที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินเหนียวปนลูกรังมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ โดยภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่า พบในพื้นที่ลุ่มต่ำ มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย

ดินบนมีเนื้อดินเป็นร่วนปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว มีสีดินเป็นน้ำตาล สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินเหนียวปนลูกรังมาก มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลและสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นด่างปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๘.๐ ในบางพื้นที่มีลูกรังปรากฏอยู่ที่ผิวดินมาก หรืออาจพบก้อนปูนปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำของดินเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินตื้นถึงก้อนกรวดหรือลูกรังภายในความลึก ๕๐ ซม.จากผิวดิน ขาดแคลนน้ำนาน มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บางพื้นที่มีก้อนหินหรือลูกรังที่หน้าดินมาก และน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว เลือกพื้นที่เพาะปลูกที่มีหน้าดินหนา ไถกลบตอซัง ปล่อยทิ้งไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านโสนอัฟริกันหรือโสนอินเดีย ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๑๖-๘ หรือ ๑๕-๑๕-๑๕ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๐ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่ ๒ หรือปลูกพืชไร่ พืชผักหรือพืชตระกูลถั่ว หลังเก็บเกี่ยวข้าว โดยทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: ปลูกพืชไร่ พืชผัก หรือไม้ผล เลือกพื้นที่มีหน้าดินหนา ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร และมีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ เพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยหน้าดินที่ไม่มีเศษหินหรือลูกรังร่วมกับปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๕-๕๐ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโตก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังการเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและระบบการให้น้ำในแปลงปลูกในพื้นที่ดินตื้นมาก มีก้อนหินหรือลูกรังมากที่ผิวดิน ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าหรือใช้ปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

กลุ่มชุดดินที่ ๒๖

กลุ่มดินเหนียว ลึกถึงลึกมากที่เกิดจากการสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด เช่น หินแกรนิต หินดินดาน หินปูนหรือหินในกลุ่ม รวมถึงตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานานแล้ว พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ และในชั้นดินล่างลึกๆ อาจพบจุดประสีเล็กน้อยหรือก้อนกรวดปะปนอยู่ในเนื้อดินลึกมากกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดินการระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำในระยะที่ฝนทิ้งช่วงนาน และเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินในพื้นที่ที่มีความลาดชัน

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑-๒ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๑๕-๒๕ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน วัสดุคลุมดิน ปลูกพืชแซมสร้างคันดิน ทำขั้นบันได ทำแนวรั้วหรือทำฐานหญ้าแฝกเฉพาะต้น ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๓๒

กลุ่มดินทรายแป้งละเอียดหรือดินร่วนละเอียดมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานานแล้ว พบในบริเวณสองฝั่งริมแม่น้ำ ในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๐-๑๒ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วนปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งหรือดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ ดินชั้นล่างถัดไปอาจเป็นชั้นสลับและมีเนื้อดินเหนียวลดลง พบจุดประสีเล็กน้อยหรือก้อนกรวดปะปนอยู่ในเนื้อดินลึกมากกว่า ๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติปานกลาง

ปัญหา : ขาดแคลนน้ำ บางพื้นที่อาจมีน้ำไหลบ่าท่วมขังฉับพลันในระยะที่มีฝนตกหนัก

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี โดยให้มีการปลูกพืชบำรุงดินอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอกปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดินหรือทำแนวรั้วหญ้าแฝก มีการใช้ปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก เพื่อรักษาความสามารถในการผลิตของดินไว้ไม่ให้เสื่อมโทรมลงและช่วยเพิ่มผลผลิต พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชแซม ทำแนวรั้วหรือทำฐานหญ้าแฝกเฉพาะต้น ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๓๔

กลุ่มดินร่วนละเอียด มีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายลึกถึงลึกมากที่เกิดจากสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด เช่น หินแกรนิต หินทรายหรือหินในกลุ่มรวมถึงตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานานแล้ว พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐ ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายมีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕

ดินล่างถัดไปอาจพบชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนทราย จุดประสีเล็กน้อยหรือก้อนกรวดปะปนอยู่ในเนื้อดินลึกมากกว่า ๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินปนทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำในระยะที่ฝนทิ้งช่วงนาน และในพื้นที่ที่มีความลาดชัน ดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน มีวัสดุคลุมดิน ขั้นบันไดดินดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกหรือทำฐานเฉพาะต้น ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๔๒

กลุ่มดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ ภายในความลึก ๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดินที่เกิดจากตะกอนทรายชายทะเล พบบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เป็นสันทรายเก่า ในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๐-๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีดำหรือสีน้ำตาลปนเทาเข้มมาก ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดเล็กน้อย มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๕

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีขาวและชั้นถัดไป มีสีดินเป็นสีขาว มีจุดประสีเหลืองหรือสีน้ำตาล และชั้นดินล่างถัดไปภายในความลึก ๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน เป็นชั้นดานอินทรีย์ที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีดำหรือสีน้ำตาลเข้มทับอยู่บนชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลืองและสีน้ำตาล ปฏิกิริยาเป็นดินกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๕.๕ การระบายน้ำของดินดีถึงมากเกินไป ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. ที่มีชั้นทรายสีขาวหนาที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก ขาดแคลนน้ำ และในช่วงฝนตกหนักจะมีน้ำขังอยู่บริเวณผิวหน้าดิน

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกชนิดพืชที่ใช้ปลูกให้เหมาะสมกับศักยภาพของดิน ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านถั่วพร้า ๑๐-๑๒ กิโลกรัม/ไร่ ถั่วพุ่ม ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบก่อนออกดอก ปล่อยทิ้งไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ปลูกพืชคลุมดินหรือมีวัสดุคลุมดิน พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. และทำลายชั้นดานอินทรีย์ ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓๕-๕๐ กิโลกรัม/หลุม ปลูกพืชคลุมดิน มีวัสดุคลุมดิน ทำคันดินร่วมกับปลูกหญ้าแฝก ในช่วงการเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูกในพื้นที่ลุ่มทำทางระบายน้ำ เพื่อป้องกันการแช่ขังของน้ำในช่วงที่มีฝนตกหนัก

กลุ่มชุดดินที่ ๔๓

กลุ่มดินทรายลึกมาก จากผิวดินที่เกิดจากสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด เช่น หินแกรนิต หินทรายหรือหินในกลุ่ม รวมถึงตะกอนลำน้ำและตะกอนทรายชายทะเล พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๐-๑๒ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ การระบายน้ำของดินดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ หรือไถกลบปุ๋ยพืชสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๑๐-๑๒ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ มีวัสดุคลุมดิน หรือปลูกพืชสลับเป็นแถบ พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓๕-๕๐ กิโลกรัม/หลุม ปลูกพืชคลุมดิน มีวัสดุคลุมดิน ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๔๕

กลุ่มดินร่วนหรือดินเหนียวตื้นถึงตื้นมากที่มีชั้นลูกรัง ก้อนกรวดหรือเศษหินตื้นกว่า ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดินที่เกิดอยู่กับที่หรือจากตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานาน พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนหรือดินเหนียวปนลูกรังหรือเศษหินมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตรภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินตื้นถึงชั้นลูกรัง เศษหินหรือก้อนกรวดภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน บางพื้นที่พบลูกรังเศษหิน หรือก้อนกรวดกระจัดกระจายทั่วไปอยู่บริเวณผิวหน้าดิน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำ และในพื้นที่ที่มีความลาดชันจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินได้ง่าย

แนวทางการจัดการ เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนาและไม่มีก้อนหิน เศษหินหรือลูกรังบนผิวดินมาก

: ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓-๔ ตัน/ไร่ หรือไถกลบปุ๋ยพืชสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๑๐-๑๒ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับมีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้ในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยหน้าดินที่ไม่มีเศษหินหรือลูกรังร่วมกับปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๕-๕๐ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น สร้างคันดินทำขั้นบันได ทำฐานปลูกเฉพาะต้น ปลูกพืชคลุมดิน มีวัสดุคลุมดิน หรือทำแนวรั้วหญ้าแฝก ในช่วงเจริญเติบโตก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๕๐

กลุ่มดินร่วนลึกปานกลาง จากชั้นลูกรัง ก้อนกรวด เศษหินหรือชั้นหินพื้นในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดินที่เกิดจากสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด เช่น หินแกรนิต หินทรายหรือหินในกลุ่ม รวมถึงตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานาน พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐ ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕

ดินล่างถัดไปช่วงความลึกระหว่าง ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน พบชั้นดินที่มีเนื้อดินที่เป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทรายปนลูกรัง ก้อนกรวดหรือเศษหินในปริมาณมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร หรือชั้นหินพื้น การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินค่อนข้างเป็นทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำในระยะที่ฝนทิ้งช่วงนาน และในพื้นที่ที่มีความลาดชัน ดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน ทำให้เกิดเป็นดินตื้นและยากต่อการปรับปรุงแก้ไข

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชแซมขั้นบันได คันดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกหรือทำฐานเฉพาะต้น ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๕๑

กลุ่มดินดินตื้นถึงตื้นมาก ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินร่วนและอาจพบเศษหินปะปนได้ สีดินเป็นสีน้ำตาล สีน้ำตาลปนเหลือง สีเข้มของน้ำตาลปนเทา ดินล่างเป็นดินร่วนปนเศษหินถึงดินร่วนเหนียวปนทราย ปนเศษหิน สีน้ำตาลแก่ ถึงสีแดงปนเหลือง และภายในความลึกไม่เกิน ๕๐ ซม. มักพบชั้นของหินซึ่งเป็นพวกหินทราย ควอร์ตไซต์หรือหินดินดาน ปฏิกิริยาดินตลอดหน้าตัดดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดรุนแรงมาก (pH ๔.๕-๕.๕) ดินมีการระบายน้ำดีถึงดีเกินไป ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ประโยชน์ในการปลูกยางพารา กล้วย และยังสภาพเป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติ ซึ่งบางส่วนที่ถูกบุกรุกทำลายและถูกปล่อยทิ้งไว้ได้กลายสภาพเป็นป่าละเมาะหรือทุ่งหญ้า

ปัญหา : ดินตื้นถึงชั้นหินพื้นภายในความลึก ๕๐ ซม. บางพื้นที่มีเศษหินและหินพื้นโผล่กระจัดกระจายอยู่บริเวณหน้าดิน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำ และในพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมากจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน

แนวทางการจัดการพื้นที่ที่เป็นดินตื้นมาก มีเศษหินหรือหินพื้นโผล่ ไม่เหมาะสมต่อการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่า หรือปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

: **ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก** เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนาและมีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๓ - ๔ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๑๐-๑๒ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลง

: **ปลูกไม้ผล** ขุดหลุมปลูกถึงชั้นหินพื้นหรือขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. และปรับปรุงหลุมปลูกด้วยหน้าดินที่ไม่เศษหินหรือก้อนหินร่วมกับปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๕๐ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน ทำฐานปลูกเฉพาะต้น ทำแนวรั้วหญ้าแฝก ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๕๓

กลุ่มดินเหนียวลึกปานกลาง ในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดินก้อนหินหรือชั้นหินพื้นผุที่เกิดจากการสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด เช่น หินแกรนิต หินดินดานหรือหินในกลุ่มรวมถึงตะกอนลำน้ำเก่าที่มีการพัฒนาการของดินมานานแล้ว พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนปนดินเหนียว มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐ ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนทรายหรือดินเหนียว มีสีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕

ดินล่างถัดไปช่วงความลึกระหว่าง ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน พบชั้นดินที่มีเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนลูกรัง เศษหินหรือชั้นหินพื้นในปริมาณมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

ปัญหา : ดินลึกปานกลางถึงชั้นลูกรัง ก้อนกรวด เศษหินหรือชั้นหินพื้นในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำ และในพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินค่อนข้างสูง ทำให้เกิดเป็นดินตื้นและยากต่อการปรับปรุงแก้ไข

แนวทางการจัดการ : **ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก** เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จัดระบบการปลูกพืชหมุนเวียนตลอดทั้งปี ให้มีการปลูกพืชบำรุงดินร่วมอยู่ด้วย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ มีวัสดุคลุมดิน ปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชสลับเป็นแถบ ทำแนวรั้วหญ้าแฝก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: **ปลูกไม้ผล** ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ไถพรวนและปลูกพืชตามแนวระดับ การสร้างคันดิน การทำขั้นบันได ทำฐานปลูกเฉพาะต้น ปลูกพืชคลุมดิน วัสดุคลุมดิน หรือทำแนวรั้วหญ้าแฝก ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๕๙

กลุ่มดินหลายชนิดปะปนกัน ลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำพัดพามาทับถมกันทุกปี มักพบในพื้นที่ลุ่มต่ำของทางน้ำหรือระหว่างเนินเขา สภาพพื้นที่ราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๐-๕ เปอร์เซ็นต์

ดินบนมีเนื้อดินเป็นร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นน้ำตาล สีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทราย ดินทรายปนดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย หรือดินร่วนเหนียวปนทราย มีสีดินเป็นสีเทา มีจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ บางพื้นที่อาจพบก้อนกรวด ลูกรังหรือเศษหินในดินชั้นล่าง การระบายน้ำของดินค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ ภายหลังเก็บเกี่ยวข้าว ถ้ามีแหล่งน้ำสามารถใช้ปลูกพืชที่มีอายุสั้นได้ ไถกลบตอซังและยกร่องแบบเตี้ย

ปัญหา : เนื้อดินค่อนข้างเป็นทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำนาน และบางปีอาจประสบปัญหาเรื่องการถูกน้ำท่วม

แนวทางการจัดการ : ปลูกข้าว ไถกลบตอซัง ปล่อยทิ้งไว้ ๓-๔ สัปดาห์ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (โสนอัฟริกัน หรือโสนอินเดีย ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบเมื่ออายุ ๕๐-๗๐ วัน ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำหรือปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๑๖-๘ ใส่ปุ๋ยแต่งหน้าหลังปักดำ ๓๕-๔๕ วัน พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ข้าวขาดน้ำหรือใช้ทำนาครั้งที่ ๒ หรือปลูกพืชไร่ พืชผักหรือพืชตระกูลถั่วหลังเก็บเกี่ยวข้าว โดยทำร่องแบบเตี้ย ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ

: **ปลูกพืชไร่ พืชผักหรือไม้ผล** ยกร่องกว้าง ๖-๘ เมตร คูน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ลึก ๐.๕-๑.๐ เมตร และมีคันดินอัดแน่นล้อมรอบ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ หรือขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ในช่วงเจริญเติบโต ก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๖๐

กลุ่มดินหลายชนิดปะปนกัน ลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำพัดพามาทับถมกันทุกปี มักพบในพื้นที่ต่ำของทางน้ำ พบในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุกและแพร่กระจายเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็น ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย

ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน มีสีดินเป็นสีน้ำตาลหรือสีเหลือง ปฏิกิริยาดินกรดจัดมากถึงเป็นกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๕.๐-๖.๐

ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ดินร่วนปนทรายแป้งหรือดินร่วนปนทราย มีสีดินเป็นสีน้ำตาลหรือสีเหลือง และอาจพบจุดประสีเล็กน้อย ปฏิกิริยาดินกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ๔.๕-๕.๕ และก้อนกรวดหรือลูกรังปะปนอยู่ในเนื้อดิน การระบายน้ำของดินดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ของดินปานกลาง

ปัญหา : ดินปนทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ขาดแคลนน้ำ และในพื้นที่ที่มีความลาดชันดิน ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน

แนวทางการจัดการ : ปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เลือกพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือไถกลบพืชปุ๋ยสด (หว่านเมล็ดถั่วพร้า ๘-๑๐ กิโลกรัม/ไร่ เมล็ดถั่วพุ่ม ๖-๘ กิโลกรัม/ไร่ หรือปอเทือง ๔-๖ กิโลกรัม/ไร่ ไถกลบระยะออกดอก ปล่อยไว้ ๑-๒ สัปดาห์) ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ มีวัสดุคลุมดิน หรือปลูกพืชหมุนเวียน พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

: ปลูกไม้ผล ขุดหลุมปลูกขนาด ๕๐x๕๐x๕๐ ซม. ปรับปรุงหลุมปลูกด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ๒๐-๓๕ กิโลกรัม/หลุม ร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น การสร้างคันดิน ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชแซม วัสดุคลุมดิน ทำแนวรั้วหรือทำฐานหญ้าแฝกเฉพาะต้น ในช่วงเจริญเติบโตก่อนเก็บผลผลิตและภายหลังเก็บผลผลิตใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์น้ำ ตามชนิดพืชที่ปลูก พัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบการให้น้ำในแปลงปลูก

กลุ่มชุดดินที่ ๖๒

พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (slope complex) มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งถือว่าไม่เหมาะสมต่อการเกษตรทุกประเภท เนื่องจากยากต่อการจัดการดูแลรักษา เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายอย่างรุนแรง ทำลายระบบนิเวศวิทยาของป่าไม้และสิ่งแวดล้อม พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการสำรวจและจำแนกดิน โดยทั่วไปประกอบไปด้วยดินตื้นถึงลึกมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายถึงเป็นดินเหนียว มีเศษหิน ก้อนหินหรือหินพื้นโผล่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดิน เป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรม

ปัญหา : มีความลาดชันสูงมาก ในพื้นที่ทำการเกษตรจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินอย่างรุนแรง ขาดแคลนน้ำและบางพื้นที่อาจพบชั้นหินพื้นหรือเศษหินกระจัดกระจายอยู่บริเวณหน้าดิน

แนวทางการจัดการ : ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งต้นน้ำลำธาร ในกรณีที่จำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำเป็นต้องมีการศึกษาดินก่อน เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืช โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินในเชิงอนุรักษ์หรือวนเกษตร ในบริเวณพื้นที่ที่เป็นดินลึกและสามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกและขุดหลุมปลูกเฉพาะต้น โดยไม่มีการทำลายไม้พื้นล่าง สำหรับในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพทางการเกษตร ควรรักษาไว้ให้เป็นสวนป่า สร้างสวนป่าหรือใช้ปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสตูล

แผนที่ดินมีปัญหาในจังหวัดสตูล

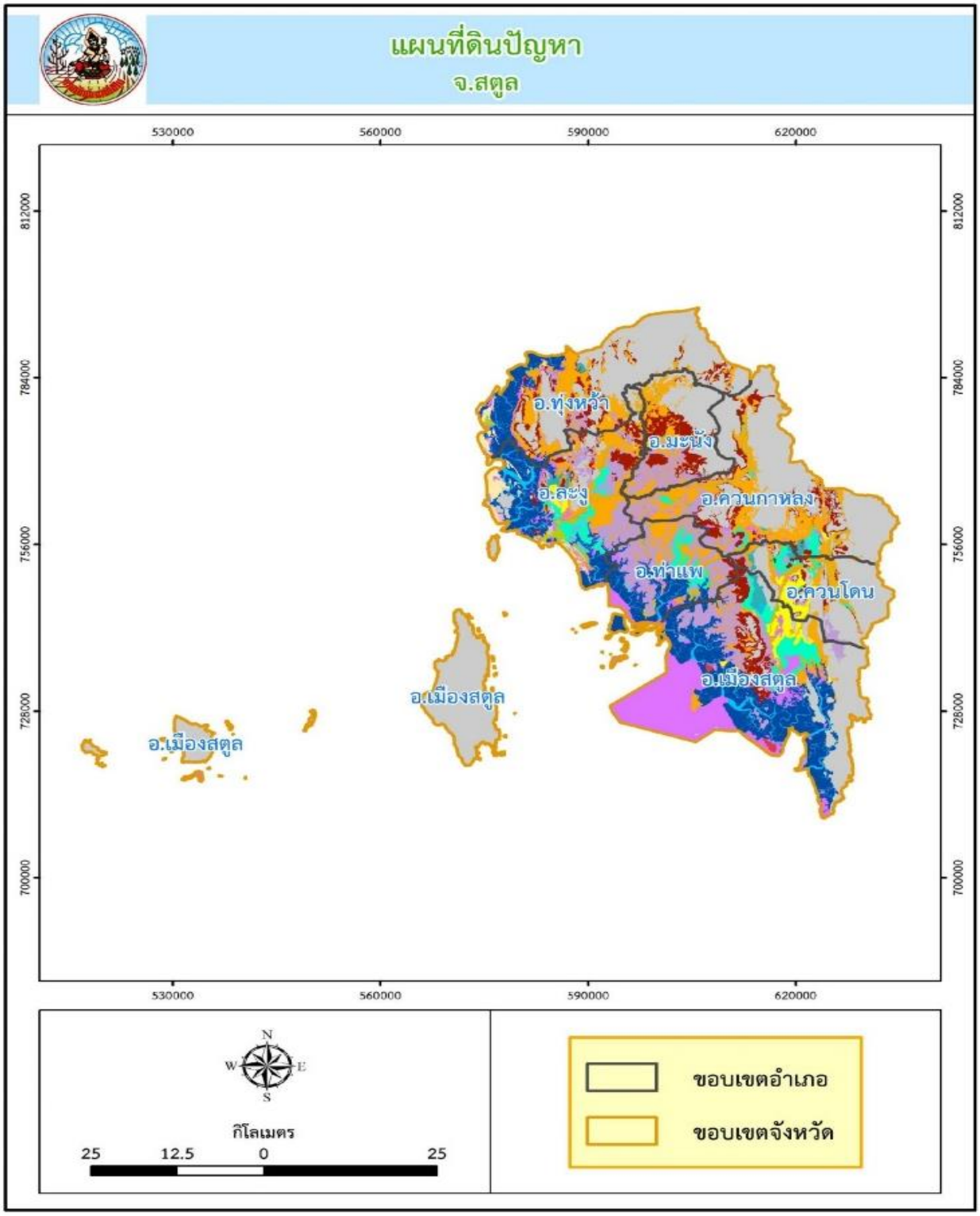

ลำดับที่	รหัส	คำอธิบาย	พื้นที่(ไร่)
1	1	ดินกรดในที่ดอน	284,807.53
2	2	ดินกรดในที่ลุ่ม	65,287.35
3	3	ดินเค็มชายทะเล	239,539.25
4	6	ดินตื้นในที่ดอนถึงชั้นลูกรัง ก้อนกรวด หรือเศษหิน	190,006.7
5	7	ดินตื้นในที่ดอนถึงชั้นหินพื้น	124,880.48
6	8	ดินตื้นในที่ลุ่มถึงชั้นลูกรังหรือก้อนกรวด	13,452.5
7	9	ดินทรายจัดในที่ดอน	16,340.74
8	10	ดินทรายจัดในที่ดอนที่มีชั้นดานอินทรีย์	1,012.49
9	11	ดินทรายจัดในที่ลุ่ม	1,599.82
10	16	ดินในที่ลุ่ม	27,597.17
11	17	ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถันตื้น	1,941.73
12	18	ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถันลึกปานกลาง	5,224.99
13	M	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	151,629.95
14	SC	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	699,712.4
15	W	พื้นที่น้ำ	46,731.65
		พื้นที่ทั้งหมด	1,869,764.75

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสตูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจ

(๑) ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวมีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๗,๖๒๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๒๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด แต่ในชุดดินที่มีพื้นที่ ๗,๐๙๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๐ อาจพบปัญหาการเกิดดินเปรี้ยวจัดได้กรณีที่ทิ้งให้ดินแห้ง

(๒) ดินที่เหมาะสมสำหรับปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ พืชไร่ ไม้ผลและไม้ยืนต้น แต่อาจติดปัญหาเรื่องข้อจำกัดบางอย่าง มีเนื้อที่ประมาณ ๓๘๑,๓๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๗๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด และที่เหมาะสมแต่ติดปัญหาเรื่องความลาดชันของพื้นที่ มีเนื้อที่ประมาณ ๕,๑๖๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๒๙ ของเนื้อที่ทั้งหมด

(๓) ดินที่เหมาะสมสำหรับพืชบางชนิด เช่น ปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ มะม่วงหิมพานต์ ไม่ค่อยเหมาะสำหรับไม้ผลไม้ยืนต้น เนื้อที่ประมาณ ๑๗,๕๒๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๐ ของเนื้อที่ทั้งหมด

(๔) ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเพาะปลูกพืช ควรสงวนไว้เป็นพืชที่ป่าอนุรักษ์ เนื่องจากเป็นป่าชายเลนมีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๗,๐๐๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๓๗ ของเนื้อที่ทั้งหมด และดินในพื้นที่มีความลาดชันสูงเกินกว่าร้อยละ ๓๕ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๗๑,๙๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๒.๖๐ ของเนื้อที่ทั้งหมด

ปัญหาและแนวทางการจัดการ

(๑) ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เนื่องจากดินส่วนใหญ่ในภาคใต้เป็นดินที่มีการชะล้างสูงและมีความเป็นกรด ประกอบกับบางบริเวณเป็นดินปนทรายซึ่งมีธาตุอาหารอยู่น้อย มีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำ จึงทำให้สูญเสียธาตุอาหารมาก บางบริเวณเป็นดินตื้น ดินปนกรวด เศษหินหรือลูกรัง ดินเหล่านี้ จึงมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๖๗๑,๔๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๘.๒๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำที่พบในพื้นที่ลุ่ม การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ส่วนใหญ่ใช้ปลูกข้าว สำหรับแนวทางการแก้ไข โดยการปลูกพืชหมุนเวียนให้มีพืชตระกูลถั่วแทรกอยู่ในระบบการปลูกพืชหลัก ใช้ปุ๋ยพืชสดในการปรับปรุงบำรุงดิน เช่น ปอเทือง ถั่วพุ่ม โสน ถั่วพร้า เป็นต้น

(๒) ดินทรายจัด ดินเป็นทรายจัด จะมีปริมาณธาตุอาหารอยู่น้อย และมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำมาก ดินเหล่านี้จึงมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๕๑๕ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๙๔ ของเนื้อที่ทั้งหมด สำหรับแนวทางในการแก้ไขต้องทำการปรับปรุงบำรุงดิน โดยการใช้ทั้งปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี ในการปรับปรุงโครงสร้างดินควรใช้ปุ๋ยหมักและปุ๋ยพืชสด

(๓) ดินเป็นทรายจัดมีชั้นดานอินทรีย์ เป็นดินที่มีการชะล้างรุนแรง โดยที่ชั้นดินจะมีการชะล้างเอาอนุภาคดินเหนียว เหล็กออกไซด์ ธาตุอาหาร อินทรียวัตถุ และวัสดุละเอียดมากลงไปสะสมในดินชั้นล่าง หลังจากนั้นจะเกิดการเชื่อมแข็งจนรากพืชไม่สามารถแผ่กระจายผ่านชั้นนี้ลงไปได้ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการอุ้มน้ำและปริมาณธาตุในดินต่ำ ส่วนใหญ่มักเกิดกับดินที่เป็นทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด สำหรับแนวทางการแก้ไข โดยการเลือกชนิดที่ปลูกให้เหมาะสม ปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก

(๔) ดินเปรี้ยวจัด เป็นดินที่มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินเท่ากับหรือต่ำกว่า ๔.๕ อาจพบหรือไม่พบจุดประสีเหลืองฟางข้าวของสารประกอบกำมะถัน ที่เรียกว่า จาโรไซต์ ชั้นดินนี้จะเกิดต่อเมื่อมีสารประกอบกำมะถันหรือไพไรต์ อยู่มากกว่า ๑ เปอร์เซ็นต์ หากมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทำให้สารไพไรต์แปรสภาพเป็นสารประกอบจาโรไซต์ มีผลทำให้ดินเป็นกรดรุนแรงมากขึ้น เหล็กและอลูมินัมจะละลายออกมาเป็นพิษต่อพืชที่ปลูก และยังทำให้เกิดการตรึงธาตุฟอสฟอรัสในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๐๙๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๐ ของเนื้อที่ทั้งหมด พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ทำนาหรือยกร่องปลูกปาล์มน้ำมัน มีปัญหาเกี่ยวกับกรดรุนแรงมาก การปรับปรุงแก้ไขโดยใส่วัสดุปูนชนิดต่าง ๆ การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบการให้น้ำ เพื่อล้างความเป็นกรดและควบคุมไม่ให้เป็นกรดเพิ่มขึ้น

(๕) ดินตื้น ดินตื้นเป็นดินที่มีชิ้นส่วนขนาดใหญ่กว่า ๒ มิลลิเมตร มีปริมาณมากว่าร้อยละ ๓๕ อาจพบชั้นหินพื้นภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน ทำให้ดินมีชิ้นส่วนที่ละเอียดหรือเนื้อดินละเอียดน้อย มีความสามารถในการดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำ เกิดการสูญเสียธาตุอาหารพืชที่เป็นประโยชน์ได้ง่ายก่อนที่พืชจะนำไปใช้ เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตและการชอนไชของรากพืชลงไปธาตุอาหารและน้ำ การค้ำยันและการทรงตัวของต้นพืชไม่ดีและล้มง่าย มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๙,๘๗๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๖.๕๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด แนวทางการแก้ไข ควรเลือกชนิดพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และชนิดของดิน ปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก

(๖) ดินบนสภาพพื้นที่มีความลาดชัน บริเวณพื้นที่เกษตรที่มีความลาดชันมากมักจะเกิดการกร่อน มีผลทำให้ดินถูกชะล้างพังทลายได้ง่าย ทำให้ดินสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ บางบริเวณอาจจะถูกกัดเซาะเป็นร่องลึก ยากต่อการทำการเพาะปลูก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕๐,๗๘๗ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๕๙ ของเนื้อที่ทั้งหมด

จังหวัดสตูลจึงมีดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๖๗๑,๔๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๘.๒๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด ดินตื้นมีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๙,๘๗๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๖.๕๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด ดินบนสภาพพื้นที่มีความลาดชัน มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕๐,๗๘๗ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๕๙ ของเนื้อที่ทั้งหมด สมควรต้องส่งเสริมให้มีการปรับปรุงดินเพื่อให้เป็นพื้นที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรม และให้เกษตรกรปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพดิน เพื่อการเพิ่มผลผลิตและสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรซึ่งเป็นรายได้หลักของจังหวัดสตูล

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จังหวัดสตูล มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการป่าไม้และเพื่อการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งน้ำ ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง และพื้นที่เบ็ดเตล็ดตามลำดับ โดยปี ๒๕๕๙ พื้นที่ในการสร้างชุมชนและสิ่งปลูกสร้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๑.๖๐ แสดงถึงการเจริญเติบโตของชุมชน ซึ่งจังหวัดต้องมีมาตรการรองรับการบริหารจัดการชุมชนในด้านต่างๆ อาทิ ด้านอุปโภค สาธารณูปโภค การจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน และมีพื้นที่เกษตรกรรมลดลง ร้อยละ ๐.๒๑ ซึ่งต้องมีการบริหารจัดการด้านเกษตรในลักษณะเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ข้อมูลเปรียบเทียบการใช้ที่ดินจังหวัดสตูล ปี ๒๕๔๓ – ๒๕๖๑

การใช้ที่ดิน	ปี ๒๕๔๓		ปี ๒๕๕๐		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๑	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชมและสิ่งปลูกสร้าง	๒๙,๐๓๒	๑.๘๘	๓๒,๖๘๐	๒.๑๒	๓๔,๘๔๑	๒.๒๖	๓๕,๖๒๑	๒.๓๑	๕๔,๐๐๐	๓.๔๘	๖๓,๓๐๔	๔.๐๘
พื้นที่เกษตรกรรม	๗๕๓,๙๔๘	๔๘.๖๕	๖๗๒,๖๓๙	๔๓.๔๑	๖๗๕,๒๔๔	๔๓.๕๘	๗๐๓,๓๖๙	๔๕.๔	๗๐๑,๘๕๗	๔๕.๓	๖๙๔,๘๘๐	๔๔.๘๕
พื้นที่ป่าไม้	๗๐๙,๒๔๐	๔๕.๗๗	๗๑๔,๔๖๑	๔๖.๑๑	๗๐๙,๔๓๙	๔๕.๗๙	๖๘๑,๓๐๘	๔๓.๙๗	๖๖๕,๙๗๖	๔๒.๙๘	๖๕๙,๖๔๕	๔๒.๕๗
พื้นที่น้ำ	๓๔,๕๒๐	๒.๒๓	๑๑๖,๓๕๘	๗.๕๑	๑๑๖,๔๑๒	๗.๕๑	๑๑๗,๖๕๔	๗.๕๙	๑๑๗,๗๖๕	๗.๖๑	๑๑๙,๖๘๖	๗.๗๒
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๒๒,๖๒๑	๑.๔๗	๑๓,๒๒๓	๐.๘๕	๑๓,๔๒๕	๐.๘๖	๑๑,๔๐๙	๐.๗๓	๙,๗๖๓	๐.๖๓	๑๑,๘๔๖	๐.๗๖
รวม	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐	๑,๕๔๙,๓๖๑	๑๐๐

หมายเหตุ กรมพัฒนาที่ดินจัดเก็บข้อมูลไม่ครบทุกปี

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ภาพแสดงข้อมูลพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

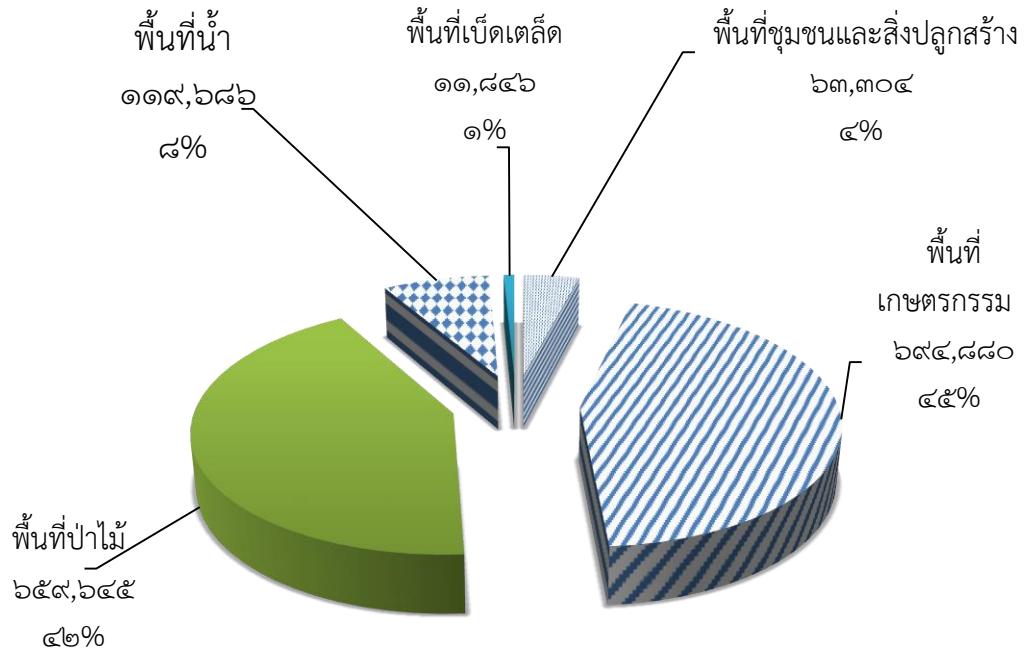

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๑

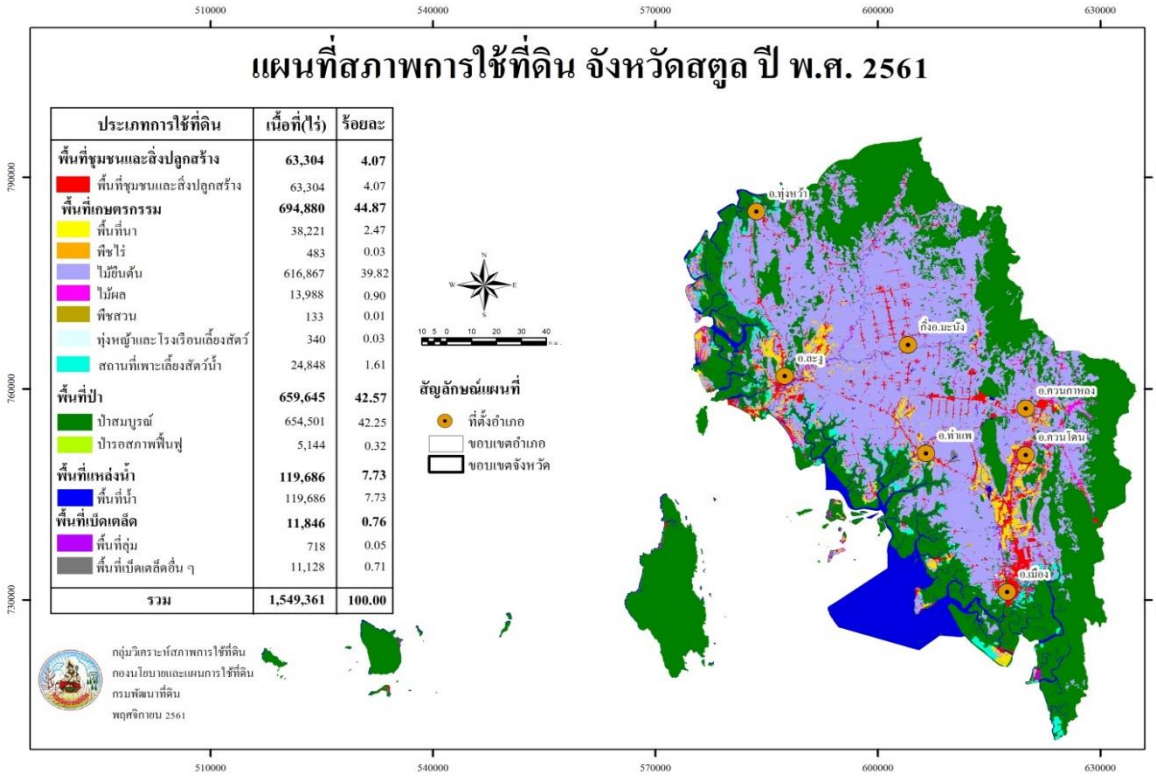

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

แผนที่แสดงกลุ่มชุดดินรายอำเภอ
แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล

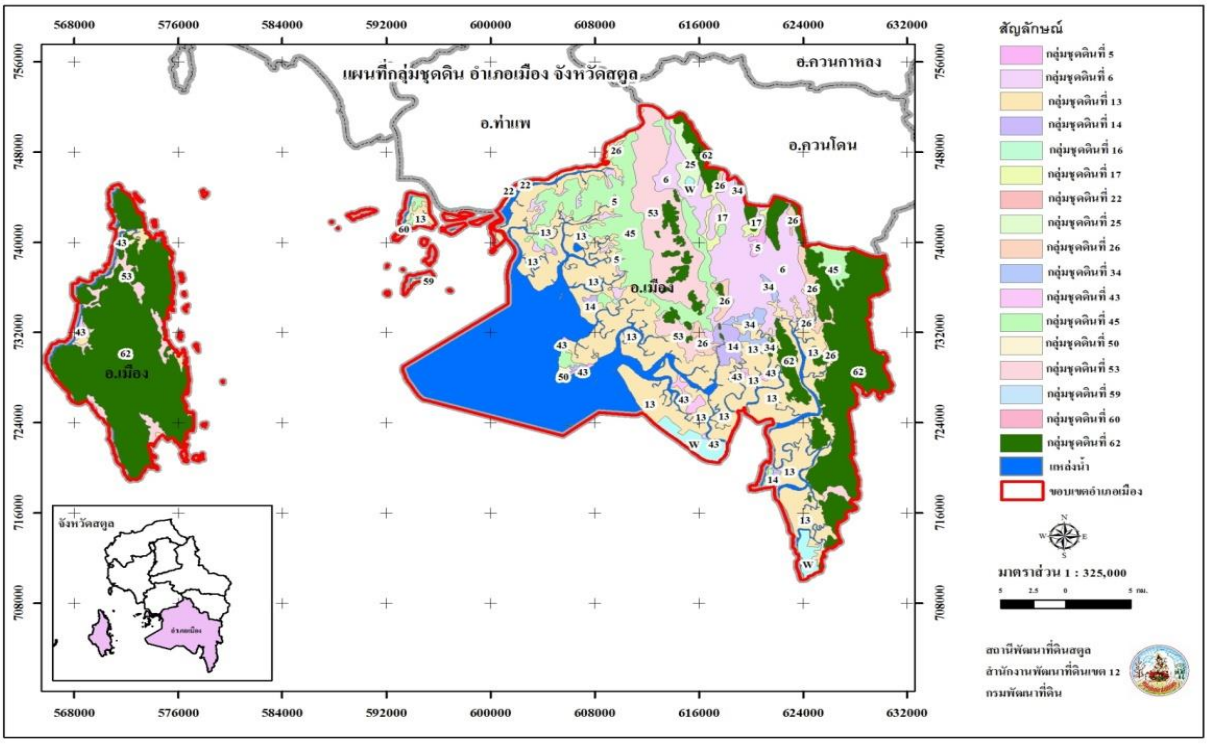

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

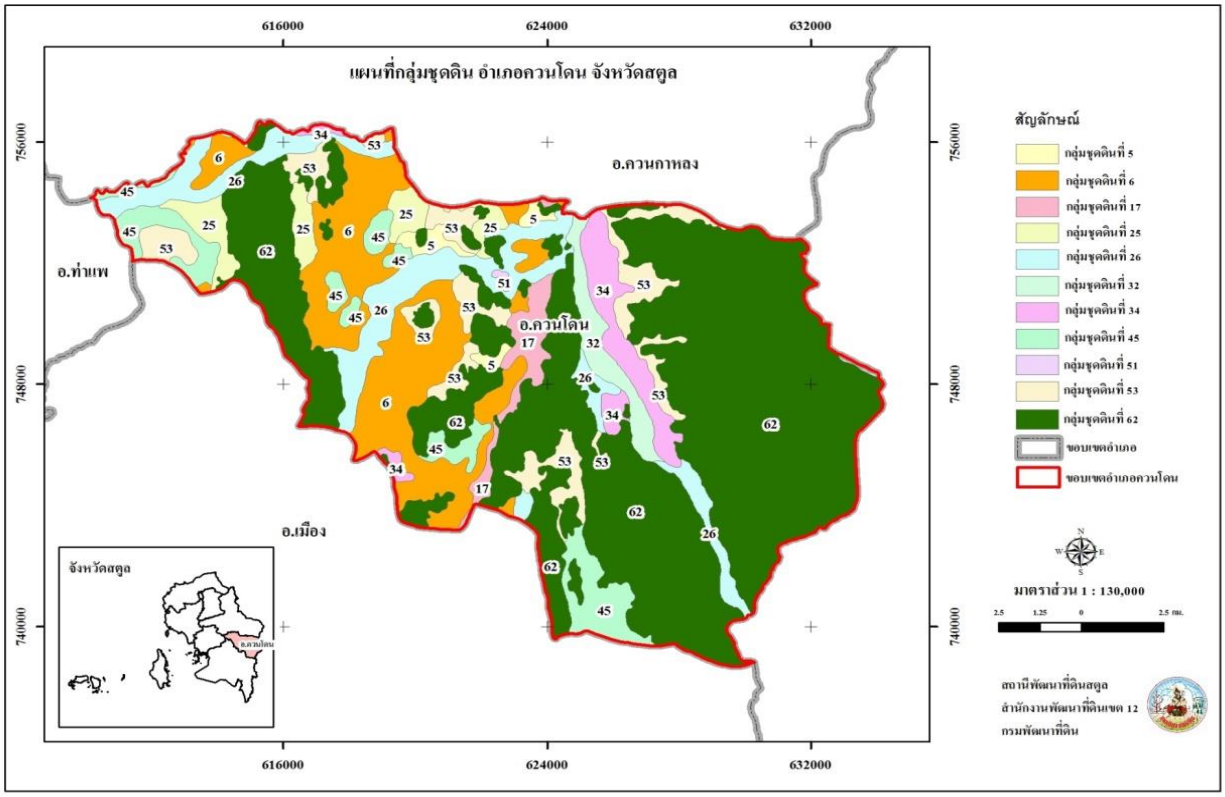

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล

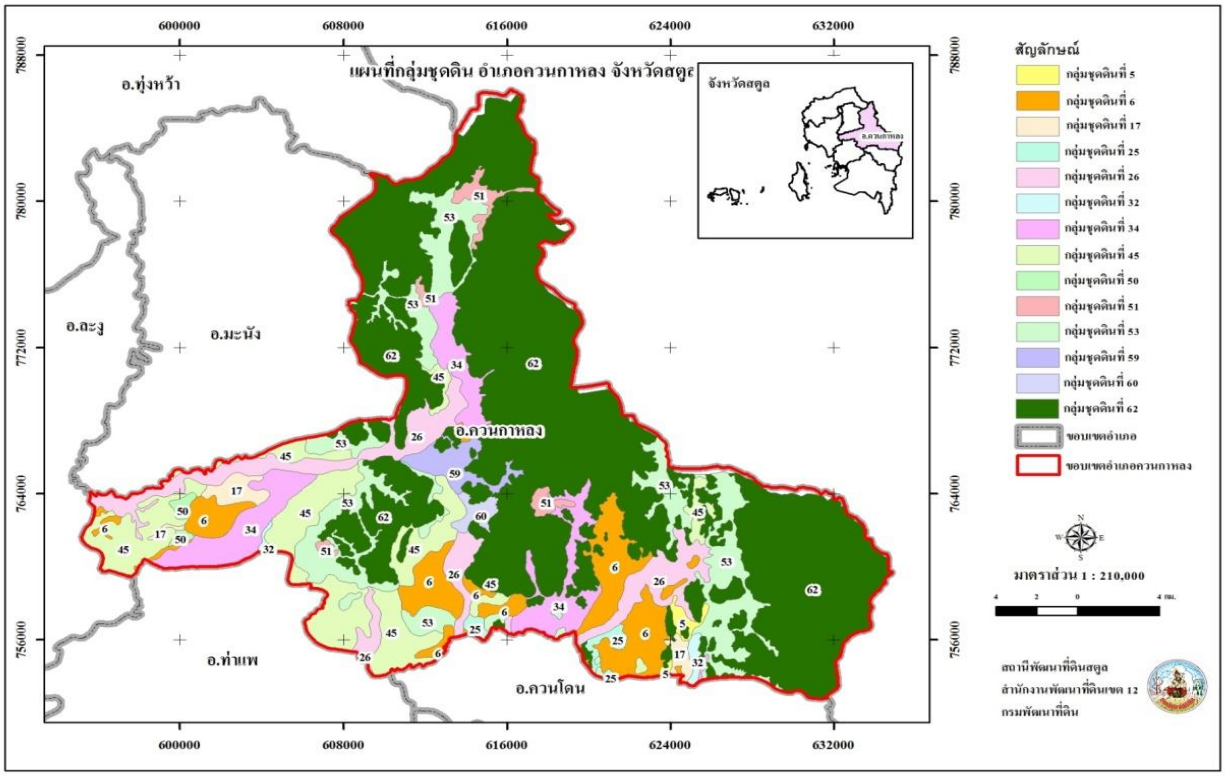

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอละงู จังหวัดสตูล

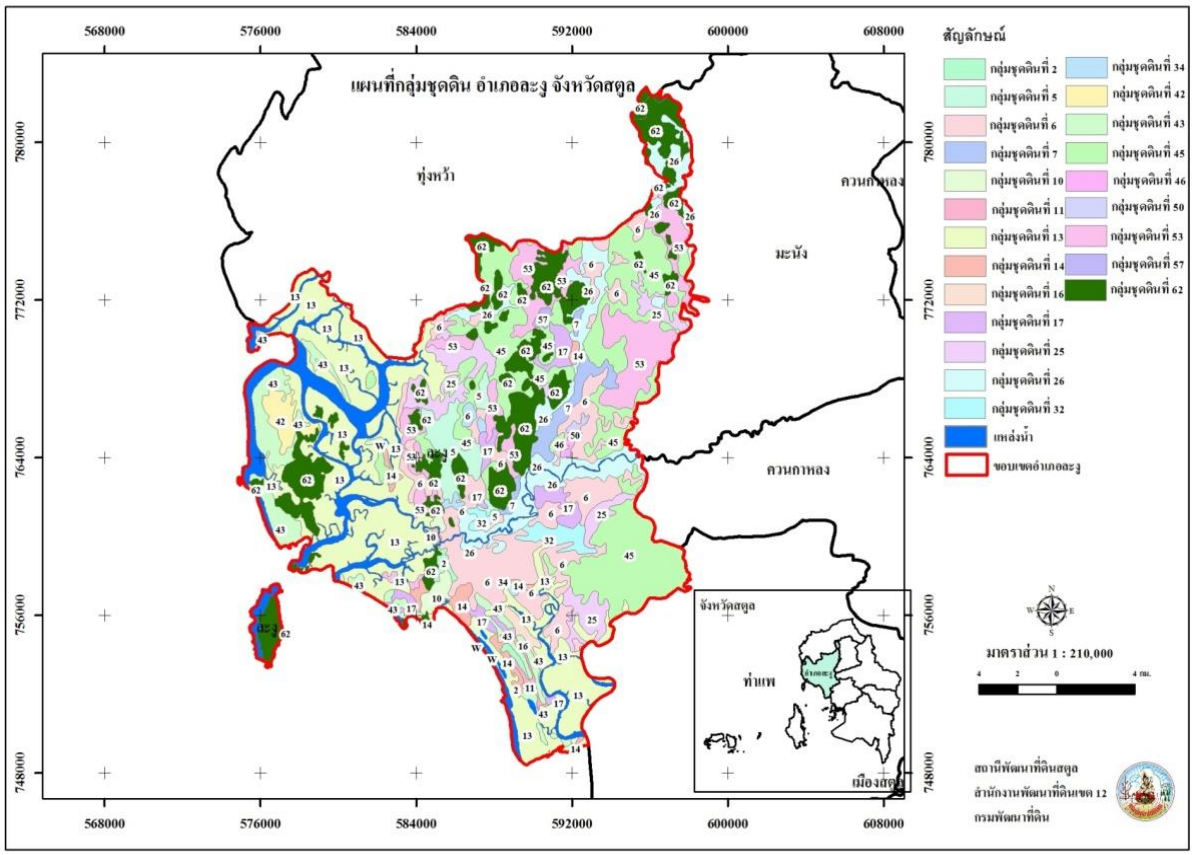

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

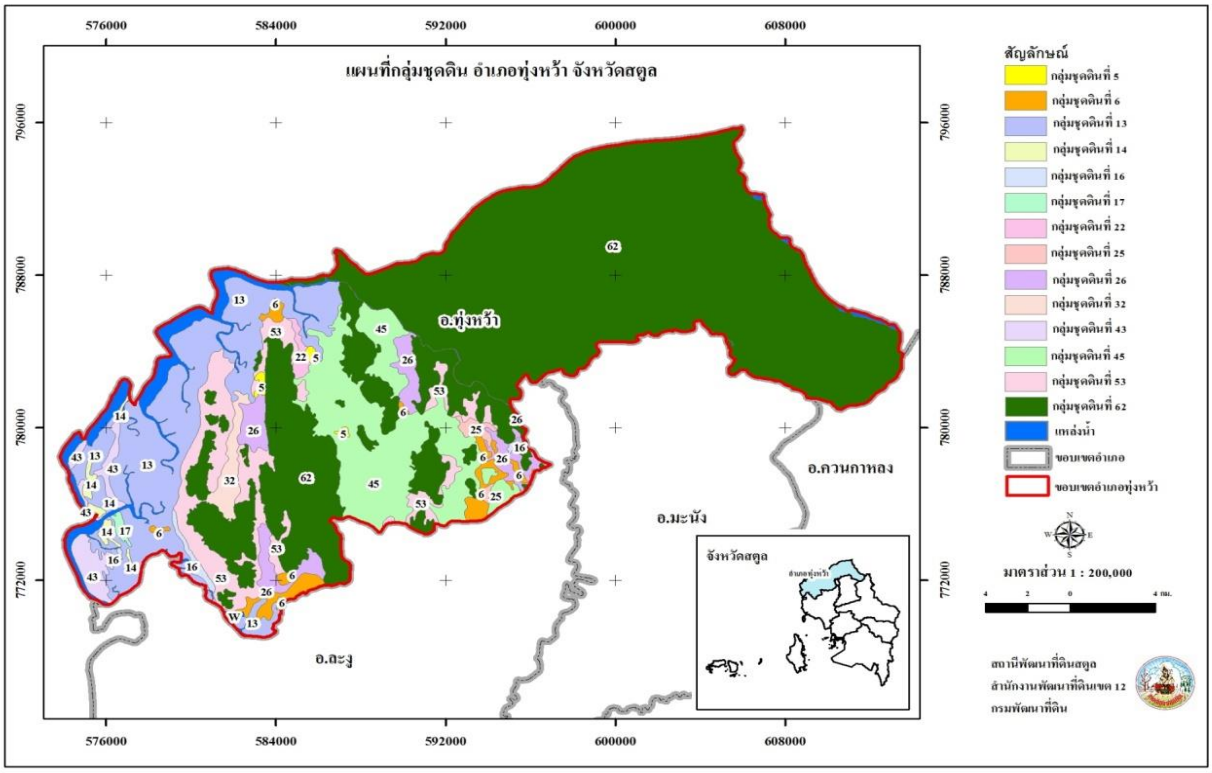

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

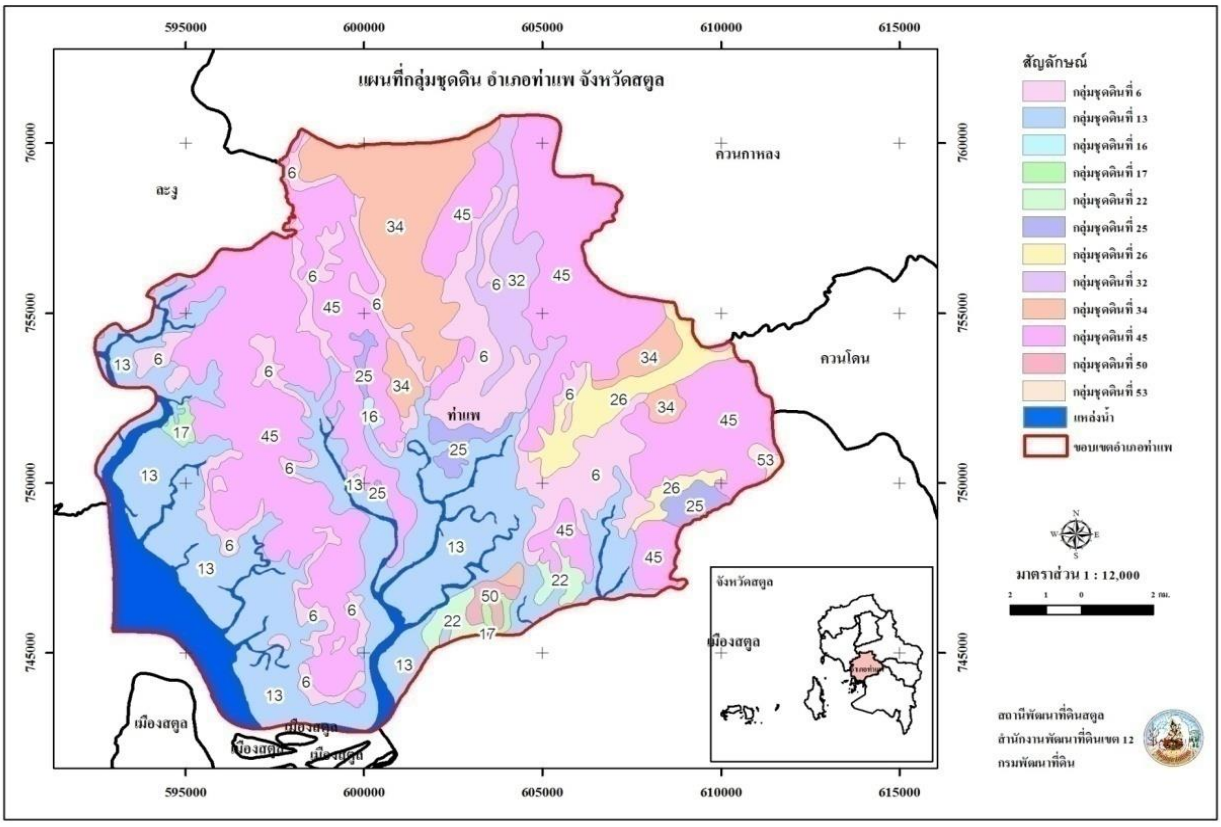

แผนที่กลุ่มชุดดิน อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล

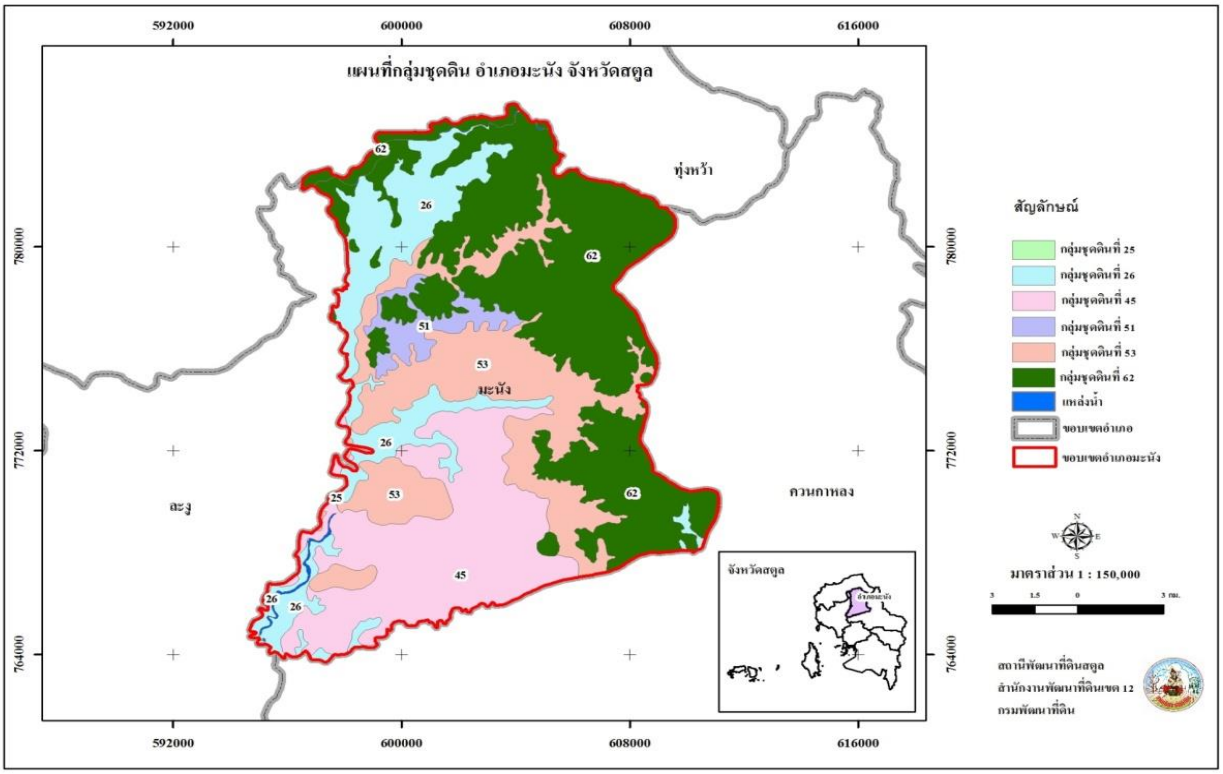

ทรัพยากรน้ำ/แหล่งน้ำธรรมชาติและระบบชลประทานของจังหวัดสตูล

น้ำผิวดิน

ลักษณะลุ่มน้ำ จังหวัดสตูล ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขา ๓ สาขา ดังนี้

- ลุ่มน้ำสาขาคลองละงู (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๑) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๙๑๘ ตารางกิโลเมตร (๕๗๓,๗๕๐ ไร่) มีต้นกำเนิดบริเวณเขาทางทิศเหนือ โดยไหลจากเทือกเขาทางทิศเหนือลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศใต้ โดยประมาณสภาพภูมิประเทศบริเวณต้นน้ำ มีความลาดชันสูง และค่อยๆ ลดความลาดชันลงก่อนไหลลงสู่ทะเล สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับกับที่เนิน การใช้ดินส่วนใหญ่ปลูกยางพารา บริเวณต้นน้ำยังคงมีสภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ โดยมีคลองละงูเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด ความยาวลำน้ำทั้งสิ้น ๘๕ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑ : ๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางลำน้ำ ๑ : ๑๐๐ ความลาดชันบริเวณท้ายน้ำประมาณ ๑:๑,๕๐๐ และมีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลองละงู ได้แก่ คลองลำโลน คลองลำแยแนะ คลองพะนัง ลองน้ำแดง ห้วยหินปูน คลองมาม่าใหม่ คลองลำเลน คลองลำจูหนุง เป็นต้น

- ลุ่มน้ำสาขาคลองมำบัง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๒) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๕๐๖ ตารางกิโลเมตร (๓๑๖,๒๕๐ ไร่) ไหลจากบริเวณเทือกเขาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไหลลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณต้นน้ำมีความลาดชัน สภาพป่าไม้ต้นน้ำยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับที่เนินการใช้ที่ดินมีการปลูกยางพารากันเป็นส่วนใหญ่โดยมีคลองมำบังและคลองดุสนเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด มีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๗๐ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑ : ๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางน้ำประมาณ ๑ : ๒๐๐ และมีความลาดชันท้ายน้ำประมาณ ๑ : ๕,๐๐๐ มีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลองมำบัง ได้แก่ คลองช้าง คลองโตน คลองน้ำร้อน คลองเฉลียง คลองสาลอ คลองน้ำพระ คลองกาแน๊ะ คลองตายาย คลองตะเมียง และคลองตังโกย

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๓) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๗๑๖ ตารางกิโลเมตร (๑,๐๗๒,๕๐๐ ไร่) มีพื้นที่ในส่วนจังหวัดสตูล ประมาณ ๗๔๐ ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่างประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาหลาย ๆ ลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นลำน้ำขนาดเล็กซึ่งมีสายสั้น ๆ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันโดยตรงทางทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงใต้ ลำน้ำย่อย ๆ ที่สำคัญได้แก่ คลองติงหงี คลองหมัง คลองบาราเกต คลองทุ่งริ้น คลองลุ่มบอน คลองเจ๊ะบิลัง คลองมะบอก คลองท่าจีน และคลองปูยู โดยมีพื้นที่อยู่ในเขตจังหวัดสตูลทั้งหมด

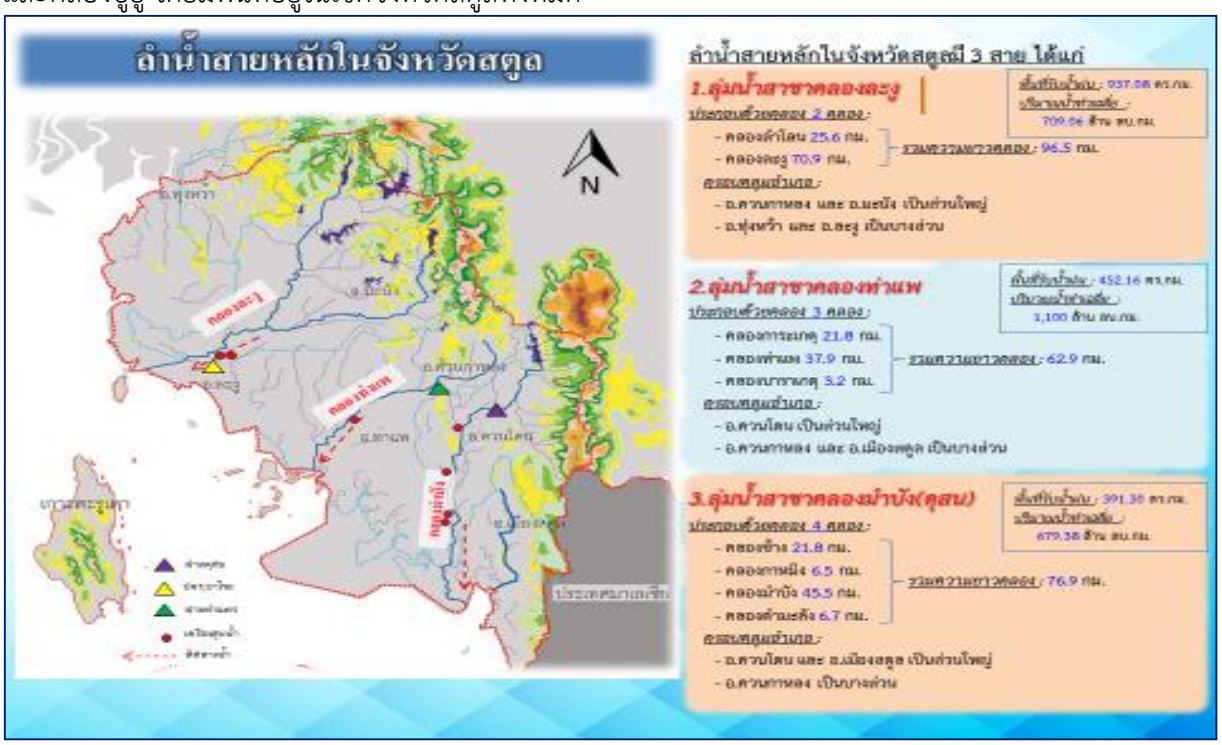

ลุ่มน้ำสาขาและแหล่งน้ำสำคัญ

รหัส/ชื่อลุ่มน้ำสาขา	ครอบคลุมอำเภอ	แหล่งน้ำที่สำคัญ	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
๒๕๑๑/ลุ่มน้ำสาขาคลองละงู	- อ.ควนกาหลง และ อ.มะนัง เป็นส่วนใหญ่ - อ.ทุ่งหว้า และอ.ละงู เป็นบางส่วน	คลองละงู และคลองลำโลน	๙๑๘
๒๕๑๒/ลุ่มน้ำสาขาคลองมำบัง	- อ.ควนโดน เป็นส่วนใหญ่ - อ.ควนกาหลง และ อ.เมือง เป็นบางส่วน	คลองดุสน หรือ คลองมำบัง	๕๐๖
๒๕๑๓/ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง (ส่วนจังหวัดสตูล)	- อ.ท่าแพ - อ.เมือง เป็นส่วนใหญ่ - อ.ละงู อ.ควนกาหลง อ.ควนโดน อ.ทุ่งหว้า เป็นบางส่วน และ อ.มะนัง เป็นบางส่วน	คลองท่าแพ คลองน้ำเค็ม คลองท่าจีน คลองบุโบย คลองลิพัง และ คลองหญ้าระ	๗๔๐
รวมกลุ่มลุ่มน้ำสาขาจังหวัดสตูล			**๒,๑๖๔**

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘ กรมทรัพยากรน้ำ ณ มิถุนายน ๒๕๖๐

สถานการณ์แหล่งน้ำ

- คลองละงู หรือคลองลำโลน ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขาด้านใต้ของจังหวัดตรังและพัทลุง ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดสตูล ตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงูและอำเภอควนกาหลง ไหลมาบรรจบกับคลองปากบาราบริเวณปากคลอง ก่อนไหลลงสู่ทะเลจะกว้างกว่าด้านใน ซึ่งบริเวณปากคลองปากบารานี้เองที่ใช้เป็นท่าเทียบเรือสำหรับการเดินทางไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุเตาและหมู่เกาะเภตรา ส่วนคลองแยกด้านเหนือยังคงชื่อคลองละงูเหมือนเดิม ไหลออกทะเลบริเวณบ้านบ่อเจ็ดลูก และเกาะตะโล๊ะแบน และมีพื้นที่รับน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๗๐๙.๐๖ ล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี

- คลองดุสน หรือคลองมำบัง ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขาระหว่างอำเภอควนกาหลงและอำเภอควนโดน ประกอบด้วย ห้วยเล็ก ๆ หลายสายไหลมารวมกัน ผ่านเขตเทศบาลเมืองสตูล สถานีตำรวจน้ำเกาะนก และไหลออกสู่ทะเลบริเวณอ่าวตำมะลัง มีพื้นที่รับน้ำฝน ๕๐๖ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๑๐๐ มิลลิเมตรต่อปี และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๖๗๙.๓๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

- คลองท่าแพ หรือคลองบาราเกต ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอด ควนสิเดน ไหลผ่านอำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพ และไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง สำหรับส่วนที่ไหลผ่านอำเภอท่าแพมักเรียกว่าคลองท่าแพ มีพื้นที่รับน้ำฝน ๗๔๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๒๐๐ มิลลิเมตรต่อปี และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๑,๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

- คลองลำโลนน้อย ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาเขียว เขาใคร เขาโต๊ะ ไหลผ่านเขตอำเภอควนกาหลงมาบรรจบกับคลองละงูที่บ้านตำแหลม เป็นคลองที่มีสายน้ำไหลตลอดทั้งปี

- คลองท่าจีน ต้นน้ำเกิดบริเวณเทือกเขาติดกับประเทศมาเลเซีย เขตอำเภอเมืองสตูล คลองสายนี้อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเมือง ไหลออกสู่ทะเลบริเวณอ่าวท่าจีน

ปริมาณน้ำท่าในแต่ละลำน้ำที่สำคัญ (ใช้ข้อมูล ๕ ปีย้อนหลัง ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เป็นปริมาณน้ำที่เกิดขึ้นในลำน้ำต่าง ๆ ในลักษณะธรรมชาติ (Natural Flow) โดยสรุปในพื้นที่โครงการในภาพรวมมีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งสิ้นเฉลี่ย ๔๔๖.๘๑ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งเป็นปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยในช่วงฤดูฝน ๓๘๒.๗๕ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๖ ของปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยทั้งปี และมีปริมาณน้ำท่า ในช่วงฤดูแล้ง ๖๔.๐๖ ล้าน ลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำต้นทุนของจังหวัดยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในฤดูแล้ง ส่วนใหญ่ เป็นความต้องการให้เพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภคเป็นหลัก

น้ำเพื่อการเกษตร

จังหวัดสตูลมีระบบชลประทานขนาดกลางที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ จำนวน ๓ โครงการ คือ โครงการชลประทานดุสน ลักษณะโครงการเป็นฝายทดน้ำพร้อมคลองส่งน้ำก่อสร้างแล้วเสร็จปี พ.ศ. ๒๕๐๗ มีพื้นที่ชลประทาน ๓๒,๐๒๕ ไร่ โครงการประตูระบายน้ำคลองบาโรย ลักษณะโครงการเป็นประตูระบายน้ำบนคลองบาโรย พร้อมคันดินปิดกั้นน้ำเค็ม ก่อสร้างแล้วเสร็จปี พ.ศ.๒๕๒๑ มีพื้นที่ชลประทาน ๓,๑๒๐ ไร่ โครงการคลองท่าแพร ลักษณะโครงการเป็นฝายทดน้ำพร้อมคลองส่งน้ำ การก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปีพ.ศ. ๒๕๔๘ มีพื้นที่ชลประทาน ๑๒,๗๖๕ ไร่ โครงการชลประทานดุสน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านหัวสะพานเหล็ก ตำบลควนโดน อำเภอควนโดนจังหวัดสตูล สภาพแหล่งน้ำต้นทุน ต้นน้ำลำคลองดุสนเกิดจากเทือกเขาแก้วและเขาจีน ความยาวของคลองดุสนถึงจุด หัวงานฝายดุสน ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร พื้นที่รับน้ำประมาณ

๒๘๘.๗๙ ตารางกิโลเมตร มีแหล่งน้ำสาขาย่อย จำนวน ๙ สาขา ในฤดูฝนปริมาณน้ำไหลผ่าน ประมาณ ๒๐-๕๐ ลูกบาศก์เมตร/วินาที ในฤดูแล้งประมาณ ๑-๒ ลูกบาศก์เมตร/วินาที สภาพป่าต้นน้ำค่อนข้างสมบูรณ์ โครงการประตูระบายน้ำคลองบาโรย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล สภาพแหล่งน้ำต้นทุน คลองบาโรยเป็นคลองธรรมชาติ ไม่มีต้นน้ำทำหน้าที่ในการเก็บกักน้ำฝนและระบายน้ำในฤดูฝน มีความยาวประมาณ ๘ กิโลเมตร พื้นที่รับน้ำประมาณ ๘ ตารางกิโลเมตร โครงการคลองท่าแพร มีจุดที่ตั้งหัวงานอยู่ในเขตบ้านถ้ำทะลุ ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล สภาพแหล่งน้ำต้นทุน ต้นน้ำของโครงการนี้เกิดจากเขาหลายลูก เช่น เขาควนกาหลง เขาขาว เขาไฟไหม้ควนด้ง และควนสี่เด้น คลองท่าแพเกิดจากลำห้วยสาขาหลายสายไหลมารวมกันแล้วไหลลงคลองรังกาบริเวณบ้านทุ่งริน อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล ลักษณะลำน้ำค่อนข้างคดเคี้ยว คลองท่าแพเป็นลำน้ำขนาดกลางที่มีน้ำไหลตลอดปี ขนาดความกว้างของลำน้ำประมาณ ๒๐ เมตร ลึกประมาณ ๔.๕๐ เมตร ท้องลำน้ำเป็นดินทราย พื้นที่รับน้ำเหนือจุดที่ตั้งหัวงานวัดจากแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ได้ประมาณ ๖๖.๗๐ ตารางกิโลเมตร ความยาวของลำน้ำจากต้นน้ำถึงจุดที่ตั้งหัวงานประมาณ ๑๙.๕ กิโลเมตร ส่วนลาดเทของน้ำบริเวณหัวงานประมาณ ๑ : ๖๐๐

<u>แหล่งน้ำชลประทาน</u>

แหล่งน้ำชลประทานที่มีอยู่ในจังหวัด ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ที่สร้างแล้วเสร็จถึงปัจจุบัน จำนวน ๑๔๔ แห่ง สามารถกักเก็บน้ำได้ประมาณ ๓,๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการชลประทานทั้งสิ้น ๑๒๕,๔๘๐ ไร่ สำหรับโครงการชลประทานขนาดกลาง ๓ โครงการ ดังนี้

โครงการฝายดุสน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๓๒,๖๐๐ ไร่
โครงการประตูระบายน้ำบาโรย ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่
โครงการฝายคลองท่าแพร ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๑๓,๒๐๐ ไร่

ภาพแสดงลุ่มน้ำสาขาและแหล่งน้ำสำคัญ

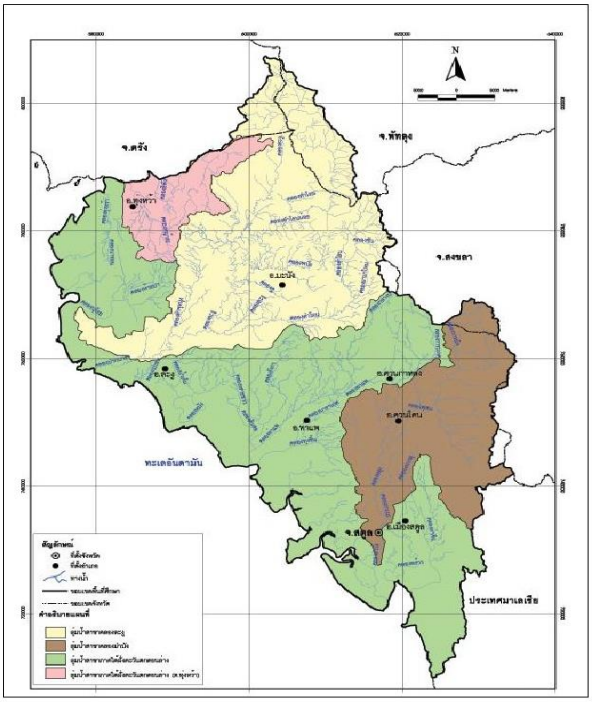

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

น้ำใต้ดิน

<u>ศักยภาพแอ่งน้ำบาดาลระนอง - สตูล</u>

แอ่งน้ำบาดาลระนอง-สตูล ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของประเทศครอบคลุมพื้นที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๒๐,๐๑๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒,๕๑๐,๖๒๕ ไร่ มีระยะทางจากด้านเหนือสุด-ด้านใต้สุด จากจังหวัดระนอง-จังหวัดสตูล ประมาณ ๔๘๓ กิโลเมตร และมีระยะทางจากด้านตะวันตกสุด-ด้านตะวันออกสุด จากจังหวัดภูเก็ต-จังหวัดตรัง ประมาณ ๑๕๕ กิโลเมตร ประกอบด้วยชั้นหินอุ้มน้ำที่เป็นแหล่งน้ำบาดาลทั้งในหินร่วน ดังต่อไปนี้

- ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain deposits Aquif : Qfd) ประกอบด้วย ตะกอน กรวด ทราย ทรายแป้งและดินเหนียว ความลึกโดยเฉลี่ยของชั้นหินอุ้มน้ำประมาณ ๑๐-๕๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นตำบลโคกกลอย ตำบลนาเตย ตำบลท้ายเหมือง จังหวัดพังงา และบริเวณพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลคุณภาพน้ำกร่อย-เค็ม

- ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluviums Aquif : Qfl) ประกอบด้วย ตะกอน กรวด ทราย ทรายแป้ง ดินเหนียว และเศษหินแตกหัก ความลึกโดยเฉลี่ยของชั้นหินอุ้มน้ำประมาณ ๑๐-๖๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

- ชั้นหินอุ้มน้ำหินตะกอนกึ่งแปรยุคเพอร์เมียน-คาร์บอนิเฟอร์รัส (Permian- Carboniferous Meta sedimentary : PCms) ประกอบด้วย หินโคลนปนกรวด หินดินดาน หินทราย และหินควอร์ตไซต์ ความลึกถึงชั้นในน้ำอยู่ในช่วง ๒๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ในพื้นที่ภูเขาตะวันตก และ ๑๐-๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ในบริเวณพื้นที่ราบตะวันออกของแอ่งน้ำบาดาลสุราษฎร์ธานี พบทั่วไปทุกอำเภอของจังหวัดพัทลุง จังหวัดระนองและจังหวัดพังงา

- ชั้นหินอุ้มน้ำหินตะกอนกึ่งหินแปรยุคแคมเบรียน (Cambrian Meta - sedimentary Aquifers : Ems) ประกอบด้วย หินทรายและหินทรายแป้ง พบแผ่ขยายตัวบริเวณอำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง และอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ความลึกถึงชั้นหินให้น้ำอยู่ในช่วง ๒๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง คุณภาพน้ำดี

- แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินอุ้มน้ำหินแปรอายุไซลูเรียน - ดิโวเนียน (Silurian - Devonian Metamorphic Aquifers : SDmm) ประกอบด้วย หินควอร์ตไซต์ หินควอร์ต-ชีสต์ หินชีสต์ หินฟิลไลต์ หินชนวน และหินอ่อน พบแผ่ขยายตัวบริเวณ อำเภอป่าบอน อำเภอศรีนครินทร์ อำเภอศรีบรรพต อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และบริเวณจังหวัดสตูล ความลึกถึงชั้นหินให้น้ำอยู่ในช่วง ๒๐-๕๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒-๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง คุณภาพน้ำดี

ที่มา: สำนักอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล (๒๕๕๕), รายงานฉบับสมบูรณ์พื้นที่ภาคใต้ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

<u>สถานการณ์น้ำบาดาลแอ่งน้ำบาดาลระนอง - สตูล</u>

ปริมาณการใช้น้ำ พื้นที่แอ่งน้ำบาดาลระนอง - สตูล เพื่อการอุปโภค บริโภค อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม รายละเอียดดังตาราง

ตาราง แสดงปริมาณการใช้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค (ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี)

ประปาภูมิภาค		หมู่บ้าน/เทศบาล		บ่อน้ำตื้น	บ่อบาดาล	รวมทั้งหมด		แหล่งน้ำที่นำมาใช้	
ผิวดิน	บาดาล	ผิวดิน	บาดาล		เอกชน	ผิวดิน	บาดาล	ผิวดิน	บาดาล
๓.๑๗	-	๓.๐๒	๔.๖๕	๑.๐๔	๑.๒๐	๖.๑๘	๖.๘๙	๔๗.๒๙	๕๒.๗๑

ตาราง แสดงปริมาณการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม (ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี)

ประปาภูมิภาค		บ่อบาดาล	รวมทั้งหมด	
ผิวดิน	บาดาล	เอกชน	ผิวดิน	บาดาล
๐.๔๗	-	๒.๒๗	๐.๔๗	๒.๒๗

ตาราง แสดงปริมาณการใช้น้ำเพื่อเกษตรกรรม (ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี)

บ่อบาดาลเอกชน	บ่อน้ำตื้น	รวมทั้งหมด
๐.๕๖	๑.๐๒	๑.๕๗

<u>คุณภาพน้ำบาดาล</u>

จังหวัดสตูล สถานการณ์คุณภาพน้ำในปัจจุบัน โดยภาพรวมนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ น้ำบ่อมีคุณภาพน้ำดีขึ้นมาก (ปริมาณคลอไรด์น้อยกว่า ๒๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร)

ที่มา : สำนักอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล (๒๕๕๘) รายงานฉบับสมบูรณ์พื้นที่ภาคใต้ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

<u>จำนวนบ่อน้ำบาดาล</u>

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จังหวัดสตูล มีบ่อน้ำบาดาลที่มาขออนุญาตเจาะเพื่ออุปโภคหรือบริโภค ธุรกิจ และเกษตรกรรม ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล จำนวน ๔๑ บ่อ และบ่อบาดาลที่สำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาลเขต ๑๒ ดำเนินการเจาะ จำนวน ๑๙ บ่อ บ่อบาดาลสะสมที่มาขออนุญาตเจาะ ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล รวมทั้งสิ้น จำนวน ๖๕๔ บ่อ รายละเอียดดังตาราง

จำนวนบ่อบาดาลในท้องที่จังหวัดสตูล ปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓

ข้อมูล	จำนวนบ่อบาดาล (บ่อ)				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
๑. บ่อบาดาลที่ขออนุญาตเจาะ ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล	๗๑	๕๒	๔๐	๔๑	๔๑
๒. บ่อบาดาลที่สำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต ๑๒ ดำเนินการเจาะ	๑๙	๒๔	๑๒	-	๑๙
๓. ข้อมูลบ่อบาดาลรวมสะสมที่มาขออนุญาตเจาะ ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติละสิ่งแวดล้อม	๔๗๘	๕๓๐	๕๗๐	๖๑๑	๖๕๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

ลักษณะภูมิอากาศ ฤดูกาล ของจังหวัดสตูล

พื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดประเทศไทยและอ่าวไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิประเทศ เป็นแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู ฤดูร้อน กับฤดูฝน โดยมีช่วงฤดูฝนยาวนาน ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และมีฤดูร้อนเพียง ๔ เดือน เดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๓ ปริมาณฝนเฉลี่ย ๒,๔๑๙.๕ มม. ตกชุกในเดือน เมษายน ถึง เดือนตุลาคม

สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๒๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๔.๑๖ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๘.๕ องศาเซลเซียส วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และอุณหภูมิต่ำสุด วัดได้ ๒๐.๕ องศาเซลเซียส วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ปริมาณฝนตกมากที่สุดใน ๑ วัน วัดได้ ๗๒.๒ มิลลิเมตร วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

คุณภาพอากาศ

จังหวัดสตูลไม่มีสถานประกอบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และการจราจรยังไม่หนาแน่นคุณภาพอากาศจึงยังไม่เป็นปัญหา แต่จะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไฟไหม้ป่าในประเทศอินโดนีเซียที่ก่อให้เกิดหมอกควันและฝุ่นละอองหรือที่เรียกว่าสถานการณ์หมอกควันข้ามแดน ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างเดือนมิถุนายน-ตุลาคมของทุกปี และกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดส่งหน่วยตรวจวัดคุณภาพอากาศมาจอดประจำ ณ ศาลากลางจังหวัดสตูล เพื่อเฝ้าระวังสถานการณ์ดังกล่าว ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศพบว่า คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศทั่วไป และในปี ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดอากาศแบบกึ่งถาวร ณ ศาลากลางจังหวัดสตูล เพื่อเฝ้าระวังสถานการณ์ไฟไหม้ป่าจากประเทศอินโดนีเซีย รายละเอียดดังตาราง

ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๓ ณ ศาลากลางจังหวัดสตูล

สารมลพิษ	ค่าเฉลี่ยความเข้มข้นในเวลา	ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ						ค่ามาตรฐาน
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	
ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน	๒๔ ชม.	-	-	๑๐.๔๓	๑๒.๑๖	๑๔.๘	๑๐	ไม่เกิน ๕๐ มคก./ลบ.ม.
ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน	๒๔ ชม.	๔๓	๔๑	๒๐.๓	๒๐.๓	๒๖.๒	๑๙.๔๕	ไม่เกิน ๑๒๐ มคก./ลบ.ม.
ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO)	๑ ชม.	๐	-	๐.๕๕๕	๐.๕๑	๐.๕๕	๐.๖๘	ไม่เกิน ๓๐ ppm
	๘ ชม.	๐	-	-	-	-	-	ไม่เกิน ๙ ppm
ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2)	๑ ชม.	๑	-	๑	๑	๑	๐.๙๑	ไม่เกิน ๓๐๐ ppb
ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2)	๑ ชม.	๑๑	๕	๓.๔๓	๓.๕	๓.๓	๒.๘๒	ไม่เกิน ๑๗๐ ppb
ก๊าซโอโซน (O_3)	๑ ชม.	๑๒	๑๕	๐.๘๓	-	-	-	ไม่เกิน ๑๐๐ ppb
	๘ ชม.	๑๒	-	๑๕.๗๑	๑๘	๑๙.๓	๑๗	ไม่เกิน ๗๐ ppb

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ ณ มกราคม ๒๕๖๔

ภาพสถานีตรวจวัดอากาศแบบกึ่งถาวร ณ ศาลากลางจังหวัดสตูล อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ข้อมูลสถิติปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่มีฝนตก ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓

ปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่มีฝนตก ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓

ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก	ปริมาณฝนที่ตกมากใน ๒๔ ชม.(มม.)	วันที่และเดือน
๒๕๕๖	๒,๒๑๓.๑	๑๗๘	๑๒๐.๘	๙ มิถุนายน
๒๕๕๗	๒,๔๙๖.๖	๑๗๙	๖๑.๔	๔ ตุลาคม
๒๕๕๘	๒,๗๗๓.๗	๑๗๐	๑๓๘.๒	๒๗ กันยายน
๒๕๕๙	๑,๙๔๐	๑๗๐	๙๒	๓๑ กันยายน
๒๕๖๐	๓,๐๓๙	๒๐๐	๑๙๒.๖	๒๑ กันยายน
๒๕๖๑	๒,๒๘๙.๕๐	๑๘๕	๑๒๖.๕	๒๒ สิงหาคม
๒๕๖๒	๑,๙๖๘	๑๕๘	๖๘.๘	๒๕ สิงหาคม
๒๕๖๓	**๒,๔๓๐.๑**	**๑๘๙**	**๗๒.๒**	**๒๙ มิถุนายน**

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล/ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

อุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดและอุณหภูมิเฉลี่ย ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๖๓

ปี	สูงสุด			ต่ำสุด		
	สูงสุดเฉลี่ย	สูงสุดวัดได้	วันที่	ต่ำสุดเฉลี่ย	ต่ำสุดวัดได้	วันที่
๒๕๕๖	๓๒.๗๓	๓๗.๓	๑ เมษายน	๒๔.๑๕	๒๑.๘	๒๓ ธันวาคม
๒๕๕๗	๓๓.๐๙	๓๘.๒	๗ มีนาคม	๒๓.๙๘	๑๗.๓	๔ กุมภาพันธ์
๒๕๕๘	๓๒.๖๓	๓๗.๙	๘ เมษายน	๒๔.๐๕	๑๘.๘	๑๔ กุมภาพันธ์
๒๕๕๙	๓๓.๔๕	๓๙.๖	๒๐ เมษายน	๒๔.๕๘	๒๒.๒	๒๐ กุมภาพันธ์
๒๕๖๐	๓๒.๕๔	๓๕.๘	๑๑ มีนาคม	๒๔.๐๐	๒๑.๔	๑๒ มีนาคม
๒๕๖๑	๓๒.๙๗	๓๗.๓	๑๘ มีนาคม	๒๓.๘๐	๑๙.๘	๑๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒	๓๓.๓๕	๓๗.๔	๖ มีนาคม	๒๔.๑๖	๒๐.๔	๒๒ ธันวาคม
๒๕๖๓	**๓๓.๒๘**	**๓๘.๕**	**๒๐ มีนาคม**	**๒๔.๑๖**	**๒๐.๕**	**๘ กุมภาพันธ์**

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล ณ มีนาคม ๒๕๖๔

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุด และความเร็วลมสูงสุดในรอบปี ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๖๓

ปี	ความชื้นเฉลี่ยรายปี	ความชื้นต่ำสุด (%)	ความชื้นต่ำสุด เดือน	ลมสูงสุดทิศในรอบปี (กม./ชม.)	เดือน
๒๕๕๖	๗๘.๗๓	๓๓	๒ กุมภาพันธ์	๐๘๐/๕๖	เมษายน
๒๕๕๗	๗๗.๘๐	๒๕	๗ มีนาคม	๒๕๐/๒๔	มิถุนายน
๒๕๕๘	๗๘.๔๐	๓๕	๘ เมษายน	๐๗๐/๓๗	ธันวาคม
๒๕๕๙	๗๗.๙๓	๓๑	๓๑ มีนาคม/ ๒๐ เมษายน	๐๕๐/๓๙	มกราคม
๒๕๖๐	๘๐.๗๓	๓๖	๙ มีนาคม	๐๕๐/๓๒ ๒๗๐/๓๒	กุมภาพันธ์ ธันวาคม
๒๕๖๑	๙๖.๒๕	๓๙	๗ กุมภาพันธ์	๒๗๐/๓๗	มิถุนายน
๒๕๖๒	๗๘.๐๓	๒๗	๒๔ กุมภาพันธ์	๒๗๐/๓๕	สิงหาคม
๒๕๖๓	**๗๙.๗๕**	**๒๓**	**๒๓ มีนาคม**	**๐๗๐/๓๕**	**ธันวาคม**

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล ณ มีนาคม ๒๕๖๔

ทรัพยากรธรรมชาติ/ทรัพยากรธรณี ที่สำคัญของจังหวัดสตูล

ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

พื้นที่ป่า จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล กรณีไม่นับส่วนที่เป็นน้ำทะเล มีเนื้อที่ ๑,๕๔๙,๓๖๓ ไร่) หรือเท่ากับ ๓,๐๑๙.๓๗ ตารางกิโลเมตร มีสภาพป่าที่มีความหลากหลายทั้งป่าบกและป่าชายเลน มีพื้นที่ป่าตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี ทั้งสิ้น จำนวน ๘๗๙,๓๕๕.๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๙ ของพื้นที่จังหวัด ปี ๒๕๖๑ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๙๘ (๗๕๔,๗๔๒.๗๗ ไร่) ต่อมาใน ปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐.๑๔ (๗๕๗,๕๒๓.๖๓ ไร่) (ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๒, กรมป่าไม้) รายละเอียดดังตาราง แบ่งออกเป็นป่าบก (ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๓ ป่า ป่าไม้ถาวร ๑ ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง) เนื้อที่รวมประมาณ ๕๕๖,๖๕๐ ไร่ และป่าชายเลน (ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ๕ ป่า ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งบางส่วนซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติ) ป่าชายเลน ๕ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ จำนวน ๓๒๒,๗๐๕.๗๖ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๐ ของพื้นที่จังหวัด

ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้จังหวัดสตูล

ปี	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้		
		ไร่	ตารางกิโลเมตร	ร้อยละ
๒๕๕๙	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๗๔๑,๘๘๕.๒๓	๑,๑๘๗.๐๒	๓๙.๓๑
๒๕๖๐	๑,๘๘๗,๗๐๔.๔๔	๗๔๕,๕๘๕.๗๗	๑,๑๙๒.๙๓	๓๙.๕๑
๒๕๖๑	๑,๘๘๗,๗๐๔.๔๔	๗๕๔,๗๔๒.๗๗	๑,๒๐๗.๕๘	๓๙.๙๘
๒๕๖๒	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๗๕๗,๕๒๓.๖๓	๑,๒๑๒.๐๔	๔๐.๑๔

ที่มา : ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๒ , กรมป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ แยกออกเป็น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๘ ป่า (ตามกฎกระทรวง) เนื้อที่รวมประมาณ ๗๒๙,๙๗๔.๕๕ ไร่ แบ่งเป็น ป่าบก ๑๓ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ ๔๕๒,๕๓๘ ไร่ ป่าชายเลน ๕ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ ๒๗๗,๔๓๖.๕๕ ไร่ พื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติ (ตามมติคณะรัฐมนตรี) ๑ ป่า เนื้อที่ประมาณ ๓,๐๙๒ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า (ตามประกาศกระทรวงฯ) จำนวน ๑ แห่ง เนื้อที่ ๑๒,๗๗๐ ไร่ ป่าชายเลน (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓) เนื้อที่ประมาณ ๓๒๒,๗๐๕.๗๖ ไร่ (ทับซ้อนกับป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๒๗๗,๔๓๖.๕๕ ไร่) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ (ตามพระราชกฤษฎีกา) จำนวน ๓ แห่ง เนื้อที่ ๑,๒๔๑,๔๐๖.๒๕ ไร่ พื้นที่วนอุทยาน (ตามประกาศกรมป่าไม้) จำนวน ๑ แห่ง เนื้อที่ ๑๑,๐๗๗.๒๕ ไร่ พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (ตามพระราชกฤษฎีกา) จำนวน ๒ แห่ง เนื้อที่ ๑๗๑,๒๖๒.๑๔ ไร่ รายละเอียดดังตาราง

การสำรวจการถือครองและการพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎรในพื้นที่ป่าตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า) ได้สำรวจการถือครองไว้ รวม ๓,๕๓๑ ราย ๔,๙๕๗ แปลง เนื้อที่ ๔๒,๙๘๕ ไร่ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้สำรวจการถือครองไว้ รวม ๕,๐๓๗ ราย ๗,๐๕๐ แปลง เนื้อที่ ๔๕,๗๘๗ ไร่ รวมทั้งสิ้น ๘,๕๖๘ ราย ๑๒,๐๐๗ แปลง เนื้อที่ ๘๘,๗๗๓ ไร่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ์ของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และกรมป่าไม้ โดยพื้นที่จำนวนนี้เป็นพื้นที่สวนยางพาราของราษฎรร้อยละ ๗๕

(๑) ป่าสงวนแห่งชาติ

ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดสตูลมีจำนวน ๑๘ ป่า เนื้อที่ประมาณ ๗๒๙,๙๗๔.๕๕ ไร่ (รวมพื้นที่ทับซ้อนอุทยานแห่งชาติวนอุทยานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า)

ลำดับที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ /ป่าคุ้มครอง/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามกฎกระทรวง
๑	**ป่าควนบ่อน้ำ** ท้องที่ตำบลปูยู อำเภอเมืองสตูล	๔๐๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและป่าสงวน พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ (พระราชกฤษฎีกาป่าคุ้มครอง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๘๘)
๒	**ป่ากุบังและป่าปุโล๊ต** ท้องที่ตำบลควนสตอ ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน และตำบลเกตรี ตำบลคลองขุด ตำบลปูยู อำเภอเมืองสตูล	๑๐๗,๐๒๕	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๐ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๙
๓	**ป่าเขาค้อม ป่าเขาแดง และป่าเขาใหญ่** ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง	๕๕,๔๐๘	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๗๙๐ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐
๔	**ป่าควนกาหลง** ท้องที่ตำบลควนกาหลง ตำบลอุใดเจริญ อำเภอควนกาหลง	๑๑,๘๘๗	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๗๔ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
๕	**ป่าเขาหมาไม่หยก** ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง	๑๓,๑๒๕	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๘๖ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑
๖	**ป่าควนโต๊ะอม ป่าควนขี้หมา และป่าควนท่าหิน** ท้องที่ตำบลควนขัน ตำบลเจ๊ะบิลัง ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองสตูล	๑๑,๓๐๖	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ (พระราชกฤษฎีกาป่าคุ้มครอง ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๔๘๘)
๗	**ป่าหัวกะหมิง** ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง และ ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน	๙๑,๖๔๓	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๙
๘	**ป่าดงเชือกช้าง ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง**	๒๘,๖๒๕	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ (พระราชกฤษฎีกาป่าคุ้มครอง ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๙๑)
๙	**ป่าควนบารายี ป่าควนโรงพัก และป่าควนสังหยุด** ท้องที่ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า	๙,๖๘๗.๕๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ (พระราชกฤษฎีกา หวงห้ามที่ดินในราชการกรมป่าไม้ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๘๘)
๑๐	**ป่าพยอมงาม** ท้องที่ตำบลละงู อำเภอละงู	๔,๑๘๗.๕๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๓๘ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕

ลำดับที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ /ป่าคุ้มครอง/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามกฎกระทรวง
๑๑	**ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และป่าเขาขุมทรัพย์** ท้องที่ตำบลนาทอน ตำบลทุ่งหว้า ตำบลป่าแก่บ่อหิน อำเภอทุ่งหว้า	๙๓,๗๕๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๒	**ป่าควนทัง และป่าเขาขาว** ท้องที่ตำบลกำแพง ตำบลเขาขาว ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู และตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า	๒๓,๖๑๙	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๗
๑๓	**ป่าห้วยบ่วง ป่าเขาแดง และป่าเขาโต๊ะดู** ท้องที่ตำบลกำแพง อำเภอละงู	๑,๘๗๕	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔๑ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๐๙
๑๔	**ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ ๑** ท้องที่ตำบลขอนคลาน ตำบลทุ่งหว้า ตำบลทุ่งบุหลัง ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า และตำบลแหลมสน ตำบลกำแพง ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	๘๙,๒๘๑	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๖๑ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
๑๕	**ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ ๒** ท้องที่ตำบลละงู อำเภอละงู และตำบลแป-ระ ตำบลท่าแพ ตำบลสาคร ตำบลท่าเรือ อำเภอท่าแพ	๒๕,๙๕๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑
๑๖	**ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ ๓ ป่าปาเต๊ะ และป่าปลักจูด** ท้องที่ตำบลเจ๊ะบิลัง ตำบลฉลุง อำเภอเมืองสตูล	๓๐,๕๙๓.๗๕	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๗	**ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ ๔ ป่าเจ๊ะบิลัง ป่าตันหยงโป และป่าตำมะลัง** ท้องที่ตำบลเจ๊ะบิลัง ตำบลตันหยงโป ตำบลตำมะลัง ตำบลควนขัน อำเภอเมืองสตูล	๕๕,๖๘๗	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๘	**ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่ ๕** ท้องที่ตำบลคลองขุด ตำบลปูยู ตำบลตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล	๗๕,๙๒๔.๘๐	ประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๐๐ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๗ และประกาศตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๙๒๗ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

(๒) ป่าไม้ถาวรของชาติ

จังหวัดสตูล มีป่าไม้ถาวรของชาติ จำนวน ๑ ป่าคือป่าควนทังและป่าเขาขาว พื้นที่ประมาณ ๓,๐๙๒ ไร่

ป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ (ป่าไม้ถาวร) ในท้องที่จังหวัดสตูล

ลำดับที่	ชื่อป่าไม้ถาวร/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามมติคณะรัฐมนตรี
๑	**ป่าควนทังและป่าเขาขาว** ท้องที่ตำบลน้ำผุด ตำบลเขาขาว ตำบลกำแพง อำเภอละงู	๓,๐๙๒	ประกาศตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

(๓) อุทยานแห่งชาติ

จังหวัดสตูลมีอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๓ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๑,๒๔๑,๔๐๖.๒๕ ไร่ ได้แก่

พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ในท้องที่จังหวัดสตูล

ลำดับที่	ชื่ออุทยานแห่งชาติ/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามพระราชกฤษฎีกา
๑	**ทะเลบัน** ท้องที่ตำบลควนสตอ อำเภอควนโดน และตำบลเกตรี ตำบลบ้านควน ตำบลปูยู อำเภอเมืองสตูล	๑๒๒,๕๐๐	พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๔ (ฉบับเดิม พ.ศ. ๒๕๒๓)
๒	**ตะรุเตา** ท้องที่ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมืองสตูล	๙๓๑,๒๕๐	พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๗ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๑๗
๓	**หมู่เกาะเภตรา** ท้องที่ตำบลขอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า และตำบลแหลมสน ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	๓๐๘,๙๘๗	พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๗ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๗

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

(๔) วนอุทยาน

จังหวัดสตูลมีวนอุทยาน จำนวน ๑ แห่งเนื้อที่ ประมาณ ๑๑,๐๗๗.๒๕ ไร่ ได้แก่วนอุทยานธาราสวรรค์ อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอควนกาหลง

พื้นที่วนอุทยาน ในท้องที่จังหวัดสตูล

ลำดับที่	ชื่อวนอุทยานแห่งชาติ/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามพระราชกฤษฎีกา
๑	**น้ำตกธาราสวรรค์** ท้องที่ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง	๑๑,๐๗๗.๒๕	ประกาศกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

(๕) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๒ แห่งได้แก่

พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในท้องที่จังหวัดสตูล

ลำดับที่	ชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า/ที่ตั้ง	เนื้อที่ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามพระราชกฤษฎีกา
๑	**เขาบรรทัด** ท้องที่ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอมะนัง และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง	๘๘,๒๕๐	พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๘
๒	**โตนงาช้าง** - ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง - ท้องที่ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง และตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน	๘๓,๐๑๒.๑๔ ๒๙,๑๖๖ ๕๓,๘๔๖.๑๔	พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๑ พระราชกฤษฎีกา ขยายเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าโตนงาช้าง(เพิ่มเติม ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

(๖) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง

พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าในท้องที่จังหวัดสตูล

ลำดับที่	ชื่อเขตห้ามล่าสัตว์ป่า/ที่ตั้ง	เนื้อที่ ประมาณ (ไร่)	ประกาศตามพระราชกฤษฎีกา
๑	**หนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา** ท้องที่ตำบลฉลุง ตำบลควนโพธิ์ อำเภอเมืองสตูล และตำบลควนโดน ตำบลย่านซื่อ อำเภอควนโดน	๑๒,๗๗๐	ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ (ฉบับเดิม ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๓)

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

แผนภาพแสดงแนวเขตป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดสตูล

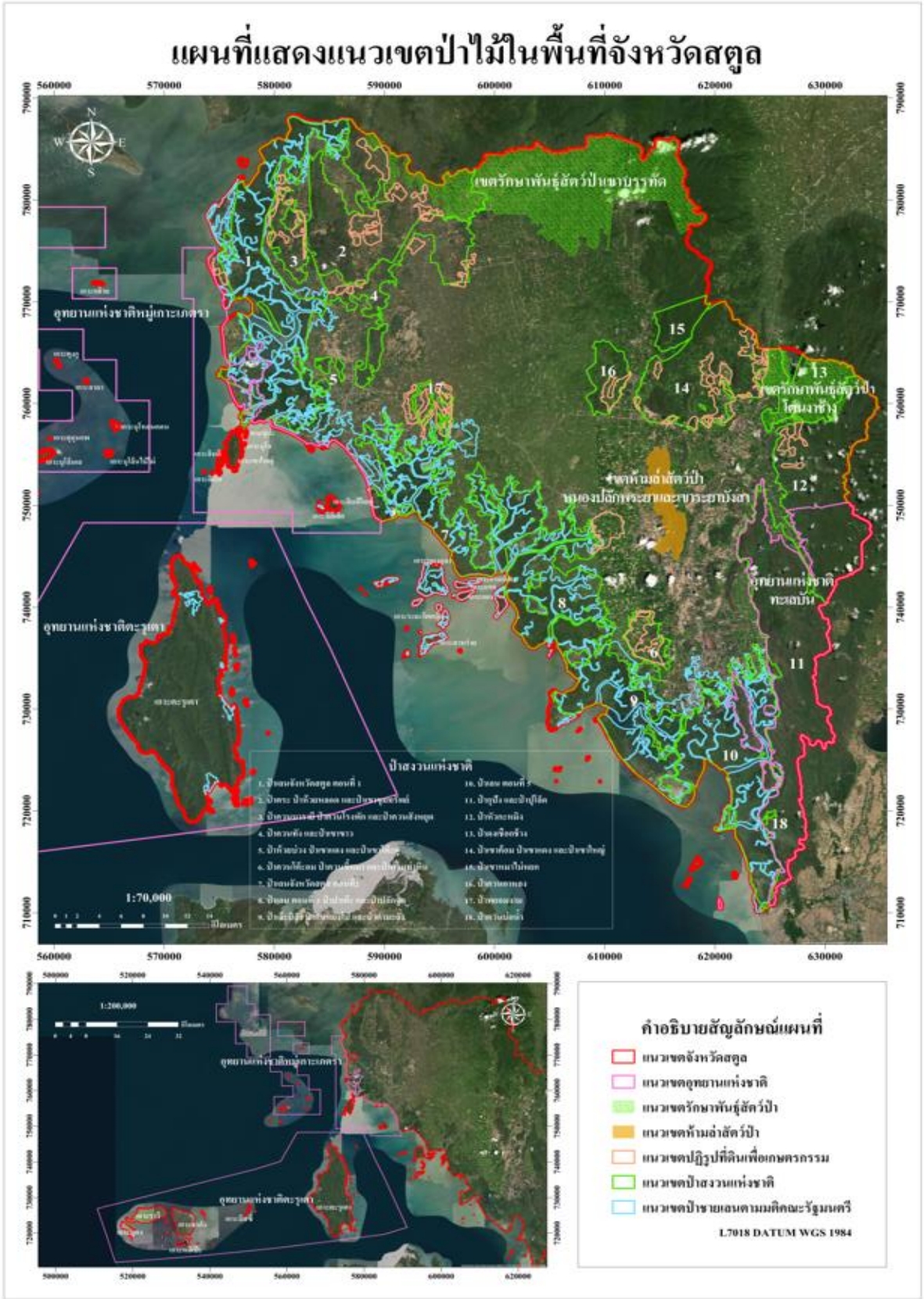

ทรัพยากรสัตว์ป่า

ในพื้นที่จังหวัดสตูลพบสัตว์ป่าที่หายากและใกล้จะสูญพันธุ์ ซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวน ๒ ชนิด ได้แก่ เลียงผา ซึ่งพบได้ที่เขาระยาบังสา ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา และแมวลายหินอ่อน ซึ่งพบได้ที่อุทยานแห่งชาติทะเลบัน นอกจากนั้นยังพบสัตว์ป่าจำพวก หมูป่า หมีหมา และเสือโคร่ง ส่วนที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา สำรวจพบ วัวป่า หมูป่า และกระจง (ปัจจุบันจังหวัดสตูลไม่มีการเก็บข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับสัตว์ป่า)

ทรัพยากรธรณี

(๑) สภาพทางธรณีวิทยา

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลมีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการสำรวจพบแหล่งแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แบไรท์ พบบริเวณอำเภอทุ่งหว้าและอำเภอควนกาหลง พลวง พบบริเวณอำเภอควนกาหลงและอำเภอละงู ดีบุก พบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอเมืองสตูล ตะกั่ว พบบริเวณอำเภอควนกาหลง เหล็ก พบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอควนกาหลง นอกจากนั้นยังพบแร่อื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน โดโลไมล์ และวุลแฟรม เป็นต้น

(๒) อุทยานธรณีสตูล

หลักฐานทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลบ่งชี้ว่า แผ่นดินสตูลมีวิวัฒนาการทางด้านธรณีวิทยามากว่าห้าร้อยล้านปี นับย้อนกลับไปได้สามช่วงมหายุค คือ มหายุคพาลีโอโซอิก หรือ มหายุคเก่า มหายุคมีโซโซอิก หรือ มหายุคกลาง และมหายุคซีโนโซอิก ซึ่งเป็นมหายุคปัจจุบันที่โลกกำลังวิวัฒนาการอยู่ ผลผลิตที่ยิ่งใหญ่ของกระบวนการทางธรณีวิทยา คือ มีแหล่งธรณีที่หลากหลาย ทั้งถ้ำเล ถ้ำลอด แหล่งซากดึกดำบรรพ์ น้ำตก หน้าผา ชายหาดและพุน้ำร้อน ที่เปรียบได้ดั่งประติมากรรมธรรมชาติ ที่มีค่ากลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีที่สำคัญอย่างยิ่งของจังหวัดสตูล เช่น กลุ่มหินทรายตะรุเตา ยุคแคมเบรียน ถ้ำเลสเตโกดอน เขตข้ามกาลเวลา ถ้าภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต หรือถ้ำสัตคูหา ทะเลบัน

จังหวัดสตูลได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานธรณีโลกสตูล เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีกำหนดระยะเวลา ๔ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๑ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งจะมีขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อประเมินคุณสมบัติรอบแรกจะเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ลักษณะเด่นทางด้านธรณีวิทยาของอุทยานธรณีสตูล

- ภูมิประเทศคาสต์ หรือภูมิประเทศในพื้นที่หินปูนที่เกิดจากการสึกกร่อน ละลายและพัดพาโดยน้ำฝน ธารน้ำผิวดินและธารน้ำใต้ดิน ทำให้เกิดเป็นภูเขาโดด ยอดเขาตะปุ่มตะป่ำ หน้าผาชัน มีถ้ำและหินงอกหินย้อย ธารน้ำผุด ธารน้ำหาย สุสานหินปูน พบมากในเขตอำเภอทุ่งหว้าและมะนัง เช่น ถ้ำเล-สเตโกดอน ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธารปลิว ฯลฯ

- **ฟอสซิลมหายุคพาลีโอโซอิก** พบฟอสซิลสำคัญครบทั้ง ๖ ยุค ในมหายุคพาลีโอโซอิก ฟอสซิลบางชนิดเก่าที่สุดในประเทศไทย (อายุมากกว่า ๕๐๐ ล้านปี) เช่น ไทรโลไบต์จากเกาะตะรุเตา บางชนิดพบมากและโดดเด่นที่สุดในประเทศไทย เช่น สโตรมาโตไลต์ นอติลอยด์ นอกจากนี้ ยังพบฟอสซิลยุคใหม่ พวกช้างดึกดำบรรพ์ “สเตโกดอน” และ “เอลิฟาส” ภายในถ้ำเลเป็นแห่งแรกของภาคใต้ด้วย พื้นที่แหล่งฟอสซิลส่วนมากพบในเขตอำเภอละงูและทุ่งหว้า

- **หมู่เกาะตะรุเตา – เภตรา** เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกและเป็นหมู่เกาะในทะเลอันดามัน โดยเกาะตะรุเตา ได้รับการยกย่องเป็นมรดกอาเซียน เกาะหลีเป๊ะเป็นเกาะที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดของจังหวัด พืชพรรณเป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติ หาดทรายหาดหินสวยงาม สะพานหินธรรมชาติและผาชันของเกาะที่แปลกตา น้ำทะเลที่ใสเหมือนกระจก ปะการังที่สมบูรณ์ วิถีชีวิตชาวเลที่อยู่กับทะเล รวมเกาะทั้งหมดกว่า ๗๐ เกาะ อยู่ในเขตปกครองทั้งอำเภอเมือง ละงู และอำเภอทุ่งหว้า

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

<u>ป่าชายเลน</u> จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งสามารถพบได้ในเขตอำเภอที่ติดชายฝั่งทะเล จำนวน ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพและอำเภอเมืองสตูล มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑๑,๔๕๙.๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ ของพื้นที่จังหวัด (ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ๕ ป่า ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี บางส่วนซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติ) และสถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ

ตามมติคณะรัฐมนตรี กำหนดป่าชายเลนของจังหวัดสตูล ออกเป็น ๕ ป่า คือ
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ ๑ อยู่ในเขตอำเภอทุ่งหว้าและอำเภอละงู
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ ๒ อยู่ในเขตอำเภอละงูและอำเภอเมืองสตูล
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ ๓ (ป่าปาเต๊ะ-ป่ากลัดจูด) อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ ๔ (ป่าเจ๊ะบิลัง-ป่าตันหยงโป-ป่าตำมะลัง) อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ ๕ อยู่เขตอำเภอเมืองสตูล

<u>การกัดเซาะชายฝั่ง</u> ชายฝั่งจังหวัดสตูลมีความยาวรวม ๑๖๑.๓๘ กิโลเมตร สามารถพบได้ในเขตอำเภอ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพ และอำเภอเมือง แยกเป็นหาดทรายประมาณ ๔๔.๗๕ กิโลเมตร หาดโคลนประมาณ ๘๕.๘๓ กิโลเมตร หาดหินประมาณ ๑๖.๕๘ กิโลเมตร และปากแม่น้ำประมาณ ๑๒.๓๘ กิโลเมตร ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ พื้นที่ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะระดับรุนแรง (มากกว่า ๕ เมตรต่อปี) ได้รับผลกระทบในบริเวณบ้านราไวใต้ ตำบลขอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า รวมทั้งสิ้นเป็นพื้นที่กัดเซาะรุนแรง ๐.๓ กิโลเมตร พื้นที่มีการดำเนินการแก้ไขแล้ว ๒๒.๑๙ กิโลเมตร จากแนวชายฝั่งทั้งมด

<u>หญ้าทะเล</u> ที่พบในจังหวัดสตูล มีทั้งหมด ๑๐ ชนิด ๑) หญ้ากุยช่ายเข็ม (Halodule pinifolia : Hp) ๒) หญ้ากุยช่ายทะเล (Halodule uninervis : Hu) ๓) หญ้าคาทะเล (Enhalus acoroides : Ea) ๔) หญ้าเงาใบเล็ก (Halopohila minor : Hm) ๕) หญ้าเงาใบใหญ่ (Halophila major : Hj) ๖) หญ้าเงาใส (Halophila decipiens : Hd) ๗) หญ้าชะเงาเต่า (Thalassia hemprichii : Th) ๘) หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย (Cymodocea serrulata : Cs) ๙) หญ้าต้นหอมทะเล (Syringodium isoetifolium : Si) ๑๐) หญ้าใบมะกรูด (Halophila ovalis : Ho) บริเวณที่พบแหล่งหญ้าทะเล ได้แก่ ชายฝั่งบ้านปากบารา บ้านบากันโต๊ะทิด เกาะฮันตู บ้านตันหยงโป เกาะผี เกาะตันหยงอุมา หมู่เกาะลิดี เกาะเกวเล็ก และเกาะสามใหญ่ โดยแหล่งหญ้าทะเลเริ่มแพร่กระจายได้ตั้งแต่บ้านปากบาราจนถึงเกาะสาม ใน ๙ พื้นที่ หญ้าทะเลมีสภาพสมบูรณ์เล็กน้อยถึงปานกลาง ชนิดเด่นที่พบเป็นหญ้าใบมะกรูด ส่วนบริเวณที่พบหญ้าทะเลมีสภาพสมบูรณ์ขึ้น ร้อยละ ๓๘.๖๓ เนื่องจากเป็นพื้นที่ซึ่งมีปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตและฟื้นตัวของหญ้าทะเล เช่น การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่มีไม่มากนัก การได้รับอิทธิพลจากการขึ้นลงของกระแสน้ำได้ดีกว่าพื้นที่เสื่อมโทรม ส่งผลให้มีคุณภาพน้ำและธาตุอาหารหลากหลายกว่า จากการสำรวจในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ (๔๙๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๕๓ ของเนื้อที่แหล่งหญ้าทะเลทั้งหมดของจังหวัด)

จังหวัดสตูลมีแหล่งที่พบหญ้าทะเลอยู่ ๙ บริเวณ คือ

- อ่าวปากบารา	เนื้อที่ประมาณ	๑๑๘ ไร่	- เกาะเกวเล็ก	เนื้อที่ประมาณ	๕ ไร่
- หมู่เกาะลิดี	เนื้อที่ประมาณ	๔๙๐ ไร่	- บ้านตันหยงโป	เนื้อที่ประมาณ	๓๑ ไร่
- บ้านบากันโต๊ะทิด	เนื้อที่ประมาณ	๔๔๑ ไร่	- เกาะผี	เนื้อที่ประมาณ	๘ ไร่
- เกาะตันหยงอุมา	เนื้อที่ประมาณ	๑,๔๖๓ ไร่	- เกาะสามใหญ่	เนื้อที่ประมาณ	๓ ไร่
- เกาะฮันตู	เนื้อที่ประมาณ	๒๓๘ ไร่			

สาเหตุความเสื่อมโทรมของแหล่งหญ้าทะเล ร้อยละ ๖๑.๒๐ โดยจะพบอยู่ใกล้ริมฝั่ง และใกล้ปากคลองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทางฤดูกาลและการปรับเปลี่ยนไปของลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ซึ่งหญ้าทะเลมีการปรับตัวได้น้อยและฟื้นตัวช้า เช่น ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล หญ้าทะเลจะมีการเปลี่ยนแปลงในรอบปีค่อนข้างชัดเจน โดยหากเข้าสำรวจในพื้นที่ช่วงปลายฤดูร้อน หญ้าทะเลส่วนเหนือพื้นจะหายไปจากพื้นที่ เหลือแต่รากและส่วนใต้ดิน ส่วนของใบจะแตกยอดใหม่ในช่วงหมดมรสุมตะวันตก และจะเจริญเติบโตเต็มที่ในช่วงปลายฤดูมรสุมตะวันออก ปัญหาคลื่นลมมรสุมที่รุนแรง ทำให้มีการเคลื่อนย้ายของแนวสันทรายและตะกอนตามธรรมชาติทับถมแนวหญ้า การพัฒนาชายฝั่งทุกรูปแบบที่ทำให้มีตะกอนในน้ำทะเลมากขึ้น ส่งผลให้พื้นที่ทะเลเปลี่ยนสภาพ การพัฒนาพื้นที่ในทะเลชายฝั่งเพื่อการท่องเที่ยว สร้างสะพาน ที่จอดเรือในอ่าวที่มีแหล่งหญ้าทะเล การปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม บ้านเรือน ชุมชนขนาดใหญ่ใกล้ชายฝั่ง การทำนากุ้งทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม รวมทั้งการทำประมงในแหล่งหญ้าทะเล เช่น คราดหอย รวมถึงเครื่องมือประจำที่บางประเภท เช่น โป๊ะ โพงพาง ทำให้พื้นทะเลเปลี่ยนสภาพไป จนไม่เหมาะต่อการเจริญของหญ้าทะเล

แหล่งหญ้าทะเลบริเวณจังหวัดสตูล

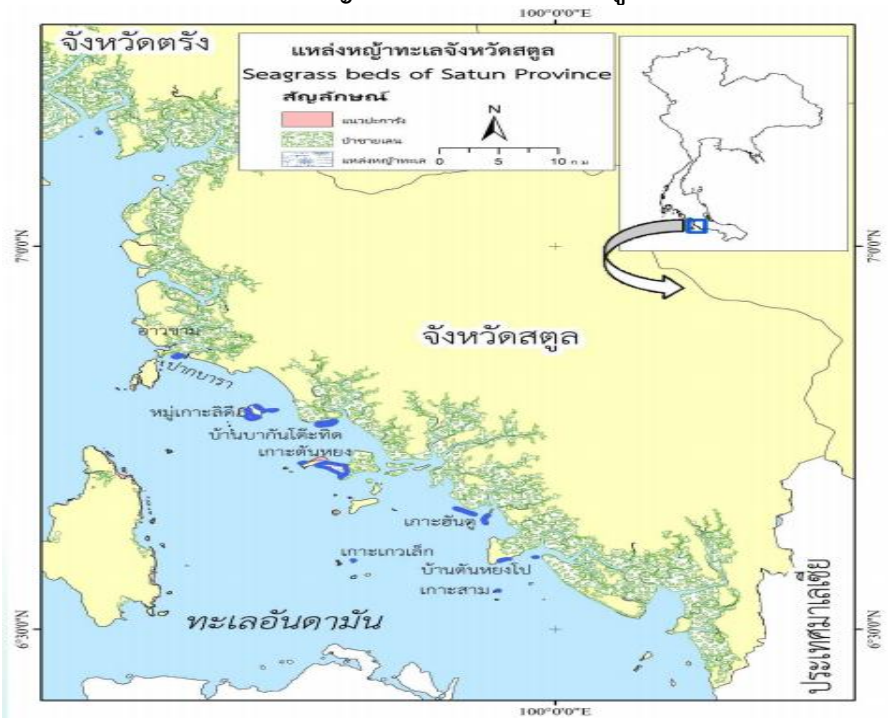

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ปี ๒๕๖๒

<u>ปะการัง</u> จังหวัดสตูลมีแนวปะการังประมาณ ๑๓,๔๒๗ ไร่ กระจายตัวตามแนวชายฝั่งและหมู่เกาะต่างๆ ตั้งแต่หมู่เกาะบุโหลนลงมาถึงเกาะกูยิส ซึ่งติดกับประเทศมาเลเซีย แนวปะการังที่สำคัญได้แก่ หมู่เกาะบุโหลน เกาะตะรุเตา เกาะเขาใหญ่ และเกาะต่างๆ ซึ่งอยู่ในเขตน้ำตื้น ความลึกไม่เกิน ๑๐ เมตร น้ำทะเลมีสภาพค่อนข้างขุ่น โดยเฉพาะแนวปะการังที่อยู่ใกล้ปากแม่น้ำและป่าชายเลนพื้นที่ทะเลจึงมักเป็นทรายละเอียดปนโคลน ส่วนแนวปะการังที่อยู่ไกลชายฝั่ง ได้แก่ หมู่เกาะอาดัง-ราวี เกาะตะง่าห์-เกาะไข่ น้ำทะเลจะใสขึ้นตามลำดับ ปะการังก่อตัวเป็นแนวอย่างชัดเจน พบว่าแนวปะการังส่วนใหญ่อยู่ในสภาพค่อนข้างดีมีความหลากหลายของปะการังค่อนข้างมากโดยมีบางส่วนเกิดปะการังฟอกขาวอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิน้ำทะเลที่สูงขึ้นอย่างผิดปกติ ปะการังบางส่วนเกิดความเสื่อมโทรมและเสียหายมีผลกระทบอย่างมาก อันเกิดจากการขยายตัวของกิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว รวมทั้งหารเพิ่มขึ้นของตะกอนจากการพัฒนาพื้นที่แนวชายฝั่งและจากป่าชายเลนที่เสื่อมโทรม ซึ่งจะต้องมีการกำหนดเขตพื้นที่การใช้ประโยชน์ในแนวปะการัง กำหนดกิจกรรมรวมทั้งจัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตและส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในระบบนิเวศปะการังกับผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

แนวปะการังมีทั้งที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ดีจนถึงเสื่อมโทรมมาก แต่ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลาง พบว่าตามบริเวณ เกาะแลน แหลมตันหยงมะระ เกาะบูบู เกาะหินรู เกาะตาลัง เกาะหินงาม เกาะจาบัง เกาะบูราด เกาะปาลัย เกาะหินขาว เกาะละมะ เกาะละ เกาะเลตอง เกาะกาต้า อ่าวตะโล๊ะปะเหลียน อ่าวตะโล๊ะปะตัยปาหยัง เกาะสาวัง เกาะเซาะมง เกาะไม้ไผ่ เกาะลิงขาว เกาะบูตัง (ทิศเหนือ, ทิศตะวันตก, ทิศใต้) เกาะตงกู เกาะรังนก เกาะอาหยัม เกาะบุโหลนไม้ไผ่ เกาะบุโหลนดอน เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันตก) เกาะละนัน เกาะเหล็ก เกาะตะรุเตา (ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ, ทิศตะวันตก) เกาะหินเล็ก เกาะกลัวเลาะ เกาะปุเลานา เกาะกลาง เกาะปาหนัน เกาะสิงห์ เกาะบิสซี เกาะอาดัง (ทิศใต้, ทิศตะวันตก) เกาะราวี (ทิศเหนือ, ทิศตะวันตก, ทิศตะวันออก) เกาะหลีเป๊ะ (ทิศเหนือ, ทิศใต้, ทิศตะวันออก) เกาะซาไก เกาะตะวาห์ (เกาะกลาง) เกาะลังจา กองหินปะการังเจ็ดสี เกาะบงกัง เกาะตุกุนโต๊ะโพะ ส่วนบริเวณที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมมักพบตามบริเวณ เกาะนุโล เกาะลิดีน้อย เกาะหลักอ้อ เกาะตีกาเล็ก เกาะตะรุเตา (ทิศตะวันออกเฉียงใต้) เกาะกระ (เกาะไข่) เกาะบุโหลนเล เกาะเขาใหญ่ (ทิศตะวันออก) เกาะลินเต๊ะ เกาะตามะนอก เกาะตามะกลาง เกาะลิดีใหญ่ เกาะอ้อ เกาะกาน้อย เกาะมดแดง เกาะปุเลากอ เกาะโกยน้อย เกาะโกยใหญ่ เกาะตีกาใหญ่ เกาะตีกากลาง เกาะอาดัง (ทิศเหนือ, ทิศตะวันออก) เกาะกูยิส เกาะแรดใหญ่ เกาะกวาง

ภาพแสดงแนวปะการังในเขตจังหวัดสตูล

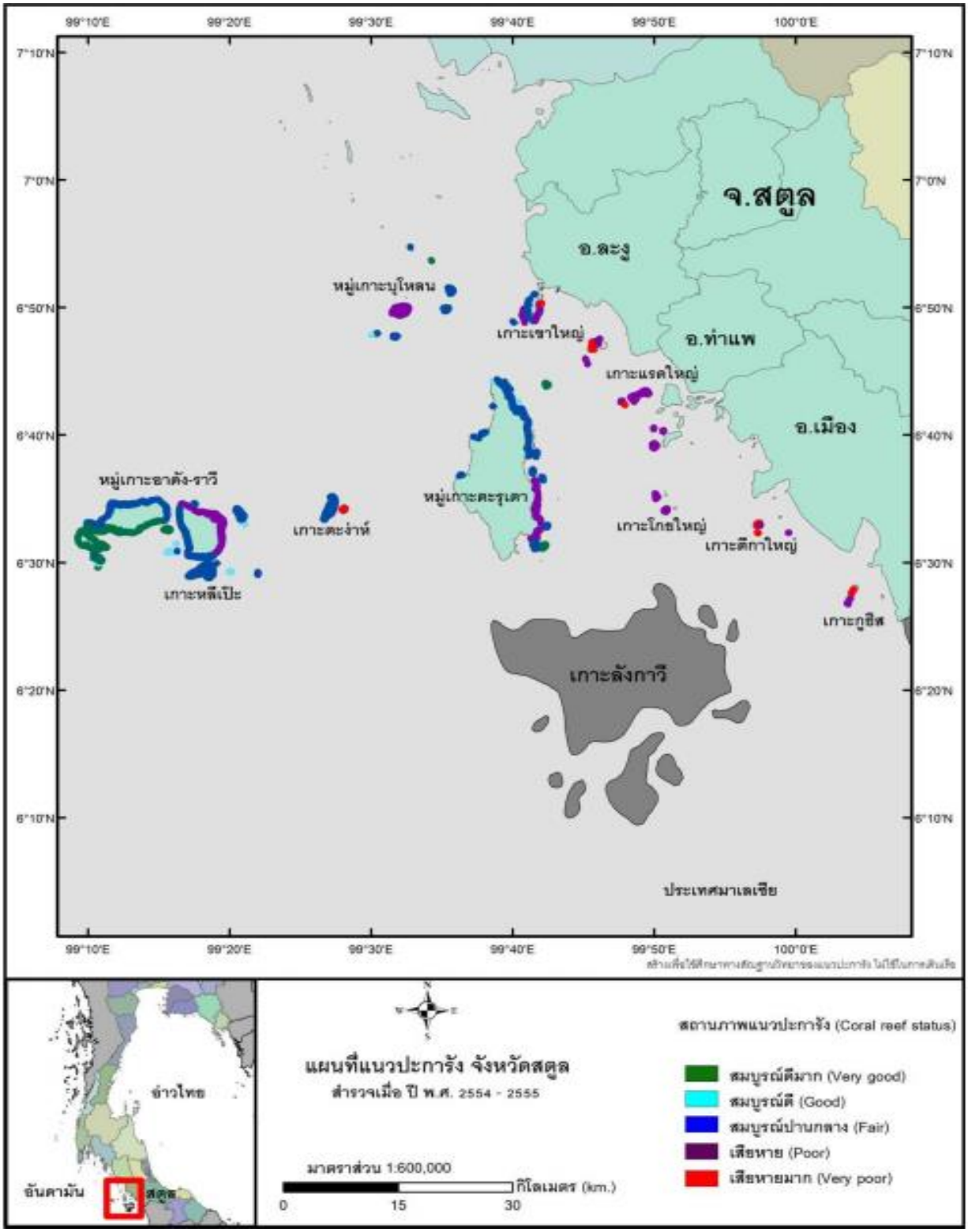

ที่มา : ข้อมูลทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ปี ๒๕๖๑

ความหลากหลายทางชีวภาพ

สัตว์ทะเลหายาก สัตว์ที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่พะยูนและเต่าทะเล บริเวณที่พบคือ เกาะลิดี ซึ่งเป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรามีการพบพะยูนเนื่องจากบริเวณดังกล่าว มีแหล่งหญ้าทะเลซึ่งเป็นอาหารของพะยูน เกาะตะรุเตาซึ่งเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติตะรุเตา มีศูนย์นิทรรศการจัดแสดงรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ เช่น ซากสัตว์โบราณที่กลายเป็นหิน มีอายุอยู่ในสมัย ๔๐๐ - ๕๐๐๐ ล้านปีมาแล้ว รวมทั้งปะการังและสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ บ่ออนุบาลเต่าทะเล ซึ่งเพาะเลี้ยงลูกเต่าที่เก็บรวบรวมมาจากชายหาดของเกาะต่าง ๆ เต่าที่พบบริเวณอุทยานมี ๓ ชนิด คือ เต่าตนุ เต่ากระ และเต่าตาแดง หมู่เกาะอาดัง-ราวี อยู่ห่างจากเกาะตะรุเตาไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด ๘๐ กิโลเมตร มีเนื้อที่เกาะประมาณ ๓๐ ตารางกิโลเมตร ในหมู่เกาะอาดัง-ราวี มีหาดทรายที่สวยงามเหมาะสำหรับการเล่นน้ำได้หลายแห่ง เช่น หาดทรายบนเกาะอาดังและเกาะราวี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหาดทรายบนเกาะไข่ ที่มีหาดทรายยาวเหยียดและซุ้มประตูหินธรรมชาติอันเป็นสัญลักษณ์ของอุทยาน รอบ ๆ เกาะยังมีแนวปะการังอยู่โดยทั่วไป อีกทั้งเต่าทะเลยังชอบมาวางไข่ไว้เสมอ ในอดีตเคยมีรายงานพบเต่าหัวฆ้อนวางไข่ทางฝั่งทะเลอันดามัน แต่ในปัจจุบันไม่พบเต่าหัวฆ้อนขึ้นวางไข่อีกเลยตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา เข้าใจว่าคงจะสูญพันธุ์ไปจากน่านน้ำไทยแล้ว สาเหตุที่ทำให้เต่าทะเลมีจำนวนลดลงมากจนมีแนวโน้มว่าจะสูญพันธุ์ไปในไม่ช้า เนื่องจากอัตราการรอดของลูกเต่าเองในธรรมชาติต่ำมาก และใช้เวลานานนับ ๑๐ ปี กว่าจะถึงวัยเจริญพันธุ์ การลักลอบเก็บไข่เต่าทะเล ยังคงมีค่านิยมในการบริโภคไข่เต่าทะเลของนักท่องเที่ยว การลักลอบเก็บไข่เต่าเพื่อบริโภคหรือจำหน่ายจึงยังคงมีอยู่ การติดเครื่องมือประมงโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เต่าทะเลเป็นสัตว์น้ำ ที่หายใจด้วยปอด เมื่อติดอวนหรือเบ็ดอยู่ใต้น้ำเป็นเวลานานๆ ก็จะจมน้ำตายได้ นอกจากนี้ยังคงมีชาวประมง ที่นิยมบริโภคเนื้อเต่า จึงทำการดักจับเพื่อไปเป็นอาหาร การบุกรุกทำลายแหล่งขยายพันธุ์ของเต่าทะเล โดยเฉพาะในจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมีการบุกรุกชายหาดเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้สภาพความเหมาะสมของแหล่งวางไข่เต่าทะเลหมดไป ปัจจุบันจึงแทบไม่มีที่ให้เต่าวางไข่เลย สภาพแวดล้อมชายฝั่งที่เสื่อมโทรมลง เต่าทะเลส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามแนวชายฝั่งทะเล เมื่อชายฝั่งเสื่อมโทรม เกิดมลภาวะเกิดความสกปรกทำให้แหล่งอาหาร และแหล่งอาศัยของเต่าทะเลเสียไปเป็นสาเหตุให้เต่าทะเลลดน้อยลง ยกเว้น เต่ามะเฟือง ซึ่งใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในทะเลเปิด

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง เป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๓๖.๗ สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๔ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้ามีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๐ และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๔๐.๙ ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล (GPP AT CURRENT MARGET PRICES) ปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๑,๒๑๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๒.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) และมีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับ ๕ ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน สำหรับอัตราขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูล หดตัวร้อยละ -๐.๘ ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ -๕.๕ ในปีที่ผ่านมา รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี ๒๕๖๑ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ ๑๐๗,๕๐๕ บาท เป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน เป็นลำดับที่ ๘ ของภาคใต้และลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ โดยมีมูลค่าน้อยกว่าปีที่ผ่านมาประมาณ ๕,๘๒๗ บาท

ภาพแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูลปี ๒๕๖๑

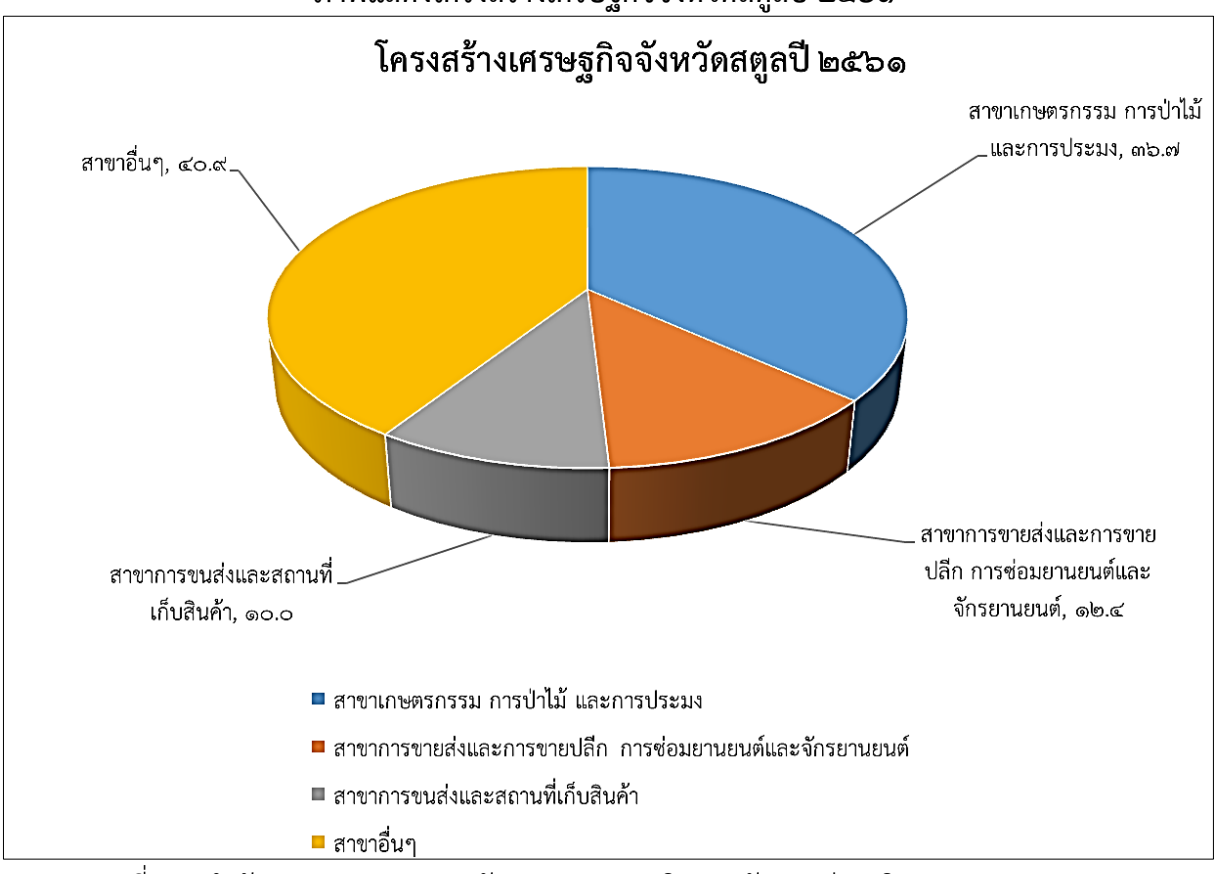

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ณ มกราคม ๒๕๖๔

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูล

หากพิจารณาในภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลในอดีตขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรเป็นหลัก แต่ในปี ๒๕๕๘ โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรเป็นภาคบริการ ซึ่งในปี ๒๕๖๑ มีสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจดังนี้ ภาคบริการสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๕๒.๗ ภาคเกษตรมีสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๓๖.๗ และภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๖ โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ของเกษตรกรรมมาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาแนวโน้มจะเห็นได้ว่าภาคการเกษตรตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ – ๒๕๖๑ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับสัดส่วนในด้านอุตสาหกรรมมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ในขณะที่สัดส่วนของภาคบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดสตูลเริ่มมีการขยายตัวของธุรกิจด้านการค้าส่ง ค้าปลีก การโรงแรม และการท่องเที่ยวมากขึ้น

ตารางแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๑

หน่วย : ล้านบาท/(ร้อยละ)

ภาคการผลิต	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ภาคเกษตรกรรม	๑๔,๒๖๐	๑๔,๓๖๐	๑๓,๒๖๑	๑๓,๙๐๑	๑๒,๕๓๕	๑๑,๔๖๖
ร้อยละ	๔๕.๖	๔๕.๒	๔๑.๔	๔๑.๗	๓๘.๔	๓๖.๗
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๘๑๙	๓,๓๗๑	๓,๓๔๓.๕	๓,๓๐๑	๓,๘๓๖	๓,๓๐๐
ร้อยละ	๑๒.๒	๑๐.๖	๑๐.๕	๙.๙	๑๑.๘	๑๐.๖
ภาคบริการ	๑๓,๑๗๑	๑๔,๐๕๒	๑๕,๓๘๔.๓	๑๖,๑๑๙	๑๖,๒๖๗	๑๖,๔๔๙
ร้อยละ	๔๒.๑	๔๔.๒	๔๘.๑	๔๘.๔	๔๙.๘	๕๒.๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๓๑,๒๕๑	๓๑,๗๘๓	๓๑,๙๘๙	๓๓,๓๒๒	๓๒,๖๓๘	๓๑,๒๑๕
ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ / สำนักงานคลังจังหวัดสตูล
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๑

หน่วย : ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
Agriculture ภาคเกษตร	๑๔,๒๖๐	๑๔,๓๖๐	๑๓,๒๖๑	๑๓,๙๐๑	๑๒,๕๓๕	๑๑,๔๖๖
Agriculture, hunting and forestry เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๔,๒๖๐	๑๔,๓๖๐	๑๓,๒๖๑	๑๓,๙๐๑	๑๒,๕๓๕	๑๑,๔๖๖
Non-Agriculture นอกภาคเกษตร	**๑๖,๙๙๐**	**๑๗,๔๒๓**	**๑๘,๗๒๘**	**๑๙,๔๒๐**	**๒๐,๑๐๓**	**๑๙,๗๔๙**
Mining and quarrying การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๕๒	๑๕๒	๑๗๒	๒๑๖	๒๕๗	๒๔๙
Manufacturing การผลิต	๓,๒๑๑	๒,๗๔๘	๒,๗๒๙	๒,๖๓๔	๓,๑๑๔	๒,๖๔๐
Electricity, Gas and Water supply การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๘๘	๓๙๑	๓๕๙	๓๖๗	๓๗๑	๓๒๖

ภาคการผลิต	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๖๘	๗๙	๘๓	๘๔	๙๓	๘๕
Construction การก่อสร้าง	๑,๐๗๗	๑,๓๐๖	๑,๑๐๙	๑,๒๓๗	๑,๒๖๔	๑,๓๔๑
Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานต์	๓,๒๘๐	๓,๔๕๑	๓,๖๖๖	๔,๒๕๐	๔,๑๑๗	๓,๘๗๘
Transportation and storage การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒,๐๖๗	๒,๘๗๐	๓,๖๑๙	๓,๒๒๔	๓,๓๒๐	๓,๑๓๗
Accommodation and food service activities ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๔๒	๒๔๘	๒๙๕	๓๒๙	๓๕๗	๔๓๒
Information and communication ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๘๙	๒๑๕	๒๓๔	๒๑๗	๒๔๗	๒๖๖
Financial and insurance activities กิจกรรมการเงินและการประกันภัย	๙๑๙	๑,๐๖๓	๑,๑๐๒	๑,๒๕๑	๑,๓๑๙	๑,๔๒๔
Real estate activities กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๕๐	๘๗๐	๑,๐๓๕	๑,๑๐๘	๑,๐๒๐	๑,๑๕๔
Professional, scientific and technical activities กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๙	๑๒	๗	๘	๙	๑๓
Administrative and support service activities กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑๘๗	๒๐๒	๒๒๓	๒๒๘	๒๔๒	๒๕๓
Public administration and defence; compulsory social security การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการปรกันสังคมภาคบังคับ	๑,๒๑๕	๙๑๘	๑,๐๘๘	๑,๑๗๓	๑,๑๒๖	๑,๒๒๕
Education การศึกษา	๑,๙๐๘	๒,๑๑๑	๒,๑๘๓	๒,๒๑๘	๒,๓๒๙	๒,๒๔๙
Human health and social work activities กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕๗๑	๖๒๙	๖๖๑	๗๐๒	๗๓๓	๘๓๖
Arts, entertainment and recreation ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๙	๓๕	๓๙
Other service activities กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๑๓๕	๑๓๘	๑๔๓	๑๔๔	๑๔๙	๒๐๒
Gross provincial product (GPP)	**๓๑,๒๕๑**	**๓๑,๗๘๓**	**๓๑,๙๘๙**	**๓๓,๓๒๒**	**๓๒,๖๓๘**	**๓๑,๒๑๕**
GPP Per capita (Baht)	**๑๑๒,๑๔๑**	**๑๑๓,๑๑๘**	**๑๑๒,๙๒๑**	**๑๑๖,๖๖๒**	**๑๑๓,๓๓๒**	**๑๐๗,๕๐๕**
Population (๑,๐๐๐ persons)	**๒๗๙**	**๒๘๑**	**๒๘๓**	**๒๘๖**	**๒๘๘**	**๒๙๐**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับ ๕ ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน โดยในปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๑,๒๑๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๒.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP)

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดอันดามัน ปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

หน่วย : ล้านบาท

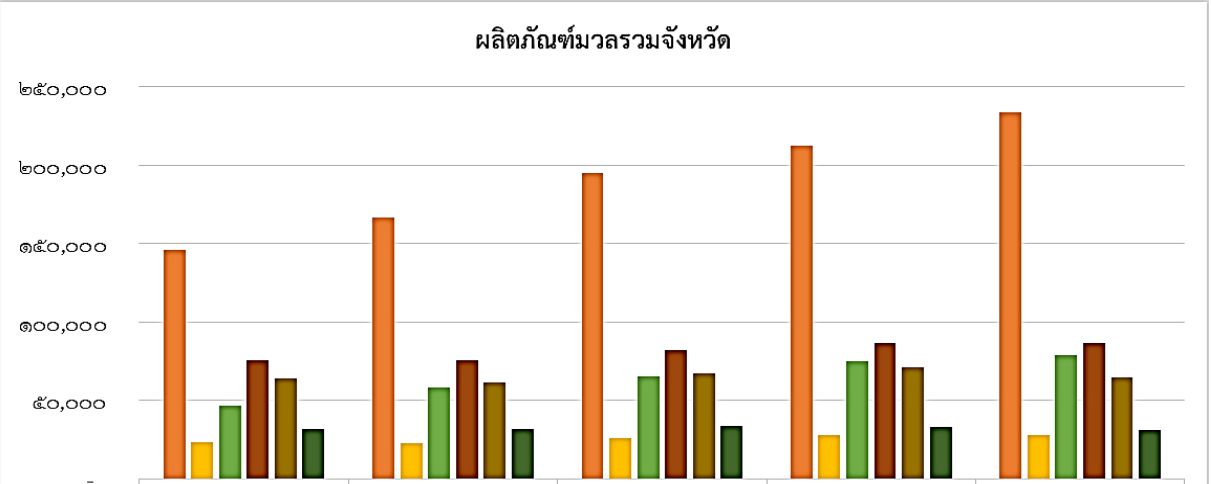

	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ภูเก็ต	๑๔๖,๐๗๘	๑๖๖,๖๑๙	๑๙๔,๘๙๔	๒๑๒,๕๒๒	๒๓๔,๐๒๘
ระนอง	๒๓,๒๗๕	๒๒,๕๔๑	๒๕,๙๐๒	๒๘,๐๓๓	๒๘,๐๑๔
พังงา	๔๖,๖๒๘	๕๗,๙๗๔	๖๕,๓๑๖	๗๔,๕๙๘	๗๘,๔๙๓
กระบี่	๗๕,๓๗๔	๗๕,๕๐๙	๘๒,๑๓๓	๘๖,๘๔๑	๘๖,๖๘๔
ตรัง	๖๔,๐๙๗	๖๑,๑๖๐	๖๗,๔๙๓	๗๐,๙๙๐	๖๔,๕๘๖
สตูล	๓๑,๗๘๓	๓๑,๙๘๙	๓๓,๓๒๒	๓๒,๖๓๘	๓๑,๒๑๕

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๑ หดตัวร้อยละ -๐.๘ ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ -๕.๕ ในปีที่ผ่านมา เป็นผลจากแรงขับเคลื่อนของภาคเกษตรกรรม ยอดขายส่งและขายปลีก รวมทั้งการขนส่งที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตามรายได้เกษตรกรยังอยู่ในระดับต่ำตามราคาสินค้า

ภาพแสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน ปี ๒๕๖๑

หน่วย : ร้อยละ

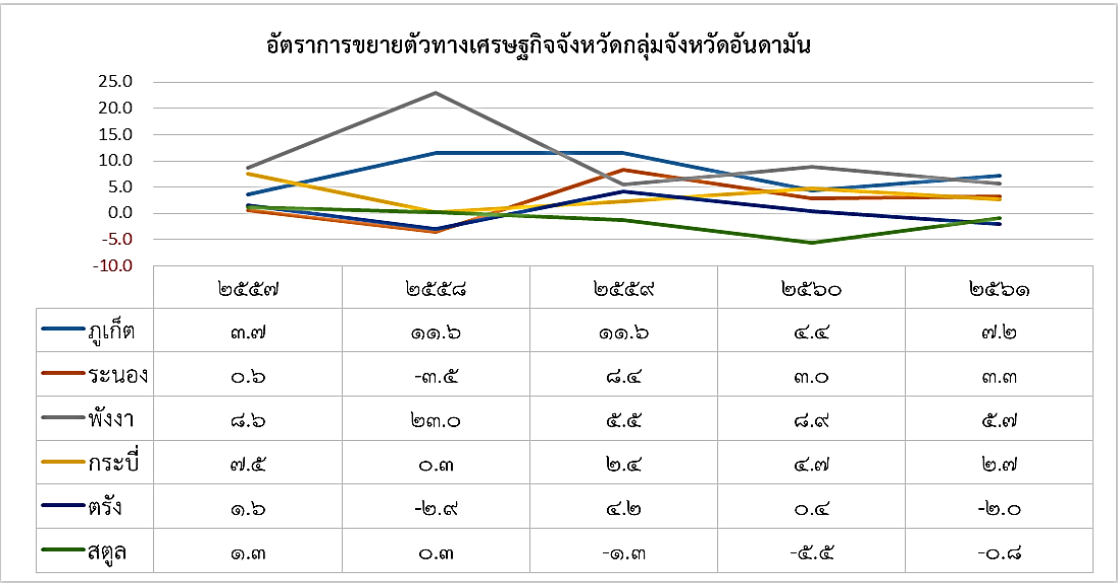

	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ภูเก็ต	๓.๗	๑๑.๖	๑๑.๖	๔.๔	๗.๒
ระนอง	๐.๖	-๓.๕	๘.๔	๓.๐	๓.๓
พังงา	๘.๖	๒๓.๐	๕.๕	๘.๙	๕.๗
กระบี่	๗.๕	๐.๓	๒.๔	๔.๗	๒.๗
ตรัง	๑.๖	-๒.๙	๔.๒	๐.๔	-๒.๐
สตูล	๑.๓	๐.๓	-๑.๓	-๕.๕	-๐.๘

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP Per Capita) ในปี ๒๕๖๑ จังหวัดสตูลมี GPP เฉลี่ยต่อหัว ๑๐๗,๕๐๕ บาท คิดเป็นลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ และคิดเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน โดยมีจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สำหรับจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวต่ำที่สุดคือจังหวัดตรัง มีค่าเฉลี่ยเพียง ๑๐๒,๕๘๙ บาท เท่านั้น หากพิจารณาแนวโน้มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดสตูล จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อหัวของประชากรจังหวัดสตูลมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว กลุ่มจังหวัดอันดามัน ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

หน่วย : บาท

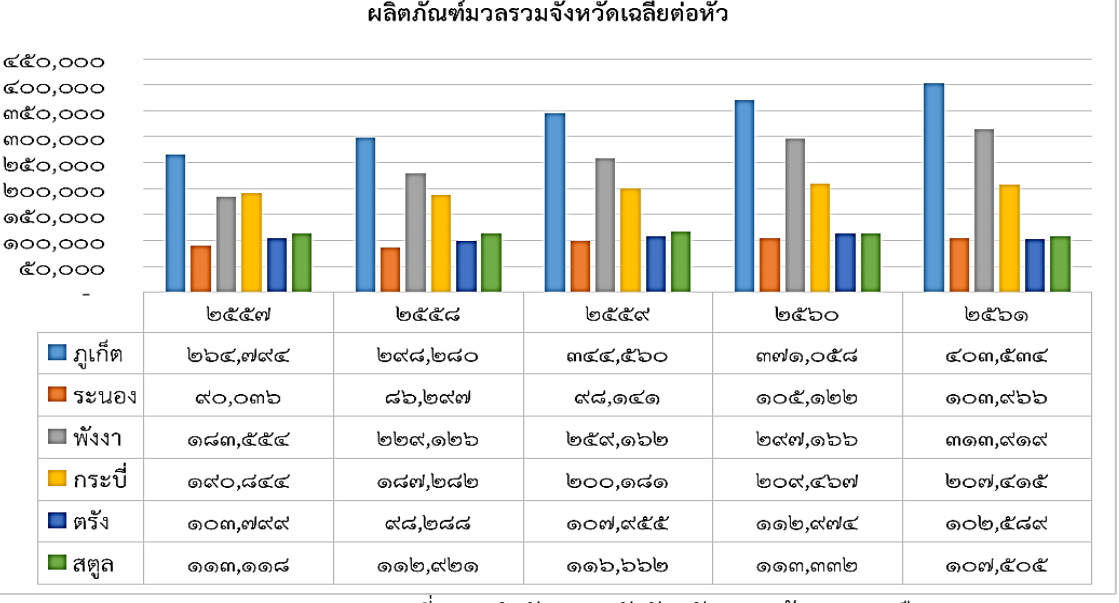

	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ภูเก็ต	๒๖๔,๗๙๔	๒๙๘,๒๘๐	๓๔๔,๕๖๐	๓๗๑,๐๕๘	๔๐๓,๕๓๔
ระนอง	๙๐,๐๓๖	๘๖,๒๙๗	๙๘,๑๔๑	๑๐๕,๑๒๒	๑๐๓,๙๖๖
พังงา	๑๘๓,๕๕๔	๒๒๙,๑๒๖	๒๕๙,๑๖๒	๒๙๗,๑๖๖	๓๑๓,๙๑๙
กระบี่	๑๙๐,๘๔๔	๑๘๗,๒๘๒	๒๐๐,๑๘๑	๒๐๙,๔๖๗	๒๐๗,๔๑๕
ตรัง	๑๐๓,๗๙๙	๙๘,๒๘๘	๑๐๗,๙๕๕	๑๑๒,๙๗๔	๑๐๒,๕๘๙
สตูล	๑๑๓,๑๑๘	๑๑๒,๙๒๑	๑๑๖,๖๖๒	๑๑๓,๓๓๒	๑๐๗,๕๐๕

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๔,๓๑๗.๔๒ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๖๐๔ คน

สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

รายการ	ปี พ.ศ.๒๕๖๐		ปี พ.ศ.๒๕๖๑		ปี พ.ศ.๒๕๖๒	
	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)
อุตสาหกรรมการเกษตร (โรงสีข้าว)	๗๕	๓๒.๕๓	๗๕	๓๒.๕๓	-	-
อุตสาหกรรมอาหาร	๓๒	๔๓๑.๖๔	๓๓	๔๓๓.๙๙	๒๓	๔๔๕.๔๔
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๕	๑๒.๐๐	๖	๑๓.๑๐	-	-
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๖	๖๕๒.๖๘	๓๗	๖๕๓.๔๕	๑๙	๔๓๑.๙๒
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๓	๑.๘๕	๓	๑.๘๕	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	๑	๐.๗๕	๑	๐.๗๕	-	-
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓	๕๕.๐๘	๓	๕๕.๐๘	๔	๙๖.๕๘
อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๓๕	๘๘๕.๒๑	๓๔	๘๘๒.๓๑	๒๓	๘๔๕.๓๓
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อโลหะ	๑๕	๑๙๑.๐๙	๑๕	๑๙๑.๐๙	๑๒	๒๐๑.๕๖
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๐	๒๔.๙๘	๑๐	๒๔.๙๘	๓	๔๘.๖๒
อุตสาหกรรมเครื่องจักรและเครื่องกล	๓	๗.๑๓	๓	๗.๑๓	๒	๔.๙๙
อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะ	๒๖	๓๖๑.๒๓	๒๖	๓๖๑.๒๓	๑๙	๓๑๒.๗๕
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๒๔.๘๔	๒	๒๔.๘๔	๑	๒๒.๘๔
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๑๐๖	๑,๘๕๕.๔๘	๑๐๙	๑,๘๗๕.๔๘	๑๐๓	๑,๙๐๗.๓๙
รวม	**๓๕๒**	**๔,๕๓๖.๔๙**	**๓๕๗**	**๔,๕๕๗.๘๑**	**๒๐๙**	**๔,๓๑๗.๔๒**

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่

(๑) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปไม้ยางพารา ทำวงกบ ประตู หน้าต่าง ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๙ โรงงาน เงินลงทุน ๔๓๑.๙๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๓๘๕ คน

(๒) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR ๒๐ และยางผสม (Compound Rubber) ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๓ โรงงาน เงินลงทุน ๘๔๕.๓๓ ล้านบาท คนงาน ๓๙๑ คน

(๓) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การสกัดน้ำมันปาล์ม การทำอาหารทะเลกระป๋อง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๓ โรงงาน เงินลงทุน ๔๔๕.๔๔ ล้านบาท คนงาน ๑,๗๐๘ คน

ทิศทางการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

การลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๓ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๗๔.๔๓ เมื่อเทียบกับ ๖ จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จากจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาต จำนวน ๙ โรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานที่ใช้เงินลงทุนสูง อาทิ (๑) บริษัท ปาล์มไทยพัฒนา จำกัด ประกอบกิจการผลิตก๊าซชีวภาพ เงินลงทุน ๕๙.๒๕ ล้านบาท (๒) บริษัท ออลซีซันคิงดอม จำกัด ประกอบกิจการผลิตนมสดไร้เชื้อ เงินลงทุน ๔๔ ล้านบาท (๓) หจก.ซีซี จักรกลและก่อสร้าง ประกอบกิจการผลิตแอสฟัลติกคอนกรีต เงินลงทุน ๔๑.๕๐ ล้านบาท (๔) บริษัท เอสเอสทีการาจ จำกัด ประกอบกิจการ ซ่อมและเคาะพ่นสีรถยนต์ เงินลงทุน ๒๑ ล้านบาท (๕) หจก.ซีซี จักรกลและก่อสร้าง ประกอบกิจการคอนกรีตผสมเสร็จ เงินลงทุน ๑๗ ล้านบาท

สัดส่วนการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่ม ๖ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีสัดส่วนการลงทุนที่ใกล้เคียงกัน โดยจังหวัดสตูล มีสัดส่วนการลงทุนร้อยละ ๘.๙๔ อยู่ในลำดับที่ ๕ รองจากจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๙.๑๘

สรุปความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสตูล

ภาพรวมจากการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในพื้นที่ ในปี ๒๕๖๓ การผลิตภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล โดยเฉพาะการผลิตยางพารา ในช่วงดังกล่าว ปริมาณยางพาราที่ออกสู่ตลาดในปริมาณที่ลดลงกว่าช่วงปีที่ผ่านมา เนื่องจากได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง และราคายางพาราตกต่ำอยู่ในระดับกิโลกรัมละ ๔๐-๕๒ บาท สาเหตุที่ราคายางพาราตกต่ำเนื่องจากเป็นช่วงของการเปิดกรีดยางพาราและปริมาณยางพาราออกมามาก เป็นเหตุให้ราคาตกต่ำผู้ประกอบการจึงหยุดการผลิตยางแผ่นรมควัน แต่เปลี่ยนมาเป็นขายน้ำยางสดแทน และในด้านของปาล์มน้ำมันราคาถูก ผู้ประกอบการจึงชะลอการจำหน่ายโดยการเก็บไว้ในสต๊อก สำหรับความร่วมมือของผู้ประกอบการในพื้นที่มีศักยภาพทั้งด้านการบริหารจัดการและด้านการผลิตที่เข้มแข็งทั้งในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังขาดการบริหารจัดการด้านวัตถุดิบอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ยังขาดการรวมกลุ่มในลักษณะของคลัสเตอร์ ทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองและการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง จึงทำให้มีความสามารถในการแข่งขันหรือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันมีน้อยกว่าจังหวัดที่มีความพร้อมมากกว่า

การพาณิชย์และการค้าชายแดน

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซียทั้งทางบกและทางน้ำ (รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์) และติดต่อกับประเทศอินโดนีเซียทางน้ำ โดยมีระยะทางที่ใกล้ที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้

๑. ด่านชายแดนจังหวัดสตูล มีด่านศุลกากร จำนวน ๒ ด่าน เป็นจุดผ่านแดนถาวรทั้งสองด่าน

๑.๑ ด่านศุลกากรสตูล

- ตั้งอยู่ที่ ตรงบริเวณหัวแหลมปากอ่าวตำมะลัง ตำบลตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
- ติดต่อกับรัฐเปอร์ลิส และเกาะลังกาวี รัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย (ทางน้ำ)
- เวลาเปิด – ปิด ด่าน ๐๘.๓๐ – ๑๖.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)
- ประเภท ด่านชายแดนท่าเรือ

๑.๒ ด่านศุลกากรวังประจัน

- ตั้งอยู่ที่ หลักกิโลเมตรที่ ๒๒ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๑๘๔ ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล
- ติดต่อกับรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย (ทางบก)
- เวลาเปิด – ปิด ด่าน ๐๗.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)
- ประเภท ด่านชายแดนคนเดินเท้า

๒. การค้าชายแดนจังหวัดสตูล

การค้าชายแดนจังหวัดสตูลมีมูลค่าการค้าไม่สูงนัก จังหวัดสตูลมีช่องทางด่านศุลกากรติดกับประเทศมาเลเซีย (รัฐเปอร์ลิส,รัฐเคดาห์) ทั้งทางบกและทางน้ำ ประกอบด้วยด่านถาวร ๒ ด่าน คือ**ศุลกากรสตูล** ติดกับประเทศมาเลเซีย เส้นทางทะเล ผู้ประกอบการสตูลส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขนส่งไปยังท่าเรือปีนัง และส่งต่อไปประเทศอินโดนีเซีย จีน และประเทศอื่นๆ ตั้งอยู่ที่ ต.ตำมะลัง อ.เมือง จ.สตูล เวลาเปิด-ปิดด่าน ๐๘.๐๐-๑๖.๐๐ น. (เวลาไทย) **ด่านศุลกากรวังประจัน** เส้นทางถนน ติดกับด่านวังเกลียน รัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ ต.วังประจัน อ.ควนโดน จ.สตูล เวลาเปิด-ปิดด่าน ๐๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. (เวลาไทย) ประเทศไทยเป็นคู่ค้าอันดับ ๕ ของประเทศมาเลเซีย ภาพรวมการค้ารวม ปี ๒๕๖๓ ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๔ ของมาเลเซีย ซึ่งมีมูลค่าการค้ารวม ๕๙๑,๐๖๘ ล้านบาท และจังหวัดที่มีมูลค่าการค้ากับมาเลเซียสูงสุดคือจังหวัดสงขลา มีมูลค่าการค้ารวม ๔๖๗,๕๙๙.๒๕ ล้านบาท สำหรับจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดภาคใต้ชายแดน ๑ ใน ๕ จังหวัด มีมูลค่าการค้าชายแดน มูลค่า ๕๓๙.๑๙ ล้านบาท (เป็นอันดับ ๔ รองจากจังหวัดสงขลา นราธิวาส (๓,๓๖๖.๗๘ ล้านบาท) และยะลา (๓,๑๔๕.๑๐ ล้านบาท) ซึ่งโดยภาพรวมมูลค่าการค้าลดลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

มูลค่าการค้ารวม ปี ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๕๓๙.๑๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ มูลค่า ๖๗.๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๐ (ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าการค้ารวม ๔๗๑.๗๔ ล้านบาท)

มูลค่าการส่งออก ปี ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๑๐๐.๑๒ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ มูลค่า ๒๙.๖๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๐ (ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าการส่งออก ๑๒๙.๗๖ ล้านบาท)

ประเภทสินค้าที่มีการส่งออกสำคัญ ได้แก่ ปลาสด หรือปลาแช่เย็น, อิฐก่อสร้าง, หอมแดง/หัวเล็ก, อาหารเสริม (สัตว์), ชา ผงปรุงสำเร็จ, ปลาหมึกกล้วยแช่เย็น, กุ้งแช่เย็น, อาหารปลาโอกิโกะแพลทตินัม, ปูนิ่มแช่เย็น และกล้วยไม้ลูกผสม

มูลค่าการนำเข้า ปี ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๔๓๙.๐๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ มูลค่า ๙๗.๐๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ (ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าการนำเข้า ๓๔๑.๙๘ ล้านบาท)

ประเภทสินค้าที่มีการนำเข้าสำคัญ ได้แก่ ปลาสด หรือปลาแช่เย็น, หอยมีชีวิต, ปลาหมึก หอย, ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม, แมงดาทะเลแช่เย็น, ส่วนประกอบหม้ออบปาล์ม, เชือกโพลิโพลพิลีน, ปั๊มน้ำ, ปูม้าแช่เย็น และแป้งข้าวสาลี

ดุลการค้าปี ๒๕๖๓ ขาดดุล ๓๓๘.๙๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๑๒๖.๗๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๐ (ปี ๒๕๖๒ ขาดดุล ๒๑๒.๒๒ ล้านบาท)

วิเคราะห์แนวโน้มการค้าชายแดนไทย - มาเลเซีย จังหวัดสตูล

มูลค่าการค้าชายแดนจังหวัดสตูล เมื่อเปรียบเทียบกับ ๓ ปีย้อนหลัง การนำเข้า-ส่งออก ปัจจุบันเป็นสินค้าประมง มีมูลค่าและปริมาณเพิ่มขึ้นอาทิ ปลาเบญจพรรณ ปลากะพงขาวแช่เย็น และส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม ซึ่งปัจจุบันการนำเข้าสินค้าผ่านด่านศุลกากรวังประจัน สำหรับสินค้าส่งออกที่มีปริมาณลดลง สินค้าวัสดุก่อสร้าง อาทิ อิฐดินเผา ยังมีการส่งออกไปมาเลเซีย และสินค้าเกษตร หอมแดงหัวเล็ก แต่มีปริมาณลดลงมากจากเดิมเป็นสินค้าที่มีปริมาณและมูลค่าสูงและสินค้าอื่น ๆ ที่ต้องบรรจุคอนเทนเนอร์ไม่มีเลย เนื่องจากกรณีเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้า (ระบบ Logistics) ทั้งทางบกและทางน้ำของจังหวัดสตูลยังไม่สะดวกเท่าที่ควร

- ทางบก เส้นทางเชื่อมต่อระหว่างด่านวังประจัน จังหวัดสตูล กับรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ผ่านภูเขา (ฝั่งมาเลเซีย) เป็นระยะทาง ๓ กิโลเมตร รถบรรทุกขนาดใหญ่ไม่สมารถผ่านได้ ทำให้ไม่สามารถขนส่งสินค้าคราวละมาก ๆ ได้

- ทางน้ำ ท่าเรือตำมะลัง จังหวัดสตูล เป็นท่าเรือสำหรับขนส่งสินค้าไปยังประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย แต่ท่าเรือมีขนาดเล็ก ร่องน้ำตื้น เรือขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าจอดเทียบท่าได้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้าส่งออกที่มีปริมาณมาก ๆ กับทั้งไม่สามารถรองรับตู้คอนเทนเนอร์ได้

การขนส่งสินค้าทางเรือปัจจุบันเป็นเรือขนาดเล็ก/กลาง เพื่อขนถ่ายไปลงตู้คอนเทนเนอร์ที่ท่าเรือปีนัง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้นในการขนส่งสินค้า ซึ่งจากความไม่พร้อมของเส้นทางขนส่งสินค้าทำให้ปริมาณและมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกสินค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในด้านจังหวัดสตูลจึงมีน้อย เป็นการสูญเสียโอกาสในการส่งออกสินค้าทั้งที่เส้นทางขนส่งระหว่างจังหวัดสตูลกับประเทศมาเลเซีย มีระยะทางที่ใกล้ที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ในปัจจุบันจังหวัดสตูลได้มีการผลักดันโครงการถนนสะพาน สตูล – เปอร์ลิส (ตำมะลัง – ปูยู – บูเก็ตปูเต๊ะ) โดยเป็นการสร้างสะพานข้ามทะเลน้ำตื้นระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร เชื่อมกับรัฐเปอร์ลิสประเทศมาเลเซีย ซึ่งหากโครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนและสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมก็จะเป็นโอกาสทั้งในด้านการท่องเที่ยว การค้าขายและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสตูล รวมถึงประเทศไทย ซึ่งจังหวัดสตูลจะได้ดำเนินการพัฒนาเส้นทางภายในจังหวัดเพื่อเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียอันเป็นเส้นทางใหม่ในการเชื่อมโยงสู่การเข้าสู่ AEC ต่อไป

การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

กระทรวงพาณิชย์ โดยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล และกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้จัดทำโครงการส่งเสริมหนึ่งจังหวัด หนึ่งสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ปี พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อส่งเสริมการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือในการรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นและมาตรฐานการผลิต รวมทั้งยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชน ทั้งนี้ได้ประชุมหารือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง มีมติส่งเสริม “จำปาดะสตูล” ให้เป็นสินค้าที่ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากเป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์ ลักษณะพิเศษโดดเด่น มีกลิ่นหอมเฉพาะตัว รสชาติหวาน ทรงผลสวย เนื้อหนาล่อนง่าย แตกต่างจากจำปาดะแหล่งอื่น ๆ

จำปาดะสตูล ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คำขอเลขที่ ๖๑๑๐๐๑๘๑ ทะเบียนเลขที่ สช ๖๒๑๐๐๑๒๓ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งมีผู้ผลิตที่ผ่านการตรวจสอบควบคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จำนวน ๕๗ ราย ดังนี้ ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕ ราย ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ ราย ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๑ ราย

สถานการณ์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

๑) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strengths – S)

S๑ สตูลเป็นจังหวัดที่ได้รับการรับรองให้เป็นอุทยานธรณีโลก มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางบก ทางทะเล และมีโบราณสถาน มีแหล่งทรัพยากรทางธรณีวิทยาที่สำคัญของประเทศ มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ และมีกิจกรรมการท่องเที่ยวนานาชาติ

S๒ มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม เป็นเมืองสังคมพหุวัฒนธรรมที่น่าอยู่ และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่มีเหตุการณ์ความไม่สงบ วิถีชีวิตที่บ่งบอกถึงความสงบ ความสมานฉันท์ และการเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ประกอบกับมีภาษามาลายูที่เป็นอัตลักษณ์ที่จะเป็นต้นทุนของการทำค้าขายชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมวิถีมุสลิม วิถีพื้นเมือง

S๓ ท้องทะเลอันดามันในจังหวัดสตูลมีความอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่อนุบาลสัตว์น้ำ มีป่าชายเลนที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และมีแหล่งวัตถุดิบด้านอาหารทะเลที่สดสะอาด ปลอดภัย สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ มีความพร้อมในด้านการท่องเที่ยวฮาลาล และรองรับเมืองอาหารฮาลาล มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว

S๔ มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ ดิน น้ำ และสภาพอากาศที่เหมาะสมในการทำเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) และประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตรเป็นอาชีพหลัก มีผลผลิตทางการเกษตรที่สร้างรายได้หลักให้กับจังหวัดทั้งยางพารา ปาล์มน้ำมัน แปรรูปสัตว์น้ำ ไม้ผล และโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร (จำปาดะ) ได้รับการรับรองเป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ Geographical Indications (GI) มีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร สินค้าที่ต่อเนื่องจากการเกษตรที่เป็นตราสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

S๕ ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและทางทะเล และเป็นแหล่งอาหารทะเลที่มีความสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางนิเวศวิทยา เป็นที่ดำน้ำในระดับโลก และมีระบบการโลจิสติกส์ทางทะเลที่เข้าถึง มีท่าเรือทางการท่องเที่ยว และประมง

S๖ มีทรัพยากร และวัตถุดิบต้นทุนที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาพลังงานทดแทน ทั้งพลังงานลม พลังงานจากแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล

S๗ เครือข่ายของภาคประชาชนที่เข้มแข็ง ชุมชนมีความสงบสุข มีหลักยึดทางศาสนาที่มั่นคง และอยู่อาศัยอย่างสมานฉันท์ บนฐานพหุวัฒนธรรม และด้านเครือข่ายภาคประชาชนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม

S๘ มีต้นทุนทางปัญญา และภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ความหลากหลายของระบบนิเวศน์ทั้งนิเวศน์ทางทะเล และนิเวศน์ป่าเขา

S๙ มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก มีโครงข่ายถนนที่เชื่อมโยงสู่ทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันตกของมาเลเซีย ทางน้ำ ท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศสู่รัฐเปอร์ลิส และเกาะลังกาวี (รัฐเคดาห์)

จุดอ่อน (Weakness – W)

W๑ โครงสร้างพื้นฐานของระบบคมนาคมมีไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางราง ทางอากาศ

W๒ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังขาดความเป็นเอกภาพ

W๓ บุคลากรท่องเที่ยว ยังขาดทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ และทักษะด้านการบริการ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังไม่กล้าลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว ขาดความสนใจ ความตื่นตัวในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว และตัวแทนของประชาชนที่มีบทบาทในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยังไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ และหลักสูตรทางการศึกษาของพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ ไม่ดึงดูดให้ประชาชนสนใจเข้ารับการศึกษา ทำให้แรงงานด้านการท่องเที่ยว ปัจจุบันยังเป็นแรงงานไม่มีฝีมือ

W๔ ขาดการสร้าง Brand ทางการท่องเที่ยว และไม่มีผลิตภัณฑ์และสินค้าชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์เป็นของตนเองที่เข้มแข็ง และแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ และขาดนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวที่จะเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการสิ่งแปลกใหม่ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาความทรุดโทรม และปัญหาขยะ รวมทั้งความปลอดภัย และพื้นที่ทำกิจกรรมท่องเที่ยวอยู่ในเขตอุทยานซึ่งมีข้อจำกัดในการพัฒนา ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ ส่งผลต่อการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสมกับศักยภาพ

W๕ การสร้างมูลค่าเพิ่ม Value Added สินค้าทางการเกษตรมีน้อย แรงงานด้านการเกษตรไม่เพียงพอ คนรุ่นใหม่หันไปประกอบอาชีพอื่น เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความสนใจและตระหนักในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย กลุ่มเกษตรกร รวมกลุ่มไม่เข้มแข็ง ขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย เกษตรส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองน้อย และบางพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตและการแปรรูปมีน้อย สินค้าทางการเกษตรมีอายุการเก็บรักษาในระยะเวลาที่จำกัด

W๖ พื้นที่สำหรับกักเก็บน้ำ ต้นทุนไม่เพียงพอ สำหรับการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภค มีปัญหาการบริหารจัดการน้ำ มีปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากในบางพื้นที่ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย

W๗ แหล่งกำจัดขยะไม่เพียงพอ ระบบการจัดการขยะ ยังไม่ได้มาตรฐานเมืองอุทยานธรณีโลกโดยเฉพาะในพื้นที่เกาะ มีปัญหาขยะในทะเลมากขึ้น พร้อมทั้งวิถีชีวิตของประชาชน ยังอยู่บนพื้นฐานกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ยังไม่ได้จัดการของอย่างมีมาตรฐานด้วยตนเอง และสถานประกอบการยังไม่มีระบบการจัดการขยะและน้ำเสียหรือมีระบบ แต่ยังไม่ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่กำหนด และยังมีบางท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมในการจัดการขยะตามมาตรฐานอย่างครบวงจร ประชาชนในพื้นที่บางส่วนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการพัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อใช้ในครัวเรือนและชุมชน

W๘ คุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมลดลง มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ความไม่เท่าทันของวัฒนธรรมที่ไม่พึงประสงค์ในกลุ่มเยาวชน มีพฤติกรรมการพัฒนาตนเองให้สู้งาน เรียนรู้ทันการเปลี่ยนแปลงที่ยังไม่เพียงพอต่อการแข่งขัน

W๙ ความไม่เข้มแข็งของโครงสร้างเศรษฐกิจชุมชน สถานประกอบการที่รองรับแรงงานมีฝีมือและทักษะมีน้อย การเพิ่มขึ้นของหนี้สินครัวเรือน ประชาชน และหมู่บ้านตกเกณฑ์ จปฐ. มีจำนวนมากและขาดโอกาสและความสามารถให้แข่งขันได้ ผลผลิตทางการเกษตรประสบภาวะตกต่ำ ประชาชนยังไม่สามารถสร้างสรรค์กิจกรรมที่สร้างรายได้ และเรียนรู้อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

W๑๐ ความไม่พร้อมของระบบบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการท่องเที่ยวโลก รวมทั้งมีการเพิ่มขึ้นของภัยสุขภาพจากอนามัยสิ่งแวดล้อม โรงพยาบาลในพื้นที่เกาะยังไม่มีความพร้อมในการรับมือกับภาวะฉุกเฉินทางการแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์มีไม่เพียงพอ ปัญหาการเจ็บป่วยเรื้อรังเพิ่มมากขึ้น

W๑๑ มีปัญหาเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่ต้องพึ่งพิงวัยแรงงาน ขาดการเตรียมความพร้อมในการรองรับสังคมผู้สูงอายุ และการพัฒนาแรงงานที่มีทักษะแข่งขันได้

W๑๒ การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงเกี่ยวกับด้านยาเสพติด กฎหมายการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ กฎหมายเกี่ยวกับขยะมลพิษ กฎหมายที่เกี่ยวกับการจราจร ยังไม่ทั่วถึง ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ประชนยังไม่มีวินัยทางกฎหมาย

W๑๓ พื้นที่จังหวัดสตูลเกิดปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก น้ำแล้งซ้ำซาก และพื้นที่น้ำท่วม น้ำแล้ง ซ้ำซากในพื้นที่เดียวกัน ขาดการบูรณาการในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ (ดำเนินการแบบแยกส่วน) จึงทำให้ขาดการวางแผนในการแก้ปัญหาระยะยาว กอปรกับจังหวัดสตูล มีลักษณะทางกายภาพของเมืองที่เปลี่ยนแปลง คือมีการขยายตัวของชุมชนเมือง อย่างรวดเร็ว โดยขาดการกำหนดผังเมืองและการควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเพียงพอทำให้เกิดปัญหาของระบบระบายน้ำตลอดจนปัญหาการรุกล้ำคลองสาธารณะ ทำให้น้ำไม่สามารถระบายได้ ตลอดจน ปัญหาการบุกรุก ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ปัญหากัดเซาะตลิ่งริมชายฝั่ง

W๑๔ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกยังไม่สะดวก โดยเฉพาะระบบขนส่งสาธารณะในการเดินทางไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

W๑๕ ระบบคมนาคมถนนระหว่างตรังและสตูลยังไม่เป็น ๔ ช่องจราจรตลอดสาย ทำให้ขาดความสะดวกในการเดินทางในเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน

๒) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunities – O)

O๑ จังหวัดสตูลมีชายแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซีย ทั้งทางบกและทางทะเล กรอบความร่วมมือกับอาเซียน และมีโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT – GT) สู่ประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่อำนวยต่อการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนตลอดทั้งการท่องเที่ยว

O๒ นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล และประชาสัมพันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ห้ามพลาด การทำให้ประเทศไทยเป็น ๔.๐ และจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่ได้รับการประกาศเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวกับจังหวัดกลุ่มอันดามันตาม พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ จังหวัดสตูลได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีโลกจาก UNESCO เป็นโอกาสต่อการสร้างกระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

O๓ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการภาคการเกษตรเพิ่มมากขึ้น เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก), เกษตรแปลงใหญ่, การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri- map) เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมถึงการพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) และการนำศาสตร์พระราชาทางการเกษตรมาพัฒนาการเกษตรกรรม มีแหล่งเรียนรู้ศาสตร์พระราชาในจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถเรียนรู้ได้

O๔ นโยบายภาครัฐ สนับสนุนให้มีกองทุนสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMES) มากขึ้น และภาคเกษตรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าจากฐานและต้นทุนของชุมชน และการสร้างการพัฒนาสู่ชุมชน การสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

O๕ นโยบายของรัฐส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัยและผู้บริโภคมีแนวโน้มใส่ใจสุขภาพมากขึ้น ทำให้ความต้องการบริโภคสินค้าปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้น และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ในสังคมพหุวัฒนธรรมให้เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และมีกระแสการส่งเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และสปา เพิ่มมากขึ้นเป็นโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

O๖ กระแสสังคมมีความตื่นตัวและความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์ทั้งทรัพยากรทางบก (ป่าไม้ และ สัตว์ป่า ดิน แร่) ทางน้ำ ทางทะเล และชายฝั่ง ความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อม การป้องกันการบุกรุกป่า และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐบาลให้ความสำคัญการบริหารจัดการน้ำ การสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ

O๗ กระแสการตื่นตัวด้านวิกฤติพลังงาน ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวในการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทนและการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม จากสถานการณ์ภาวะโลกร้อน ต้นทุนพลังงานทางเลือกราคาถูกลง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ มีนโยบายการรับซื้อไฟฟ้าจากหลังคาเรือน

O๘ เครือข่ายสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมทั้งในและต่างประเทศ ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนากับจังหวัดเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างเครือข่ายการพัฒนาระหว่างกัน

O๙ การเชื่อมโยงการพัฒนาพื้นที่กับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาที่ต่อเนื่องกับหาดใหญ่ และการเชื่อมต่อการพัฒนาทางทะเลร่วมกับจังหวัดตรัง และการเชื่อมโยงการพัฒนากับประเทศมาเลเซีย ทั้งด้านการท่องเที่ยวและการค้าและประเทศมาเลเซีย รัฐเคดาเป็นพื้นที่จีโอปาร์คที่สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกัน

O๑๐ การเติบโต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริการของจังหวัด และรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในระดับภูมิภาค

ภัยคุกคาม (threat – T)

T๑ สถานการณ์ความไม่สงบของจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการสื่อสารของสื่อมวลชน ที่การสื่อสารผ่านสื่อสังคม ไม่ได้คำนึงถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว และการเชื่อมโยงการค้าของจังหวัดกับจังหวัดใกล้เคียงและภาพลักษณ์ต่อสังคมภายนอกทั้งในและต่างประเทศ

T๒ สถานการณ์ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐในการใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และการปรับโครงสร้างระบบราชการ ไม่เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทำให้การพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

T๓ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว เช่น การกัดเซาะของชายฝั่ง ปะการังฟอกขาว ทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และมีปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มขึ้นของขยะจากนักท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึก

T๔ กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่า ไม่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การค้าการลงทุน

T๕ ภัยคุกคามทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการกีดกันทางการค้า ปัญหาเศรษฐกิจและการเมืองของโลก ส่งผลกระทบต่อการผลิต ราคาสินค้าเกษตร การส่งออกสินค้าเกษตร และต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต และปัญหาแรงงานภาคการเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ถูกกฎหมาย

T๖ การทำประมงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีเงื่อนไขทางกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้น ทำให้พื้นที่ในการทำประมงลดลง มีการลักลอบเข้ามาทำประมงที่ผิดกฎหมายในพื้นที่

T๗ ความแปรปรวนของ สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงและไม่เป็นไปตามฤดูกาล หมอกควันจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการเกิดภัยธรรมชาติส่งผลกระทบต่อการคมนาคม และโลจิสติกส์ ทำให้เกิดโรคอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ และเกิดปัญหาสุขภาพของประชาชน

T๘ มีการผลิตสื่อที่ไม่เหมาะสมในสังคมมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ขาดความรับผิดชอบส่งผลให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภายนอก ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการก่ออาชญากรรมมากขึ้น

T๙ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อเกษตรกร และประชาชนที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วยประเด็นการเกษตรสร้างมูลค่า เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐาน ความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๑) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้
๒) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย
๓) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ
๔) แผนย่อยเกษตรแปรรูป
๕) แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ
๖) แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) มุ่งการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” มีการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติผ่านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็ง ให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๘ นโยบายสำคัญ ดังนี้

๑) การบริหารจัดการแหล่งน้ำทั้งระบบ การเพิ่มแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยได้มีการสำรวจพื้นที่ที่คาดว่าจะสามารถสร้างเป็นแหล่งกักเก็บน้ำได้ โดยเน้นในส่วนของแก้มลิงในบริเวณลุ่มน้ำต่าง ๆ ที่ได้มีการทำแผนที่สำรวจเอาไว้แล้ว จะมีการเพิ่มคุณภาพและปริมาณการผันน้ำจากลุ่มน้ำตะวันตกมาช่วยเหลือในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งจะมีการเพิ่มกำลังในการส่งน้ำ จาก ๘๐๐ ล้าน ลบ.ม./ปี เป็น ๒,๐๐๐ ล้าน ลบ.ม./ปี เพื่อช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรและรักษาสมดุลระบบนิเวศของลุ่มน้ำเจ้าพระยา นอกจากนี้มีปฏิบัติการฝนหลวงเพื่อช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกพืช ป่าไม้ และเพิ่มน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ และมีการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูแล้ง โดยกรมชลประทาน ได้วางแผนการจัดสรรน้ำทั้งประเทศในช่วงฤดูแล้งปี ๒๕๖๒/๖๓ ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ จำนวน ๑๗,๖๙๙ ล้าน ลบ.ม. รวมทั้งขุดสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ให้เกษตรกรที่ขอรับการสนับสนุนทั่วประเทศ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บ่อ เพื่อกักเก็บน้ำ บรรเทาและชะลอความแห้งแล้ง เพิ่มความชุ่มชื้นให้แก่ดินในฤดูฝนทิ้งช่วงหรือฤดูแล้งในระดับไร่นา

๒) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน การส่งเสริมสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ จะมีการนำศาสตร์พระราชาและเกษตรทฤษฎีใหม่เข้ามาเป็นนโยบายที่จะขับเคลื่อนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และมีมาตรการในการ “ลด ละ เลิก” การใช้สารเคมี จะประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องเกษตรกรใช้สารเคมีให้น้อยที่สุด สำหรับพื้นที่ที่มีความพร้อมก็จะขอให้ “ละ” การใช้สารเคมี และเป้าหมายสุดท้ายคือการเลิกใช้สารเคมี โดยจะมีการหาและพัฒนาสารชีวภัณฑ์ต่าง ๆ มาทดแทน รวมถึงการใช้มาตรการต่าง ๆ อาทิ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรมาทดแทนเรื่องแรงงาน เป็นต้น

๓) การใช้ระบบตลาดนำการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสินค้าล้นตลาดและราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ จึงได้มีมาตรการในการหาตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ เป็นการเพิ่มช่องทางในการขายให้กับผู้ผลิตสินค้าเกษตร ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของสหกรณ์ เกษตรแปลงใหญ่ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตร Young Smart Farmer ที่ต้องการจะสร้างความเข้มแข็ง เพื่อนำร่องในการปฏิรูปภาคการเกษตร ซึ่งจะมีหน่วยงานเข้าไปแนะนำในเรื่องตลาดออนไลน์ อาทิ การร่วมมือกับ LAZADA Thailand ในการจัดอบรมการเข้าสู่ตลาดออนไลน์ การขายสินค้าเกษตรโดยตรง รวมถึงการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

๔) การลดต้นทุนการผลิต ได้มีการตั้งคณะกรรมการการปรับปรุงปุ๋ย การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ของดินหรือปุ๋ยสั่งตัด โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการคือการลดต้นทุนในส่วนของค่าปุ๋ย ๓๐% แต่ถ้าเกษตรกรมีความพร้อมในการใช้ปุ๋ยจากธรรมชาติ ทั้งปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยอินทรีย์ ทางภาครัฐก็พร้อมเข้าไปส่งเสริมให้ความรู้ เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตปุ๋ยไว้ใช้เอง และยังมีการใช้เทคโนโลยี พัฒนาพันธุ์พืชเพื่อปรับปรุงคุณภาพและผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องมีการพัฒนาการจัดส่งสินค้า (ระบบโลจิสติกส์) เพื่อลดการใช้จ่ายในการลดค่าขนส่งทุกประเภท ซึ่งมีการเจรจาทั้ง Kerry ไปรษณีย์ไทย และการบินไทย รวมทั้งมีการตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการเกษตร (Agri-technology and innovation center: AIC) ทั่วประเทศ

๕) การบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน ทั้งประมงพาณิชย์และประมงพื้นบ้าน สำหรับประมงพื้นบ้านได้มีการขึ้นทะเบียน ซึ่งขณะนี้มีการขึ้นทะเบียนแล้วประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าลำ ส่วนประมงพาณิชย์จะเร่งส่งเสริมให้รักษาสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล เพื่อให้สามารถทำประมงได้ตลอดทั้งปี ซึ่งตลอดระยะเวลาดำเนินการภายใต้เงื่อนไขของ IUU ช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมประมงได้มีของขวัญให้พี่น้องชาวประมง คือการเพิ่มวันทำการประมงให้กับเรืออวนลากในอ่าวไทยอีก ๓๐ วัน และในปี ๒๕๖๓ เรือประมงประเภทอื่น ทั้งในอ่าวไทย และอันดามัน (ยกเว้นเรืออวนลาก) จะทำการประมงได้ตลอดทั้งปี โดยกระทำภายใต้การรักษาสมดุล การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและภายใต้เงื่อนไขของ IUU

๖) การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการที่จะส่งเสริมรายได้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องเกษตรกร ทั้งการจ้างงานของกรมชลประทาน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ ในขณะที่ไม่สามารถทำการเกษตรตามปกติได้ อีกทั้งจะมีการเพิ่มพันธุ์สัตว์น้ำทั่วประเทศ โดยเตรียมพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้งไว้ประมาณ ๕๕๐ ล้านตัว และจะใช้เวลา ๔ - ๖ เดือน ทำให้พี่น้องเกษตรกรสามารถจับไปบริโภคหรือจับไปขาย เป็นการเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ตามความต้องการของตลาด ได้แก่ โค กระบือ แพะ และการสนับสนุนที่ดินทำกิน (ส.ป.ก.) ให้แก่เกษตรกรด้วย

๗) จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร (Big Data) เป็นการเชื่อมโยงกับ ๑๐ หน่วยงานหลัก ซึ่งจะทำให้พี่น้องเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลและสามารถเข้ามาตรวจสอบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ อาทิ การใช้ระบบแผนที่การเกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก Zoning by Agri-Map ตรวจสอบพื้นที่ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช เขตเหมาะสมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงปศุสัตว์

๘) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จำนวน ๘๘๒ ศูนย์หลัก ทุกอำเภอทั่วประเทศ เป็นหน่วยขับเคลื่อนนโยบายการเกษตร องค์ความรู้ด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด แก่เกษตรกรร่วมกับศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน

ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ภายใต้วิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน” มีการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติผ่าน ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสตูล

๑. วิสัยทัศน์จังหวัดสตูล (Vision)

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูสู่อาเซียน”

นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑) เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างพฤติกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณี
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

๒) อุทยานธรณีโลก (UNESCO Global Geopark) หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยเฉพาะการสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่จังหวัดและชุมชน จากการได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (UNESCO Global Geopark) พัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ทั้งเชิงนิเวศป่าเขา ทางทะเล อุทยานธรณีโลก และการท่องเที่ยวชายแดน

๓) เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชนที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าชายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการบริการเพื่อรองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะและมีความสามารถในการแข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน มีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ สินค้าและบริการ และกระบวนการผลิตและบริการในสินค้า Geopark สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง การที่จังหวัดสตูลเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ที่เข้มแข็ง ความเหลื่อมล้ำลดลง ประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติเพิ่มขึ้น ชุมชน และท้องถิ่นสามารถพัฒนาสู่การพึ่งตนเอง สามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น ระบบประชาธิปไตยระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ภาครัฐมีระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล ทันสมัย บุคลากรภาครัฐมีคุณภาพ และคุณธรรม ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานภาครัฐของจังหวัด มีการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของรัฐด้านสุขภาพ และการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ประชาชนกลุ่มเปราะบางทั้งคนจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสวัสดิการรัฐ ได้รับการเสริมสร้างโอกาสมีงาน มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สังคมสันติสุข คนสตูลมีสุขภาวะที่ดีเรียนรู้ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ชุมชนมีความสงบเรียบร้อยภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสันติสุขบนฐานของความหลากหลาย

๕) ประตูสู่อาเซียน หมายถึง การสร้างโอกาสของจังหวัดในเวทีอาเซียนและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ผ่านการท่องเที่ยว การค้า และสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการเปิดเส้นทางการเชื่อมโยงสตูลกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ของประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ของประเทศมาเลเซียเชื่อมต่อไปยังประเทศสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมสตูลเป็นช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) สามารถรองรับการขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ การสร้างโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเชื่อมโยงการพัฒนาดังกล่าวเข้ากับสังคมมุสลิม ในการเป็นเมืองทางเลือกที่สะอาด สงบ และบริสุทธิ์

๒. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมของประชาชนในจังหวัด โดยการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการเกษตร และส่งเสริมการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางทะเล

๒. ยกระดับมาตรฐานด้านการจัดการของอุทยานธรณีโลกสตูล และสามารถบริหารจัดการด้านธรณีวิทยา นิเวศวิทยา และสังคมวิทยาให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีระดับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในพื้นที่ได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชนสังคมพหุวัฒนธรรมที่รักสงบ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด (ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด)

๑. การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลกสตูล การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างสมดุล และยั่งยืน

๓. การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

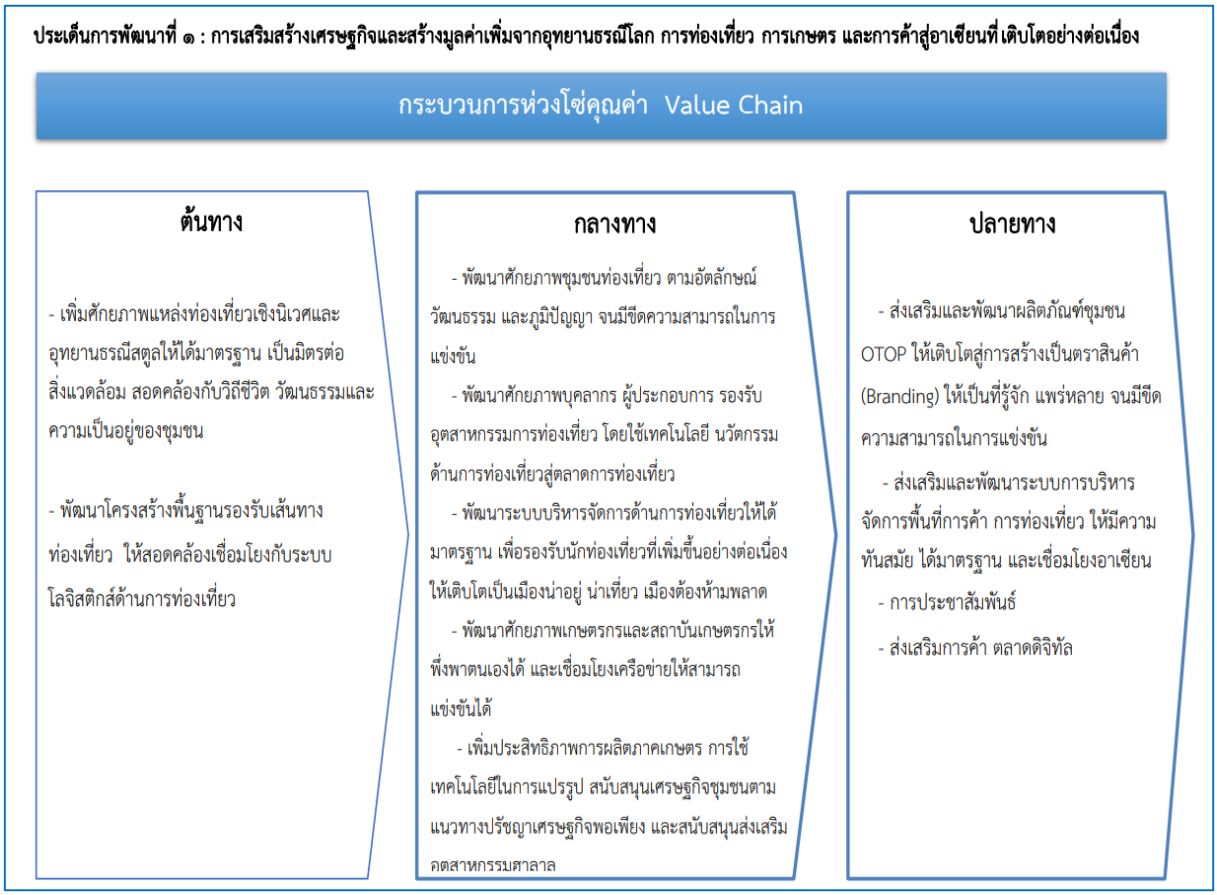

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างสมดุล และยั่งยืน

กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า Value Chain

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- การจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำดิบ แหล่งน้ำต้นทุน (เขื่อน ฝาย) - สร้างความรู้ ความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีโลกสตูลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	- พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ - มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาวด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และสร้างความมั่นคงทางน้ำรองรับการเติบโตของเมือง - สร้างระบบการจัดการขยะ และอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน	- สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก - พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า Value Chain

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ สู่การเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง - การพัฒนาและสร้างความเข้มเข็งให้แก่สถาบันครอบครัว และความผาสุกในชุมชน - พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี -พัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็น Smart City	- ส่งเสริมการมีงานทำ ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม -การจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง - คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาวะของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส - ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่ พัฒนาสู่ภาครัฐ ๔.๐	- ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม - สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม - ยกระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าและมูลค่า

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสตูล ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวน
ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสตูล

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

"จังหวัดสตูล เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน"

๒. พันธกิจ (Mission)

๒.๑ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพเกษตรกรสู่ เกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer), สถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง (Smart Group)

๒.๒ พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

๒.๓ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์

๒.๔ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๒.๕ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพองค์กรภาครัฐด้านการเกษตร

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

๓.๑ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรรม สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยเพิ่มศักยภาพเกษตรกรเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) สร้างและพัฒนาการรวมกลุ่มสู่สถาบันเกษตรกรที่เข้มแข็ง (Smart Group)

๓.๒ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์

๓.๓ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างภูมิคุ้มกันและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตณ์ (Globalization)

๓.๔ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ พัฒนาภาคการเกษตรสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน
๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพและการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาภาคการเกษตร

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๓

ข้อมูลพื้นฐาน ภาคการเกษตร จังหวัดสตูล

ข้อมูลพื้นฐานภาคการเกษตร จังหวัดสตูล

ด้านพืช จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรทั้งสิ้น ๗๓๓,๘๑๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรทั้งสิ้น ๔๓,๐๘๕ ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล อันดับ ๑ ได้แก่ ยางพารา มีเนื้อที่ปลูก ๕๕๘,๙๓๖ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๔,๕๕๖ ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ปลูก ๑๓๒,๘๔๖ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๑,๒๐๘ ล้านบาท ข้าวมีเนื้อที่ปลูก ๑๘,๙๙๘ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๑๓๓.๓๖ ล้านบาท และไม้ผล ซึ่งลักษณะสวนจะเป็นสวนไม้ผลแบบผสมผสาน มีการปลูกไม้ผลในสวนหลายชนิด เช่น ลองกอง เนื้อที่ปลูก ๓,๒๔๒ ไร่ , ทุเรียน เนื้อที่ปลูก ๒,๙๗๗ ไร่ , เงาะ เนื้อที่ปลูก ๑,๔๓๖ ไร่ , มังคุด เนื้อที่ปลูก ๑,๙๗๒ ไร่ และจำปาดะ เนื้อที่ปลูก ๑,๓๗๒ ไร่ เป็นต้น

ตารางแสดงจำนวนครัวเรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดสตูล

อำเภอ	ครัวเรือนทั้งหมด	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร	ประชากร		พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่การเกษตร
			ทั้งหมด	ภาคเกษตร		
เมือง	๓๙,๔๖๖	๑๒,๖๔๒	๑๑๕,๖๘๗	๒๒,๙๖๔	๕๐๑,๖๐๖	๑๐๙,๘๓๗
ควนโดน	๗,๙๐๒	๔,๐๔๓	๒๗,๐๔๑	๑๓,๙๔๗	๑๓๘,๐๐๐	๕๑,๗๒๙
ควนกาหลง	๑๑,๙๑๗	๕,๓๓๗	๓๕,๓๗๖	๑๓,๕๖๐	๓๓๒,๕๕๐	๑๗๔,๓๗๒
ท่าแพ	๘,๗๑๖	๔,๘๘๒	๒๙,๖๕๔	๑๕,๗๑๘	๑๓๐,๘๒๕	๗๙,๙๗๐
ละงู	๒๓,๗๐๓	๙,๕๕๙	๗๓,๔๘๔	๑๘,๗๐๘	๒๓๗,๗๑๙	๑๑๖,๐๐๙
ทุ่งหว้า	๗,๘๘๐	๒,๘๗๐	๒๔,๓๔๗	๕,๙๕๐	๒๘๒,๗๐๖	๙๒,๓๒๒
มะนัง	๖,๓๑๙	๓,๗๕๒	๑๘,๕๐๙	๙,๐๒๒	๑๓๑,๒๙๔	๑๐๙,๕๗๖
รวม	**๑๐๕,๙๐๓**	**๔๓,๐๘๕**	**๓๒๔,๐๙๘**	**๙๙,๘๖๙**	**๑,๗๕๔,๗๐๐**	**๗๓๓,๘๑๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

- พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ ๑. ยางพารา ๒. ปาล์มน้ำมัน ๓. ข้าว ๔. ไม้ผล
- สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ ๑. โคเนื้อ ๒. แพะเนื้อ ๓. ไก่เนื้อ
- สัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ ๑. การประมงทะเลพาณิชย์ ๒. การประมงพื้นบ้าน ๓. การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดสตูล

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ			
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ทั้งหมด
เมือง	๕๐๑,๖๐๖	๕,๒๑๐	๔.๗๔	๑๐๔,๑๘๓	๙๔.๘๕	๔๔๔	๐.๔๐	-	-	๑๐๙,๘๓๗	๒๑.๙๐
ควนโดน	๑๓๘,๐๐๐	๒,๕๗๖	๔.๘๘	๔๘,๘๙๖	๙๔.๕๒	๒๕๗	๐.๕๐	-	-	๕๑,๗๒๙	๓๗.๔๘
ควนกาหลง	๓๓๒,๕๕๐	๖๘๖	๐.๓๙	๑๗๓,๔๐๗	๙๙.๔๕	๒๗๘	๐.๑๖	-	-	๑๗๔,๓๗๒	๕๒.๔๓
ท่าแพ	๑๓๐,๘๒๕	๓,๐๑๑	๓.๗๗	๗๖,๔๗๙	๙๕.๖๔	๔๘๐	๐.๖๐	-	-	๗๙,๙๗๐	๖๑.๑๓
ละงู	๒๓๗,๗๑๙	๗,๐๘๗	๖.๑๑	๑๐๖,๗๐๔	๙๑.๙๘	๒,๒๑๘	๑.๙๑	-	-	๑๑๖,๐๐๙	๔๘.๘๐
ทุ่งหว้า	๒๘๒,๗๐๖	๖	๐.๐๑	๙๑,๕๙๕	๙๙.๒๑	๗๒๑	๐.๗๘	-	-	๙๒,๓๒๒	๓๒.๖๖
มะนัง	๑๓๑,๒๙๔	๔๗๘	๐.๔๔	๑๐๗,๕๙๕	๙๘.๑๙	๑,๕๐๓	๑.๓๗	-	-	๑๐๙,๕๗๖	๘๓.๔๖
รวม	**๑,๗๕๔,๗๐๐**	**๑๘,๙๙๘**	**๒.๕**	**๗๐๘,๘๖๐**	**๙๖.๖๐**	**๕,๙๐๑**	**๐.๘๐**	**-**	**-**	**๗๓๓,๘๑๕**	**๔๑.๘๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล

ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

ตารางข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ปีการผลิต ๒๕๖๓

ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น/เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ยางพารา	๓๖,๑๔๐	๕๕๘,๙๓๖	๔๔๒,๑๕๗	๑๑๓,๙๐๒	๒๕๘	๔๐
ปาล์มน้ำมัน	๑๑,๙๒๔	๑๓๒,๘๔๖	๑๒๓,๘๑๒	๓๐๒,๑๖๗	๒,๔๔๑	๔
ข้าวนาปี	๕,๐๘๗	๑๘,๙๙๘	๑๘,๙๙๘	๗,๔๐๙	๓๙๐	๑๓
ข้าวนาปรัง	๑๕	๕๖	๕๖	๒๒	๓๙๐	๑๑
ทุเรียน	๔,๐๑๑	๒,๙๗๗	๑,๒๕๐	๖๔๒	๕๑๔	๘๓
เงาะ	๓,๘๘๔	๑,๔๓๖	๑,๓๑๕	๘๐๑	๖๐๙	๒๒
มังคุด	๓,๕๒๒	๑,๙๗๒	๑,๗๘๑	๘๒๑	๔๖๑	๒๕
ลองกอง	๕,๓๖๘	๓,๒๔๒	๒,๙๘๗	๑,๑๖๑	๓๘๙	๒๑
จำปาดะ	๒,๙๙๙	๑,๓๗๒	๑,๑๒๘	๑,๕๗๗	๑,๓๙๘	๓๑

ตารางข้อมูลพื้นที่นา ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ไม้ผล	ครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
ข้าวนาปี	๕,๐๘๗	๑๘,๙๙๘	๑๘,๙๙๘	๗,๔๐๙	๓๙๐	๑๓
ข้าวนาปรัง	๑๕	๕๖	๕๖	๒๒	๓๙๐	๑๑
รวม	**๕,๑๐๒**	**๑๙,๐๕๔**	**๑๙,๐๕๔**	**๗,๔๓๑**		

ตารางข้อมูลการปลูกไม้ยืนต้น ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ไม้ยืนต้น	ครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
ยางพารา	๓๖,๑๔๐	๕๕๘,๙๓๖	๔๔๒,๑๕๗	๑๑๓,๙๐๒	๒๕๘	๔๐
ปาล์มน้ำมัน	๑๑,๙๒๔	๑๓๒,๘๔๖	๑๒๓,๘๑๒	๓๐๒,๑๖๗	๒,๔๔๑	๔
มะพร้าวผลแก่	๑,๕๗๗	๒,๖๐๕	๒,๐๗๒	๓,๔๖๙ ตัน ๑,๕๗๖,๔๗๔ ลูก	๑,๖๗๔ กก./ไร่ ๗๖๑ ลูก/ไร่	๑๓
มะพร้าวอ่อน	๓๕๗	๕๔๒	๓๓๕	๓๑๑ ตัน ๖๒๒,๖๐๙ ลูก	๙๓๐ กก./ไร่ ๑,๘๕๘ ลูก/ไร่	๑๑
สะตอ	๔๖๑	๔๒๑	๔๑๖	๒๙๙	๗๑๙	๓๙
กาแฟ	๑๗๐	๓๔๑	๒๖๖	๔๖	๑๗๕	๒๔

ไม้ยืนต้น	ครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
โกโก้	๑	๓	๐	๐	๐	๐
หมาก	๑	๑๕	๑๕	๙	๖๐๐	๘
มะม่วงหิมพานต์	๓	๔	๐	๐	๐	๐
รวม	**๕๐,๖๓๔**	**๖๙๕,๗๑๓**	**๕๖๙,๐๗๓**	**๔๒๐,๒๐๓**		

ตารางข้อมูลการปลูกไม้ผล ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ไม้ผล	ครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
ทุเรียน	๔,๐๑๑	๒,๙๗๗	๑,๒๕๐	๖๔๒	๕๑๔	๘๓
เงาะ	๓,๘๘๔	๑,๔๓๖	๑,๓๑๕	๘๐๑	๖๐๙	๒๒
มังคุด	๓,๕๒๒	๑,๙๗๒	๑,๗๘๑	๘๒๑	๔๖๑	๒๕
ลองกอง	๕,๓๖๘	๓,๒๔๒	๒,๙๘๗	๑,๑๖๑	๓๘๙	๒๑
จำปาดะ	๒,๙๙๙	๑,๓๗๒	๑,๑๒๘	๑,๕๗๗	๑,๓๙๘	๓๑
กระท้อนห่อ	๓๘	๓๘	๓๔	๓๒	๙๒๙	๒๙
ส้มโอ	๖๐	๖๖	๕๑	๓๕	๗๐๗	๒๕
ส้มเขียวหวาน	๙	๖๐	๒๕	๕๐	๒,๐๐๐	๖๐
กล้วยน้ำว้า	๘๔๕	๑,๐๑๓	๙๓๑	๑,๕๑๔	๑,๖๒๗	๒๐
กล้วยหอม	๑๓๒	๑๗๒	๑๔๙	๑๙๙	๑,๓๓๗	๒๓
กล้วยไข่	๓๖	๑๙	๑๔	๒๗	๑,๘๙๗	๑๕
ฝรั่ง	๑๙	๒๓	๒๓	๑๑	๔๙๖	๒๖
แก้วมังกร	๔๐	๕๘	๔๑	๒๔	๖๐๑	๓๙
สละ	๘๑	๑๔๙	๑๒๖	๘๙	๗๐๓	๕๖
ลำไย	๑๓	๒๐	๑๐	๑๖	๑,๕๔๑	๕๑
มะนาว	๔๑๘	๔๓๗	๓๙๕	๔๑๘	๑,๐๕๙	๕๒
มะละกอ	๑๐๖	๙๕	๙๕	๘๙	๙๖๙	๑๖
รวม	**๒๑,๕๘๑**	**๑๓,๑๔๙**	**๑๐,๓๕๕**	**๗,๕๐๖**		

ตารางข้อมูลการปลูกพืชไร่ ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

พืชไร่	ครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
สัปปะรด	๑๓๐	๓๔๙	๒๕๑	๖๙๑	๒,๗๔๙	๑๕
อ้อย	๒๐๙	๔๕๔	๔๔๑	๑,๓๑๓	๒,๙๗๗	๘
ถั่วลิสง	๑๐	๒๘	๒๘	๙	๓๒๗	๑๘
รวม	**๓๔๙**	**๘๓๑**	**๗๒๐**	**๒,๐๑๓**		

ตารางข้อมูลการปลูกพืชผัก ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

พืชผัก	เกษตรกร (ครัวเรือน)	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
ข่า	๕๒	๙๐	๙๐	๒๑๐	๒,๓๔๒	๒๖.๖๗
ข้าวโพดหวาน	๕๑๙	๙๑๘	๙๑๓	๑,๔๖๐	๑,๖๐๐	๒๒
แตงกวา	๒๔๘	๓๘๐	๓๗๑	๗๗๒	๒,๐๘๒	๑๘
แตงโม	๒๗๙	๙๓๐	๙๒๖	๒,๒๐๒	๒,๓๗๙	๑๓
ถั่วฝักยาว	๓๒๘	๔๘๗	๔๗๓	๖๑๔	๑,๒๙๘	๒๖
ผักกวางตุ้ง	๔๕	๔๓	๔๓	๒๓	๕๔๕	๒๐
ผักบุ้ง	๗๐	๑๐๖	๑๐๓	๘๖	๘๓๗	๒๐
พริกขี้หนู	๕๘๒	๕๘๕	๕๔๓	๕๗๘	๑,๐๖๕	๑๐๓
มะเขือเปราะ	๕๖	๗๗	๗๓	๘๓	๑,๑๔๗	๑๘
มะเขือยาว	๔๖	๓๑	๓๐	๒๒	๗๕๙	๑๗
คะน้า	๒	๑	๑	๐	๓๐๐	๒๐
ผักกาดขาว	๖	๓	๓	๕	๑,๙๙๒	๒๒.๕๐
ตะไคร้	๑๙๐	๓๗๖	๓๐๙	๓๓๕	๑,๐๘๕	๒๙
บวบ	๗	๗	๖	๑๐	๑,๗๓๗	๑๙
ฟักทอง	๖๙	๑๔๗	๑๓๗	๒๖๕	๑,๙๓๓	๑๓
ฟักเขียว	๑๓	๘๓	๗๘	๑๖๒	๒,๐๗๗	๘
กระเจี๊ยบเขียว	๖	๑๒	๑๒	๑๐	๘๓๑	๒๕
ขมิ้น	๑๐๙	๕๒๘	๔๓๓	๓๕๒	๘๑๒	๓๔
ไผ่ตง	๗๔	๒๙	๒๙	๑๕	๕๑๗	๔๐
ไผ่หวาน	๒๓	๑๔	๑๔	๗	๕๐๐	๒๐
รวม	**๒,๗๒๔**	**๔,๘๔๗**	**๔,๕๘๗**	**๗,๒๑๑**		

ตารางข้อมูลการปลูกพืชสมุนไพร ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

สมุนไพร	เกษตรกร (ครัวเรือน)	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
พริกไทย	๒๗๒	๒๒๗	๒๑๕	๕๓	๒๔๕	๑๙๖
รวม	**๒๗๒**	**๒๒๗**	**๒๑๕**	**๕๓**	**๒๔๕**	**๑๙๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ข้อมูลรายชนิดสินค้า ด้านพืช

พืชเศรษฐกิจ

ยางพารา

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๓๕,๑๐๖ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๕๖๖,๙๔๓ ไร่ เนื้อที่กรีด ๓๘๖,๔๔๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๙๗,๖๐๕ ตัน/ปี ผลิตเฉลี่ย ๒๕๓ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอทุ่งหว้า อำเภอที่มีเนื้อที่กรีดมากที่สุด ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอละงู และอำเภอที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอเมืองสตูล

ที่มาข้อมูล : คณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลด้านพืช ภาคใต้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๓๕,๖๘๑ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๕๖๖,๓๘๒ ไร่ เนื้อที่กรีด ๔๓๓,๘๖๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๑๑,๖๑๒ ตัน/ปี ผลิตเฉลี่ย ๒๕๗ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอทุ่งหว้า อำเภอที่มีเนื้อที่กรีดมากที่สุด ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอละงู และอำเภอที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๓๖,๑๔๐ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๕๕๘,๙๓๖ ไร่ เนื้อที่กรีด ๔๔๒,๑๕๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๑๓,๙๐๒ ตัน/ปี ผลิตเฉลี่ย ๒๕๘ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอทุ่งหว้า อำเภอที่มีเนื้อที่กรีดมากที่สุด ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอละงู และอำเภอที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอละงู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกยางพารา จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่กรีด (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๖,๙๓๐	๙๐,๕๖๑	๗๕,๔๖๔	๒๐,๑๕๖	๒๖๗	๓๖.๗๕
๒	ควนโดน	๒,๙๖๘	๔๐,๑๗๔	๒๘,๓๓๐	๕,๙๖๐	๒๑๐	๔๒.๐๑
๓	ควนกาหลง	๖,๒๘๐	๑๓๔,๑๐๑	๙๕,๒๖๐	๒๕,๑๔๐	๒๖๕	๓๖.๐๐
๔	ท่าแพ	๕,๖๙๓	๖๑,๒๓๖	๕๐,๕๐๗	๑๒,๕๒๔	๒๔๘	๔๓.๓๖
๕	ละงู	๗,๓๐๒	๘๖,๒๒๘	๗๒,๘๑๔	๑๙,๕๙๗	๒๖๑	๔๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๓,๔๖๙	๘๐,๐๐๒	๕๕,๘๓๒	๑๓,๖๑๗	๒๔๔	๓๙.๗๒
๗	มะนัง	๓,๔๙๘	๖๖,๖๓๔	๖๓,๙๕๐	๑๖,๙๐๘	๒๖๔	๔๕.๐๐
รวม		**๓๖,๑๔๐**	**๕๕๘,๙๓๖**	**๔๔๒,๑๕๗**	**๑๑๓,๙๐๒**	**๒๕๘**	**๔๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกยางพารา จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่กรีด (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๓๕,๑๐๖	๕๖๖,๙๔๓	๓๘๖,๔๔๕	๙๗,๖๐๕	๒๕๓
๒	๒๕๖๒	๓๕,๖๘๑	๕๖๖,๓๘๒	๔๓๓,๘๖๕	๑๑๑,๖๑๒	๒๕๗
๓	๒๕๖๓	๓๖,๑๔๐	๕๕๘,๙๓๖	๔๔๒,๑๕๗	๑๑๓,๙๐๒	๒๕๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกยางพารา จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

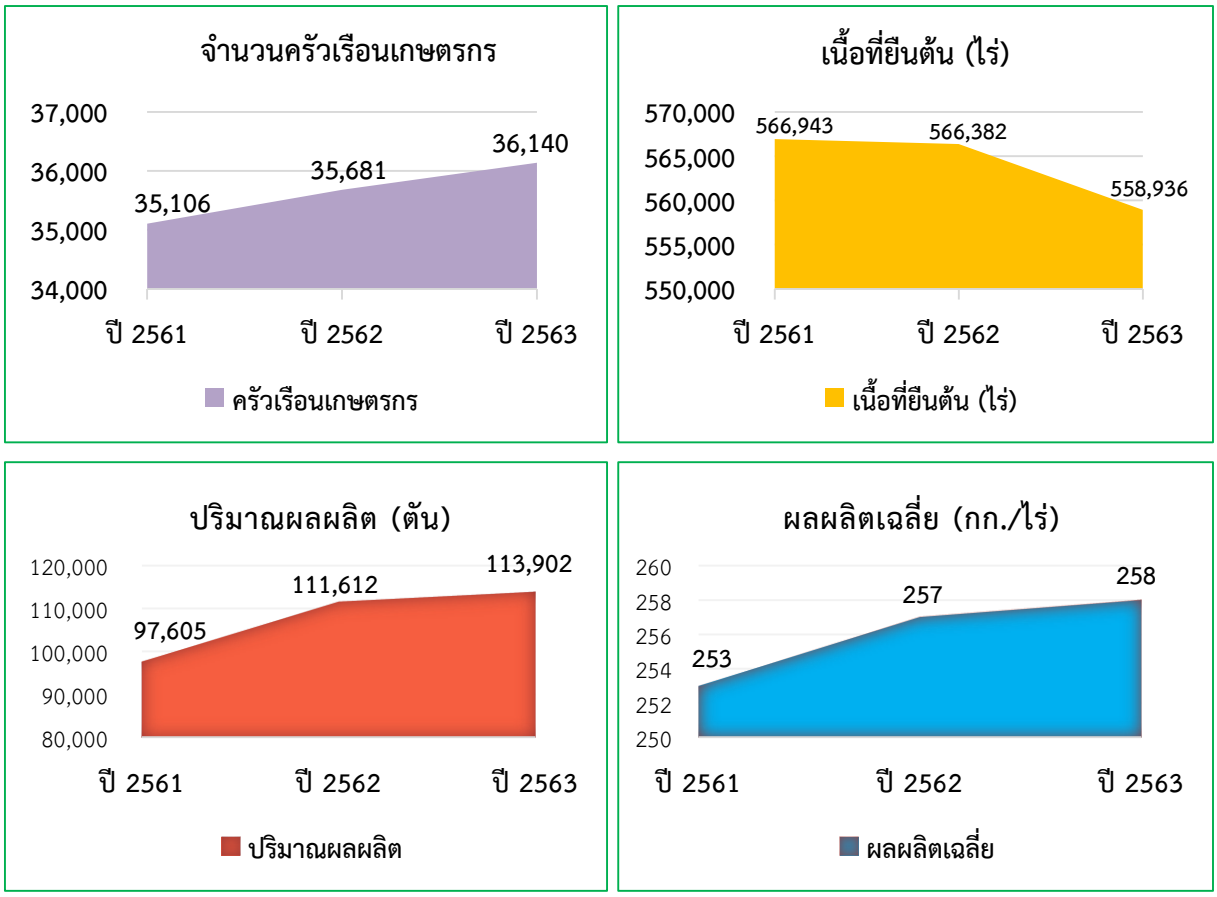

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “ยางพารา” จำนวน ๑๑ แปลง รวมสมาชิก ๖๕๒ ราย ๑,๐๐๙ แปลง พื้นที่ ๖,๖๔๖.๒๕ ไร่ ได้แก่

อ.เมืองสตูล **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลบ้านควน**
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๕๔ ราย พื้นที่ ๔๙๔.๒๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลควนโพธิ์
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๔ ราย พื้นที่ ๔๙๘.๗๕ ไร่

อ.ควนโดน **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลควนสตอ**
อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๕ ราย พื้นที่ ๓๓๗.๒๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลควนโดน
อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกร ๕๔ ราย พื้นที่ ๔๘๙.๒๕ ไร่

อ.ควนกาหลง **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๒ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลควนกาหลง**
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๐๕ ราย พื้นที่ ๑,๔๔๕.๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลทุ่งนุ้ย
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๓ ราย พื้นที่ ๖๐๐ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลอุใดเจริญ
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๖ ราย พื้นที่ ๔๔๓.๗๕ ไร่

อ.ท่าแพ **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๒ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลแป-ระ**
อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล เกษตรกร ๙๐ ราย พื้นที่ ๕๙๐.๒๕ ไร่

อ.ละงู **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๑ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลน้ำผุด**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๐ ราย พื้นที่ ๔๓๕.๒๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่ยางพารา หมู่ ๒ ตำบลน้ำผุด
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๓๐ ราย พื้นที่ ๗๙๘.๕ ไร่

อ.ทุ่งหว้า **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลนาทอน**
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๘ ราย พื้นที่ ๕๑๓.๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ยางพารา” จังหวัดสตูล

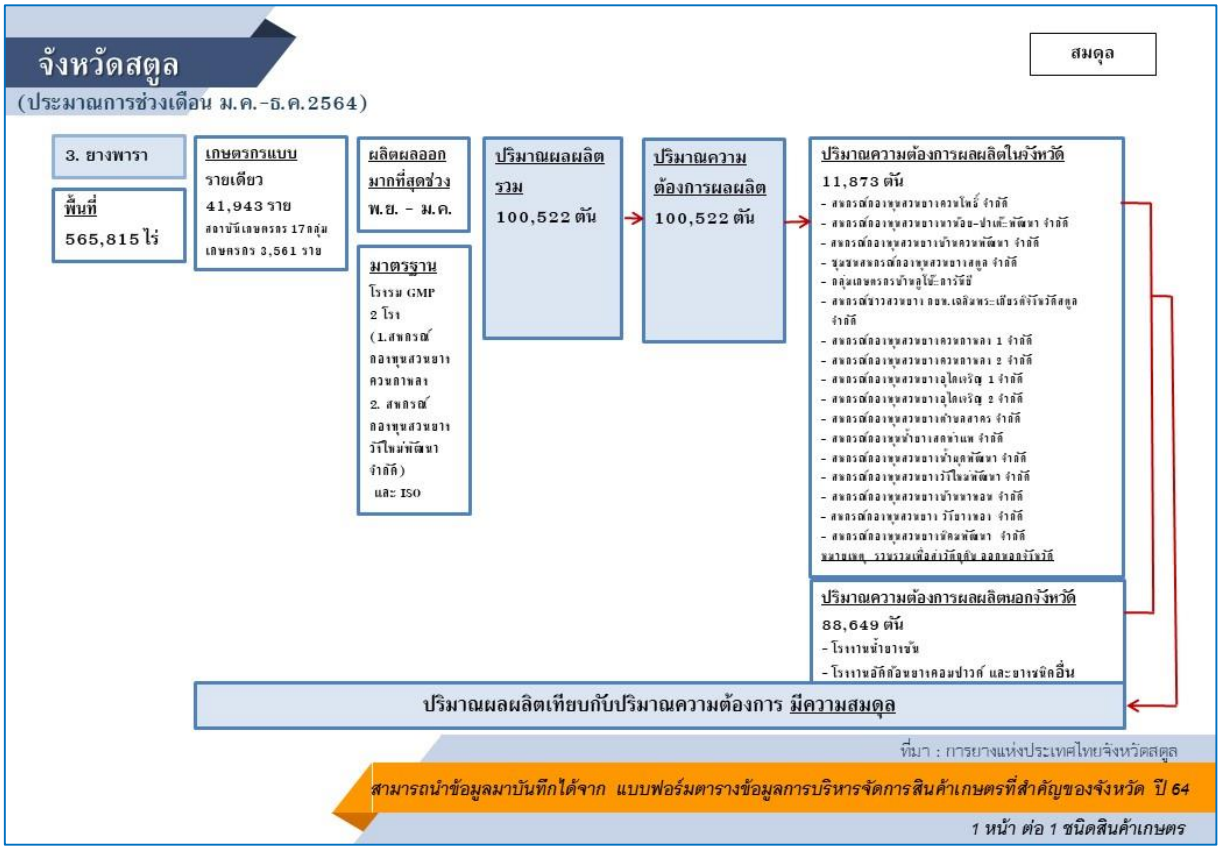

ปาล์มน้ำมัน

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๘,๑๓๙ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑๑๕,๗๗๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑๐๘,๒๖๖ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๒๗๖,๕๕๗ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๕๕๔ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอมะนัง ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอท่าแพ

ที่มาข้อมูล : คณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลด้านพืช ภาคใต้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ณ วันที่ ๒๕ ก.ค.๖๒

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๑๐,๔๑๘ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑๒๘,๖๙๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑๑๗,๓๓๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๐๓,๑๓๘ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๕๘๔ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอมะนัง ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๑๑,๙๒๔ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑๓๒,๘๔๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑๒๓,๘๑๒ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๐๒,๑๖๗ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๔๔๑ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอมะนัง ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอละงู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑,๒๕๐	๑๑,๒๐๐	๙,๒๔๐	๑๙,๘๘๖	๒,๑๕๒	๒.๖๖
๒	ควนโดน	๙๖๖	๔,๔๐๙	๔,๐๓๐	๖,๕๘๑	๑,๖๓๓	๔.๒๔
๓	ควนกาหลง	๑,๙๖๐	๓๕,๓๑๐	๓๑,๘๗๗	๗๖,๑๒๐	๒,๒๗๗	๓.๐๐
๔	ท่าแพ	๑,๕๘๑	๑๓,๘๕๕	๑๒,๑๔๒	๓๑,๑๕๔	๑,๕๖๖	๔.๒๕
๕	ละงู	๒,๖๖๖	๑๘,๐๕๘	๑๗,๙๔๘	๔๗,๐๕๔	๒,๖๑๑	๓.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๑,๒๔๔	๑๐,๖๘๒	๙,๙๗๓	๒๕,๕๘๗	๒,๕๖๖	๓.๙๐
๗	มะนัง	๒,๒๕๗	๓๙,๓๓๓	๓๘,๖๐๓	๙๕,๗๘๖	๒,๔๘๑	๕.๒๐
รวม		**๑๑,๙๒๔**	**๑๓๒,๘๔๖**	**๑๒๓,๘๑๒**	**๓๐๒,๑๖๗**	**๒,๔๔๑**	**๔**

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๘,๑๓๙	๑๑๕,๗๗๕	๑๐๘,๒๖๖	๒๗๖,๕๕๗	๒,๕๕๔
๒	๒๕๖๒	๑๐,๔๑๘	๑๒๘,๐๗๕	๑๑๗,๕๖๓	๓๐๐,๙๑๔	๒,๕๖๐
๓	๒๕๖๓	๑๑,๙๒๔	๑๓๒,๘๔๖	๑๒๓,๘๑๒	๓๐๒,๑๖๗	๒,๔๔๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

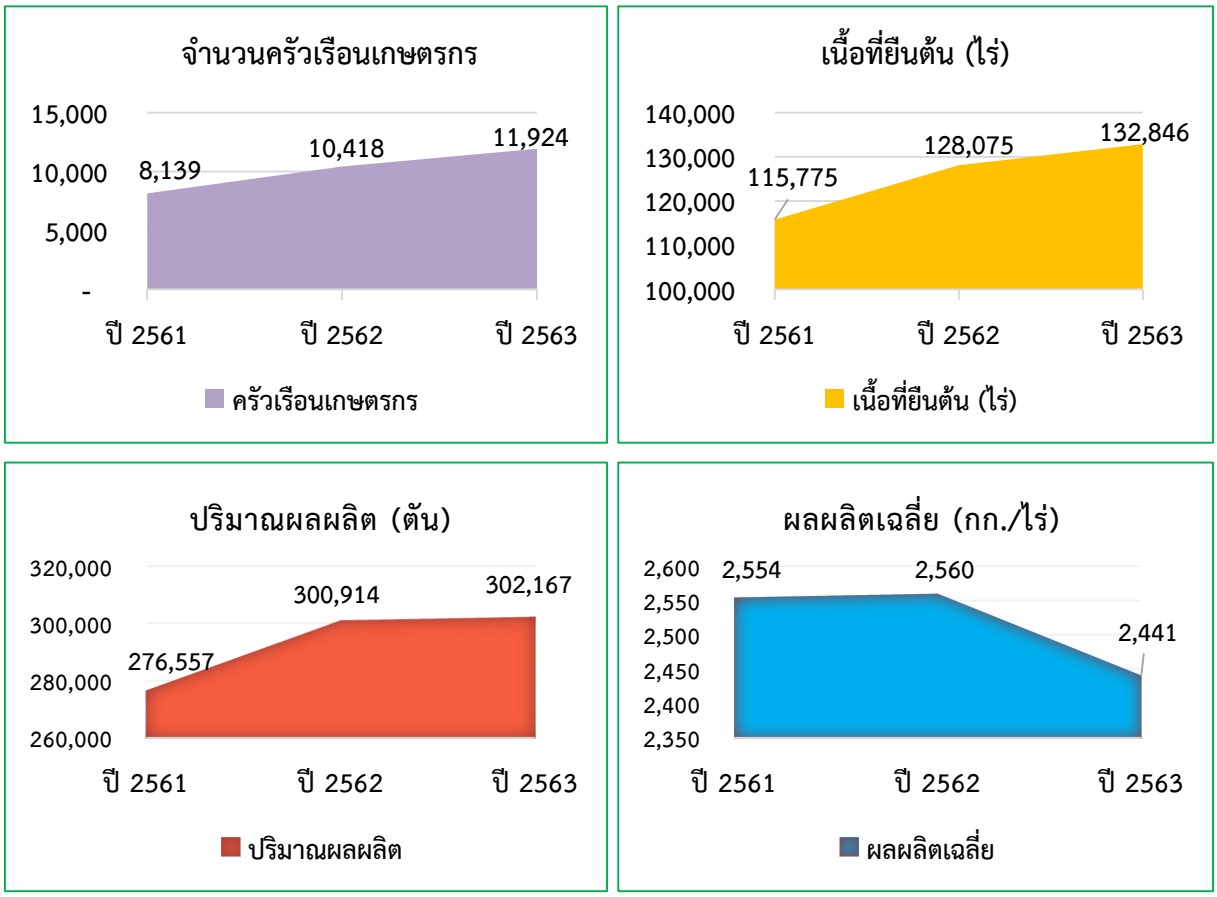

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “ปาล์มน้ำมัน” จำนวน ๑๔ แปลง รวมสมาชิก ๙๕๒ ราย ๑,๒๘๑ แปลง พื้นที่ ๑๐,๘๔๗.๕ ไร่ ได้แก่

อ.เมืองสตูล - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลคลองขุด**
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๐ ราย พื้นที่ ๔๗๙.๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลควนโพธิ์**
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๒ ราย พื้นที่ ๓๙๓.๗๕ ไร่

อ.ควนโดน - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลควนโดน**
อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๘๔ ราย พื้นที่ ๑,๑๑๑.๕๐ ไร่

อ.ควนกาหลง - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลควนกาหลง**
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๔ ราย พื้นที่ ๕๙๖.๒๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลอุใดเจริญ**
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๕ ราย พื้นที่ ๔๘๒.๕ ไร่

อ.ท่าแพ - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลท่าเรือ**
อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล เกษตรกร ๕๖ ราย พื้นที่ ๕๒๓.๗๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๑ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลสาคร**
อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๕ ราย พื้นที่ ๑,๕๗๙.๕ ไร่

อ.ละงู - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลแหลมสน**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๔ ราย พื้นที่ ๔๘๖.๒๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลน้ำผุด**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๐ ราย พื้นที่ ๓๙๗.๒๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มนำมัน ตำบลละงู**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๖ ราย พื้นที่ ๔๒๑.๗๕ ไร่

อ.ทุ่งหว้า - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลขอนคลาน**
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๑๒ ราย พื้นที่ ๘๔๔.๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลทุ่งบุหลัน**
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๗ ราย พื้นที่ ๕๘๖.๕ ไร่

อ.มะนัง - **แปลงใหญ่ปี ๒๕๕๙ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลนิคมพัฒนา**
อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๒๗ ราย พื้นที่ ๑,๙๗๔.๗๕ ไร่
- **แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๒ : แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ตำบลปาล์มน้ำมัน**
อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๐ ราย พื้นที่ ๙๖๙.๗๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ปาล์มน้ำมัน” จังหวัดสตูล

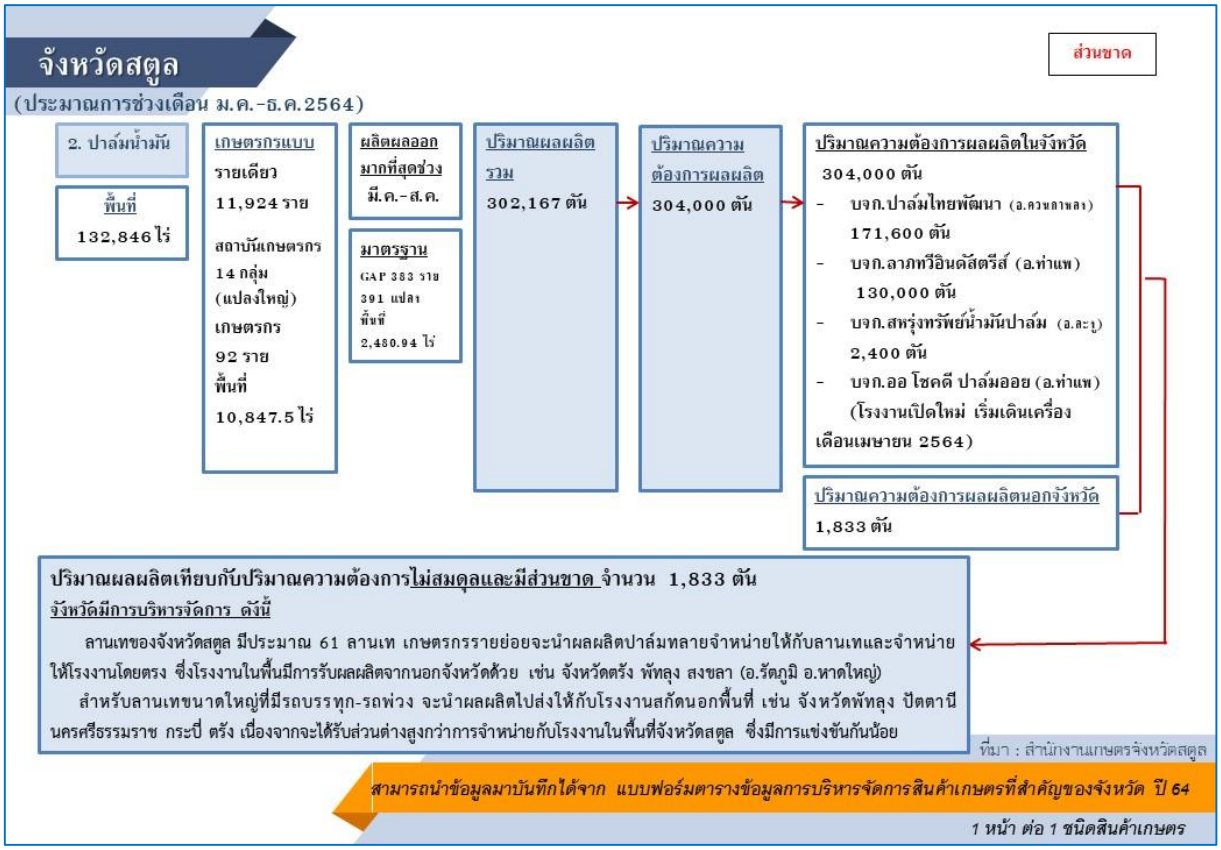

ข้าว

ข้าวนาปี ปี ๒๕๖๑/๖๒ เกษตรกร ๔,๗๘๐ ครัวเรือน เนื้อที่เพาะปลูก ๑๘,๙๗๔ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๘,๙๗๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘,๒๘๓ ตันข้าวเปลือก ผลผลิตเฉลี่ย ๔๓๗ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกใน ๖ อำเภอ ยกเว้นอำเภอมะนัง อำเภอที่มีเนื้อที่ปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว และปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

ที่มาข้อมูล : คณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลด้านพืช ภาคใต้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ณ วันที่ ๒๕ ก.ค.๖๒

ข้าวนาปี ปี ๒๕๖๒/๖๓ เกษตรกร ๔,๗๖๗ ครัวเรือน เนื้อที่เพาะปลูก ๑๘,๑๘๐ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๘,๑๘๐ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๗,๗๔๑ ตันข้าวเปลือก ผลผลิตเฉลี่ย ๔๒๖ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยวและปริมาณผลผลิต มากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

ข้าวนาปี ปี ๒๕๖๓/๖๔ เกษตรกร ๕,๐๘๗ ครัวเรือน เนื้อที่เพาะปลูก ๑๘,๙๙๘ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๘,๙๙๘ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๗,๔๐๙ ตันข้าวเปลือก ผลผลิตเฉลี่ย ๓๙๐ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว มากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอควนโดน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี จังหวัดสตูล ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๓/๖๔

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก(ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑,๐๙๒	๕,๒๐๔	๕,๒๐๔	๒,๐๕๙	๓๙๖	๘.๕๘
๒	ควนโดน	๑,๑๑๕	๒,๕๒๖	๒,๕๒๖	๔๑๘	๑๖๖	๑๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑๘๐	๖๘๖	๖๘๖	๒๕๑	๓๗๗	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๘๗๐	๓,๐๑๑	๓,๐๑๑	๑,๒๖๕	๔๒๐	๙.๕๐
๕	ละงู	๑,๗๖๘	๗,๐๘๗	๗,๐๘๗	๓,๒๙๔	๔๗๖	๑๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๒	๖	๖	๓	๔๖๗	๑๕.๐๐
๗	มะนัง	๖๐	๔๗๘	๔๗๘	๑๑๙	๒๕๐	๒๕.๐๐
รวม		**๕,๐๘๗**	**๑๘,๙๙๘**	**๑๘,๙๙๘**	**๗,๔๐๙**	**๓๙๐**	**๑๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปีการเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒ – ๒๕๖๓/๖๔

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑/๖๒	๔,๗๘๐	๑๘,๙๗๔	๑๘,๙๗๔	๘,๒๘๓	๔๓๗
๒	๒๕๖๒/๖๓	๔,๗๖๗	๑๘,๑๘๐	๑๘,๑๘๐	๗,๗๔๑	๔๒๖
๓	๒๕๖๓/๖๔	๕,๐๘๗	๑๘,๙๙๘	๑๘,๙๙๘	๗,๔๐๙	๓๙๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปีการเพาะปลูก ๒๕๖๑/๖๒ – ๒๕๖๓/๖๔

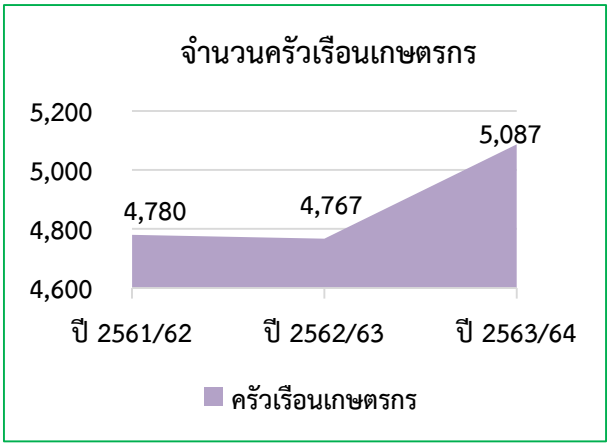

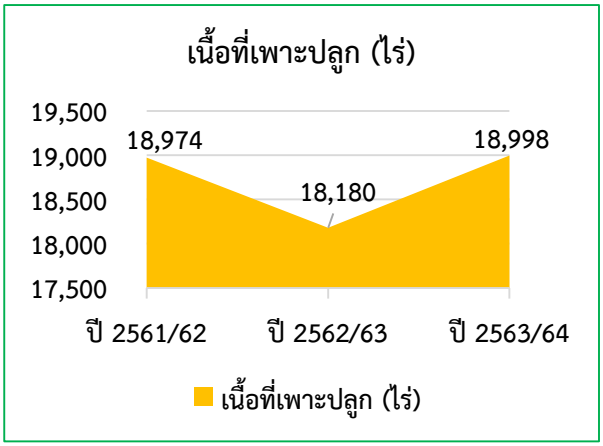

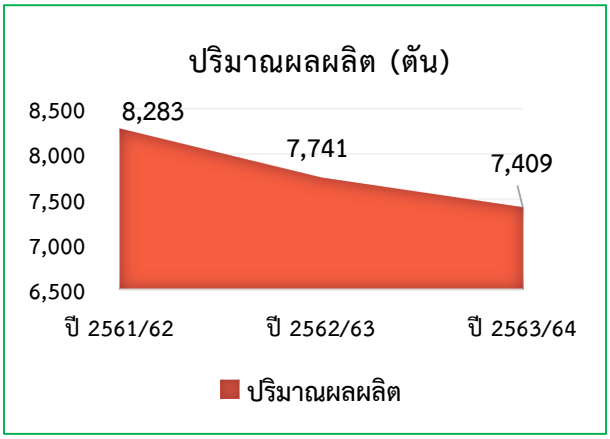

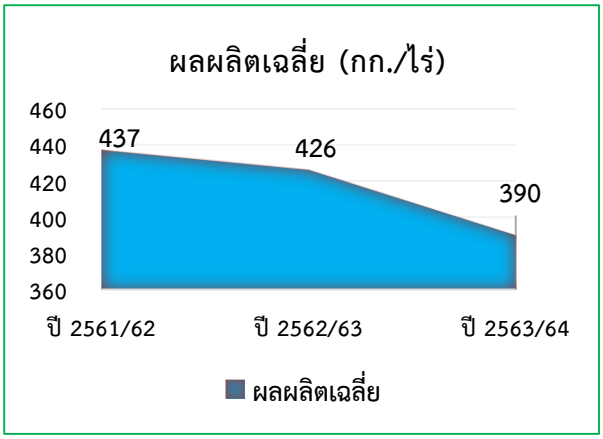

ข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๓๕ ครัวเรือน เนื้อที่เพาะปลูก ๑๘๕ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๘๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๕๘ ตันข้าวเปลือก ผลผลิตเฉลี่ย ๓๑๔ กก./ไร่ ปลูกเฉพาะอำเภอเมืองสตูล

ที่มาข้อมูล : มติการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลด้านการเกษตร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ เม.ย.๖๒

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๑/๖๒

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	เมืองสตูล	๓๕	๑๘๕	๑๘๕	๕๘	๓๑๔
รวม		**๓๕**	**๑๘๕**	**๑๘๕**	**๕๘**	**๓๑๔**

ข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๒ -ไม่มีการเพาะปลูก-

ข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๑๕ ครัวเรือน เนื้อที่เพาะปลูก ๕๖ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๕๖ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๒๒ ตันข้าวเปลือก ผลผลิตเฉลี่ย ๓๙๐ กก./ไร่ ปลูกเฉพาะอำเภอเมืองสตูลและอำเภอควนโดน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก(ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๓	๖	๖	๒	๓๐๘	๑๐.๐๐
๒	ควนโดน	๑๒	๕๐	๕๐	๒๐	๔๐๐	๑๒.๐๐
รวม		**๑๕**	**๕๖**	**๕๖**	**๒๒**	**๓๙๐**	**๑๑.๐๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปีการเพาะปลูก ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๓๕	๑๘๕	๑๘๕	๕๘	๓๑๔
๒	๒๕๖๒	-	-	-	-	-
๓	๒๕๖๓	๑๕	๕๖	๕๖	๒๒	๓๙๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปีการเพาะปลูก ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

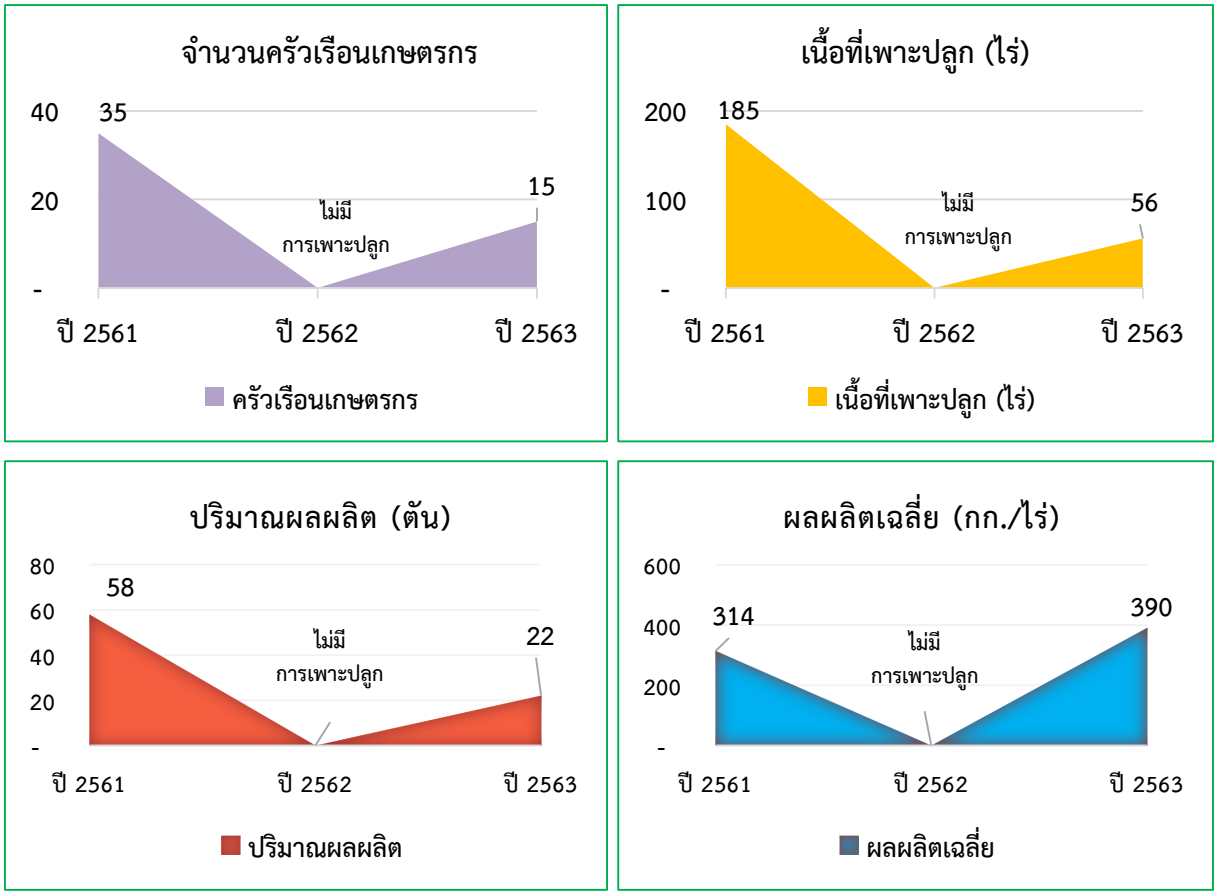

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “นาแปลงใหญ่” จำนวน ๖ แปลง รวมสมาชิก ๕๘๑ ราย พื้นที่ ๒,๙๕๗.๗๕ ไร่ ได้แก่

อ.เมืองสตูล **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๕๙ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลควนโพธิ์**
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๑๒ ราย พื้นที่ ๘๓๘.๗๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลเกตรี
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เกษตรกร ๖๕ ราย พื้นที่ ๓๒๑.๗๕ ไร่

อ.ท่าแพ **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลแป-ระ**
อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล เกษตรกร ๗๔ ราย พื้นที่ ๓๓๗.๗๕ ไร่

อ.ละงู **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๕๙ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลกำแพง**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๐๖ ราย พื้นที่ ๕๙๕.๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๑ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลเขาขาว
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๓๙ ราย พื้นที่ ๔๘๖.๒๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๒ : แปลงใหญ่ข้าว ตำบลน้ำผุด
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๘๕ ราย พื้นที่ ๓๗๗.๗๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ข้าว” จังหวัดสตูล

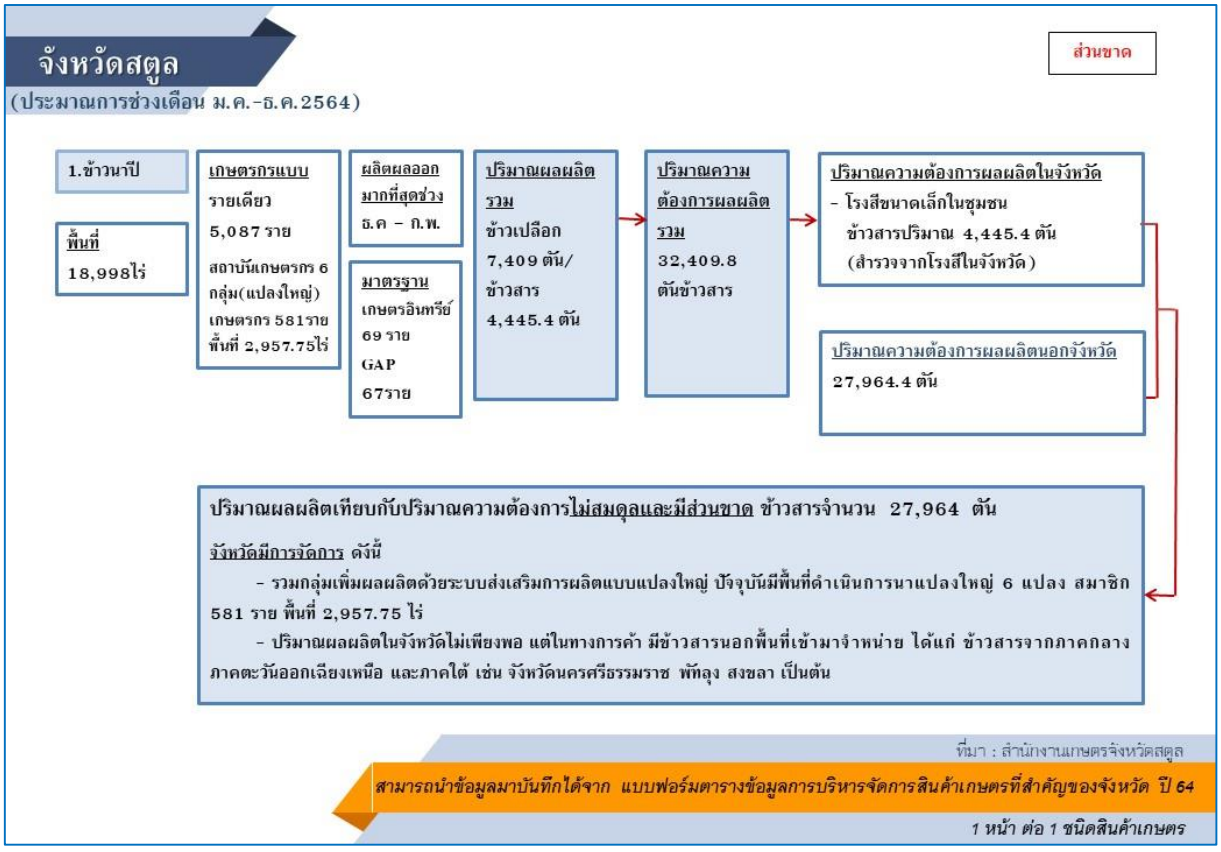

ทุเรียน

ปี ๒๕๖๑ เนื้อที่ยืนต้น ๒,๘๕๔ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๐๘๙ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๑๐๙ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๕๓๑ กก./ไร่

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๓,๗๔๕ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒,๓๕๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๒๔๙ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๖๙๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๕๕๓ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอท่าแพ สำหรับอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอมะนัง

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๔,๐๑๑ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒,๙๗๗ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๒๕๐ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๖๔๒ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๕๑๔ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอมะนัง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกทุเรียน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔๑๓	๒๑๓	๖๗	๒๗	๓๙๘	๖๐.๐๐
๒	ควนโดน	๙๕๐	๙๐๔	๕๖๒	๒๗๓	๔๘๕	๖๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๓๒๔	๘๓๑	๓๕๘	๒๐๓	๕๖๘	๘๓.๐๐
๔	ท่าแพ	๔๔๓	๒๘๓	๖๖	๓๗	๕๕๘	๑๒๓.๐๐
๕	ละงู	๓๖๓	๒๑๒	๗๙	๔๒	๕๓๐	๘๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๖๑	๗๗	๓๔	๑๔	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๗	มะนัง	๔๕๗	๔๕๗	๘๔	๔๖	๕๔๒	๗๗.๕๐
รวม		**๔,๐๑๑**	**๒,๙๗๗**	**๑,๒๕๐**	**๖๔๒**	**๕๑๔**	**๘๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกทุเรียน จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๑,๖๗๓	๒,๘๕๔	๒,๐๘๙	๑,๑๐๙	๕๓๑
๒	๒๕๖๒	๓,๗๔๕	๒,๓๕๕	๑,๒๔๙	๖๙๑	๕๕๓
๓	๒๕๖๓	๔,๐๑๑	๒,๙๗๗	๑,๒๕๐	๖๔๒	๕๑๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกทุเรียน จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

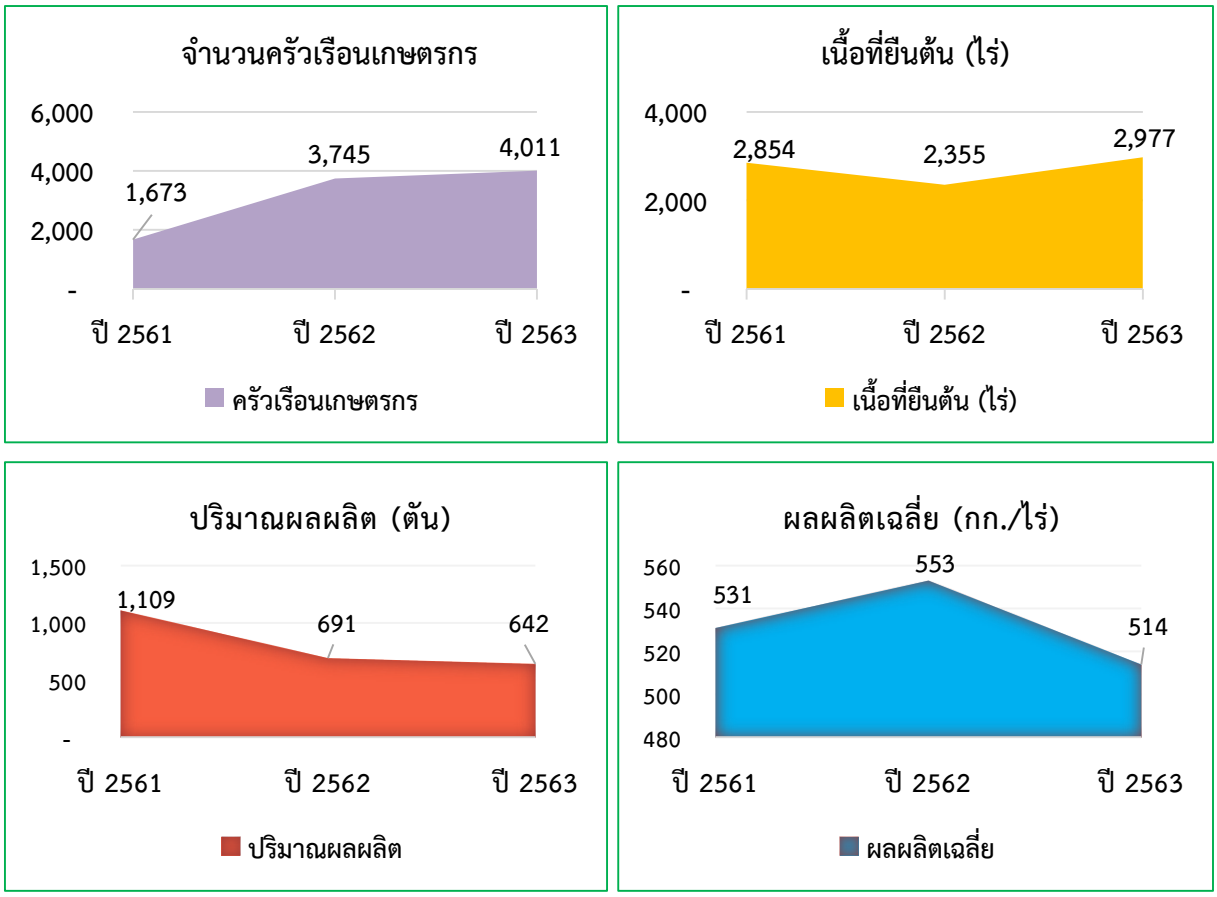

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “ทุเรียน” จำนวน ๑ แปลง รวมสมาชิก ๓๓ ราย พื้นที่ ๓๔๙.๒๕ ไร่ ได้แก่

อ.ควนกาหลง **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ทุเรียน ตำบลควนกาหลง**
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๓ ราย พื้นที่ ๓๔๙.๒๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ทุเรียน” จังหวัดสตูล

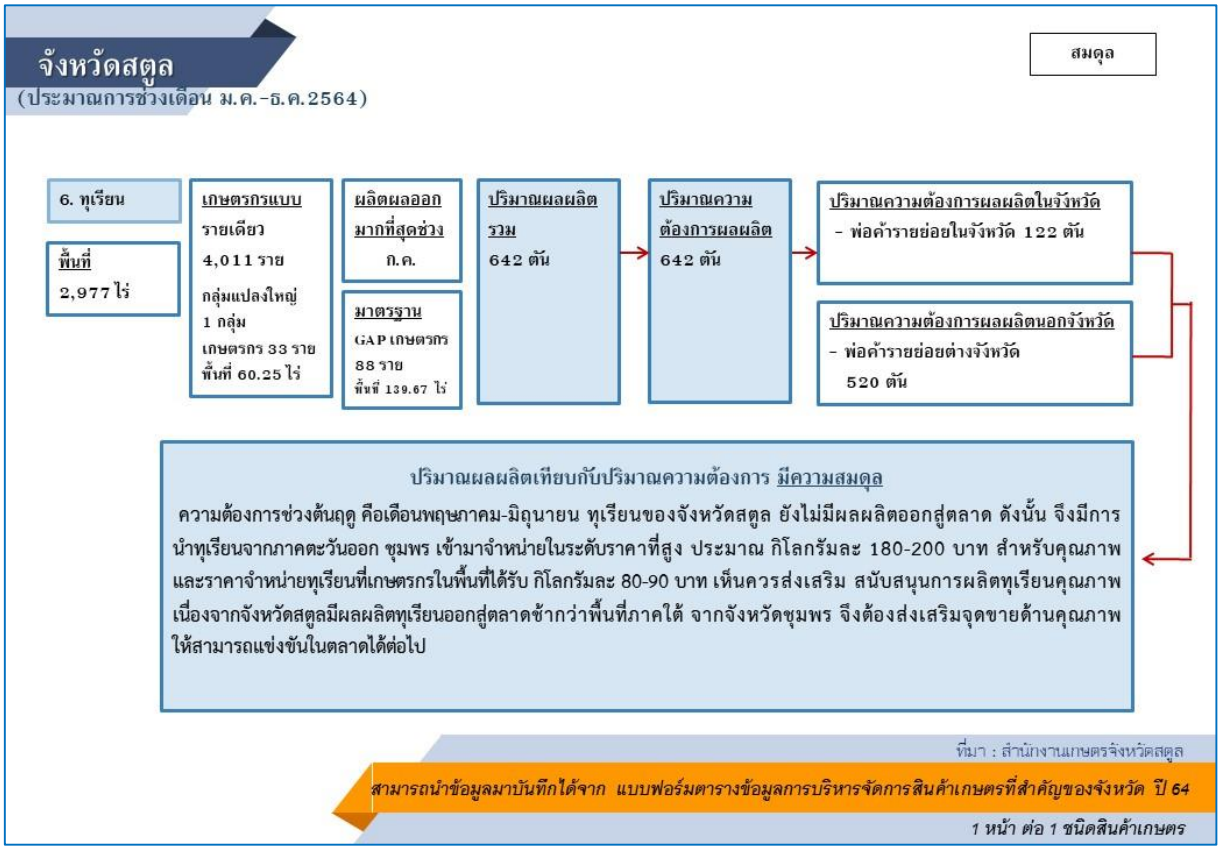

เงาะ

ปี ๒๕๖๑ เนื้อที่ยืนต้น ๑,๒๕๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๒๔๘ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๔๗ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๖๗๙ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอมะนัง และอำเภอที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๓,๖๑๑ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๒๗๘ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๑๓๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๗๙๒ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๖๙๗ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๓,๘๘๔ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๔๓๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๓๑๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๐๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๖๐๙ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกเงาะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๕๑๐	๑๓๖	๙๙	๔๔	๔๔๔	๑๕.๓๓
๒	ควนโดน	๗๘๓	๓๘๒	๓๗๖	๒๐๗	๕๕๐	๒๗.๕๐
๓	ควนกาหลง	๑,๒๗๐	๔๗๔	๔๖๑	๓๑๒	๖๗๖	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๔๘๕	๑๑๓	๘๙	๖๐	๖๗๕	๓๐.๐๐
๕	ละงู	๔๑๗	๑๗๘	๑๕๙	๙๕	๕๙๙	๒๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๓๖	๒๖	๒๑	๑๑	๕๓๔	๒๐.๐๐
๗	มะนัง	๓๘๓	๑๒๗	๑๑๐	๗๒	๖๕๔	๒๐.๐๐
รวม		**๓,๘๘๔**	**๑,๔๓๖**	**๑,๓๑๕**	**๘๐๑**	**๖๐๙**	**๒๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกเงาะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๑,๗๘๑	๑,๒๕๕	๑,๒๔๘	๘๔๗	๖๗๙
๒	๒๕๖๒	๓,๖๑๑	๑,๒๗๘	๑,๑๓๗	๗๙๒	๖๙๗
๓	๒๕๖๓	๓,๘๘๔	๑,๔๓๖	๑,๓๑๕	๘๐๑	๖๐๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกเงาะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

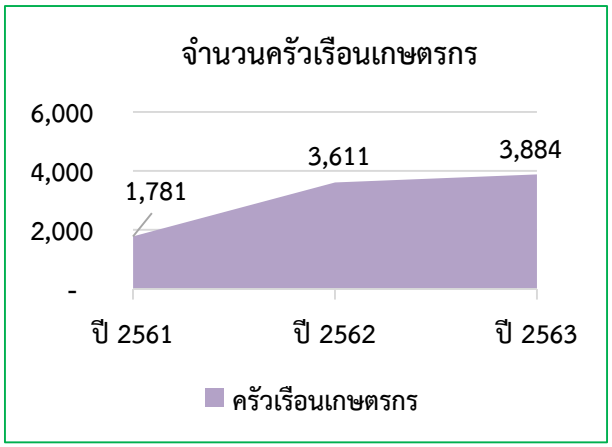

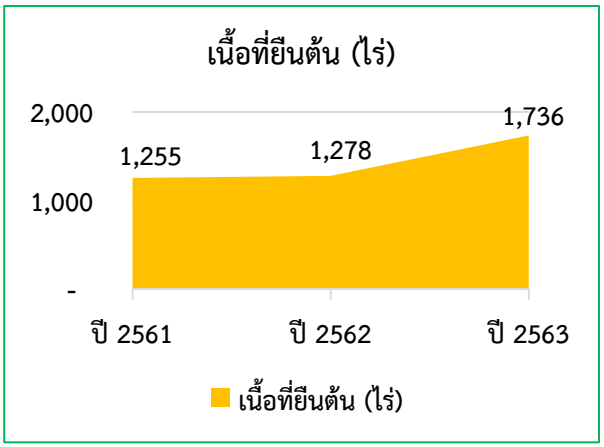

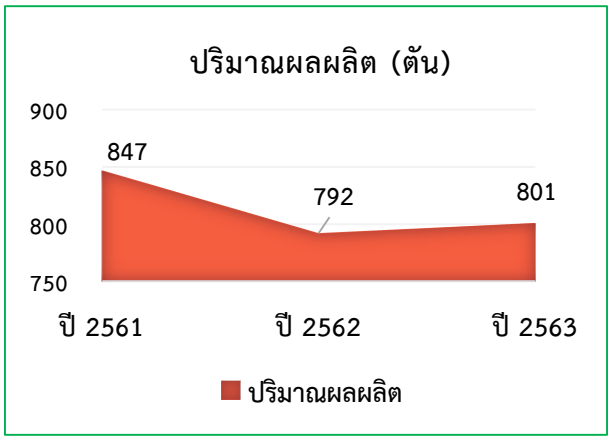

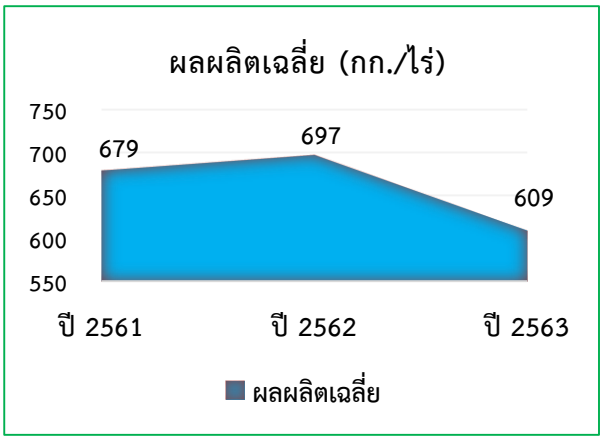

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “เงาะ” จังหวัดสตูล

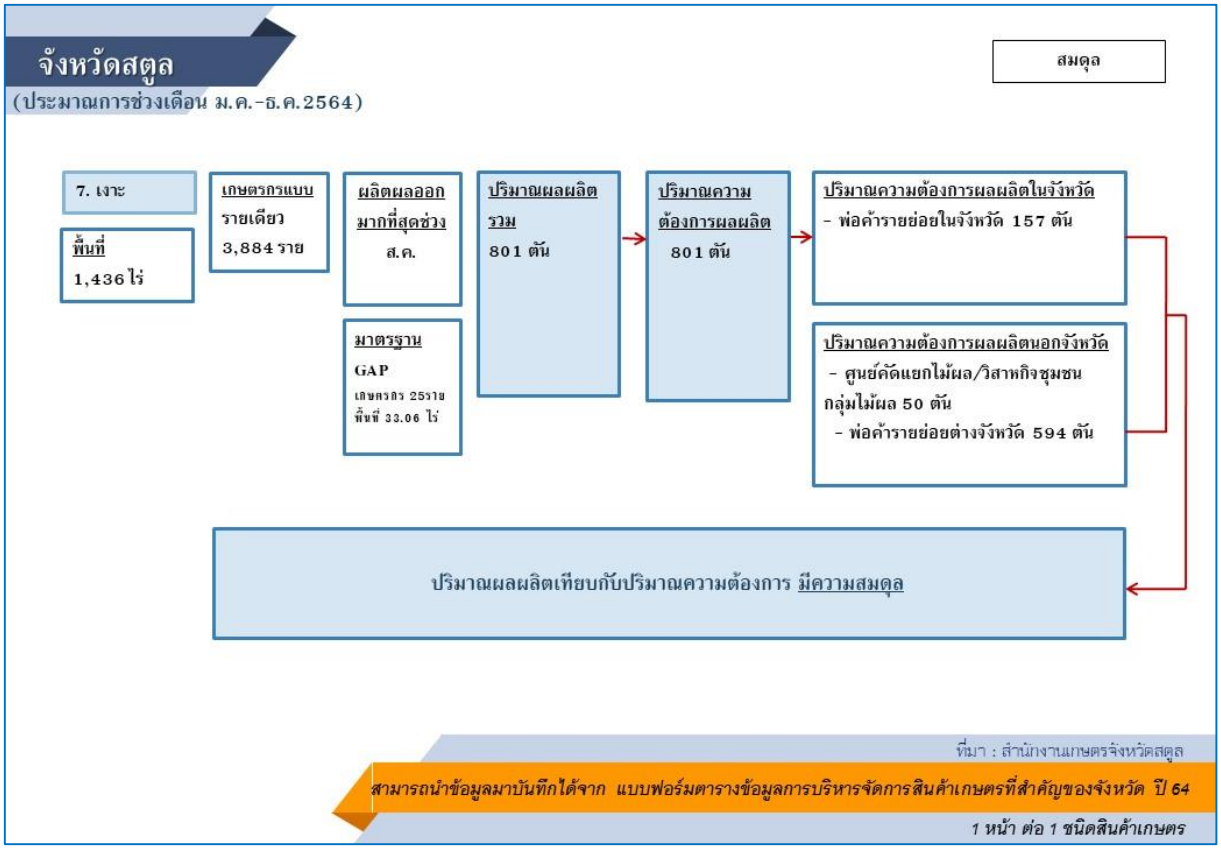

มังคุด

ปี ๒๕๖๑ เนื้อที่ยืนต้น ๑,๖๖๑ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๕๒๑ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๕๘๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๓๘๒ กก./ไร่

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๓,๓๑๐ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๘๒๗ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๕๙๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๗๘ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๕๕๑ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๓,๕๒๒ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๙๗๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๗๘๑ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๒๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๔๖๑ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมังคุด จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔๑๔	๑๕๖	๑๐๒	๔๐	๓๘๙	๑๕.๐๐
๒	ควนโดน	๗๖๓	๔๗๑	๔๑๖	๑๘๐	๔๓๓	๓๕.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๑๗๑	๖๖๕	๖๕๑	๒๗๗	๔๒๕	๑๖.๐๐
๔	ท่าแพ	๓๖๖	๑๑๐	๘๒	๔๑	๔๙๔	๓๐.๐๐
๕	ละงู	๓๗๖	๓๑๒	๒๙๘	๑๖๐	๕๓๘	๔๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๔๑	๕๗	๕๖	๒๔	๔๓๗	๑๕.๐๐
๗	มะนัง	๓๙๑	๒๐๑	๑๗๖	๙๙	๕๖๓	๒๐.๐๐
รวม		**๓,๕๒๒**	**๑,๙๗๒**	**๑,๗๘๑**	**๘๒๑**	**๔๖๑**	**๒๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมังคุด จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๙๗๑	๑,๖๖๑	๑,๕๒๑	๕๘๑	๓๘๒
๒	๒๕๖๒	๓,๓๑๐	๑,๘๒๗	๑,๕๙๔	๘๗๘	๕๕๑
๓	๒๕๖๓	๓,๕๒๒	๑,๙๗๒	๑,๗๘๑	๘๒๑	๔๖๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกมังคุด จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

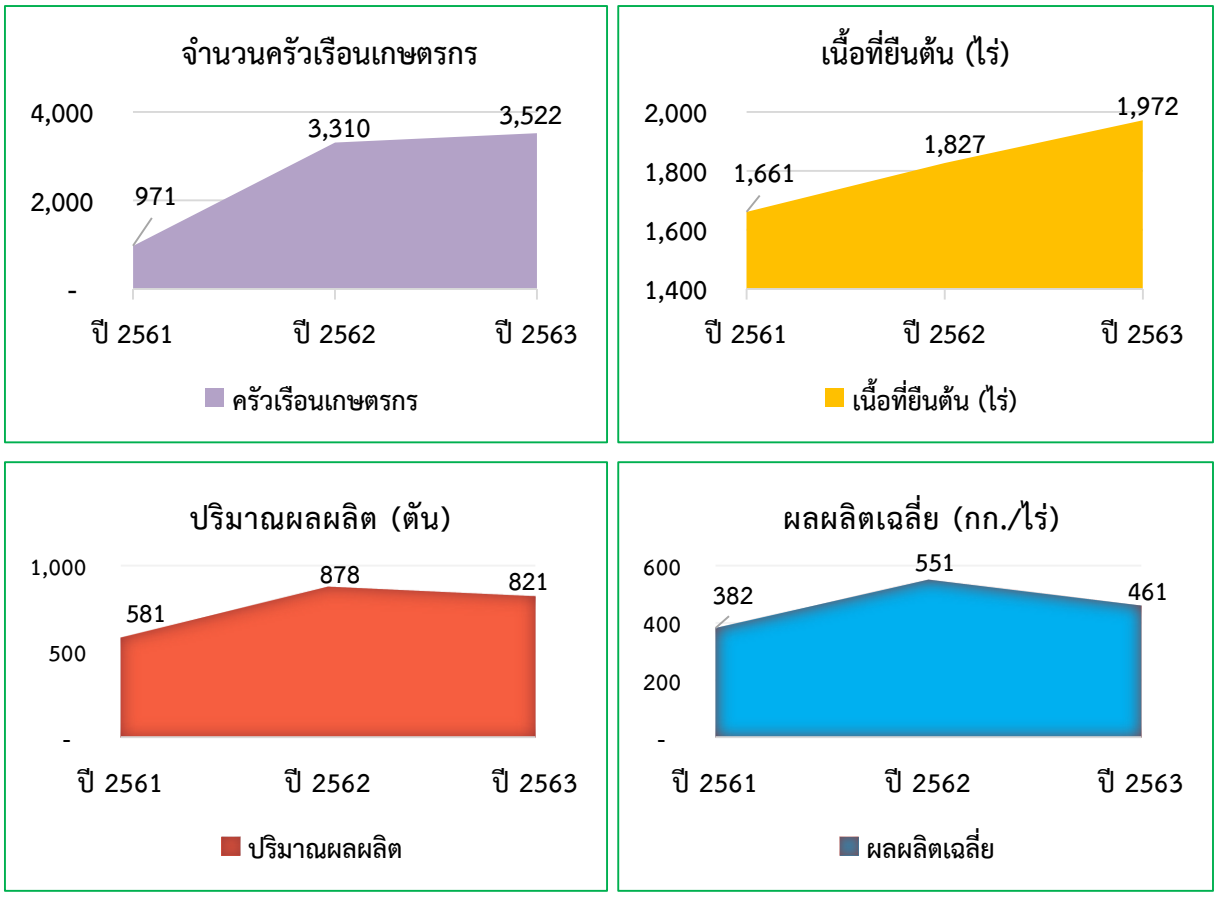

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “มังคุด” จังหวัดสตูล

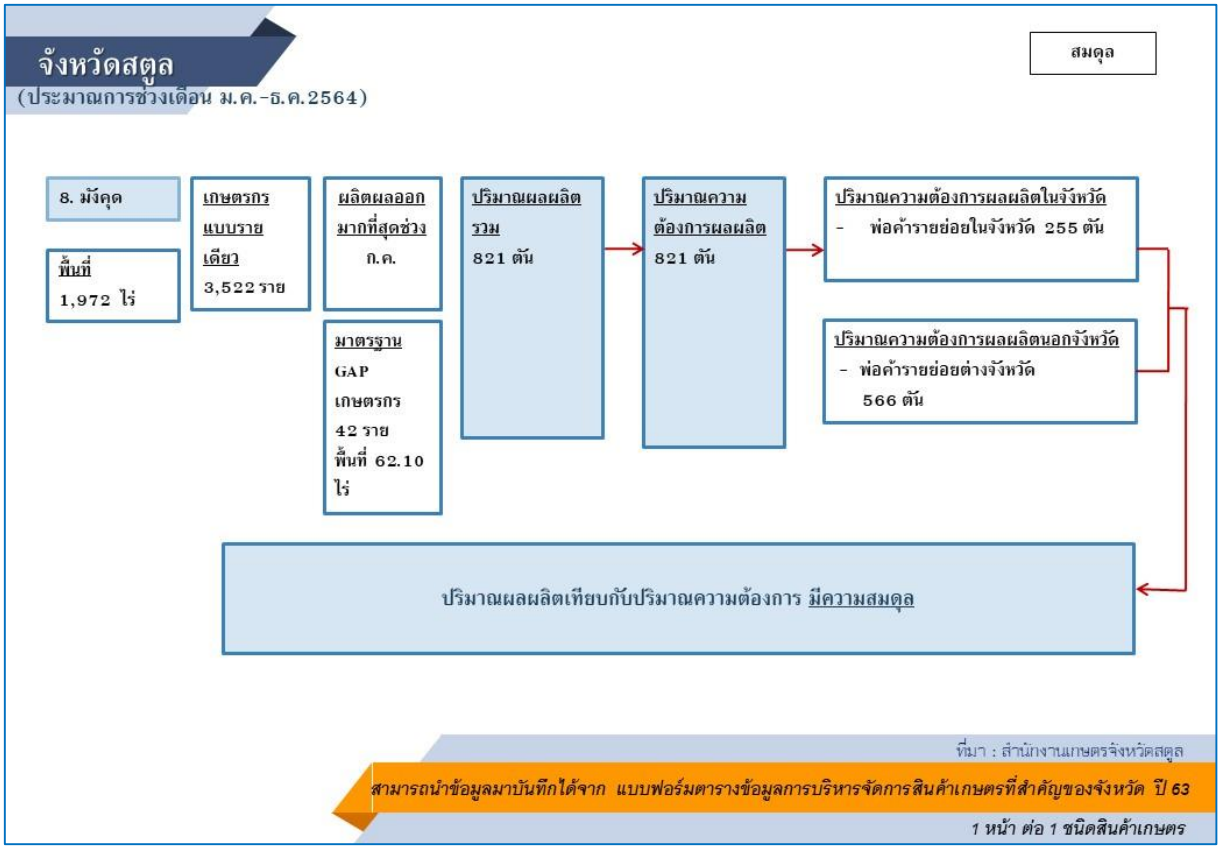

ลองกอง

ปี ๒๕๖๑ เนื้อที่ยืนต้น ๔,๒๖๔ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๓,๖๑๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๗๘๙ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๔๙๕ กก./ไร่

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเอกภาพ ปี ๒๕๖๑

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๕,๑๘๑ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๓,๐๔๙ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๗๒๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๑๒๕ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๔๑๓ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ที่มาข้อมูล : จากการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำข้อมูลเอกภาพไม้ผลเศรษฐกิจภาคใต้ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ วันที่ ๗-๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๕,๓๖๘ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๓,๒๔๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๙๘๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๑๖๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๓๘๙ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอควนโดน ๓) อำเภอละงู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกลองกอง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต(ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย(กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย(บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๗๖๑	๒๗๑	๒๑๐	๖๖	๓๑๓	๑๕.๐๐
๒	ควนโดน	๑,๒๐๐	๙๔๕	๘๕๗	๓๘๖	๔๕๐	๓๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๖๕๔	๑,๐๓๘	๑,๐๑๖	๓๘๗	๓๘๑	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๖๔๙	๓๒๐	๒๗๙	๙๒	๓๒๘	๓๓.๐๐
๕	ละงู	๕๑๘	๓๕๘	๓๓๓	๑๒๓	๓๗๐	๒๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๘๕	๗๘	๗๗	๒๒	๒๘๒	๒๐.๐๐
๗	มะนัง	๕๐๑	๒๓๒	๒๑๕	๘๕	๓๙๕	๑๒.๐๐
รวม		**๕,๓๖๘**	**๓,๒๔๒**	**๒,๙๘๗**	**๑,๑๖๑**	**๓๘๙**	**๒๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกลองกอง จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๓,๐๓๕	๔,๒๖๔	๓,๖๑๕	๑,๗๘๙	๔๙๕
๒	๒๕๖๒	๕,๑๘๑	๓,๐๔๙	๒,๗๒๕	๑,๑๒๕	๔๑๓
๓	๒๕๖๓	๕,๓๖๘	๓,๒๔๒	๒,๙๘๗	๑,๑๖๑	๓๘๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกลองกอง จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

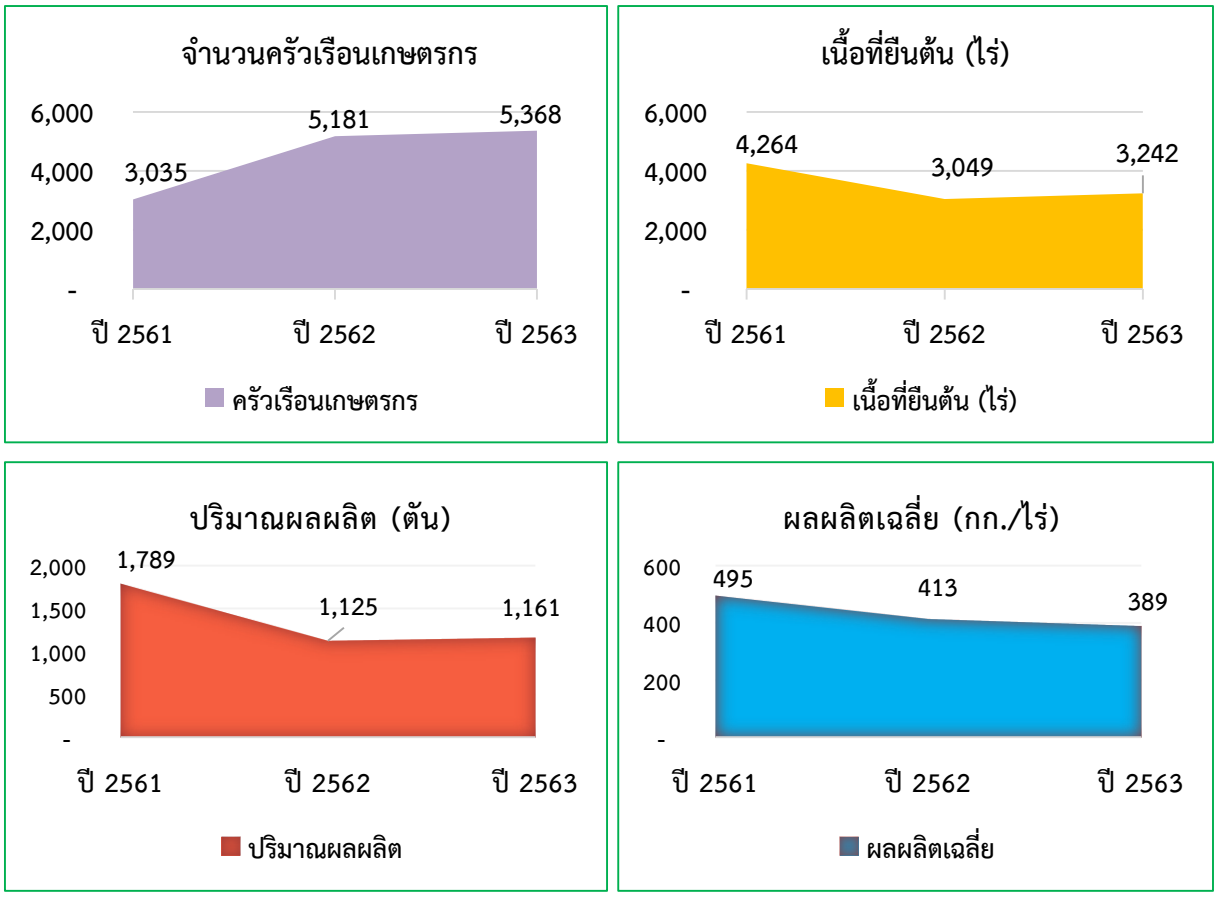

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “ลองกอง” จำนวน ๑ แปลง รวมสมาชิก ๑๒๐ ราย ๑๓๐ แปลง พื้นที่ ๒๙๕.๒๕ ไร่ ได้แก่

อ.ควนโดน - แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่ลองกอง ตำบลควนโดน

อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกร ๑๒๐ ราย พื้นที่ ๒๙๕.๒๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ลองกอง” จังหวัดสตูล

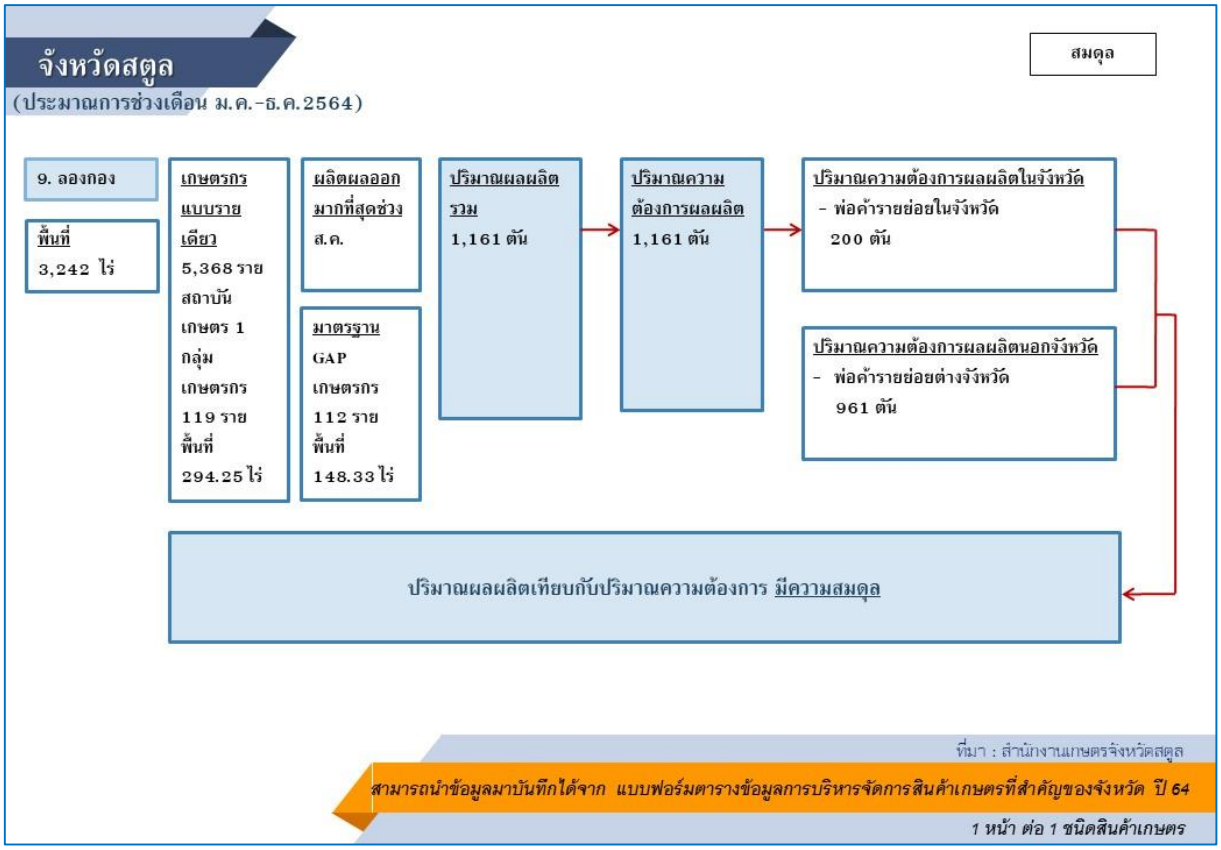

จำปาดะ

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๑,๔๘๘ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๓๐๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๐๙๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๒,๐๐๕ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๓๔ กก./ไร่

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๒,๘๑๘ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๒๘๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๐๕๓ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๔๒๓ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๓๕๑ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล มากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอเมืองสตูล และอำเภอทีมีปริมาณผลผลิต มากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอละงู

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๒,๙๙๙ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๑,๓๗๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑,๑๒๘ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑,๕๗๗ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๓๙๘ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล มากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอเมืองสตูล และอำเภอทีมีปริมาณผลผลิต มากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนโดน ๒) อำเภอควนกาหลง ๓) อำเภอท่าแพ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกจำปาดะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๘๓	๙๔	๖๘	๗๔	๑,๐๙๑	๒๑.๗๕
๒	ควนโดน	๖๗๗	๖๙๓	๕๙๑	๙๔๖	๑,๖๐๑	๖๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๙๙๓	๓๒๕	๒๘๑	๓๐๗	๑,๐๙๔	๒๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๓๘๗	๘๓	๕๖	๙๐	๑,๖๐๐	๓๗.๕๐
๕	ละงู	๒๗๖	๗๖	๕๕	๘๖	๑,๕๖๓	๓๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๑๐๓	๒๙	๒๓	๒๕	๑,๐๘๐	๒๕.๐๐
๗	มะนัง	๒๘๐	๗๒	๕๔	๔๙	๙๐๐	๑๖.๐๐
รวม		**๒,๙๙๙**	**๑,๓๗๒**	**๑,๑๒๘**	**๑,๕๗๗**	**๑,๓๙๘**	**๓๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกจำปาดะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๑,๔๘๘	๑,๓๐๒	๑,๐๙๔	๒,๐๐๕	๑,๘๓๔
๒	๒๕๖๒	๒,๘๑๘	๑,๒๘๖	๑,๐๕๓	๑,๔๒๒	๑,๓๕๑
๓	๒๕๖๓	๒,๙๙๙	๑,๓๗๒	๑,๑๒๘	๑,๕๗๗	๑,๓๙๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกจำปาดะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

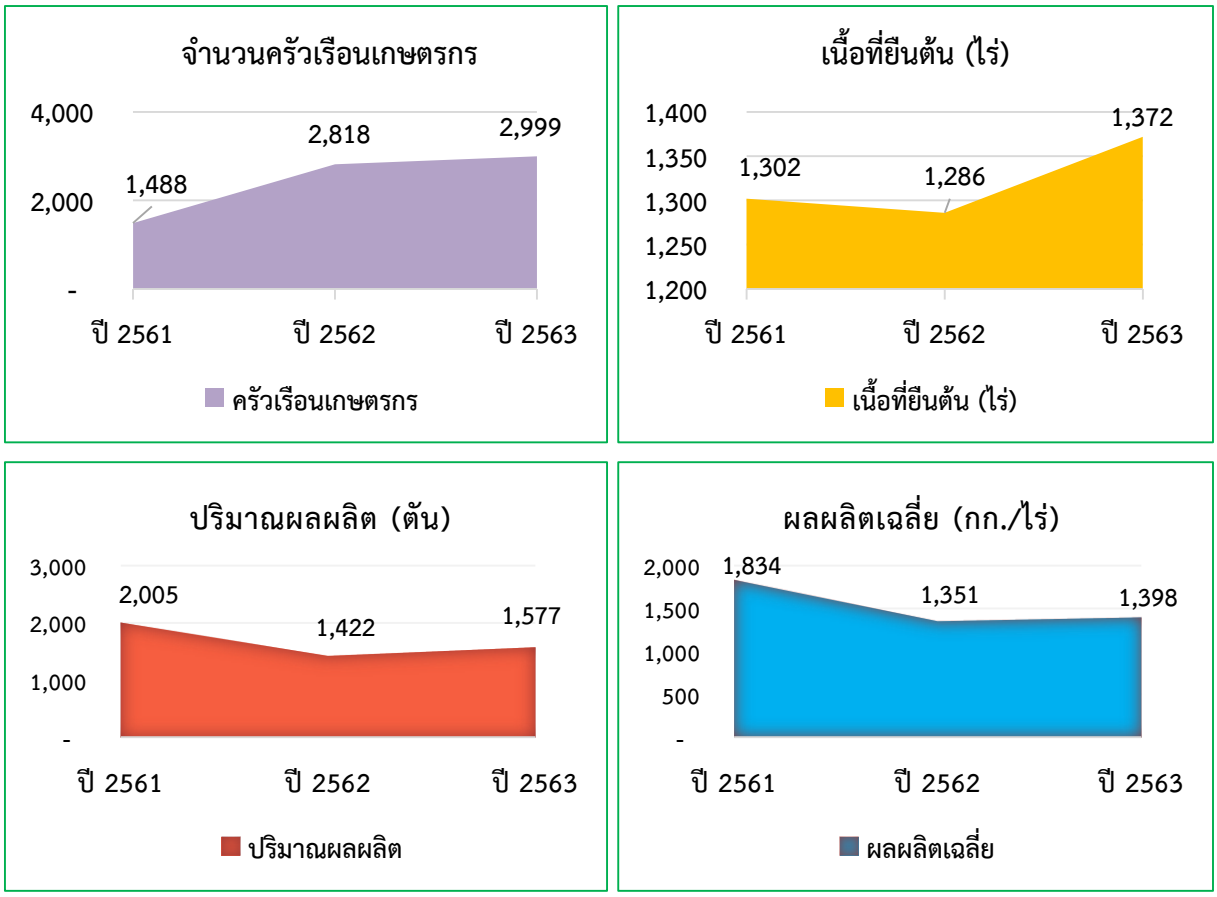

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “จำปาดะ” จำนวน ๑ แปลง สมาชิก ๔๐ ราย ๔๐ แปลง พื้นที่ ๑๑๘.๗๕ ไร่ ได้แก่

อ.ควนโดน - แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๑ : แปลงใหญ่จำปาดะ ตำบลวังประจัน

อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๐ ราย พื้นที่ ๑๑๘.๗๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “จำปาดะ” จังหวัดสตูล

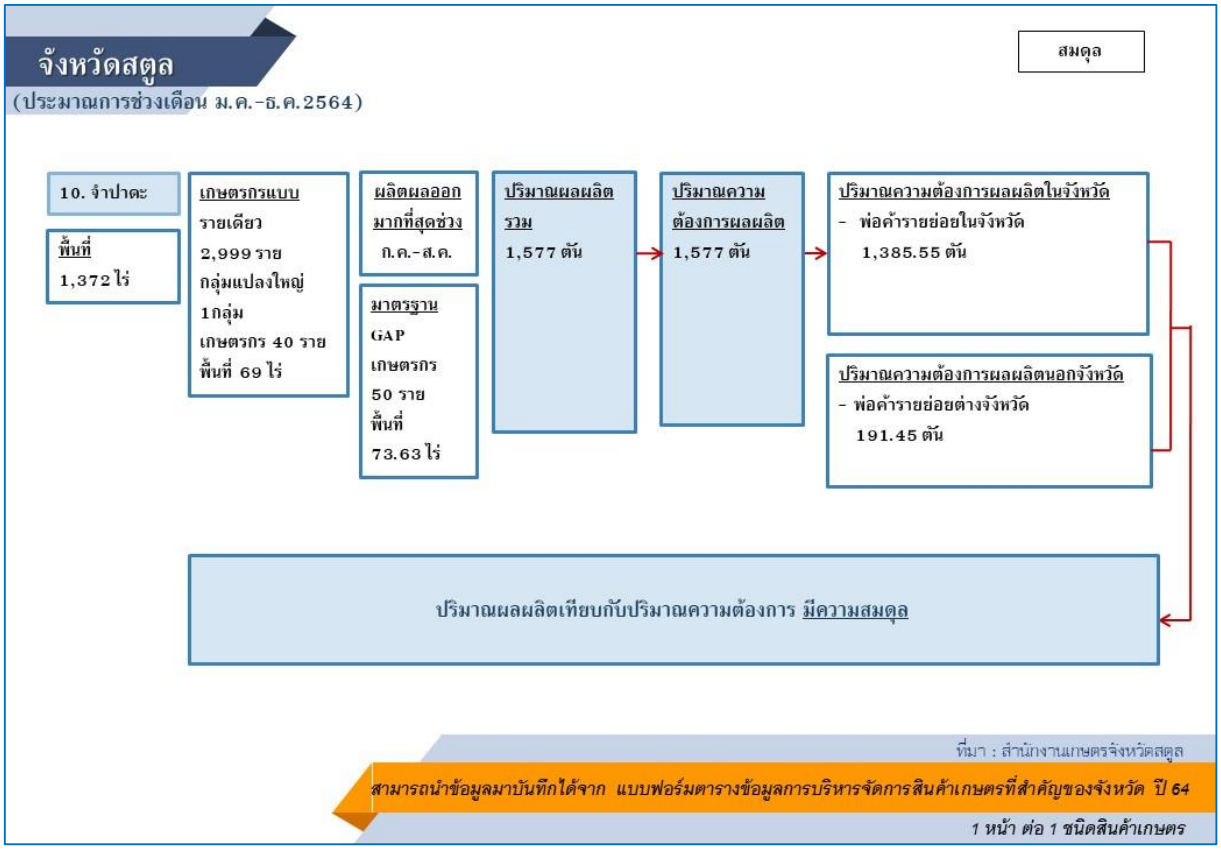

ข้าว

ข้าวนาปี

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปี จังหวัดสตูล ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๓/๖๔

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก(ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑,๐๙๒	๕,๒๐๔	๕,๒๐๔	๒,๐๕๙	๓๙๖	๘.๕๘
๒	ควนโดน	๑,๑๑๕	๒,๕๒๖	๒,๕๒๖	๔๑๘	๑๖๖	๑๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑๘๐	๖๘๖	๖๘๖	๒๕๑	๓๗๗	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๘๗๐	๓,๐๑๑	๓,๐๑๑	๑,๒๖๕	๔๒๐	๙.๕๐
๕	ละงู	๑,๗๖๘	๗,๐๘๗	๗,๐๘๗	๓,๒๙๔	๔๗๖	๑๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๒	๖	๖	๓	๔๖๗	๑๕.๐๐
๗	มะนัง	๖๐	๔๗๘	๔๗๘	๑๑๙	๒๕๐	๒๕.๐๐
รวม		**๕,๐๘๗**	**๑๘,๙๙๘**	**๑๘,๙๙๘**	**๗,๔๐๙**	**๓๙๐**	**๑๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ข้าวนาปรัง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่เพาะปลูก(ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๓	๖	๖	๒	๓๐๘	๑๐.๐๐
๒	ควนโดน	๑๒	๕๐	๕๐	๒๐	๔๐๐	๑๒.๐๐
รวม		**๑๕**	**๕๖**	**๕๖**	**๒๒**	**๓๙๐**	**๑๑.๐๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ไม้ยืนต้น

ยางพารา

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกยางพารา จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่กรีด (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๖,๙๓๐	๙๐,๕๖๑	๗๕,๔๖๔	๒๐,๑๕๖	๒๖๗	๓๖.๗๕
๒	ควนโดน	๒,๙๖๘	๔๐,๑๗๔	๒๘,๓๓๐	๕,๙๖๐	๒๑๐	๔๒.๐๑
๓	ควนกาหลง	๖,๒๘๐	๑๓๔,๑๐๑	๙๕,๒๖๐	๒๕,๑๔๐	๒๖๕	๓๖.๐๐
๔	ท่าแพ	๕,๖๙๓	๖๑,๒๓๖	๕๐,๕๐๗	๑๒,๕๒๔	๒๔๘	๔๓.๓๖
๕	ละงู	๗,๓๐๒	๘๖,๒๒๘	๗๒,๘๑๔	๑๙,๕๙๗	๒๖๑	๔๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๓,๔๖๙	๘๐,๐๐๒	๕๕,๘๓๒	๑๓,๖๑๗	๒๔๔	๓๙.๗๒
๗	มะนัง	๓,๔๙๘	๖๖,๖๓๔	๖๓,๙๕๐	๑๖,๙๐๘	๒๖๔	๔๕.๐๐
รวม		**๓๖,๑๔๐**	**๕๕๘,๙๓๖**	**๔๔๒,๑๕๗**	**๑๑๓,๙๐๒**	**๒๕๘**	**๔๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ปาล์มน้ำมัน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑,๒๕๐	๑๑,๒๐๐	๙,๒๔๐	๑๙,๘๘๖	๒,๑๕๒	๒.๖๖
๒	ควนโดน	๙๖๖	๔,๔๐๙	๔,๐๓๐	๖,๕๘๑	๑,๖๓๓	๔.๒๔
๓	ควนกาหลง	๑,๙๖๐	๓๕,๓๑๐	๓๑,๘๗๗	๗๖,๑๒๐	๒,๒๗๗	๓.๐๐
๔	ท่าแพ	๑,๕๘๑	๑๓,๘๕๕	๑๒,๑๔๒	๓๑,๑๕๔	๑,๕๖๖	๔.๒๕
๕	ละงู	๒,๖๖๖	๑๘,๐๕๘	๑๗,๙๔๘	๔๗,๐๕๔	๒,๖๑๑	๓.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๑,๒๔๔	๑๐,๖๘๒	๙,๙๗๓	๒๕,๕๘๗	๒,๕๖๖	๓.๙๐
๗	มะนัง	๒,๒๕๗	๓๙,๓๓๓	๓๘,๖๐๓	๙๕,๗๘๖	๒,๔๘๑	๕.๒๐
รวม		**๑๑,๙๒๔**	**๑๓๒,๘๔๖**	**๑๒๓,๘๑๒**	**๓๐๒,๑๖๗**	**๒,๔๔๑**	**๔**

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะพร้าวผลแก่

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๑,๒๙๙ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒,๗๙๐ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๕๐๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓,๓๗๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๓๔๘ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายใน ๖ อำเภอ ยกเว้นอำเภอมะนัง อำเภอที่มีเนื้อยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอทุ่งหว้า ๓) อำเภอละงู สำหรับอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอทุ่งหว้า

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๑,๔๐๐ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒,๓๘๘ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๑๓๘ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓,๒๒๒ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๕๐๗ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายในทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอทุ่งหว้า สำหรับอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอควนโดน

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๑,๕๗๗ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒,๖๐๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒,๐๗๒ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓,๔๖๙ ตัน (๑,๕๗๖,๔๗๔ ลูก) ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๖๗๔ กก./ไร่ (๗๖๑ ลูก/ไร่)

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายในทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อยืนต้นและประมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอทุ่งหว้า สำหรับอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอควนโดน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะพร้าวผลแก่ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต		ผลผลิตเฉลี่ย		ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
					(ลูก)	(ตัน)	(ลูก/ไร่)	(กก./ไร่)	
๑	เมืองสตูล	๒๗๒	๙๐๒	๘๘๕	๖๔๓,๑๘๑	๑,๔๑๕	๗๒๗	๑,๕๙๙	๑๒
๒	ควนโดน	๒๗๐	๓๐๗	๒๓๐	๘๔,๔๔๕	๑๘๖	๓๖๗	๘๐๘	๑๘.๓๑
๓	ควนกาหลง	๖๑	๑๑๔	๖๑	๖๑,๓๓๐	๑๓๕	๑,๐๐๕	๒,๒๑๓	๑๓
๔	ท่าแพ	๓๐๖	๒๑๒	๑๒๕	๑๑๐,๓๕๒	๒๔๓	๘๘๐	๑,๙๓๘	๘
๕	ละงู	๔๕๓	๖๐๘	๕๑๑	๓๙๖,๖๒๔	๘๗๓	๗๗๖	๑,๗๐๘	๑๕
๖	ทุ่งหว้า	๑๗๐	๓๔๘	๒๐๙	๒๓๔,๑๐๕	๕๑๕	๑,๑๒๐	๒,๔๖๔	๘
๗	มะนัง	๔๕	๑๑๓	๕๑	๔๖,๔๓๗	๑๐๒	๙๑๑	๒,๐๐๐	๑๕
รวม		**๑,๕๗๗**	**๒,๖๐๕**	**๒,๐๗๒**	**๑,๕๗๖,๔๗๔**	**๓,๔๖๙**	**๗๖๑**	**๑,๖๗๔**	**๑๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ทั้งผลรวมเปลือก ๑ ผล = ๒.๒ กิโลกรัม

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะพร้าวผลแก่ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
๑	๒๕๖๑	๑,๒๙๙	๒,๗๙๐	๒,๕๐๕	๓,๓๗๘	๑,๓๔๘
๒	๒๕๖๒	๑,๔๐๐	๒,๓๘๘	๒,๑๓๘	๓,๒๒๒	๑,๕๐๗
๓	๒๕๖๓	๑,๕๗๗	๒,๖๐๕	๒,๐๗๒	๓,๔๖๙	๑,๖๗๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กราฟข้อมูลการเพาะปลูกมะพร้าวผลแก่ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

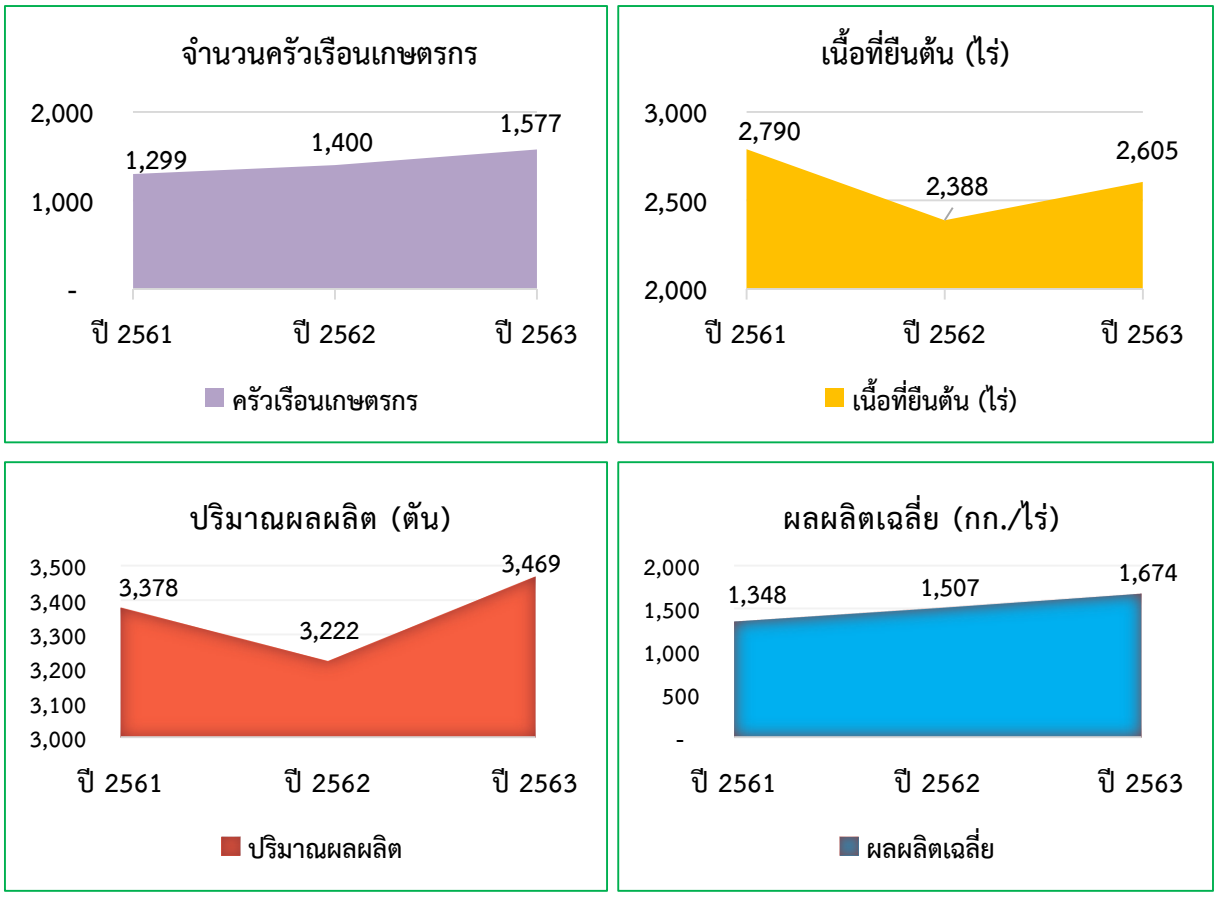

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “มะพร้าว” จำนวน ๔ แปลง รวมสมาชิก ๑๔๒ ราย พื้นที่ ๕๖๕.๒๕ ไร่ ได้แก่

อ.ละงู **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่มะพร้าว ตำบลแหลมสน**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๗ ราย พื้นที่ ๑๕๐.๒๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่มะพร้าว ตำบลละงู
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๔ ราย พื้นที่ ๑๘๘.๕ ไร่

อ.ทุ่งหว้า **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่มะพร้าว ตำบลทุ่งบุหลัน**
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๑ ราย พื้นที่ ๑๐๒.๗๕ ไร่
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่มะพร้าว ตำบลขอนคลาน
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๐ ราย พื้นที่ ๑๒๓.๗๕ ไร่

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “มะพร้าวผลแก่” จังหวัดสตูล

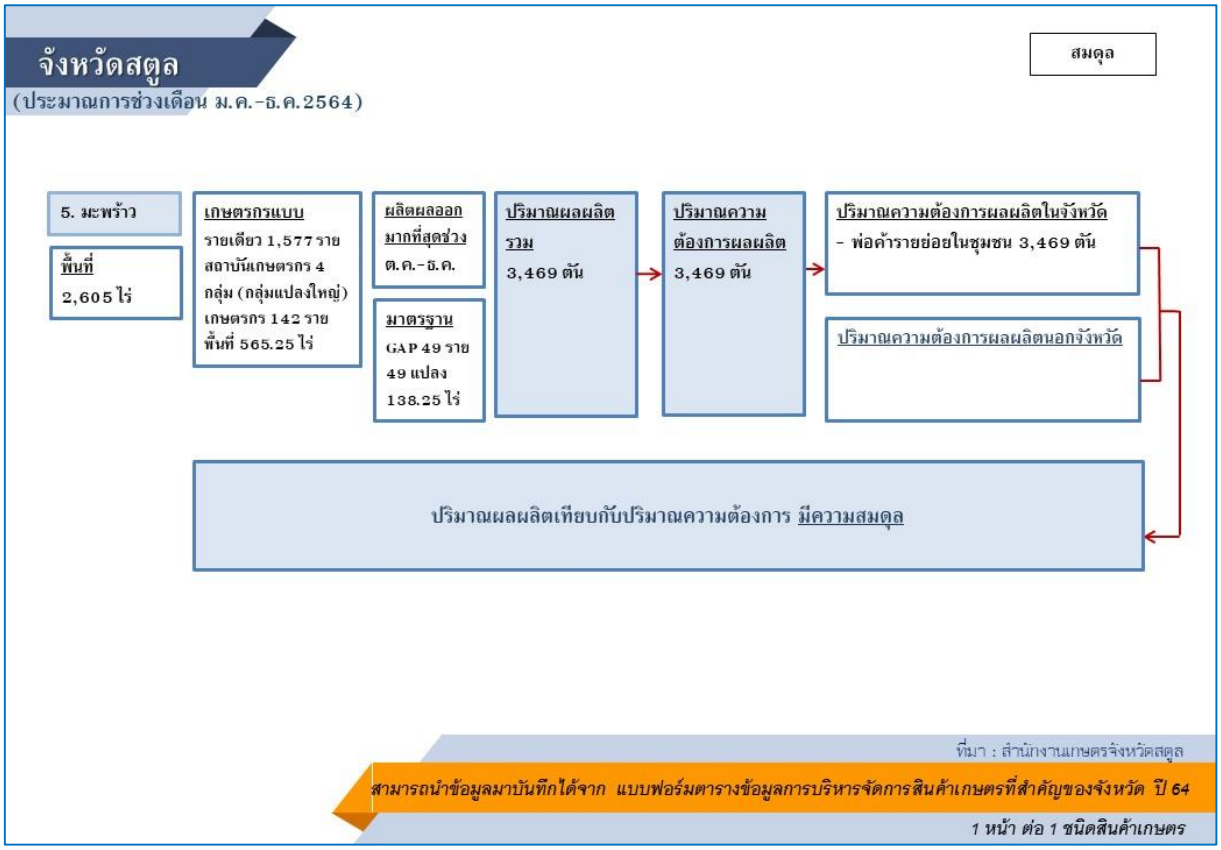

มะพร้าวผลอ่อน

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๑๓๙ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๒๕๙ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒๔๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๐๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๒๕๗ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายใน ๕ อำเภอ ยกเว้นอำเภอควนกาหลงและอำเภอมะนัง อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอควนโดน

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๒๕๐ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๔๑๙ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๓๑๓ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๔๒๕ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๓๕๘ กก./ไร่

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายใน ๖ อำเภอ ยกเว้นอำเภอทุ่งหว้า อำเภอที่มีเนื้อที่ยืนต้นมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอมะนัง ๓) อำเภอควนโดน และอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลและปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอควนโดน

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๓๕๗ ครัวเรือน เนื้อที่ยืนต้น ๕๔๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๓๓๕ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๑๑ ตัน (๖๒๒,๖๐๙ ลูก) ผลผลิตเฉลี่ย ๙๓๐ กก./ไร่ (๑,๘๕๘ ลูก/ไร่)

โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายในทุกอำเภอ อำเภอที่มีเนื้อยืนต้นและประมาณผลผลิตมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอมะนัง สำหรับอำเภอที่มีเนื้อที่ให้ผลมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอท่าแพ ๓) อำเภอควนกาหลง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะพร้าวผลอ่อน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต		ผลผลิตเฉลี่ย		ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
					(ลูก)	(ตัน)	(ลูก/ไร่)	(กก./ไร่)	
๑	เมืองสตูล	๘๔	๑๙๐	๑๕๓	๓๗๐,๐๐๐	๑๘๕	๒,๔๑๘	๑,๒๐๙	๗.๒๑
๒	ควนโดน	๕๕	๖๕	๕๕	๒๘,๖๐๐	๑๔	๕๒๐	๒๖๐	๑๖.๓๗
๓	ควนกาหลง	๓๒	๔๑	๓๐	๔๐,๔๐๐	๒๐	๑,๓๔๗	๖๗๓	๕
๔	ท่าแพ	๘๑	๗๕	๒๑	๑๔๑,๓๘๔	๗๑	๖,๘๘๐	๓,๔๕๕	๒๐
๕	ละงู	๕๐	๙๑	๕๐	๑๒,๓๗๕	๖	๒๕๐	๑๒๑	๑๐
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	๕๕	๘๑	๒๗	๒๙,๘๕๐	๑๕	๑,๑๐๖	๕๕๓	๑๐
รวม		**๓๕๗**	**๕๔๒**	**๓๓๕**	**๖๒๒,๖๐๙**	**๓๑๑**	**๑,๘๕๘**	**๙๓๐**	**๑๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ทั้งผลเอาเปลือกออก ๑ ผล = ๐.๕ กิโลกรัม

สะตอ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกสะตอ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๓	๒๔	๒๔	๑๒	๔๙๕	๔๕
๒	ควนโดน	๑๑๔	๑๖๖	๑๖๖	๒๓	๑๔๐	๒๐
๓	ควนกาหลง	๒๖๓	๑๘๘	๑๘๘	๒๓๒	๑,๒๓๓	๔๗
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	๔๑	๒๖	๒๖	๒๖	๑,๐๐๐	๔๐
๖	ทุ่งหว้า	๒๐	๑๗	๑๒	๖	๕๐๐	๔๕
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๔๖๑**	**๔๒๑**	**๔๑๖**	**๒๙๙**	**๗๑๙**	**๓๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กาแฟ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกาแฟ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔	๑๘	๑๓	๓	๒๒๙	๓๕
๒	ควนโดน	๕๔	๙๘	๙๘	๑๙	๑๙๒	๓๐
๓	ควนกาหลง	๔๙	๓๔	๒๐	๔	๒๒๑	๕๐
๔	ท่าแพ	๒๙	๓๗	๒๙	๖	๒๒๐	๒๐
๕	ละงู	๑๐	๕๑	๑๑	๑	๑๐๐	๑๕
๖	ทุ่งหว้า	๓	๕	๐	๐	๐	๐
๗	มะนัง	๒๑	๙๘	๙๕	๑๔	๑๔๓	๑๕
รวม		**๑๗๐**	**๓๔๑**	**๒๖๖**	**๔๖**	**๑๗๕**	**๒๔**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ผลผลิตเป็นผลสด

โกโก้

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกโกโก้ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑	๓	๐	๐	๐	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๑	๓	๐	๐	๐	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมาก

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกหมาก จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑	๑๕	๑๕	๙	๖๐๐	๘
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๑	๑๕	๑๕	๙	๖๐๐	๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะม่วงหิมพานต์

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะม่วงหิมพานต์ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๓	๔	๐	๐	๐	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๓	๔	๐	๐	๐	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ไม้ผล

ทุเรียน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกทุเรียน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔๑๓	๒๑๓	๖๗	๒๗	๓๙๘	๖๐.๐๐
๒	ควนโดน	๙๕๐	๙๐๔	๕๖๒	๒๗๓	๔๘๕	๖๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๓๒๔	๘๓๑	๓๕๘	๒๐๓	๕๖๘	๘๓.๐๐
๔	ท่าแพ	๔๔๓	๒๘๓	๖๖	๓๗	๕๕๘	๑๒๓.๐๐
๕	ละงู	๓๖๓	๒๑๒	๗๙	๔๒	๕๓๐	๘๐.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๖๑	๗๗	๓๔	๑๔	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๗	มะนัง	๔๕๗	๔๕๗	๘๔	๔๖	๕๔๒	๗๗.๕๐
รวม		**๔,๐๑๑**	**๒,๙๗๗**	**๑,๒๕๐**	**๖๔๒**	**๕๑๔**	**๘๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

เงาะ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกเงาะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๕๑๐	๑๓๖	๙๙	๔๔	๔๔๔	๑๕.๓๓
๒	ควนโดน	๗๘๓	๓๘๒	๓๗๖	๒๐๗	๕๕๐	๒๗.๕๐
๓	ควนกาหลง	๑,๒๗๐	๔๗๔	๔๖๑	๓๑๒	๖๗๖	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๔๘๕	๑๑๓	๘๙	๖๐	๖๗๕	๓๐.๐๐
๕	ละงู	๔๑๗	๑๗๘	๑๕๙	๙๕	๕๙๙	๒๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๓๖	๒๖	๒๑	๑๑	๕๓๔	๒๐.๐๐
๗	มะนัง	๓๘๓	๑๒๗	๑๑๐	๗๒	๖๕๔	๒๐.๐๐
รวม		**๓,๘๘๔**	**๑,๔๓๖**	**๑,๓๑๕**	**๘๐๑**	**๖๐๙**	**๒๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

มังคุด

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมังคุด จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔๑๔	๑๕๖	๑๐๒	๔๐	๓๘๙	๑๕.๐๐
๒	ควนโดน	๗๖๓	๔๗๑	๔๑๖	๑๘๐	๔๓๓	๓๕.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๑๗๑	๖๖๕	๖๕๑	๒๗๗	๔๒๕	๑๖.๐๐
๔	ท่าแพ	๓๖๖	๑๑๐	๘๒	๔๑	๔๙๔	๓๐.๐๐
๕	ละงู	๓๗๖	๓๑๒	๒๙๘	๑๖๐	๕๓๘	๔๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๔๑	๕๗	๕๖	๒๔	๔๓๗	๑๕.๐๐
๗	มะนัง	๓๙๑	๒๐๑	๑๗๖	๙๙	๕๖๓	๒๐.๐๐
รวม		**๓,๕๒๒**	**๑,๙๗๒**	**๑,๗๘๑**	**๘๒๑**	**๔๖๑**	**๒๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ลองกอง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกลองกอง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)	เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๗๖๑	๒๗๑	๒๑๐	๖๖	๓๑๓	๑๕.๐๐
๒	ควนโดน	๑,๒๐๐	๙๔๕	๘๕๗	๓๘๖	๔๕๐	๓๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๑,๖๕๔	๑,๐๓๘	๑,๐๑๖	๓๘๗	๓๘๑	๑๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๖๔๙	๓๒๐	๒๗๙	๙๒	๓๒๘	๓๓.๐๐
๕	ละงู	๕๑๘	๓๕๘	๓๓๓	๑๒๓	๓๗๐	๒๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๘๕	๗๘	๗๗	๒๒	๒๘๒	๒๐.๐๐
๗	มะนัง	๕๐๑	๒๓๒	๒๑๕	๘๕	๓๙๕	๑๒.๐๐
รวม		**๕,๓๖๘**	**๓,๒๔๒**	**๒,๙๘๗**	**๑,๑๖๑**	**๓๘๙**	**๒๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

จำปาดะ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกจำปาดะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๘๓	๙๔	๖๘	๗๔	๑,๐๙๑	๒๑.๗๕
๒	ควนโดน	๖๗๗	๖๙๓	๕๙๑	๙๔๖	๑,๖๐๑	๖๐.๐๐
๓	ควนกาหลง	๙๙๓	๓๒๕	๒๘๑	๓๐๗	๑,๐๙๔	๒๕.๐๐
๔	ท่าแพ	๓๘๗	๘๓	๕๖	๙๐	๑,๖๐๐	๓๗.๕๐
๕	ละงู	๒๗๖	๗๖	๕๕	๘๖	๑,๕๖๓	๓๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๑๐๓	๒๙	๒๓	๒๕	๑,๐๘๐	๒๕.๐๐
๗	มะนัง	๒๘๐	๗๒	๕๔	๔๙	๙๐๐	๑๖.๐๐
รวม		**๒,๙๙๙**	**๑,๓๗๒**	**๑,๑๒๘**	**๑,๕๗๗**	**๑,๓๙๘**	**๓๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กระท้อนห่อ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกระท้อนห่อ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๐	๒๓	๒๓	๑๘	๗๗๗	๒๖.๖๗
๒	ควนโดน	๑๓	๑๒	๑๐	๑๓	๑,๓๑๐	๖๐
๓	ควนกาหลง	๔	๑	๑	๑	๕๐๐	๓๐
๔	ท่าแพ	๑	๒	๐	๐	๐	๐
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๓๘**	**๓๘**	**๓๔**	**๓๒**	**๙๒๙**	**๒๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ส้มโอ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกส้มโอ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๑	๒๓	๒๓	๑๗	๗๓๑	๒๒.๕๐
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒๒	๑๒	๙	๕	๖๑๗	๒๕
๔	ท่าแพ	๔	๙	๖	๘	๑,๓๒๗	๓๐
๕	ละงู	๕	๘	๔	๑	๒๕๐	๒๐
๖	ทุ่งหว้า	๕	๘	๔	๑	๒๕๐	๒๐
๗	มะนัง	๓	๕	๔	๒	๖๐๐	๓๐
รวม		**๖๐**	**๖๖**	**๕๑**	**๓๕**	**๗๐๗**	**๒๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ส้มเขียวหวาน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกส้มเขียวหวาน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๙	๖๐	๒๕	๕๐	๒,๐๐๐	๖๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๙	๖๐	๒๕	๕๐	๒,๐๐๐	๖๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กล้วยน้ำว้า

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกล้วยน้ำว้า จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑๑๑	๑๙๓	๑๗๔	๒๗๐	๑,๕๕๑	๑๗
๒	ควนโดน	๙๖	๙๕	๙๕	๕๓	๕๖๓	๓๒.๑๗
๓	ควนกาหลง	๙๒	๙๗	๘๒	๑๗๑	๒,๐๘๖	๓๐
๔	ท่าแพ	๑๔๗	๕๗	๔๗	๘๘	๑,๘๘๕	๑๕
๕	ละงู	๒๕๒	๒๘๙	๒๘๙	๔๔๗	๑,๕๕๐	๑๘.๓๓
๖	ทุ่งหว้า	๗๓	๑๒๖	๑๐๖	๑๒๔	๑,๑๖๙	๑๒.๒๐
๗	มะนัง	๗๔	๑๕๗	๑๓๙	๓๖๑	๒,๕๙๘	๑๕
รวม		**๘๔๕**	**๑,๐๑๓**	**๙๓๑**	**๑,๕๑๔**	**๑,๖๒๗**	**๒๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กล้วยหอม

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกล้วยหอม จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	๓๗	๙๐	๗๕	๙๘	๑,๓๐๐	๓๘.๔๖
๓	ควนกาหลง	๕๔	๔๒	๓๔	๓๘	๑,๑๓๐	๑๗
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	๔๑	๔๐	๔๐	๖๓	๑,๖๐๐	๑๕
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๑๓๒**	**๑๗๒**	**๑๔๙**	**๑๙๙**	**๑,๓๓๗**	**๒๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กล้วยไข่

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกล้วยไข่ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๓๖	๑๙	๑๔	๒๗	๑,๘๙๗	๑๕
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๓๖	๑๙	๑๔	๒๗	๑,๘๙๗	๑๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ฝรั่ง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกฝรั่ง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๕	๗	๗	๕	๖๕๐	๒๕
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๑๑	๑๓	๑๓	๕	๓๖๔	๓๒
๔	ท่าแพ	๑	๑	๑	๐	๘	๒๐
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๒	๒	๒	๑	๕๐๐	๒๕
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๑๙**	**๒๓**	**๒๓**	**๑๑**	**๔๙๖**	**๒๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

แก้วมังกร

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกแก้วมังกร จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๕	๑๓	๑๓	๕	๔๑๕	๓๕
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๙	๒	๒	๑	๓๕๐	๓๕
๔	ท่าแพ	๕	๑๒	๑๒	๑๓	๑,๑๐๐	๕๐
๕	ละงู	๓	๔	๒	๐.๔	๒๐๐	๓๐
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	๑๘	๒๗	๑๒	๕	๔๐๕	๔๕
รวม		**๔๐**	**๕๘**	**๔๑**	**๒๔**	**๖๐๑**	**๓๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

สละ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกสละ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๕	๑๘	๑๗	๘	๔๗๐	๕๕
๒	ควนโดน	๒๔	๓๑	๒๙	๑๔	๔๘๗	๖๐
๓	ควนกาหลง	๑๘	๓๕	๒๕	๒๕	๗๘๑	๖๕
๔	ท่าแพ	๑๔	๑๘	๑๔	๑๔	๑,๐๐๐	๔๐
๕	ละงู	๒	๔	๔	๐.๒	๑,๐๐๐	๔๐
๖	ทุ่งหว้า	๖	๘	๒	๑	๕๐๐	๗๐
๗	มะนัง	๑๒	๓๕	๓๕	๒๖	๗๕๑	๖๕
รวม		**๘๑**	**๑๔๙**	**๑๒๖**	**๘๙**	**๗๐๓**	**๕๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ลำไย

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกลำไย จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑	๑	๑	๑	๑,๐๐๐	๑๐๐
๒	ควนโดน	๔	๙	๖	๑๒	๒,๐๕๐	๓๖.๖๗
๓	ควนกาหลง	๒	๖	๓	๒	๖๐๐	๔๐
๔	ท่าแพ	๕	๓	๐.๓	๑	๒,๐๐๐	๘๐
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑	๑	๐	๐	๐	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๑๓**	**๒๐**	**๑๐**	**๑๖**	**๑,๕๔๑**	**๕๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะนาว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะนาว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๘๖	๑๒๘	๑๒๒	๑๐๑	๘๒๘	๔๓
๒	ควนโดน	๒๕	๓๕	๓๒	๒๑	๖๔๔	๖๑.๗๕
๓	ควนกาหลง	๒๑	๒๖	๒๓	๑๙	๘๑๖	๔๒
๔	ท่าแพ	๘๐	๔๘	๓๘	๓๗	๙๗๖	๖๓
๕	ละงู	๑๘๔	๑๕๓	๑๕๓	๑๘๔	๑,๒๐๐	๕๐
๖	ทุ่งหว้า	๒๒	๔๗	๒๗	๕๗	๒,๑๑๑	๕๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๔๑๘**	**๔๓๗**	**๓๙๕**	**๔๑๘**	**๑,๐๕๙**	**๕๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะละกอ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะละกอ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๖	๑๒	๑๒	๑๐	๘๓๔	๘.๐๐
๒	ควนโดน	๒๓	๑๑	๑๑	๑๑	๑,๐๔๒	๒๐.๑๘
๓	ควนกาหลง	๓๘	๓๕	๓๕	๓๒	๑,๐๐๐	๑๐.๐๐
๔	ท่าแพ	๑๑	๖	๖	๒	๓๕๐	๒๕.๐๐
๕	ละงู	๑๓	๙	๙	๑๐	๑,๑๐๐	๑๗.๕๐
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	๑๕	๒๓	๒๓	๒๔	๑,๐๓๗	๑๕.๐๐
รวม		**๑๐๖**	**๙๕**	**๙๕**	**๘๙**	**๙๖๙**	**๑๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

พืชไร่

สับปะรด

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกสับปะรด จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๓	๑๕	๑๕	๓๘	๒,๕๐๐	๘
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	๒๕	๕๕	๒๕	๕๖	๒,๒๓๐	๑๕
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑๓	๖๑	๒๖	๕๗	๒,๑๙๒	๑๕
๗	มะนัง	๘๙	๒๑๘	๑๘๕	๕๔๑	๒,๙๑๗	๒๐
รวม		**๑๓๐**	**๓๔๙**	**๒๕๑**	**๖๙๑**	**๒,๗๔๙**	**๑๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

อ้อย

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกอ้อย จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๓๓	๓๘	๓๖	๑๒๘	๓,๕๕๖	๓.๙๖
๒	ควนโดน	๒๙	๒๓	๑๓	๕๗	๔,๓๘๑	๖.๕๖
๓	ควนกาหลง	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑,๐๐๐	๒๐
๔	ท่าแพ	๑๘	๑๙	๑๙	๔๕	๒,๓๕๐	๔
๕	ละงู	๙๕	๒๘๒	๒๘๒	๙๐๒	๓,๒๐๐	๓
๖	ทุ่งหว้า	๒๐	๗๘	๗๗	๑๖๗	๒,๑๖๙	๑๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๒๐๙**	**๔๕๔**	**๔๔๑**	**๑,๓๑๓**	**๒,๙๗๗**	**๘**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ถั่วลิสง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกถั่วลิสง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๓	๖	๖	๑	๒๒๗	๑๐
๔	ท่าแพ	๖	๑๒	๑๒	๕	๔๓๔	๒๐
๕	ละงู	๑	๑๐	๑๐	๓	๒๕๐	๒๕
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๑๐**	**๒๘**	**๒๘**	**๙**	**๓๒๗**	**๑๘**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ผลผลิตเป็นผลสด

พืชผัก

ข่า

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข่า จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๘	๑๐	๑๐	๑๗	๑,๖๕๐	๓๐.๐๐
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๖	๓	๓	๒	๕๐๐	๒๕.๐๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	๓๘	๗๗	๗๗	๑๙๑	๒,๕๐๐	๒๕.๐๐
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๕๒**	**๙๐**	**๙๐**	**๒๑๐**	**๒,๓๔๒**	**๒๖.๖๗**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ข้าวโพดหวาน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกข้าวโพดหวาน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๖๙	๑๓๐	๑๓๐	๑๗๐	๑,๓๑๐	๑๕.๙๐
๒	ควนโดน	๑๖	๕๑	๔๖	๕๒	๑,๑๔๘	๒๐.๖๕
๓	ควนกาหลง	๔๘	๓๑	๓๑	๓๖	๑,๑๕๐	๒๐
๔	ท่าแพ	๑๒๕	๒๕๕	๒๕๕	๓๗๙	๑,๔๘๖	๑๔
๕	ละงู	๒๑๒	๒๘๖	๒๘๖	๕๗๓	๒,๐๐๐	๒๐
๖	ทุ่งหว้า	๔	๕	๕	๖	๑,๒๐๐	๒๐
๗	มะนัง	๔๕	๑๖๐	๑๖๐	๒๔๕	๑,๕๓๒	๔๐
รวม		**๕๑๙**	**๙๑๘**	**๙๑๓**	**๑,๔๖๐**	**๑,๖๐๐**	**๒๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

แตงกวา

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกแตงกวา จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑๒	๓๒	๓๒	๓๔	๑,๐๗๐	๑๒.๕๐
๒	ควนโดน	๗	๒๒	๑๘	๔๐	๒,๒๑๓	๒๑.๘๔
๓	ควนกาหลง	๑๒	๘	๗	๘	๑,๒๐๐	๒๑.๑๗
๔	ท่าแพ	๕๙	๕๐	๕๐	๕๗	๑,๑๓๖	๑๘.๗๕
๕	ละงู	๑๑๙	๑๕๔	๑๕๔	๓๓๓	๒,๑๖๘	๒๒.๕๐
๖	ทุ่งหว้า	๑๕	๕๓	๔๙	๒๑๘	๔,๔๔๙	๗
๗	มะนัง	๒๔	๖๑	๖๑	๘๒	๑,๓๓๘	๒๒.๕๐
รวม		**๒๔๘**	**๓๘๐**	**๓๗๑**	**๗๗๒**	**๒,๐๘๒**	**๑๘**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

แตงโม

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกแตงโม จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๔	๖๕	๖๕	๑๑๖	๑,๗๘๕	๑๓.๗๕
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	๗	๔	๔	๗	๑,๖๕๐	๑๕
๕	ละงู	๒๔๔	๘๔๘	๘๔๘	๒,๐๖๘	๒,๔๔๐	๑๕
๖	ทุ่งหว้า	๔	๑๓	๙	๑๑	๑,๒๒๒	๑๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๒๗๙**	**๙๓๐**	**๙๒๖**	**๒,๒๐๒**	**๒,๓๗๙**	**๑๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ถั่วฝักยาว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกถั่วฝักยาว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๓๕	๖๒	๖๒	๙๔	๑,๕๑๖	๒๘.๒๕
๒	ควนโดน	๑๘	๔๙	๔๔	๓๙	๘๗๙	๓๘.๐๓
๓	ควนกาหลง	๒๙	๒๕	๒๕	๑๐	๔๐๐	๒๓
๔	ท่าแพ	๘๐	๔๘	๔๕	๔๗	๑,๐๔๐	๓๐
๕	ละงู	๑๓๙	๑๘๑	๑๘๑	๒๘๘	๑,๕๙๑	๒๕.๒๓
๖	ทุ่งหว้า	๑๐	๕๔	๔๘	๕๘	๑,๒๐๘	๑๘
๗	มะนัง	๑๗	๖๘	๖๘	๗๘	๑,๑๔๘	๒๐
รวม		**๓๒๘**	**๔๘๗**	**๔๗๓**	**๖๑๔**	**๑,๒๙๘**	**๒๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ผักกวางตุ้ง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกผักกวางตุ้ง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑๓	๘	๘	๖	๗๗๘	๒๐
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒๒	๒๑	๒๑	๗	๓๓๔	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	๑๐	๑๔	๑๔	๑๐	๗๔๖	๒๐.๖๑
รวม		**๔๕**	**๔๓**	**๔๓**	**๒๓**	**๕๔๕**	**๒๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ผักบุ้ง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกผักบุ้ง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑๒	๑๒	๑๒	๑๗	๑,๔๓๖	๑๕
๒	ควนโดน	๕	๑๙	๑๖	๒๒	๑,๔๓๒	๓๓.๕๐
๓	ควนกาหลง	๔๓	๔๙	๔๙	๒๐	๔๐๐	๑๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	๑๐	๒๖	๒๖	๒๗	๑,๐๔๓	๒๐
รวม		**๗๐**	**๑๐๖**	**๑๐๓**	**๘๖**	**๘๓๗**	**๒๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

พริกขี้หนู

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกพริกขี้หนู จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔๕	๓๖	๓๖	๓๐	๘๓๓	๑๒๔
๒	ควนโดน	๒๒	๒๘	๒๒	๑๙	๘๗๐	๙๓.๕๗
๓	ควนกาหลง	๒๔	๒๐	๒๒	๙	๔๐๐	๘๐
๔	ท่าแพ	๖๓	๒๘	๒๘	๓๓	๑,๑๖๖	๙๕
๕	ละงู	๓๖๗	๒๖๗	๒๖๗	๓๕๔	๑,๓๒๘	๑๑๐
๖	ทุ่งหว้า	๕๔	๑๗๐	๑๓๖	๙๖	๗๐๖	๘๐
๗	มะนัง	๗	๓๖	๓๒	๓๗	๑,๑๕๖	๑๔๐
รวม		**๕๘๒**	**๕๘๕**	**๕๔๓**	**๕๗๘**	**๑,๐๖๕**	**๑๐๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะเขือเปราะ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะเขือเปราะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๑๓	๑๖	๑๖	๑๙	๑,๑๘๗	๑๕.๗๕
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒๐	๑๔	๑๔	๔	๓๑๓	๑๕
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑๘	๓๘	๓๔	๕๐	๑,๔๗๑	๒๐
๗	มะนัง	๕	๙	๙	๑๐	๑,๑๐๓	๒๐
รวม		**๕๖**	**๗๗**	**๗๓**	**๘๓**	**๑,๑๔๗**	**๑๘**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

มะเขือยาว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกมะเขือยาว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๒๒	๑๘	๑๘	๑๕	๘๒๗	๑๗
๒	ควนโดน	๙	๕	๔	๔	๑,๒๐๖	๒๒.๔๗
๓	ควนกาหลง	๑๕	๘	๘	๓	๓๔๐	๑๓
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๔๖**	**๓๑**	**๓๐**	**๒๒**	**๗๕๙**	**๑๗**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

คะน้า

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกคะน้า จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒	๑	๑	๐	๓๐๐	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๒	๑	๑	๐	๓๐๐	๒๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ผักกาดขาว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกผักกาดขาว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	๔	๒	๒	๕	๒,๔๐๐	๒๕
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒	๑	๑	๐	๓๕๐	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๖**	**๓**	**๓**	**๕**	**๑,๙๙๒**	**๒๒.๕๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตะไคร้

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกตะไคร้ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	๔๘	๓๑	๒๐	๒๖	๑,๓๐๔	๒๐.๐๓
๓	ควนกาหลง	๒๖	๑๒	๙	๔	๔๐๐	๔๐
๔	ท่าแพ	๕	๓	๒	๒	๙๕๐	๓๓
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑๑	๑๑๓	๘๐	๑๖๒	๒,๐๒๕	๗
๗	มะนัง	๑๐๐	๒๑๘	๑๙๗	๑๔๑	๗๑๕	๔๕
รวม		**๑๙๐**	**๓๗๖**	**๓๐๙**	**๓๓๕**	**๑,๐๘๕**	**๒๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

บวบ

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกบวบ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	๕	๕	๔	๙	๒,๓๕๔	๑๘.๖๔
๓	ควนกาหลง	๒	๒	๒	๑	๔๒๕	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๗**	**๗**	**๖**	**๑๐**	**๑,๗๓๗**	**๑๙**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ฟักทอง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกฟักทอง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๙	๕	๕	๑๑	๒,๑๐๐	๑๕
๔	ท่าแพ	๕	๖	๖	๑๒	๒,๐๐๐	๑๒
๕	ละงู	๔๔	๙๙	๙๙	๒๑๘	๒,๒๐๐	๑๕
๖	ทุ่งหว้า	๑๑	๓๗	๒๗	๒๔	๘๘๙	๑๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๖๙**	**๑๔๗**	**๑๓๗**	**๒๖๕**	**๑,๙๓๓**	**๑๓**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ฟักเขียว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกฟักเขียว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑๓	๘๓	๗๘	๑๖๒	๒,๐๗๗	๘
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๑๓	๘๓	๗๘	๑๖๒	๒,๐๗๗	๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

กระเจี๊ยบเขียว

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกกระเจี๊ยบเขียว จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	๖	๑๒	๑๒	๑๐	๘๓๑	๒๔.๘๖
๓	ควนกาหลง	-	-	-	-	-	-
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๖	๑๒	๑๒	๑๐	๘๓๑	๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ขมิ้น

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกขมิ้น จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๑๐	๑๕	๑๕	๓๐	๒,๐๐๐	๓๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	๒๔	๕	๕	๑๓	๒,๕๐๐	๓๕
๖	ทุ่งหว้า	๗๕	๕๐๘	๔๑๓	๓๐๙	๗๔๘	๓๗.๕๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๑๐๙**	**๕๒๘**	**๔๓๓**	**๓๕๒**	**๘๑๒**	**๓๔**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ไผ่ตง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกไผ่ตง จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๖๗	๒๖	๒๖	๑๓	๕๐๐	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๗	๓	๓	๒	๖๖๗	๔๐
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		**๗๔**	**๒๙**	**๒๙**	**๑๕**	**๕๑๗**	**๔๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

ไผ่หวาน

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกไผ่หวาน จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	-	-	-	-	-	-
๓	ควนกาหลง	๒๓	๑๔	๑๔	๗	๕๐๐	๒๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	-	-	-	-	-	-
๖	ทุ่งหว้า	-	-	-	-	-	-
๗	มะนัง	-	-	-	-	-	-
รวม		๒๓	๑๔	๑๔	๗	๕๐๐	๒๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

พืชสมุนไพร

พริกไทย

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกพริกไทย จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
๑	เมืองสตูล	-	-	-	-	-	-
๒	ควนโดน	๑๒	๑๓	๑๐	๓	๒๖๑	๒๘๒
๓	ควนกาหลง	๖๓	๖	๖	๑	๑๑๗	๑๐๐
๔	ท่าแพ	-	-	-	-	-	-
๕	ละงู	๖	๑๐	๑๐	๕	๔๕๐	๓๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๑๔	๑๓	๖	๒	๓๕๐	๒๐๐
๗	มะนัง	๑๗๗	๑๘๕	๑๘๓	๔๓	๒๓๔	๑๐๐
รวม		**๒๗๒**	**๒๒๗**	**๒๑๕**	**๖๑**	**๒๔๕**	**๑๙๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ผลผลิตเป็นผลสด

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๓,๗๙๒ ครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมควบคู่กับการทำการเกษตรอย่างอื่น เช่น สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ นาข้าว เป็นต้น

จังหวัดสตูลได้มีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยจัดให้มีหน่วยผสมเทียมของกรมปศุสัตว์ จำนวน ๗ หน่วย สำหรับบริการผสมเทียมโคเนื้อ แพะเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ (โค) จำนวน ๑ แห่ง โรงฆ่าสัตว์เล็ก (สุกร) จำนวน ๑ แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก จำนวน ๒ แห่ง และสถานที่กักกันสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และจำนวนปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	จำนวนปศุสัตว์						
		โค (ตัว)	แพะ (ตัว)	สุกร (ตัว)	เป็ด (ตัว)	ไก่เนื้อ (ตัว)	ไก่ไข่ (ตัว)	ไก่พื้นเมือง (ตัว)
เมืองสตูล	๕,๒๘๗	๙,๔๗๘	๖,๔๙๙	๑,๙๔๔	๓๖,๕๖๐	๑๓๑,๓๙๐	๓,๐๗๘	๑๐๐,๖๓๖
ละงู	๔,๕๒๒	๙,๘๒๕	๑๐,๑๖๒	๑๕๗	๓๑,๑๙๐	๒๐,๓๒๙	๒,๗๘๘	๑๐๓,๖๔๒
ทุ่งหว้า	๒,๔๑๐	๒,๔๒๖	๒,๗๙๒	๕๙๖	๔,๐๖๕	๘	๘๔๓	๒๙,๒๙๘
ควนกาหลง	๒,๒๓๙	๕,๒๕๕	๓,๘๑๗	๔,๔๑๑	๙,๐๘๒	๗๗๘,๔๙๙	๒๙๕,๘๒๑	๘๐,๐๕๙
ท่าแพ	๓,๙๐๘	๕,๒๗๙	๕,๐๒๐	๙๘	๑๔,๕๑๘	๕๐	๘๘๕	๖๒,๑๘๙
ควนโดน	๒,๗๒๑	๑,๓๖๔	๒,๓๘๔	๐	๙,๔๙๗	๕๐,๐๐๐	๑,๙๒๙	๖๘,๕๐๐
มะนัง	๒,๗๐๕	๓,๔๖๐	๑,๔๗๖	๖,๕๐๗	๗,๓๗๖	๑๙๓,๐๑๐	๑,๑๖๗	๘๖,๗๖๘
รวม	**๒๓,๗๙๒**	**๓๗,๐๘๗**	**๓๒,๑๕๐**	**๑๓,๗๑๓**	**๑๑๒,๒๘๘**	**๑,๑๗๓,๒๘๖**	**๓๐๖,๕๑๑**	**๕๓๑,๐๙๒**

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายครัวเรือน กรมปศุสัตว์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจและมูลค่าผลผลิต ปี ๒๕๖๓

ชนิดปศุสัตว์	จำนวน (ตัว)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	ผลผลิต/ปี (ตัว) / (ฟอง)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	หมายเหตุ
โค	๓๗,๐๘๗	๖,๗๗๖	๙,๓๘๑	๒๓๔,๒๕๒,๐๐๐	
แพะ	๓๒,๑๕๐	๔,๖๙๕	๑๙,๐๙๐	๔๗,๗๒๕,๐๐๐	
สุกร	๑๓,๗๑๓	๘๐	๒๗,๔๕๐	๒๑๑,๓๖๕,๐๐๐	(สุกรขุน)
ไก่เนื้อ	๑,๑๕๒,๘๙๙	๔๒	๓,๙๕๕,๑๐๐	๑๑๘,๖๕๓,๐๐๐	ฟาร์ม GAP
ไก่ไข่ (ไข่ไก่)	๒๙๕,๘๒๑	๑	๘,๘๘๐,๐๐๐	๒๔,๘๖๔,๐๐๐	ฟาร์ม GAP

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายครัวเรือน กรมปศุสัตว์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓
โปรแกรมมาตรฐานฟาร์ม Livestock GAP กรมปศุสัตว์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อมูลรายชนิดสินค้า ด้านปศุสัตว์

โคเนื้อ

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๖,๘๐๗ ครัวเรือน จำนวน ๓๐,๐๓๕ ตัว ผลผลิต ๘,๗๖๙ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๙๒,๙๒๘,๓๘๐ บาท โดยมีการเลี้ยงโคในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงโคมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๖,๔๔๗ ครัวเรือน จำนวน ๒๕,๗๕๖ ตัว ผลผลิต ๖,๕๑๖ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๖๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีการเลี้ยงโคในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงโคมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๗,๘๘๖ ครัวเรือน จำนวน ๓๗,๐๘๗ ตัว ผลผลิต ๙,๓๘๑ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๒๓๔,๒๕๒,๐๐๐ บาท โดยมีการเลี้ยงโคในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงโคมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ ๔) อำเภอควนกาหลง

การเลี้ยงโค ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย รายละประมาณ ๓-๕ ตัว โดยอาศัยพืชอาหารสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติในสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ และทุ่งหญ้าสาธารณะประโยชน์ ปัจจุบันเกษตรกรนิยมเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์ลูกผสมเพิ่มมากขึ้น อาทิ พันธุ์ชาร์โรเล่ย์ พันธุ์อเมริกัน บราห์มัน พันธุ์แองกัส เป็นต้น เนื่องจากสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง และกรมปศุสัตว์มีหน่วยบริการผสมเทียมอยู่ในพื้นที่ของแต่ละอำเภอ

สถานการณ์และแนวโน้มการเลี้ยงโค

ปัจจุบันความต้องการของตลาดและราคาโคเนื้อปรับตัวสูงขึ้น แต่ก็ยังไม่จูงใจให้เกษตรกรกลับมาเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่เลี้ยงและเงินทุนในการซื้อแม่พันธุ์ซึ่งมีราคาสูง แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มศักยภาพการผลิต เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ไร่นาที่รกร้างว่างเปล่าและที่อื่น ๆ สามารถปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อควบคู่กันไปและที่สำคัญตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาเนื้อโคไม่มีปัญหาเรื่องราคาตกต่ำ

ข้อมูลโคเนื้อ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณโคเนื้อ (ตัว)	ผลผลิต/ปี (ตัว/ปี)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
๑	เมืองสตูล	๑,๗๖๙	๙,๔๗๘	๒,๔๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๒	ควนโดน	๔๐๔	๑,๓๖๔	๓๔๑	๘,๕๒๕,๐๐๐
๓	ควนกาหลง	๘๖๗	๕,๒๕๕	๑,๓๓๐	๓๓,๒๕๐,๐๐๐
๔	ท่าแพ	๑,๓๘๒	๕,๒๗๙	๑,๓๓๕	๓๓,๓๗๕,๐๐๐
๕	ละงู	๑,๘๖๓	๙,๘๒๕	๒,๔๙๐	๖๒,๒๕๐,๐๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๗๖๙	๒,๔๒๖	๖๑๐	๑๕,๒๕๐,๐๐๐
๗	มะนัง	๘๓๒	๓,๔๖๐	๘๗๕	๒๑,๘๗๕,๐๐๐
รวม		**๗,๘๘๖**	**๓๗,๐๘๗**	**๙,๓๘๑**	**๒๓๔,๕๒๕,๐๐๐**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

ตารางแสดงข้อมูลโคเนื้อ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณโคเนื้อ (ตัว)	ผลผลิต/ปี (ตัว/ปี)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
๑	๒๕๖๑	๖,๘๐๗	๓๐,๐๓๕	๘,๗๖๙	๑๙๒,๙๒๘,๓๘๐
๒	๒๕๖๒	๖,๔๔๗	๒๕,๗๕๖	๖,๕๑๖	๑๖๒,๙๐๐,๐๐๐
๓	๒๕๖๓	๗,๘๘๖	๓๗,๐๘๗	๙,๓๘๑	๒๓๔,๒๕๒,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

กราฟข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

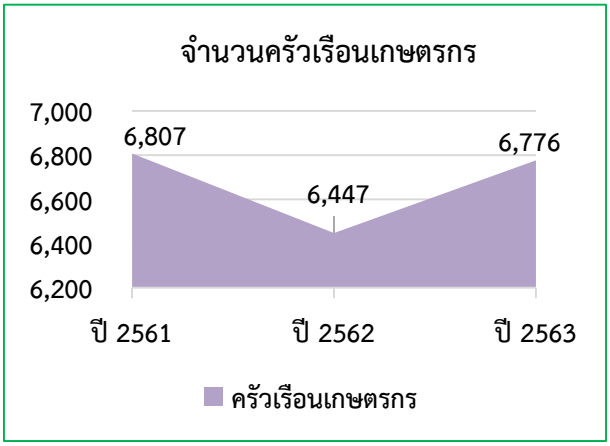

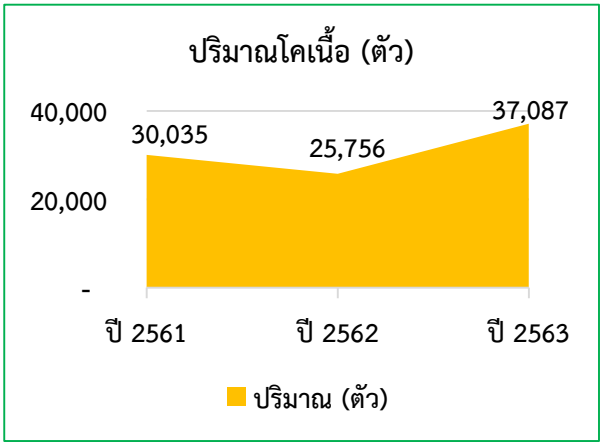

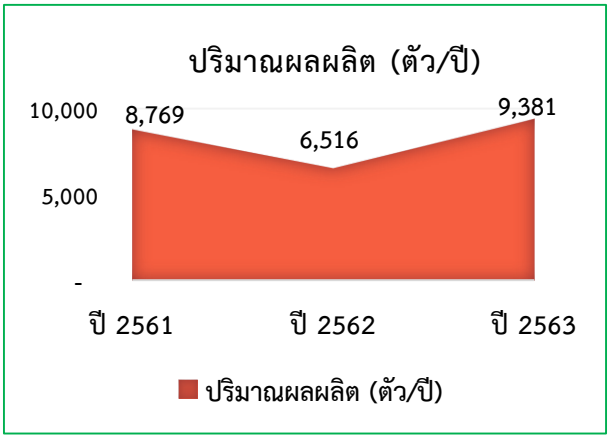

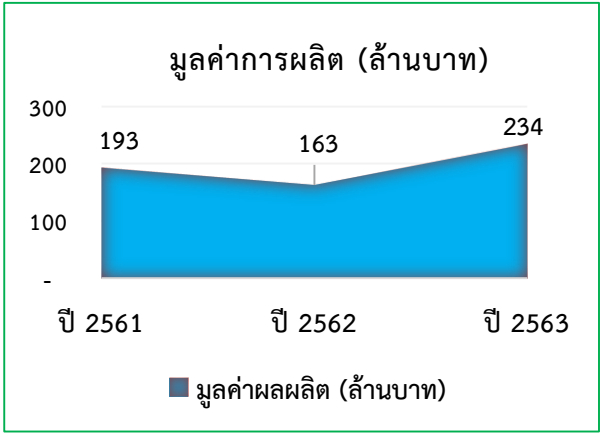

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “โคเนื้อ” จำนวน ๔ แปลง รวมสมาชิก ๓๓๖ ราย ได้แก่

อ.ละงู **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๑ : แปลงใหญ่โคเนื้อ ตำบลกำแพง**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๒๑๘ ราย จำนวน ๕๗๔ ตัว
- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ : แปลงใหญ่โคเนื้อ ตำบลเขาขาว
อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกร ๔๗ ราย จำนวน ๓๐๓ ตัว

อ.ควนกาหลง **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่โคเนื้อ ตำบลทุ่งนุ้ย**
อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๗ ราย จำนวน ๒๕๕ ตัว

อ.มะนัง **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๔ : แปลงใหญ่โคเนื้อ ตำบลปาล์มพัฒนา**
อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล เกษตรกร ๓๔ ราย จำนวน ๒๙๑ ตัว

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “โคเนื้อ” จังหวัดสตูล

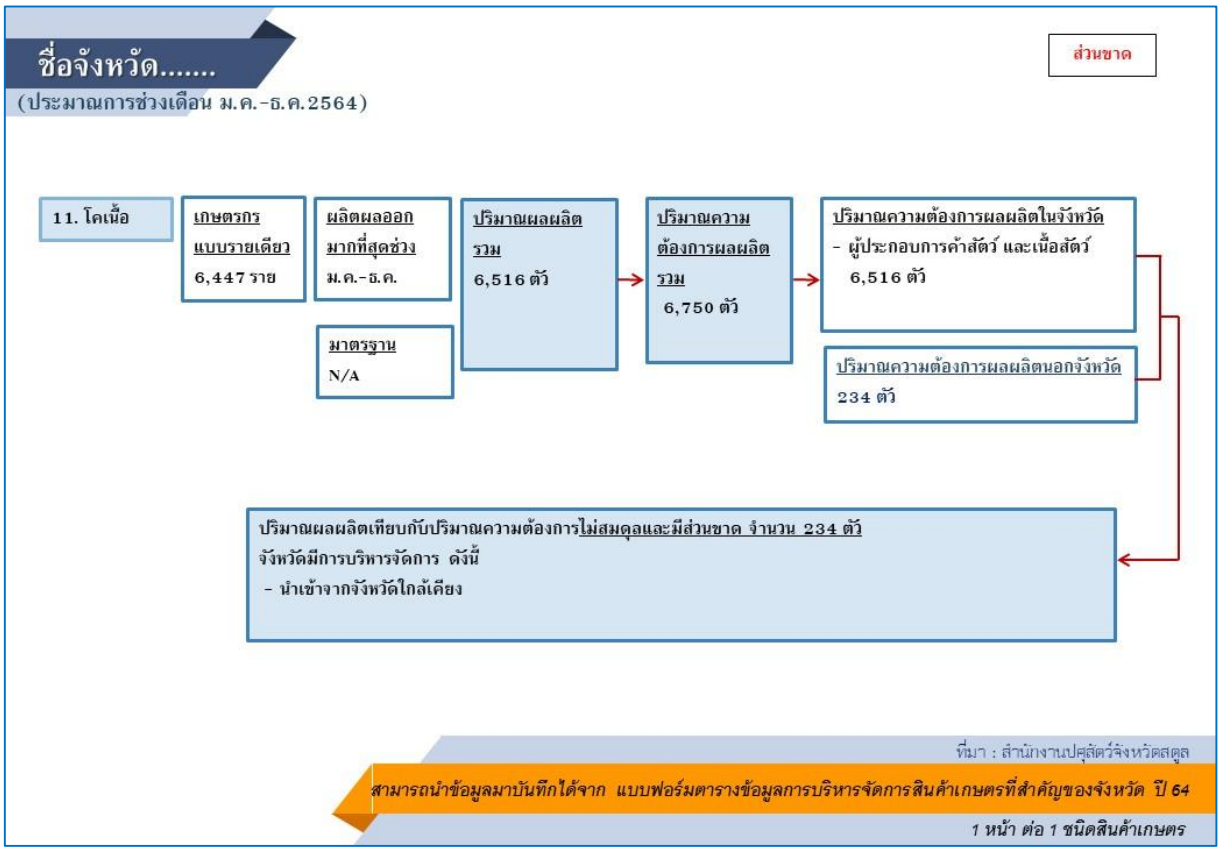

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๔

แพะ

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๔,๙๖๓ ครัวเรือน จำนวน ๓๔,๑๔๗ ตัว ผลผลิต ๔๐,๘๐๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีการเลี้ยงแพะในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงแพะมากที่สุด คือ ๑) อำเภอเมืองสตูล ๒) อำเภอละงู ๓) อำเภอท่าแพ

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๔,๕๘๐ ครัวเรือน จำนวน ๒๖,๕๖๖ ตัว ผลผลิต ๑๕,๗๘๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๓๙,๔๕๐,๐๐๐ บาท โดยมีการเลี้ยงแพะในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงแพะมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๕,๐๙๐ ครัวเรือน จำนวน ๓๒,๑๕๐ ตัว ผลผลิต ๑๙,๐๙๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๔๗,๗๒๕,๐๐๐ บาท โดยมีการเลี้ยงแพะในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงแพะมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอท่าแพ

การเลี้ยงแพะ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย รายละประมาณ ๔-๕ ตัว โดยอาศัยพืชอาหารสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติในสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ และทุ่งหญ้าสาธารณะประโยชน์ เช่นเดียวกับการเลี้ยงโค ปัจจุบันเกษตรกรนิยมเลี้ยงแพะพันธุ์เนื้อลูกผสมเพิ่มมากขึ้น อาทิ พันธุ์บอร์ พันธุ์แองโกลนูบียน เป็นต้น เนื่องจากมีอัตราการเจริญเติบโตดีกว่าแพะพันธุ์พื้นเมือง ส่วนการเลี้ยงแพะนมลูกผสมก็มีเกษตรกรที่สนใจเลี้ยงอยู่พอสมควร เช่น พันธุ์ซาแนน พันธุ์ทอกเก็นเบอร์ก เนื่องจากผลผลิตนมแพะที่ได้รับจำหน่ายได้ในราคาดีและเป็นที่ต้องการของตลาด

สถานการณ์และแนวโน้มการเลี้ยงแพะ

ปัจจุบันแพะเนื้อมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด การบริโภคเนื้อแพะไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งนิยมซื้อแพะไปใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ๆ รวมทั้งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยงยังจังหวัดสตูล มีความจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพการผลิตเช่นเดียวกับการเลี้ยงโค รวมถึงการส่งเสริมการบริโภคเนื้อแพะให้เหมือนกับเนื้อสัตว์ประเภทอื่น ๆ เช่น เนื้อโค เนื้อเป็ด เนื้อไก่ เพื่อเป็นการเปิดตลาดการบริโภคเนื้อแพะ

ข้อมูลแพะ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณแพะ (ตัว)	ผลผลิต/ปี (ตัว/ปี)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
๑	เมืองสตูล	๑,๑๑๘	๖,๔๙๙	๓,๘๕๕	๙,๖๓๗,๕๐๐
๒	ควนโดน	๓๙๔	๒,๓๘๔	๑,๔๑๕	๓,๕๓๗,๕๐๐
๓	ควนกาหลง	๔๔๐	๓,๘๑๗	๒,๒๖๕	๕,๖๖๒,๕๐๐
๔	ท่าแพ	๗๔๗	๕,๐๒๐	๒,๙๘๕	๗,๔๖๒,๕๐๐
๕	ละงู	๑,๖๗๒	๑๐,๑๖๒	๖,๐๔๕	๑๕,๑๑๒,๕๐๐
๖	ทุ่งหว้า	๕๕๔	๒,๗๙๒	๑,๖๕๕	๔,๑๓๗,๕๐๐
๗	มะนัง	๑๖๕	๑,๔๗๖	๘๗๐	๒,๑๗๕,๐๐๐
รวม		**๕,๐๙๐**	**๓๒,๑๕๐**	**๑๙,๐๙๐**	**๔๗,๗๒๕,๐๐๐**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

ตารางแสดงข้อมูลแพะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ที่	ปี	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณแพะ (ตัว)	ผลผลิต/ปี (ตัว/ปี)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
๑	๒๕๖๑	๔,๙๖๓	๓๔,๑๔๗	๔๐,๘๐๐	๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐
๒	๒๕๖๒	๔,๕๘๐	๒๖,๕๖๖	๑๕,๗๘๐	๓๙,๔๕๐,๐๐๐
๓	๒๕๖๓	๕,๐๙๐	๓๒,๑๕๐	๑๙,๐๙๐	๔๗,๗๒๕,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

กราฟข้อมูลการเลี้ยงแพะ จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

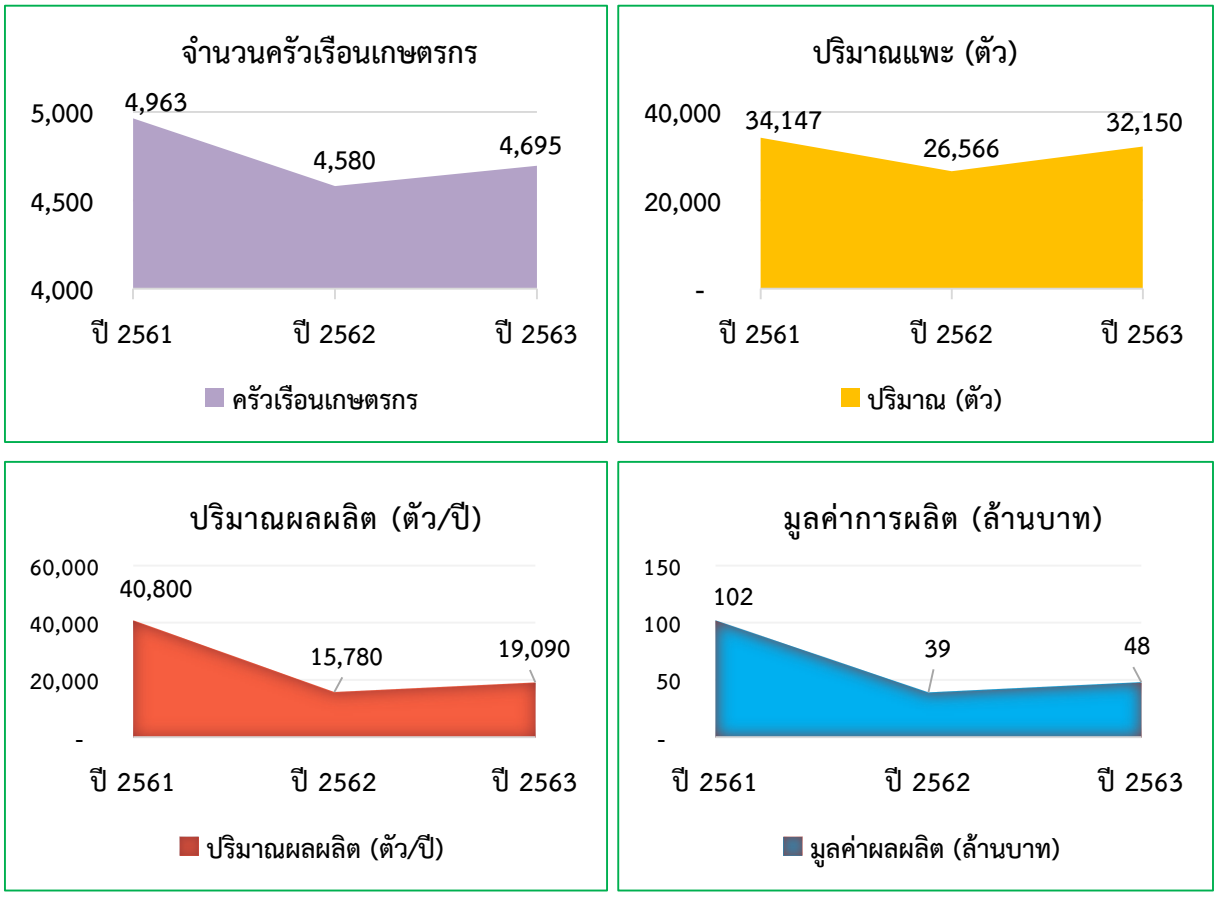

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ดำเนินการตามระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ “แพะเนื้อ” จำนวน ๑ แปลง รวมสมาชิก ๕๐ ราย จำนวน ๑๘๙ ไร่ ได้แก่

อ.ท่าแพ **- แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๐ : แปลงใหญ่แพะ ตำบลท่าแพ**

อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล เกษตรกร ๕๐ ราย จำนวน ๑๘๙ ตัว

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “แพะ” จังหวัดสตูล

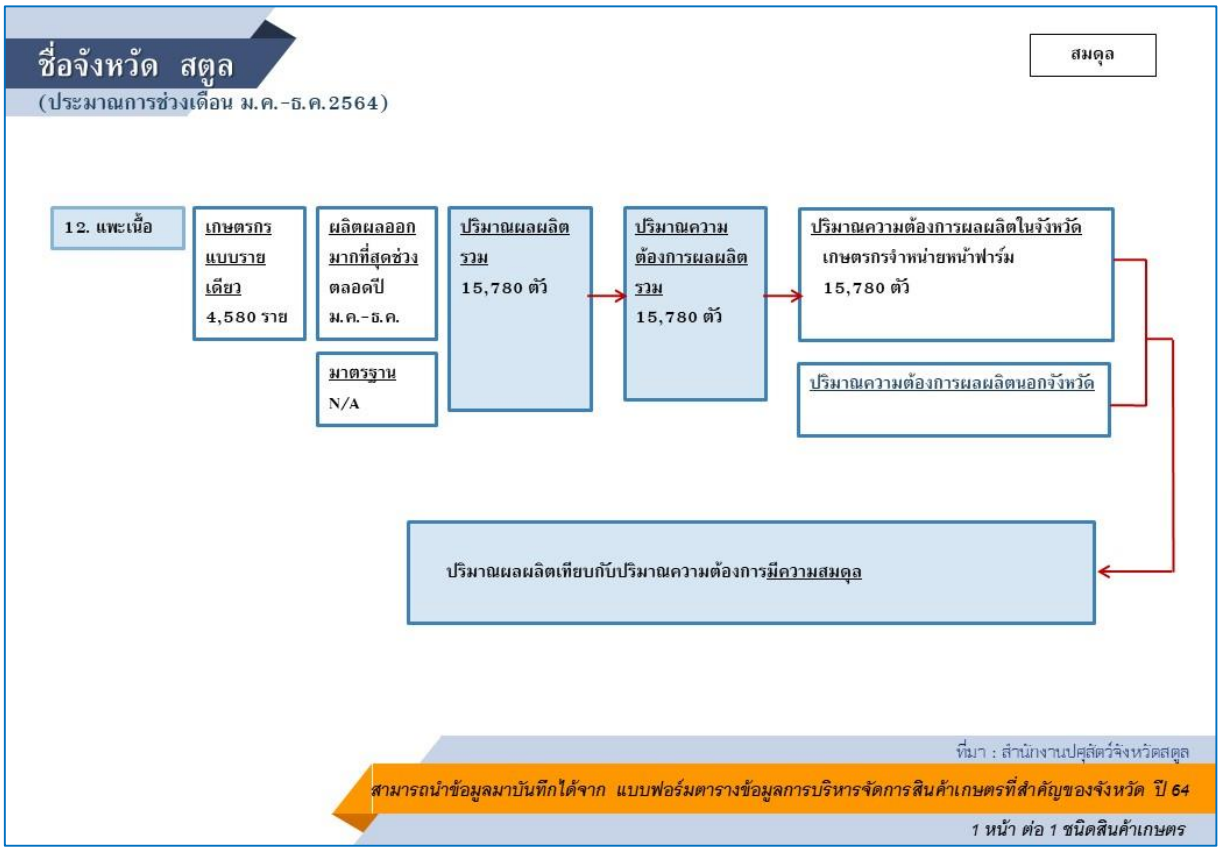

ไก่เนื้อ

ปี ๒๕๖๑ เกษตรกร ๔๑ ฟาร์ม จำนวน ๘๗๔,๐๐๐ ตัว (๑ รอบการผลิต) ผลผลิต ๕,๕๐๖,๒๐๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๖๕,๑๘๖,๐๐๐ บาท อำเภอที่เลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอมะนัง ๓) อำเภอเมือง

ปี ๒๕๖๒ เกษตรกร ๔๒ ฟาร์ม จำนวน ๑,๑๕๒,๒๙๐ ตัว (๑ รอบการผลิต) ผลผลิต ๓,๙๕๔,๐๐๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๑๘,๖๒๐,๐๐๐ บาท อำเภอที่เลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอมะนัง ๓) อำเภอเมือง

ปี ๒๕๖๓ เกษตรกร ๙๗ ราย (มาตรฐาน GAP ๔๒ ฟาร์ม) จำนวน ๑,๑๗๓,๒๘๖ ตัว (๑ รอบการผลิต) ผลผลิต ๓,๙๕๕,๑๐๐ ตัว/ปี มูลค่าผลผลิต ๑๑๘,๖๕๓,๐๐๐ บาท อำเภอที่เลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุด คือ ๑) อำเภอควนกาหลง ๒) อำเภอมะนัง ๓) อำเภอเมือง

การเลี้ยงไก่เนื้อ เกษตรกรจะเลี้ยงแบบธุรกิจ มีฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จำนวน ๔๒ ฟาร์ม โดยมีบริษัทเอกชนขนาดใหญ่ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง “ระบบเกษตรพันธสัญญา” หรือ “Contract Farming” โดยจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น พันธุ์ไก่ อาหารสัตว์ ยาสัตว์ของบริษัทมาใช้ในฟาร์มเกษตรกร เมื่อครบกำหนดจะรับซื้อผลผลิตคืนในราคาประกัน

สถานการณ์และแนวโน้มการเลี้ยงไก่เนื้อ

เกษตรกรที่เลี้ยงไก่เนื้อในระบบเกษตรพันธสัญญา ส่วนใหญ่มีรายได้ดีกว่าเดิมและไม่มีความเสี่ยงทางด้านตลาด เพราะมีตลาดรองรับซื้อผลผลิตแน่นอน สามารถขายได้ในราคาที่ชัดเจน นอกจากนี้บริษัทยังช่วยสนับสนุนข้อมูลข่าวสารการตลาด เพิ่มพูนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรที่เลี้ยงไก่เนื้อในระบบเกษตรพันธสัญญาสามารถปรับตัวสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์และการผันผวนของราคาและผลผลิตภาคเกษตร มีแนวโน้มที่จะมีเกษตรกรเลี้ยงไก่เนื้อแบบพันธสัญญาเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ข้อมูลไก่เนื้อ จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณไก่เนื้อ (ตัว)	ผลผลิต/ปี (ตัว/ปี)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
๑	เมืองสตูล	๓๐	๑๓๑,๓๙๐	๔๕๐,๘๐๐	๑๑๒,๗๐๐,๐๐๐
๒	ควนโดน	๑	๕๐,๐๐๐	๑๗๑,๕๐๐	๔๒,๘๗๕,๐๐๐
๓	ควนกาหลง	๔๐	๗๗๘,๔๙๙	๒,๖๗๐,๐๐๐	๖๖๗,๕๐๐,๐๐๐
๔	ท่าแพ	๑	๕๐	-	-
๕	ละงู	๙	๒๐,๓๒๙	-	-
๖	ทุ่งหว้า	๑	๘	-	-
๗	มะนัง	๑๕	๑๙๓,๐๑๐	๖๖๒,๘๐๐	๑๖๕,๗๐๐,๐๐๐
รวม		**๙๗**	**๑,๑๗๓,๒๘๖**	**๓,๙๕๕,๑๐๐**	**๑๑๘,๖๕๓,๐๐๐**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “ไก่เนื้อ” จังหวัดสตูล

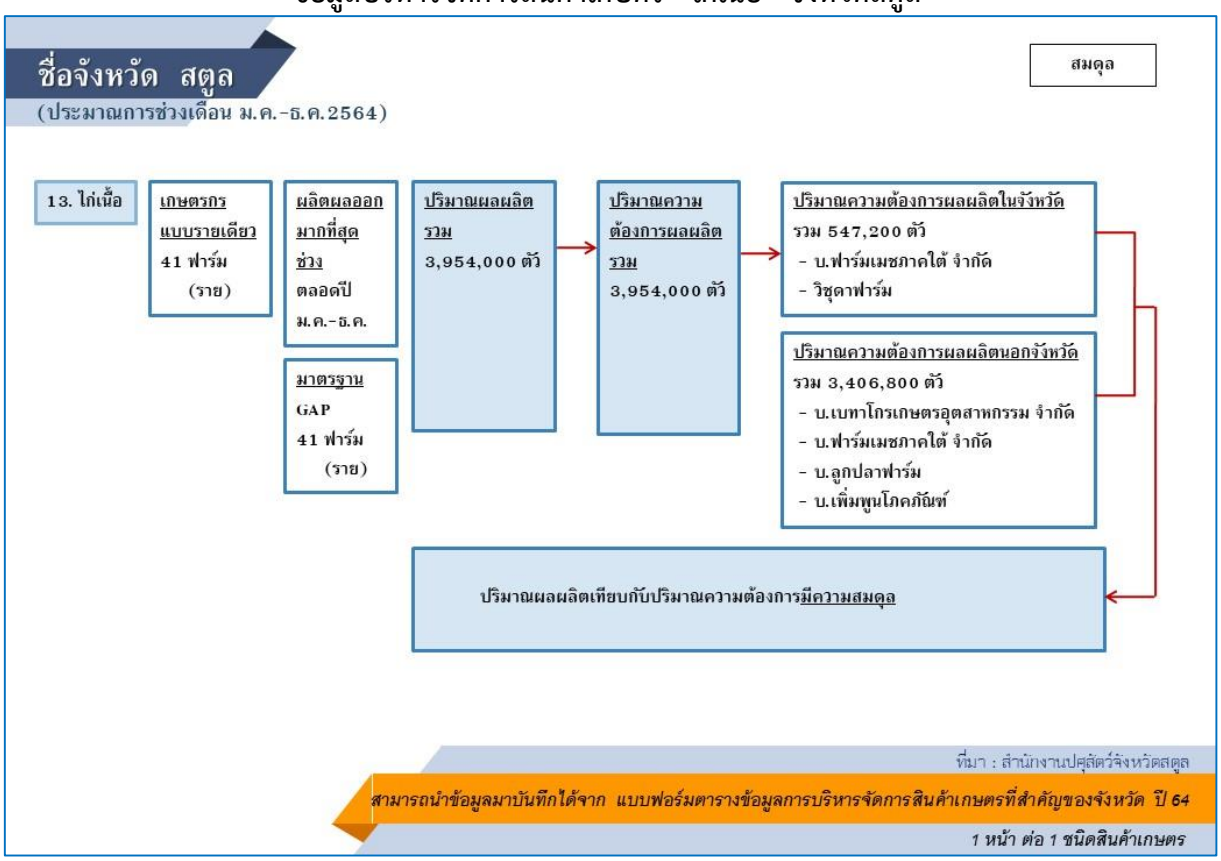

ไก่ไข่

ไก่ไข่ เกษตรกร ๑ ฟาร์ม (ชูสินฟาร์ม) จำนวน ๒๙๕,๘๒๑ ตัว (๑ รอบการผลิต) ปริมาณผลผลิต ๘,๘๘๐,๐๐๐ ฟอง/ปี มูลค่าผลผลิต ๒๔,๘๖๔,๐๐๐ บาท

การเลี้ยงไก่ไข่ มีฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่รายใหญ่เพียง ๑ ฟาร์ม (ชูสินฟาร์ม) โดยเลี้ยงเป็นรายอิสระ ซึ่งผลผลิตไข่ไก่ มีปริมาณมากพอที่จะจำหน่ายภายในจังหวัด และยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังจังหวัดใกล้เคียงอีกด้วย

สถานการณ์และแนวโน้มการเลี้ยงไก่ไข่

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผู้ประกอบการฟาร์มไก่ไข่ ต่องเผชิญกับต้นทุนราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สูงขึ้น สภาพอากาศที่แปรปรวนซึ่งส่งผลต่อสุขภาพแม่ไก่ ทำให้อัตราการให้ไขลดลง รวมถึงปญหาโรคระบาดในไก่และแรงจูงใจในการบริโภคไขไก่ เปนตน แต่อย่างไรก็ตามการเลี้ยงไก่ไข่ยังได้แรงหนุนจากระดับราคาที่สูงขึ้นและอัตราการบริโภคไขไกที่เพิ่มขึ้น

ไก่พื้นเมือง

ไก่พื้นเมือง จำนวน ๕๓๑,๐๙๒ ตัว โดยมีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในทุกอำเภอ อำเภอที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองมากที่สุด คือ ๑) อำเภอละงู ๒) อำเภอเมืองสตูล ๓) อำเภอมะนัง

การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อย เลี้ยงเพื่อการบริโภคในครัวเรือน โดยปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติบ้าง โดยการเสริมอาหารบ้าง โดยเลี้ยงแบบผสมผสานกับอาชีพการทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ ไร่นา เป็นต้น

สถานการณ์และแนวโน้มการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

เกษตรกรหันมาเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น เพราะเป็นที่ต้องการของตลาด ถึงแม้ว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบปล่อยอิสระตามธรรมชาติ จะใช้ระยะเวลาการเลี้ยงนานกว่าการผลิตไก่เนื้อประมาณ ๒-๓ เท่า แต่เนื้อไก่พื้นเมืองมีรสชาติอร่อยกว่าและมีคุณประโยชน์ทางโภชนาการสูงกว่าไก่เนื้อที่ผลิตในเชิงพาณิชย์เสียอีก ที่สำคัญราคาไก่พื้นเมืองสูงกว่าไก่เนื้อ แต่ผู้บริโภคก็ยินดีจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพดีกว่าในแง่ของรสชาติอร่อยและเนื้อสัมผัสที่เหนียวนุ่ม แต่มีคอเลสเตอรอลต่ำกว่าไก่เนื้อ

ด้านประมง จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๖๓ มูลค่าทั้งสิ้น ๔,๒๗๘.๕๕ ล้านบาท โดยสาขาที่มูลค่าสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ การประมงพาณิชย์ ๒,๓๙๔.๙๕ ล้านบาท รองลงมาคือ การประมงพื้นบ้าน ๑,๐๔๘.๖๐ ล้านบาท และการเลี้ยงกุ้งทะเล ๘๓๕ ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากผลผลิตจากการประมงทะเลพาณิชย์ทีมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่การประมงพื้นบ้านและการเลี้ยงกุ้งทะเลมีมูลค่าลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๖๖

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

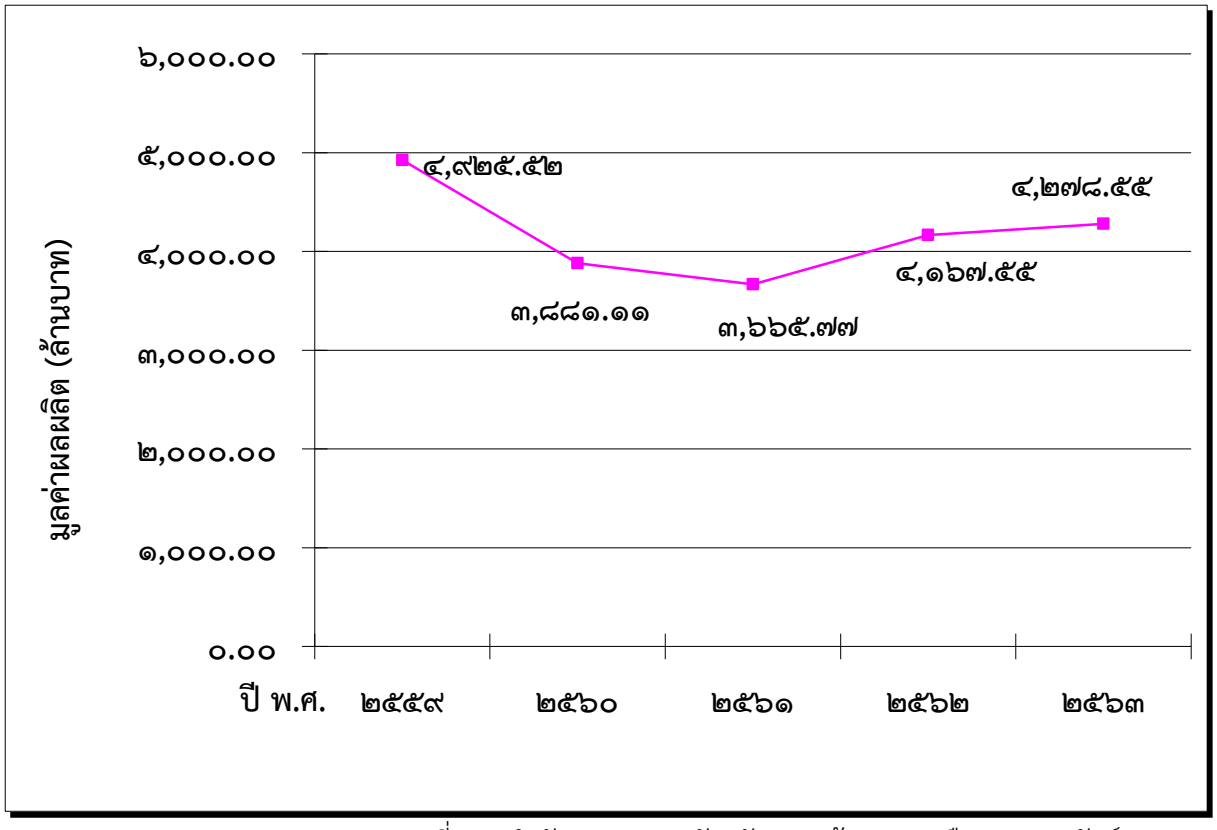

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ข้อมูลรายชนิดสินค้า ด้านประมง

ประมงพาณิชย์

การประมงทะเลพาณิชย์ เป็นการทำการประมงนอกเขตชายฝั่ง มีเรือประมง จำนวน ๓๕๑ ลำ และมีเรือบางส่วนมาจากต่างถิ่นที่นำปลามาขึ้นท่าในจังหวัดสตูล โดยปี ๒๕๖๓ ประมาณการมีปริมาณสัตว์น้ำรวมทั้งหมด ๖๕,๙๒๒ ตัน มูลค่า ๒,๓๙๔.๙๕ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตปี ๒๕๖๓ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมาตรการการควบคุมให้เรือประมงทำการประมงที่ถูกต้องตามกฎหมาย เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๘.๗๙

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตด้านการประมงพาณิชย์ ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

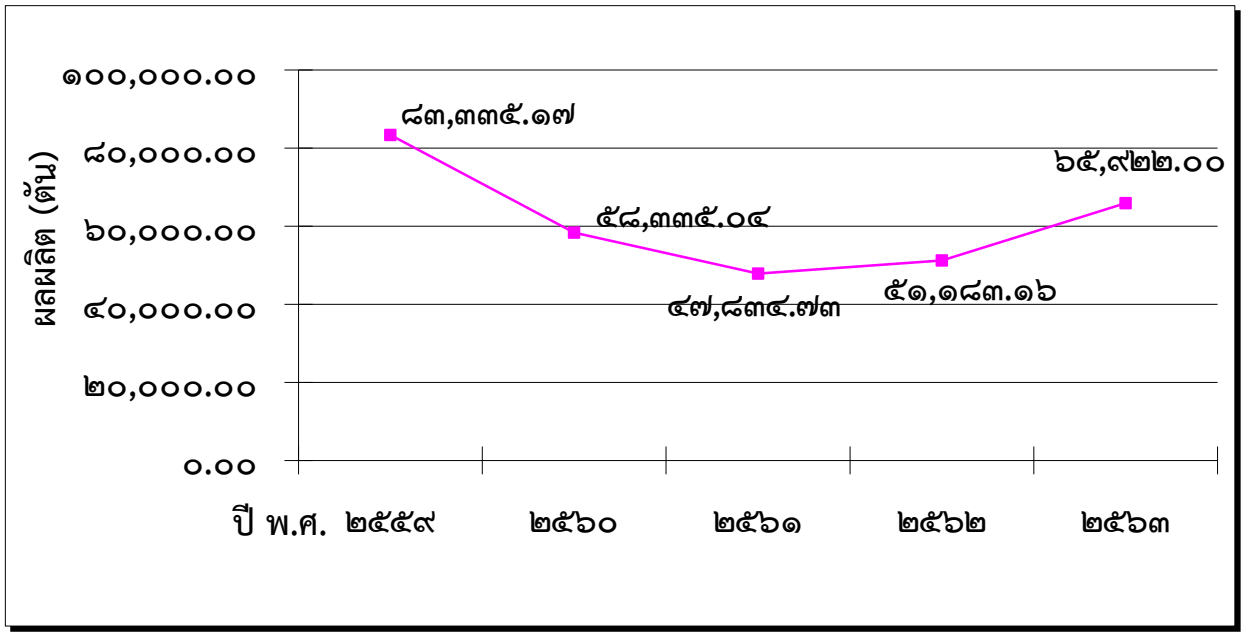

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ประมงพื้นบ้าน

การประมงพื้นบ้าน เป็นการทำการประมงบริเวณเขตชายฝั่งทะเล เรือประมง จำนวน ๒,๘๘๔ ลำ มีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๒,๒๒๔ ตันเศษ มูลค่า ๑,๐๔๘.๖๐ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเกิดสถานการ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบต่อการจับและการซื้อขายสัตว์น้ำ เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าลดลง ร้อยละ ๗.๕๕

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการประมงพื้นบ้าน ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

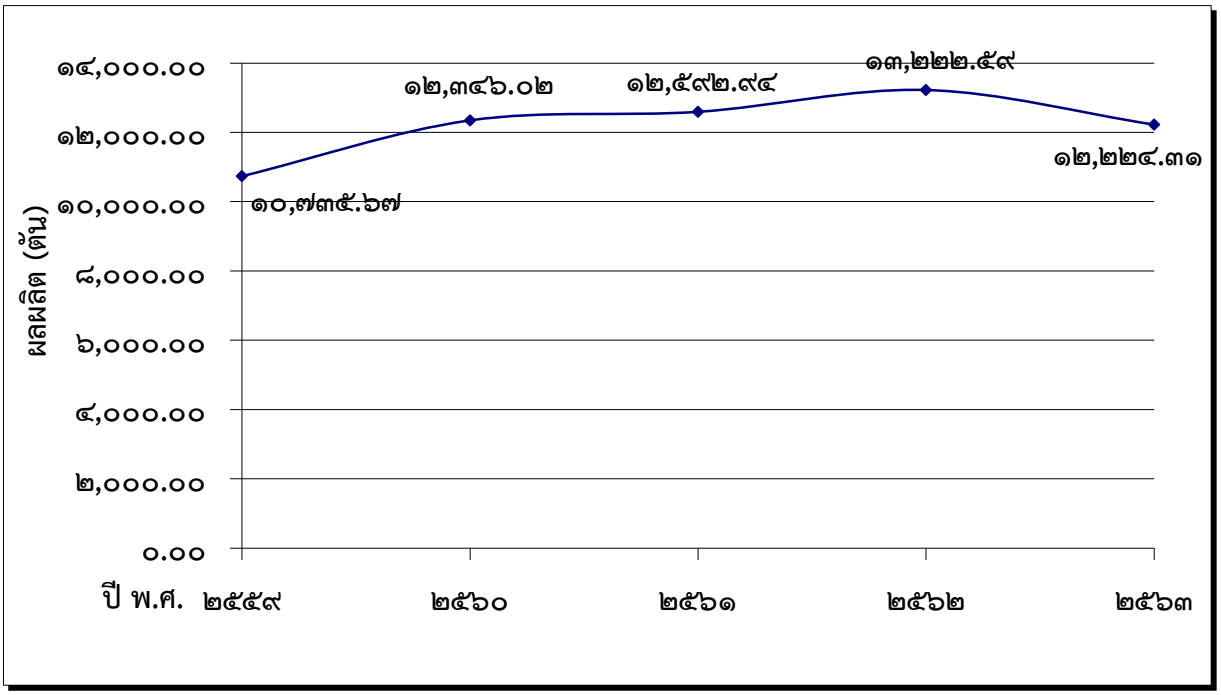

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูลข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

กุ้งทะเล

การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล มีฟาร์มที่มีผลผลิต จำนวน ๒๙๓ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๕,๒๔๗.๑๕ ไร่ โดยผลผลิตปี ๒๕๖๓ มีปริมาณ ๖,๔๙๖.๕๘ ตัน มูลค่า ๘๓๕ ล้านบาทเศษ ราคาผลผลผลิตกุ้งขนาด ๑๐๐ ตัวต่อกิโลกรัม เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๑๐๐ - ๑๓๐ บาท มีแนวโน้มคงที่ เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลมีการประสบปัญหาเรื่องโรคกุ้งและราคาที่ไม่มีแรงจูงใจในการเลี้ยง เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่า ผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๓๙

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

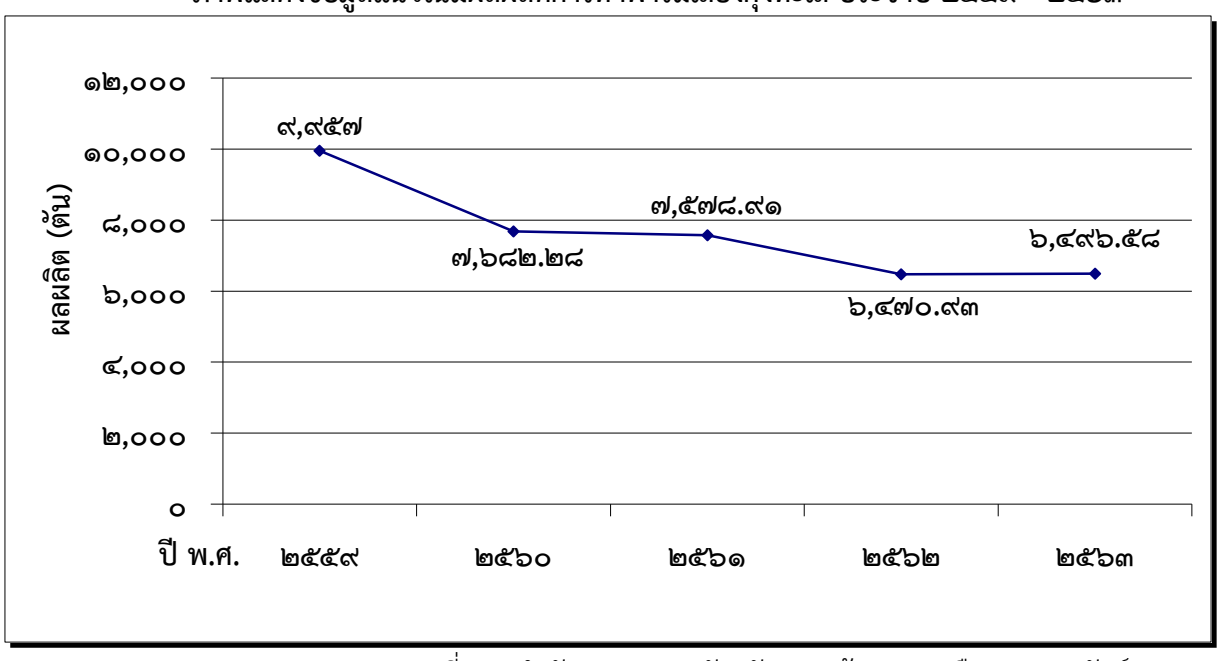

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ข้อมูลบริหารจัดการสินค้าเกษตร “กุ้งทะเล” จังหวัดสตูล

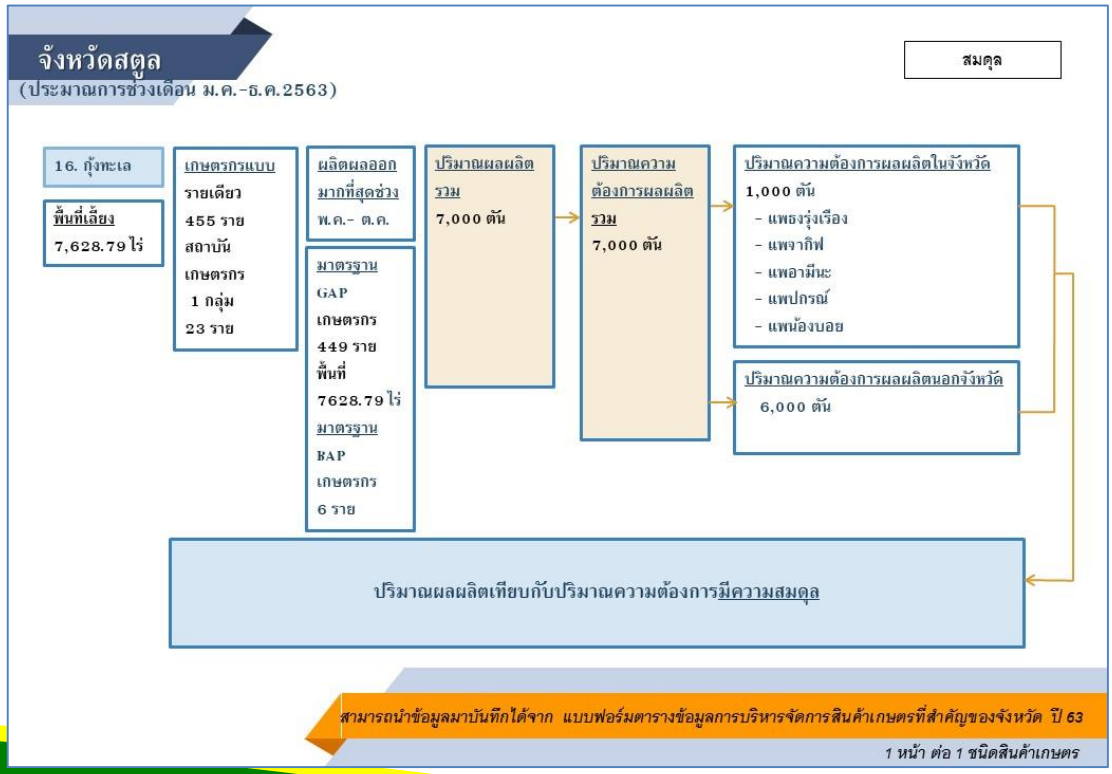

การเพาะพันธุ์และอนุบาลกุ้งทะเล มีฟาร์ม จำนวน ๑๗ ราย ปี ๒๕๖๓ มีผลผลิต ๕๑๙.๐๓ ล้านตัว มูลค่า ๖๒.๒๘ ล้านบาท โดยราคาลูกกุ้งขนาดโพสลาวา ๑๐-๑๒ เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๑๐-๑๒ สตางค์ต่อตัว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเริ่มหันมาเพิ่มกำลังการผลิตมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตลูกพันธุ์กุ้งทะเลกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๘.๘๗

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการเพาะพันธ์และอนุบาลกุ้งทะเล ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

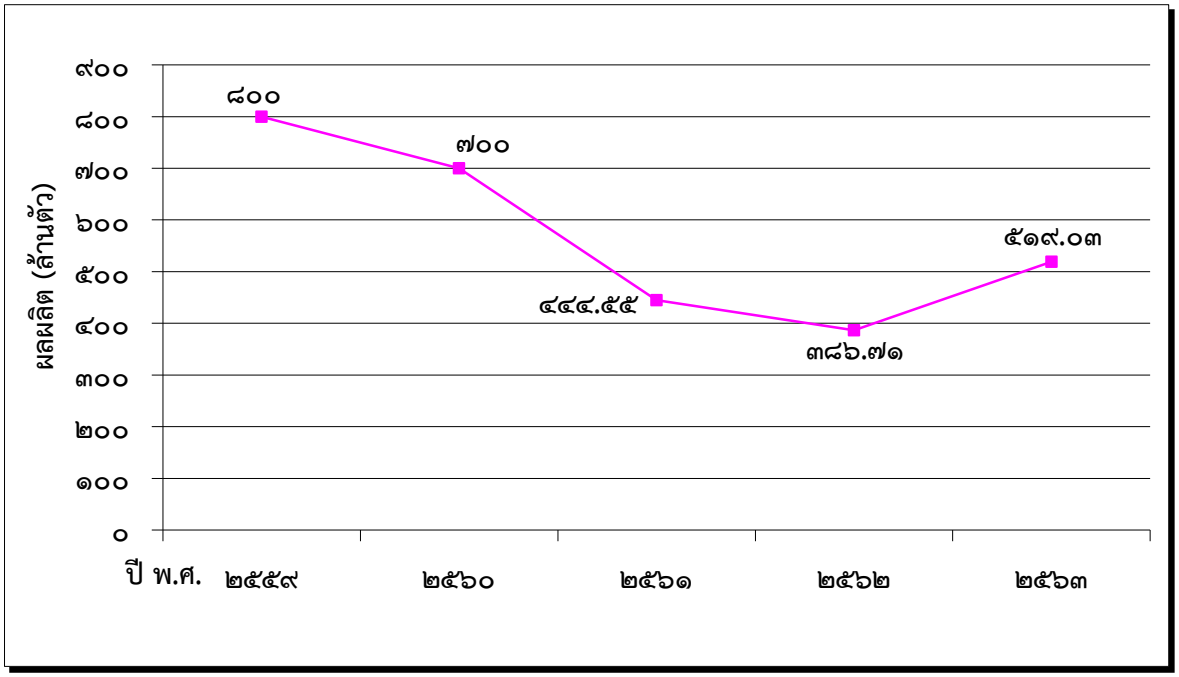

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

สัตว์น้ำกร่อย

การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย พื้นที่การเลี้ยงอยู่ใน ๔ อำเภอชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่เป็นปลากะพงขาว ปลากะรัง เลี้ยงในกระชังและบ่อดิน การเลี้ยงปูนิ่ม และการเลี้ยงปลาอื่น ๆ มี จำนวน ๗๕๓ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๔๖๐.๑๙ ไร่ ผลผลิตปี ๒๕๖๓ จำนวน ๙๗๗.๑๙ ตัน มูลค่า ๑๔๗.๕๖ ล้านบาท มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ทำให้ปริมาณความต้องการผลผลิตสัตว์น้ำลดลง ทำให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งชะลอการเลี้ยง ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ เปรียบเทียบกับฐานปี ๒๕๖๒ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๑.๖๙

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

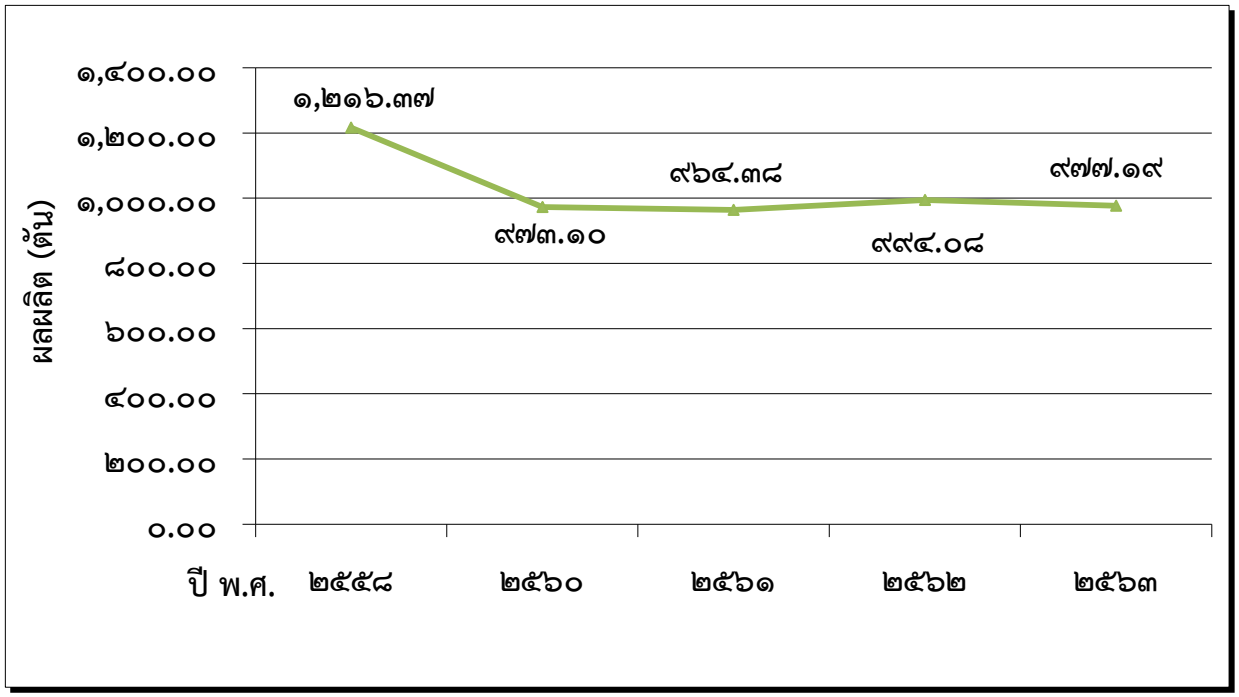

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

การเพาะและอนุบาลปลาน้ำกร่อย เป็นการอนุบาลลูกปลากะพงขาว มีจำนวนเกษตรกร ๓๔ ราย ผลผลิต ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๒.๒๓ ล้านตัว มูลค่า ๒๖.๗๖ ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอละงู มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ปลายปี ๒๕๖๓ เริ่มมีการสั่งซื้อลูกพันธุ์เพิ่มขึ้น เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘.๗๘

ภาพ แสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการเพาะและอนุบาลปลาน้ำกร่อย ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

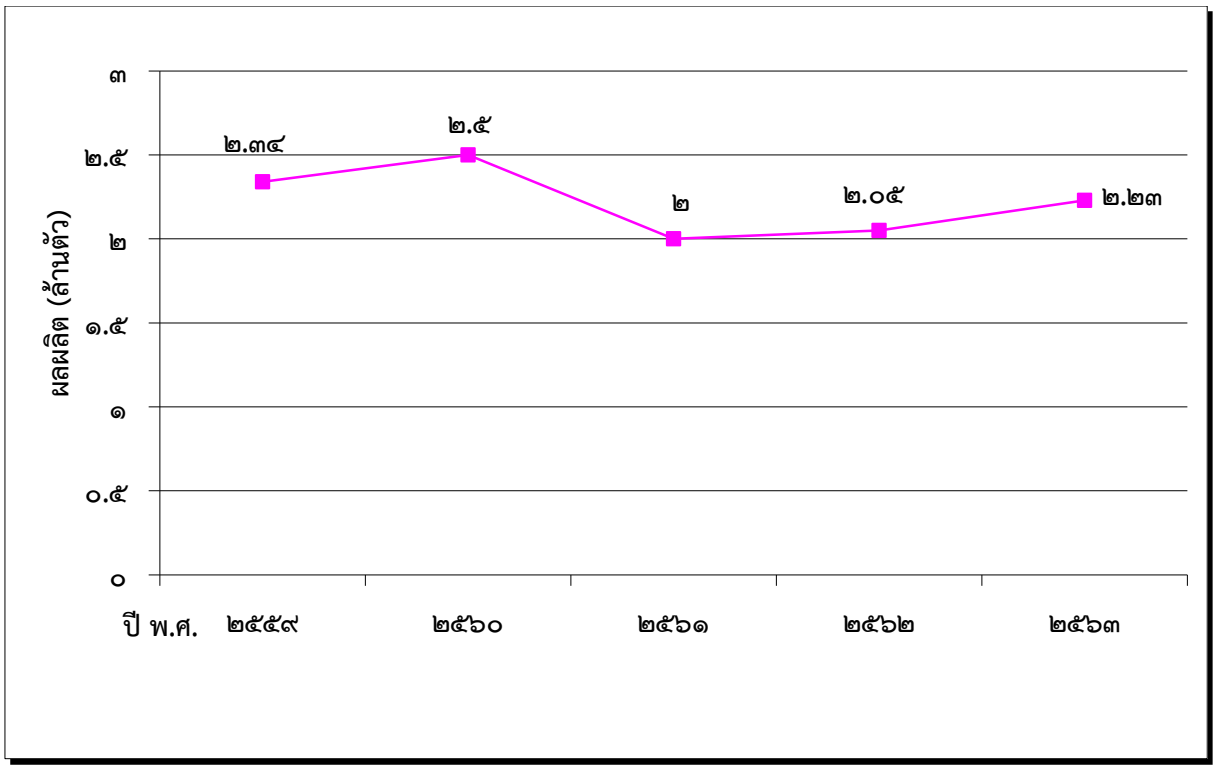

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

สัตว์น้ำจืด

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีฟาร์มเลี้ยง ๒,๑๓๙ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๗ อำเภอ ๑,๐๕๘.๗๖ ไร่ ปี ๒๕๖๓ ผลผลิตอยู่ที่ ๑,๑๒๗.๖๕ ตัน มูลค่า ๖๗.๖๖ ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเปลี่ยนมาบริโภคสัตว์น้ำจืดมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืดเพิ่มขึ้นด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าผลผลิตมีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘.๗๑

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

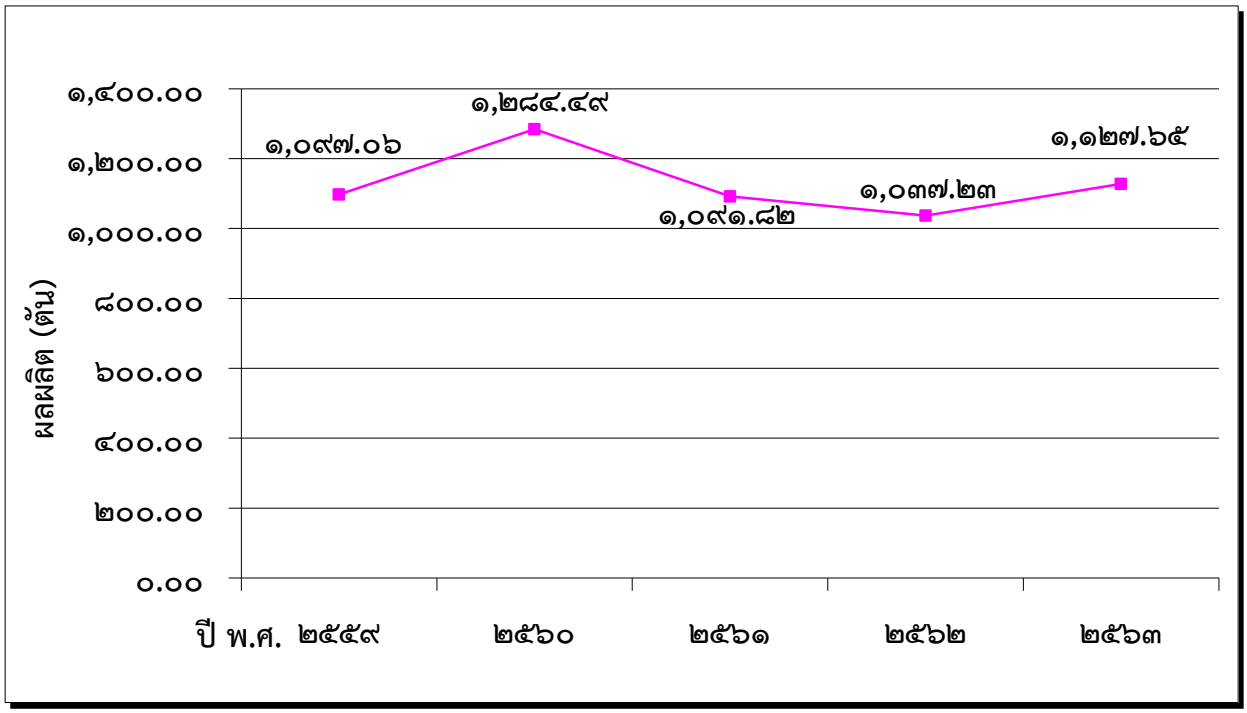

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งธรรมชาติ

การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งธรรมชาติ ส่วนใหญ่จับจากแม่น้ำลำคลอง หนองบึง เพื่อนำมาบริโภค มีปริมาณสัตว์น้ำ ๑๗๐.๓๒ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๙.๓๗ ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติมาเพื่อบริโภคในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๒ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔.๙๙

ภาพแสดงข้อมูลแนวโน้มผลผลิตการจับสัตว์น้ำจืดจากธรรมชาติ ประจำปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓

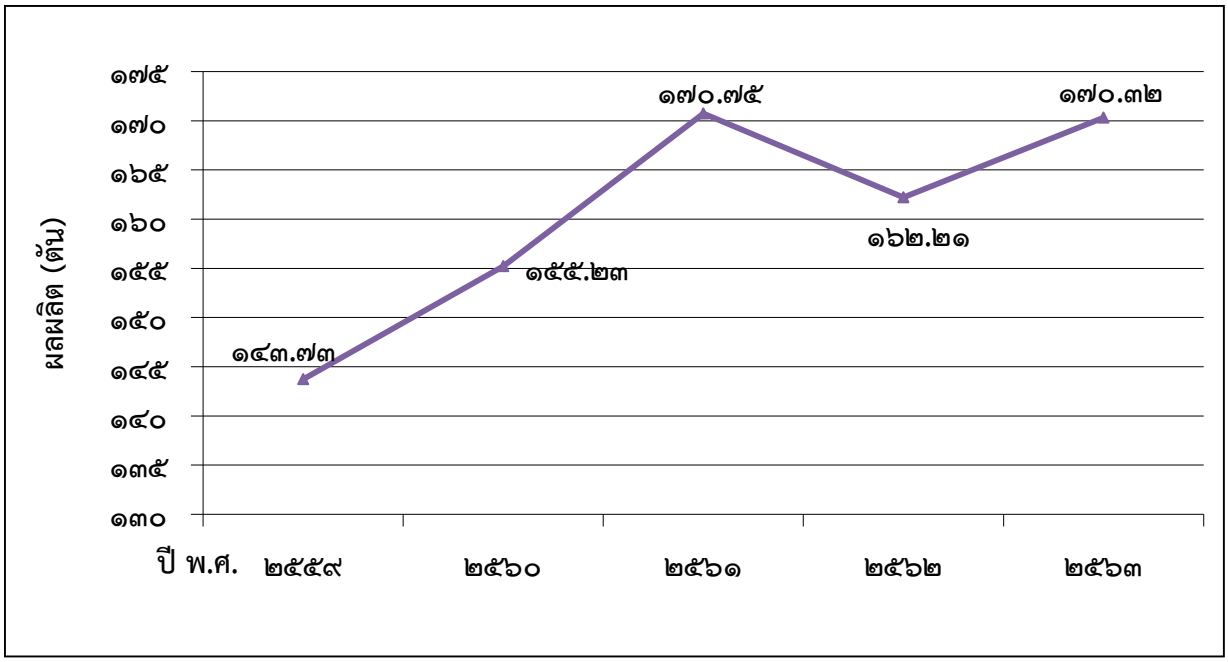

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ผู้ประกอบการด้านการประมง ปี ๒๕๖๓ พบว่า มีผู้ประกอบการที่เป็นผู้รวบรวมสัตว์น้ำ แพปลา และพ่อค้าคนกลาง จำนวน ๒๘๐ ราย สถานประกอบการผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำ จำนวน ๒ ราย สถานประกอบการแปรรูปเบื้องต้น ๑๐ ราย สถานประกอบการแปรรูปพื้นเมือง ๖ ราย โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ ๒ ราย ผู้นำเข้าส่งออกสัตว์น้ำ ๑๓๑ ราย และสถานประกอบการห้องเย็น ๓ แห่ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้รวบรวมสัตว์น้ำ ผู้นำเข้าและส่งออก เนื่องจากอุปสงค์ด้านสินค้าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นทั้งในตลาดภายในและต่างประเทศ

ท่าเทียบเรือประมง จำนวน ๖๙ แห่ง (ท่าเอกชน ๖๘ แห่ง และท่าองค์การสะพานปลา ๑ แห่ง) ส่วนท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านสำหรับชาวประมงพื้นบ้านใช้ในการสัญจรและขนส่งผลผลิต มีจำนวน ๖๙ แห่ง ส่วนใหญ่มีสภาพชำรุด ที่ต้องซ่อมแซมโดยด่วน เพราะหากปล่อยไว้จะเกิดความเสียหายต่อร่างกายและทรัพย์สินของผู้ใช้ได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนหรือป่าชายเลน ทำให้การจะซ่อมแซมมีข้อจำกัดด้วยระเบียบต่าง ๆ การหาแนวทางในทางปฏิบัติที่มีระเบียบรองรับในการดำเนินการทำได้รวดเร็วจะสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวประมงได้

สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ตาราง ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๓๑	๒๒,๖๖๙
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๑๗	๔๔,๔๐๑
รวม	**๔๘**	**๖๗,๐๗๐**

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสตูล พฤษภาคม ๒๕๖๔

กลุ่มเกษตรกรจังหวัดสตูล

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองสตูล	๔	๒๑๔	๑๙	๓๒๗	๘	๑๖๓	๔๕	๘๐๗
ควนโดน	๒	๑๑๑	๑๓	๒๐๔	๗	๑๘๗	๕๙	๑,๔๗๙
ควนกาหลง	๑	๖๒	๘	๑๕๑	๖	๑๙๒	๗๘	๑,๐๘๘
ท่าแพ	๔	๓๕๘	๑๓	๓๔๑	๗	๑๑๗	๖๙	๙๖๕
ละงู	๒	๙๗	๘	๑๖๘	๑๕	๔๐๔	๑๑๒	๑,๖๒๗
ทุ่งหว้า	-	-	๙	๒๙๐	๗	๑๗๐	๔๓	๗๓๒
มะนัง	-	-	๘	๑๗๙	๑๑	๒๙๐	๖๔	๘๑๗
รวม	**๑๓**	**๘๔๒**	**๗๔**	**๑,๖๑๕**	**๕๑**	**๑,๕๒๓**	**๔๗๐**	**๗,๕๑๕**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล , สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสตูล ธันวาคม ๒๕๖๓

ปราชญ์ชาวบ้าน

จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตาราง จำนวนปราชญ์ชาวบ้านแยกรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน (ราย)
๑. มะนัง	๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล

Smart farmer จังหวัดสตูล

ตาราง จำนวน Smart farmer ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๒

อำเภอ	จำนวน Smart farmer ของจังหวัด (ราย)		
	เกษตร	ประมง	ปศุสัตว์
เมืองสตูล	๒๐	๗๓	๖
ควนโดน	๒๐	๗๐	๖
ควนกาหลง	๒๐	๑๕๗	๖
ท่าแพ	๒๐	๙๐	๖
ละงู	๒๐	๘๑	๖
ทุ่งหว้า	๒๐	๑๒๐	๕
มะนัง	๒๐	๑๓๙	๕
รวม	**๑๔๐**	**๗๓๐**	**๔๐**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล, สำนักงานประมงจังหวัดสตูล

Young Smart farmer จังหวัดสตูล

ตาราง แสดงข้อมูล Young Smart farmer ของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	จำนวน (ราย)
เมืองสตูล	๕
ควนโดน	๕
ควนกาหลง	๘
ท่าแพ	๔
ละงู	๔
ทุ่งหว้า	๔
มะนัง	๒
รวม	**๓๒**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล

แหล่งแปรรูป จังหวัดสตูล

ตาราง แสดงแหล่งแปรรูปของจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร (แห่ง)	สหกรณ์กองทุนสวนยาง	โรงงานปาล์มน้ำมัน (แห่ง)	กลุ่มแปรรูป
เมืองสตูล	๑๖	๓	-	๓
ควนโดน	๑๑	๑	-	๑
ควนกาหลง	๗	๕	๑	๒
ท่าแพ	๑๐	๔	๑	๓
ละงู	๘	๒	๑	๓
ทุ่งหว้า	๘	๒	-	๓
มะนัง	๖	๑	-	๒
รวม	**๖๖**	**๑๘**	**๓**	**๑๗**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ธันวาคม ๒๕๖๓

หมายเหตุ แหล่งแปรรูปเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และโรงงานปาล์มน้ำมัน

แหล่งกระจายสินค้าของจังหวัดสตูล

ตาราง แสดงแหล่งกระจายสินค้าของจังหวัด ปี ๒๕๖๓

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)
ท่าแพ	๑
รวม	**๑**

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล

ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับอำเภอ จังหวัดสตูล

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับอำเภอ (ศพก.) และศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดสตูล

ศพก.อำเภอทุ่งหว้า "ปาล์มน้ำมัน"
นายตั้น แก้วมณี
103 ม.3 ต.ขอนคลาน อ.ทุ่งหว้า
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 10 ศูนย์

ศพก.อำเภอละงู "ข้าว"
นายซุลัยมาน เจ๊ะหลี
128 ม.6 ต.กำแพง อ.ละงู
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 16 ศูนย์

ศพก.อำเภอท่าแพ "ข้าว"
นางณัฐกานต์ ศรียาม
ม.2 ต.แป-ระ อ.ท่าแพ
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 13 ศูนย์

ศพก.อำเภอเมืองสตูล "ข้าว"
นายยูกาเส็ม กรมเมือง
ม.3 ต.เกตรี อ.เมือง
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 14 ศูนย์

ศพก.อำเภอควนโดน "จำปาดะ"
นายสาและ หมาดปันจอร์
179 ม.2 ต.วังประจัน อ.ควนโดน
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 17 ศูนย์

ศพก.อำเภอมะนัง "ปาล์มน้ำมัน"
นายหวาหาบ ยาบา
15 ม.5 ต.นิคมพัฒนา อ.มะนัง
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 18 ศูนย์

ศพก.อำเภอควนกาหลง "ข้าว"
นายอาแมน สาแล๊ะ
220 ม.12 ต.ทุ่งนุ้ย อ.ควนกาหลง
มีศูนย์เครือข่าย จำนวน 27 ศูนย์

ศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดสตูล มีจำนวน 115 ศูนย์ ดังนี้

- ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรทฤษฎีใหม่/เกษตรผสมผสาน	44 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้ด้านข้าว/ศูนย์ข้าวชุมชน	3 ศูนย์
- ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ยืนต้น	9 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้พืชผัก	3 ศูนย์
- ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.)	8 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลด้านการเกษตร	5 ศูนย์
- ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.)	7 ศูนย์	- ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2 ศูนย์
- ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผล	10 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการดิน	1 ศูนย์
- ศูนย์เรียนรู้ด้านประมง	8 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้มาตรฐานการผลิตทางการเกษตร	1 ศูนย์
- ศูนย์เรียนรู้ด้านปศุสัตว์	11 ศูนย์	- ศูนย์เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง	1 ศูนย์
		- ศูนย์เรียนรู้ด้านแมลงเศรษฐกิจ	2 ศูนย์

จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ณ 19 เมษายน 2564

ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ จังหวัดสตูล

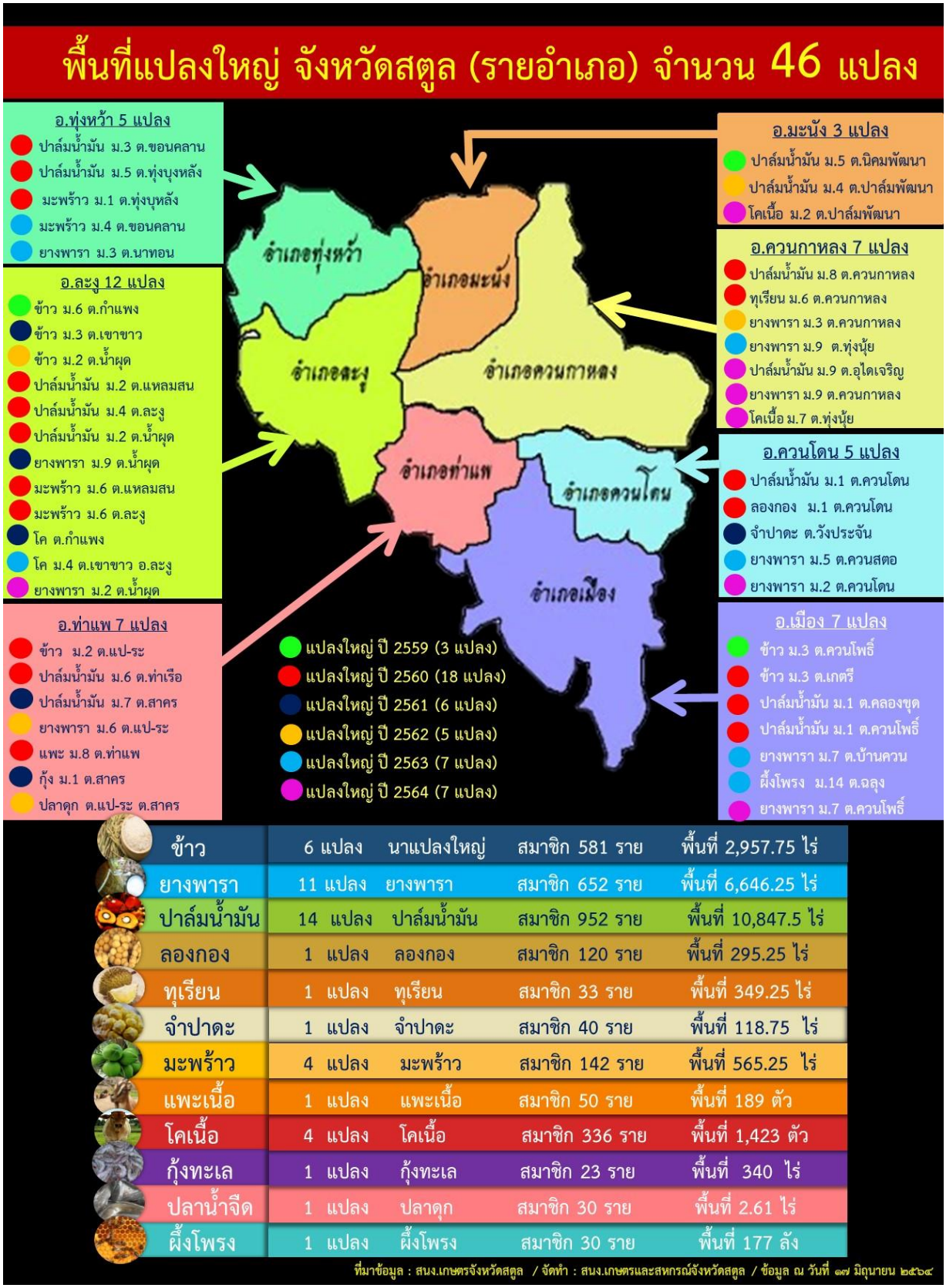

เกษตรอินทรีย์ จังหวัดสตูล

มาตรฐาน GAP จังหวัดสตูล

ด้านพืช

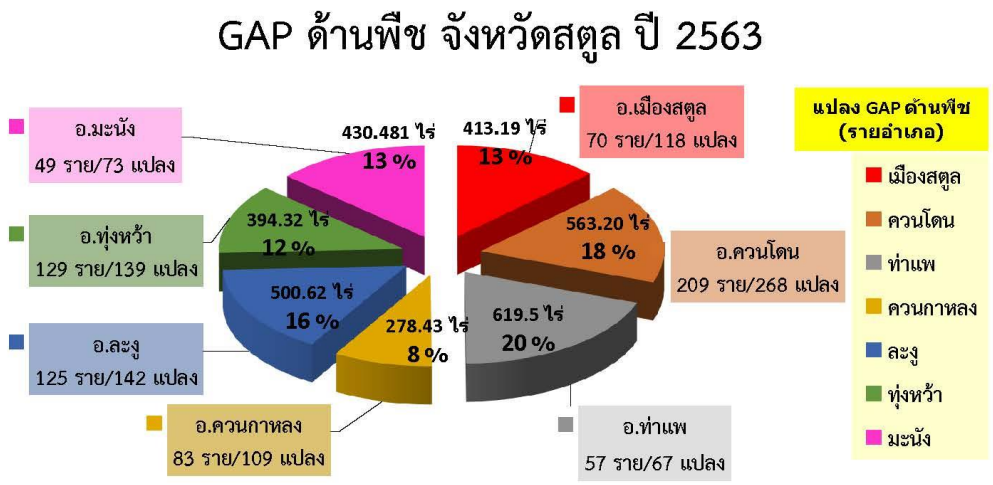

ที่	ประเภท	ชนิดสินค้าเกษตร	จังหวัด	อำเภอ	จำนวน (ไร่)		จำนวน (ราย)		จำนวน (แปลง)	
1	พืชผัก/ผลไม้	กระเจี๊ยบ, กรีนโอ๊ค, กวางตุ้ง,ข่า, คะน้า, ชะอม, ตะไคร้, แตงกวา, ถั่วฝักยาว, ถั่วพู, บวบเหลี่ยม, ผักกาดขาว, ผักกูด, ผักบุ้ง ผักหวาน, ผักเหลียง, พริก, พริกไทย, ฟักเขียว, ฟักทอง, มะเขือ, มะเขือเทศ, มะนาว, มะระขี้นก, มะม่วงหิมพานต์, เรดโอ๊ค, สะตอ, เห็ด, โหระพา, ไฮโดรโปนิกส์, กระท้อน, กล้วย, แก้วมังกร, ขนุน, ข้าวโพดหวาน, เงาะ, จำปาดะ, แตงโม , ทุเรียน, ฝรั่ง, มะม่วง, มัลเบอรี่, มังคุด,เมล่อน, ลองกอง,สละ, องุ่น, ปาล์มน้ำมัน, มะพร้าว	สตูล	เมืองสตูล	413.19	13%	70	10%	118	13%
				ควนโดน	563.20	18%	209	28%	268	30%
				ท่าแพ	619.5	20%	57	8%	67	7%
				ควนกาหลง	278.43	8%	83	11%	109	12%
				ละงู	500.62	16%	125	18%	142	16%
				ทุ่งหว้า	394.32	12%	129	18%	139	15%
				มะนัง	430.481	13%	49	7%	73	8%
รวม GAP ด้านพืช จำนวน 49 ชนิด			จังหวัดสตูล รวม		3,199.74	100%	722	100%	916	100%

หมายเหตุ - เกษตรกร 1 ราย อาจปลูกพืชผัก/ผลไม้หลายชนิด
- จำนวนพื้นที่ และจำนวนแปลง แยกตามรายชนิดสินค้าเกษตร

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2563

ด้านปศุสัตว์

ฟาร์ม GAP ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสตูล ปี 2563

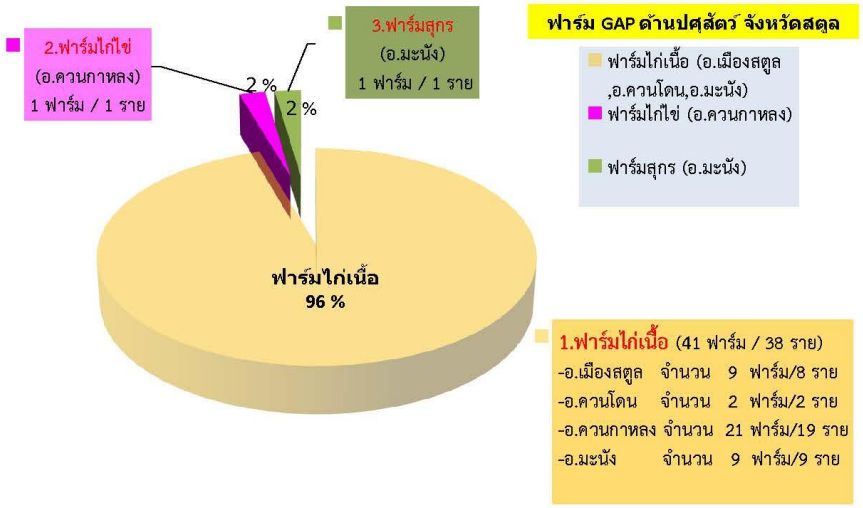

ที่	ประเภท	ชนิด	จังหวัด	อำเภอ	จำนวน (ฟาร์ม)		จำนวน (ราย)		จำนวน (ตัว)	
1	ฟาร์มเลี้ยง	ไก่เนื้อ	สตูล	เมืองสตูล	9	24%	8	23%	136,000	14%
				ควนโดน	2	5%	2	5%	71,000	7%
				ควนกาหลง	21	50%	19	49%	611,270	59%
				มะนัง	9	21%	9	23%	205,662	20%
		1 ชนิด	รวม		41	100%	38	100%	1,023,932	100%
2	ฟาร์มเลี้ยง	ไก่ไข่	สตูล	ควนกาหลง	1	100%	1	100%	270,000	100%
		1 ชนิด	รวม		1	100%	1	100%	270,000	100%
3	ฟาร์มเลี้ยง	สุกร	สตูล	มะนัง	1	100%	1	100%	1,500	100%
		1 ชนิด	รวม		1	100%	1	100%	1,500	100%
รวมจังหวัดสตูล					43	ฟาร์ม	40	ราย	1,295,432	ตัว

ฟาร์ม GAP ปศุสัตว์ จังหวัดสตูล	43	ฟาร์ม	ฟาร์มไก่เนื้อ (อ.เมืองสตูล,อ.ควนโดน,อ.ควนกาหลง,อ.มะนัง	41	ฟาร์ม 96%
			ฟาร์มไก่ไข่ (อ.ควนกาหลง)	1	ฟาร์ม 2%
			ฟาร์มสุกร (อ.มะนัง)	1	ฟาร์ม 2%

ที่มา : สำนักปศุสัตวจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2563

ด้านประมง

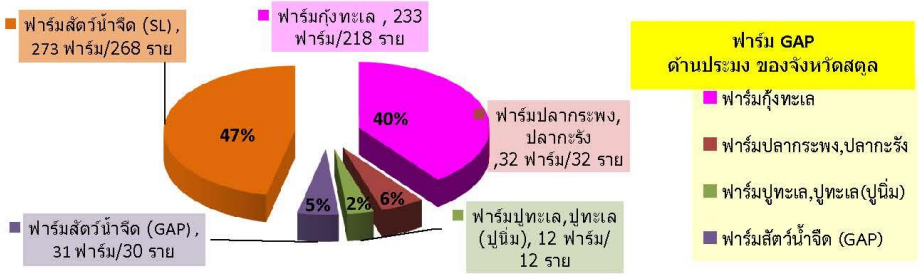

ที่	ประเภท	ชนิด	จังหวัด	อำเภอ	จำนวน (ฟาร์ม)		จำนวน (ราย)	
1	ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (GAP)	กุ้งทะล	สตูล	ท่าแพ	50	15%	44	14%
				ทุ่งหว้า	52	24%	50	25%
				ละงู	67	31%	63	31%
				เมืองสตูล	64	30%	61	30%
		1 ชนิด	รวม		233	100%	218	100%
		ปูทะเล ปูทะเล(ปูนิ่ม)	สตูล	ท่าแพ	6	32%	6	32%
				ทุ่งหว้า	5	63%	5	63%
				เมืองสตูล	1	5%	1	5%
		2 ชนิด	รวม		12	100%	12	100%
		ปลากะพงขาว ปลากะรัง	สตูล	ท่าแพ	1	3%	1	3%
				ทุ่งหว้า	7	22%	7	22%
				ละงู	23	72%	23	72%
				เมืองสตูล	1	3%	1	3%
		2 ชนิด	รวม		32	100%	32	100%
2	ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (GAP)	กุ้งก้ามกราม, ปลาดุก, ปลาหมอ, ปลาดุกบิ๊กอุย, ปลานิล, ปลานิลแดง	สตูล	ควนกาหลง	3	7%	2	7%
				ท่าแพ	25	83%	25	83%
				ละงู	3	10%	25	10%
		6 ชนิด	รวม		31	100%	30	100%
รวมจังหวัดสตูล GAP ด้านประมง จำนวน 11 ชนิด					308	ฟาร์ม	292	ราย
3	ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจืด Safety Level (SL) มาตรฐานความปลอดภัยปลาน้ำจืด	ปลาดุก, ปลาหมอ, ปลาดุกบิ๊กอุย, ปลานิล, ปลานิลแดง, ตะเพียน, ปลานิลดำ, ปลาตะเพียนขาว, ปลาแรด, ปลาจาระเม็ดน้ำจืด, ปลาบ้า, ปลาสวาย, ปลากดเหลือง, ปลายี่สกเทศ, ปลาดุกรัสเซีย, ปลาแรด, ปลาไน, ปลาทับทิม, ปลานวลจันทเทศ, ปลานิลแปลงเพศ	สตูล	ควนกาหลง	65	23%	62	23%
				ควนโดน	37	14%	37	14%
				ท่าแพ	12	4%	12	4%
				ทุ่งหว้า	37	14%	36	14%
				ละงู	35	13%	35	13%
				เมืองสตูล	35	13%	35	13%
				มะนัง	52	19%	51	19%
		รวมจังหวัดสตูล SL ด้านประมง19 ชนิด	รวม		273	100%	268	100%

ที่มา : สำนักประมงจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2563

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางปิยรัตน์	ลัภกิตโร	เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล

คณะผู้จัดทำ

นางอัญญาณี	อุปการัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นางจุฑามาศ	สังข์ชู	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นางสาวนุชตีณา	เกปัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป